

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IN HUNTER VALLEY,
IT'S OPEN SEASON ON MEN.

MAN CANDY

on a manhunt

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

VANESSA VALE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

IN HUNTER VALLEY,
IT'S OPEN SEASON ON MEN.

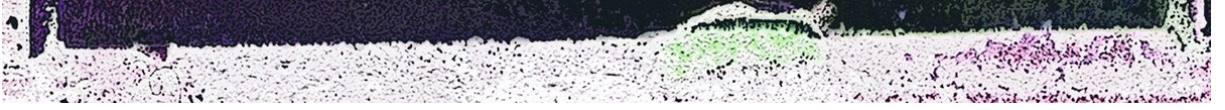
MAN CANDY

on a manhunt

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

VANESSA VALE

MAN CANDY

İNSAN AVINDA
KİTAP 2

VANESSA VALE

Man Candy Yazan: Vanessa Vale Telif

Hakkı© 2023 by Bridger Media

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, her iki yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

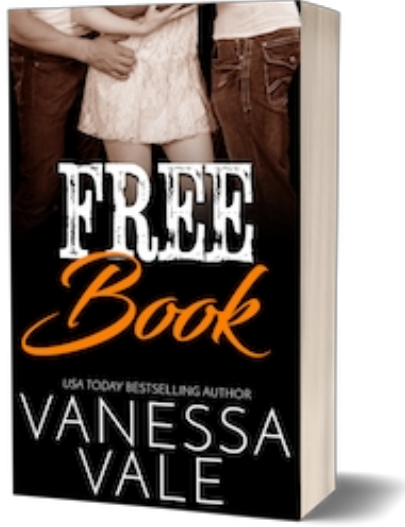
Kapak tasarımı: Sarah Hansen/Okay Creations

Kapak grafiği: Marishiav/Shutterstock

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğ er yazar  ekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın posta listesine katılın.

<http://freeromanceread.com>

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>
<u>Bölüm 29</u>
<u>Bölüm 30</u>
<u>Bölüm 31</u>
<u>Bölüm 32</u>
<u>Bölüm 33</u>
<u>Bölüm 34</u>
<u>Bölüm 35</u>
<u>Bölüm 36</u>
<u>Bölüm 37</u>

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#) [Sonsöz](#)

[Bonus İçerik](#)

[Vagon Trenine katılın!](#)

[Ücretsiz Bir Kitap](#)

[Alın!](#)

[Vanessa Vale](#)

tarafından [da Vanessa](#)

[Vale hakkında](#)

**USA Today'in çok satan yazarı Vanessa Vale'den küçük bir kasaba
Çok seksi bir hokey kahramanı ve özentili bir aşk yazarı ile milyarder
romantizmi.**

Bay Doğru'yu arıyorum. Randevu üstüne randevu, hepsi fiyasko. erkek
listemdeki şartları karşılamıyor.

Dex James'e kadar.

Beynim mi? Onun her türlü yanlış olduğunu söylüyor.

O genç. Tatile gelmiş. Tembel bir milyarder.

O sadece bir kaçamak olacaktı. Yazdığım baharatlı kitap için bir ilham perisi.
Daha fazlası değil.

Vücudum mu? Bana o büyük erkek şekerinin üstüne atlamamı söylüyor.

Bay Doğru Şimdi'yle erkeklerin verdiği O'ları listeden çıkar.

Hangisi doğru? Belki ikisi de değildir. Belki de kalbim karar vermeli çünkü
Dex'in hayal ettiğimden çok daha fazlası olduğu ortaya çıktı. Belki de Bay
Doğru, her şeye rağmen Bay Doğru olabilir.

Bu buharlı küçük kasaba, ters yaş farkı aşk oyununda kimin kazandığını bulun.

İnsan Avında serisinin tüm kitaplarında erkekler için açık sezon var.

LINDY

Dex James'e kadar seks rüyaları görmeye başlamamıştım.

Gözlerimi açmak istemedim çünkü bu rüya çok iyi hissettiriyordu. Kalçamdaki sıcak bir el beni açık tuttu, diğeri göğsümü kavradı. Ve bir ağız... hınzır, yetenekli bir ağız amımın üzerindeydi.

Hayır, bu bir rüya değildi. Bu seks gerçekliğıydi.

"Mmmmmmmmm," diye mırıldandım, zevkle kıvranıyordum.

"Günaydın, şekerim."

O derin ses. Törpü. Bu gerçekten oluyordu. Dex James beni kahvaltıya çağırıyordu.

Evet. Evet!

"Tanrım, böyle uyanmaya bayılıyorum," dedim, kalçalarımı yuvarlayarak klitorisimle ve onun ağızıyla daha fazla temas kurmaya çalıştım. Gerçi Dex'in bu ikisini bir araya getirmek için fazla yardıma ihtiyacı olmamıştı.

"Bu amcığı seviyorum," diye homurdandı, sonra diliyle bir tür girdap gibi bir şey yaptı.

Övgüsüne gülümsedim, başımı aşağı eğdim ve mükemmel manzara için gözlerimi açtım. Bronzlaşmış, ağır damarlı bir ön kol, hassas meme ucumu çekiştiren parmaklara doğru uzanıyordu. Tanrım, kol pornosu. Daha da aşağıda, Dex'in kafası kalçalarımın arasındaydı.

Başını kaldırdı ve bana tam bir yalama verirken o karanlık gözleriyle beni deldi.

Başımı arkaya yasladım, tonozlu tavana baktım. Bir an için nerede olduğumuzu unuttum.

Oh, evet. Las Vegas. Golf turnuvası. Akşam yemeği. Sonra.

"Dex," dedim, ellerimi başına koydum, parmaklarımı siyah saçlarına doladım. *Tam orası. Evet. Tam orası. Oraya.*

"Hmm?" sordu, tam klitorisimin üzerindeki titreşimler beni inletti.

Konuşmak gerçekten zordu. Ve düşünmek. Ve dilini becermek. "Ben... dün gece ne oldu?"

Başını kaldırdı, elinin tersiyle ağzını sildi. Saçları her yana dağılmıştı. Gözleri sıcak ama uykuluydu. Bıyıkları kare çenesini örtüyordu. "Hatırlamıyor musun?"

"Ben bunu düşünürken durma," dedim, yüzünü çarşafın kenarının altına ve amıma doğru iterek.

"Eğer düşünüyorsan, yanlış yapıyorum demektir," diye neredeyse homurdandı.

Bu açıklamayla birlikte, içimdeki parmakları da karışıma ekledi ve beni uykudan çılgılık atmaya, kendisiyle her zaman gülünç bir şekilde gurur duymasını sağlayacak kadar hızlı bir şekilde götürdü.

Öyle olmalı. Çılgılıklarım önce inlemelere, sonra da nefes nefese kalmaya dönüştüğünde, vücudumda sürünerek ilerledi ve yolda en sevdiği yerleri öptü.

"Buraya nasıl geldiğimizi hatırlamıyorum," dedim daha da zihinsel bir sisle. "Vegas'a mı yoksa bu süite mi?"

Düşünmeye çalışarak dudaklarımı büzdüm. Az önce yaptığı şeyden sonra bu neredeyse imkânsızdı. "Dün akşam yemeğinden sonra her şey bulanıklaştı."

"Um... evet. Çok içtik." Yer değiştirdi ve yanıma uzandı. "Yere yığılmadan önce su ve ağrı kesici yükledim." Çenesini boş plastik şişelerin bulunduğu komodine doğru eğdi. "Nasıl hissediyorsun? Umarım akşamdan kalma değilsindir."

Kollarını başının üzerinde gerdi ve ben kaslarının her hareketini izledim. Alçak çarşafın altında sertleşmişti. Çadırı fark etmemek imkânsızdı.

Baktım. Ve evet, sıçradı. Hayır, *büyüdü*. Ve biraz daha büyüdü.

"Hayır, ben iyiyim," dedim ona ama biraz başım ağrıyordu. Dikkatim dağılmıştı. "Güzel. Oyun öncesi bitti. Buraya gel, şekerim."

Öpmek için beni kendine doğru çekti.

"Gah, cehennemden gelen sabah nefesi," dedim. Dişlerim tüylenmiş gibiydi. "Dişlerimi fırçalamam gerektiğini biliyorsun. Bu sefer seni yol kenarında nefes almaktan kurtarıyorum."

Sırıttı, belli ki ağız kokusuyla bir sorunu yoktu. Ama her zaman benimle dalga geçerdi. Çünkü kokunun yerini nane ferahlığı aldığı anda, ikimiz de solup tatmin olana kadar beni asla bırakmadı.

O sanki seksi bir erkek gibi yatarken, ben de çok sevdiği için yanıma aldığım soluk mavi gecelikle banyoya koştum.

Kapı sıkıca kapalıyken işemenin diş macunundan önce geldiğine karar verdim çünkü klitorisim artık uyuşmamıştı. *Gerçekten* gitmem gerekiyordu. Tuvalete doğru koştum. Giderken iç çektim ve rahatlamış bir şekilde gözlerimi kapattım.

Golf turnuvasından sonra Dex'in hokey arkadaşlarıyla akşam yemeği yediğimizi hatırladım. Bir de futbol oyuncusu. Kızılıcak votkası içiyorlardı. Sonra... hiçbir şey. Bunu yapmadım, bayılmadım. Zaman bloklarını unutmak. Üniversitede bile. Dex'in bana su vermesine şükretmeliydim çünkü giderek artan baş ağrısı dışında akşamdan kalma değildim. Hafızam yoktu ama kusmayacaktım da.

Tuvalet kağıdına uzandım ve donup kaldım. Sol elimde bir yüzük vardı. Sıradan bir yüzük değil, ortasında kocaman bir pırlanta ve yüzüğün etrafını saran bir dizi pırlanta vardı. Tanrım, muhteşemdi.

Gözlerimi kırptım, sonra sanki yeterince sallarsam geçecekmiş gibi elimi hareket ettirdim.

"Ne oluyor lan?" Bağırdım.

"Yüzüğü beğendiniz mi, Bayan James?" Dex diğer odadan seslendi.

Bayan James?

İşimi bitirdim ve sifonu çektim, sonra da kapıyı açtım.

"Bayan James?" Sol elimi sallayarak neredeyse bağıırıyordum.

Dex sol elini kaldırırken gülümsedi; Vegas güneşinin altında parıldayan sade platin yüzük gözümünden kaçmadı. Süitin tavandan tabana pencereleri vardı ve uyumadan önce panjurları kapatmayı unutmuş gibiydik.

Diğer şeylerin yanı sıra. Evlenmek gibi.

"Yatağına dön şekerim. Dün gece evlendiğimize göre, hadi balayımızı yapalım."

Çarşafı aşağı itti, delicesine büyük, delicesine mükemmel aletin tabanını kavradı ve sertçe pompaladı. "Bunların hepsi senin için. *Karıcığım*."

Vay anasını. *Vay anasını*. Dex James ile evlendim. Ve hiçbir şey hatırlamıyorum.

İki hafta önce

LINDY

Elini ensesine . Parmaklarını uzun atkuyruğunun etrafına doladı ve nazikçe çekti.

"Dizler, şekerim."

Celine'in dudakları aralandı. İtaat etmek istiyordu, söyleneni yapma ihtiyacı bacaklarını bükmişti.

Önüne gelene kadar aşağıya doğru yönlendirdi.

Adam o kadar uzundu ki, kız mavi gözlü bakışlarını tutabilmek için başını geriye eğdi.

"Aferin kızıma. Şimdi sikimi çıkar ve beni memnun etmeyi ne kadar sevdiğini göster."

Parmakları uçarak adamın kot pantolonunu açtı ve adam hızla serbest kaldı. Kalın, tepesi genişlemiş, hepsini nasıl alabileceğini merak ederken tatma ihtiyacıyla sadece dudaklarını yalayabildi.

Sanki onun aklını okuyabiliyormuş gibi mırıldandı, "Sığmayacak. Ama o dudaklarını etrafına dolamaya çalışacaksın, alabildiğin kadarını alacaksın. Çünkü amının da aynı mücadeleyi vereceğini biliyorsun."

"NASIL GIDIYOR?"

Dizüstü bilgisayarımdan gelen sesle irkildim. Arizona'daki bir yazar arkadaşım olan Lucy ile görüntülü bir görüşme yapıyordum, ancak onun yüzünü gösteren küçük pencere, yazmakta olduğum kitabın bulunduğu pencerenin arkasına gizlenmişti.

Ekranın köşesindeki saate bakarken son otuz dakikanın uçup gittiğini fark ettim. Şu ana kadar komşumun motorlu testeresinin devrini ve gürültüsünü bile fark etmemiştim ve Tanrım, çok gürültülüydü. Yarım saatlik aralıklarla yazabildiğimiz kadar çok kelime yazıyorduk ve o korkunç gürültüyü bile engelleyerek o sahneye gerçekten daldım. Fareyi kullanarak sekmeleri değiştirdim, böylece Lucy küçük görüntülü sohbet penceresinde göründü.

Onunla hiç yüz yüze tanışmadım ama yakın bir arkadaşımdı. Editörüm dışında, aşk romanları yazdığımı bilen tek kişiydi. Bir yandan. Normal işimin çok *çok* dışında. Yani bugüne kadar yayınladığım iki kitap bana Steaming Hotties'de lüks bir kahve almam için biraz para kazandırmaya başlamışken. Küçük bir muhasebe firmasındaki hafta içi dokuzdan beşe kadar olan işim faturalarımı ödemeye devam ediyordu. Başkalarının vergileri ve genel muhasebe işleriyle uğraşıyordum. Bir sürü rakam. Çok kuru, sıkıcı sayılar.

İnsan hesaplayıcısı olan kız kardeşim Bridget'in aksine ben bu mesleği çok sıkıcı buluyordum. Hayalimdeki kariyer bu değildi, orası kesin. *Herkes ölüme ve vergilere güvenebilir* sözü iş *güvencesi* anlamına geliyordu. Buna katılabilirim. İkisine de çok aşınaydım.

O günlerde gecelerimi ve hafta sonlarımı hikayelerim üzerinde gizlice çalışarak geçiriyordum çünkü Hunter Valley'deki herkesin müstehcen şeyler yazmamı sorun etmeyeceğinden emindim. *Romantizmdi* ama insanlar öyle diyordu.

ve bunu yaşayabileceğimi sanmıyordum. Burası küçük bir kasabaydı. Saçımı yaptırmadan ve yüzümü makyajlamadan evden çıkamazdım çünkü her zaman dışarıda tanıdığım biriyle karşılaşırđım. Kitaplarımdaki seks sahnelerini, özellikle de kendimi kadın kahraman olarak hayal ettiğim sahneleri okurlarsa komşularıyla başa çıkabileceğimden emin değildim.

Tanrım, şu an üzerinde çalıştığım gibi.

Dizler, şekerim?

Yazmayı bitirdiğim şeyi taradım. Evet, bu yogada iyi giderdi. Ve zaten yeterince sığ olan flört havuzundaki şansımı da.

Yine de yazarlığımlı yeni bir kariyer haline getirmeye kararlıyđım. Üniversiteden mezun olduğumda planım buydu ama mezun olduktan kısa bir süre sonra annem ve babam ölünce bu plan bir kenara bırakıldı. Güvenilir, faturalarımı ödeyecek bir işe ihtiyacım vardı. Sağlık sigortası. Yirmi üç yaşında üstlenmek zorunda kaldığım tüm o yetişkinlik işleri çünkü on yaşındaki kız kardeşimi büyötmek önceliğim haline gelmişti.

Muhasebeci olmak o sırada karşıma çıkan ilk fırsattı ve ben de kabul ettim. Bunca yıl sonra hala oradaydım ama rolüm ilerlemişti.

Benim hayatımın aksine. Bridget büyümüşti ve hayatında Maverick James vardı. Gülünç denecek kadar kısa bir süre sonra kendini açıkça adayın *gerçek* bir adam. Hayır, onun muhteşem, başarılı, varlıklı, *nazik* bir erkek arkadaşı olmasını kıskanmıyordum. Kelimenin tam anlamıyla şehirdeki benim yaşındaki tek uygun erkekti.

Evet, *benim* yaşında.

Her ne kadar artık uygun olmasa da.

Yani kıskançlık yok. Hem de hiç. Çünkü çevrimiçi bekârlar siteleri aracılığıyla randevulara çıkmayı ve her birinin fiyasko olmasını *seviyordum*. Bu da beni bir tane yaptı.

Ben. Lindy Beckett. Bekar. Sıkıcı bir muhasebeci. Gizli bir romantizm yazarı. Otuz beş yaşındaydım ve biyolojik saatim sadece tıklamakla kalmıyor, alarmı da çalıyordu.

Gözlerimi ovuşturdum ve Lucy'ye bir gülümseme verdim. "Özür dilerim."

"Oldukça iyi bir sahne olmalı. Yoksa yarınki randevunu mu düşünüyorsun?"

"Randevu mu? Tabii ki hayır." Bir arkadaşlık uygulaması aracılığıyla tanıştığım başka bir adamla akşam yemeği yiyecektim. Profil fotoğrafında çekici görünüyordu ve mesajlaşmalarımızda da hoş görünüyordu ama ondan önceki her erkek gibi o da muhtemelen benim erkek listemdeki tüm kutuları işaretlemiyordu. Yani, son bölüme tamamen girmemin nedeni kesinlikle o değildi.

Sadece romantizm yazmadım. *Ateşli* bir romantizm yazdım. Aslında, yazdıklarımın tahrik olduğum için masa sandalyemde kıvranıyordum. Son zamanlarda kelimeler daha kolay geliyordu. Bu seksi sahneleri birlikte çalışabileceğim ya da yarın akşam Bay Akşam Yemeği'nde canlandırmayı planladığım bir erkek arkadaşım yoktu. Hayır, boşalmak için pilli erkek arkadaşlardan oluşan geniş koleksiyonumu çıkardım.

Şimdiki fark, aklıma sürekli belirli bir adamın gelmesiydi. Siyah saçlı, siyah gözlü, muhteşem bir adam. Gece geç saatlerde yatağımın başucundaki çekmecedan bir oyuncak aldığımda onu düşünmeye başladım. Son birkaç seferdir bu, ayrılmış kalçalarımın arasındaki büyük titreşimli yapay penis olmuştu. Tanrı korusun, o -Dex James- ben boşalırken onun adını haykırdığımı duymuştu. Daha sert boşaldığımı hatırlamıyordum ve bu sadece onu düşündüğüm içindi. Ya da son kitabım için seksi sahneler yazarken. Çünkü kesinlikle bana sikinin baş edemeyeceğim kadar büyük olacağını söylediğini hayal ediyordum.

Büyük adam, büyük sık, değil mi?

Hayal ettiğim şey buydu. Ya yanılıyorsam? Ya küçükük bir tane varsa? Küçük minyatür bir sosisli?

Başımı salladım ve bunun saçmalığı karşısında kaşlarımı çattım.

Dex James, Maverick'in kardeşlerinden biriydi. O-Dex'in, muhtemelen Mav'in de- kaslı kalçalarının arasında kesinlikle bir kokteyl sosis *yoktu*.

Adam büyük bir enerji yayıyordu.

Ayrıca rahat, çabuk gülümseyen, çabuk eğlenen bir tarzı vardı. Bu da benim tam tersimdi. Bana tutucu derlerdi. Katı. Yüksek bakım. Denver'da geçen hafta sonu çok stresli, çok sinirli ve kitabımın çok gerisinde olduğumdan hiç şüphem yok.

Hırsımı Dex'ten çıkarmıştım. Mallory de öyle, her ne kadar Bridget'in en iyi arkadaşı olarak bunca yıldan sonra benim biraz çılgın olmama alışmış olsa da.

"İkinci seks sahnesi üzerinde çalışıyordum," dedim Lucy'ye.

"Okumak istiyorum," dedi, sesi hevesliydi, gözleri beklentiyle parlıyordu. "Tanrım, bu ses de ne?"

"Elektrikli testere. Yandaki adam ağaçları buduyor sanırım."

Bay VanMeyer son bir saattir o makineyi çalıştırıyordu.

"Otuz ikinci sayfaya atla," dedim ona. Çevrimiçi olarak paylaşılabilen bir kelime işlemci programında yazdık, böylece benim belgeme geçebilir ve yazdıklarımı kolaylıkla okuyabilirdi. Şu anda olduğu gibi, belgeyi açtı ve o sayfaya gitti.

Dizüstü bilgisayarımın yanından bir bardak buzlu çay aldım ve o okurken büyük bir yudum aldım. Sıcak bir gündü ve tüm pencereleri açmıştım.

"Vay canına, Lind, bu çok seksi." Ekranımdaki küçük ekranda kendini yelpazeledi.

"Biliyorum. Bu-"

"Şu adam, değil mi?" diye sinsi bir gülümsemeyle dürtükledi. "Geçen hafta kız kardeşinle birlikte Denver'a gittiğiniz adam. Adı her neyse. Onu kitabının kahramanı yapmışsın."

"Ne demek istiyorsun, onun benim ilham perim olduğunu mu?" Başımı sorunun hak ettiğinden biraz daha büyük bir şiddetle salladım. Lucy bunu anladıysa endişelenmiştim. "Hayır. Kesinlikle o değil. Hikâyelerimdeki gibi bir kovboy değil."

Dex James'i yazdığım kahramanlar gibi Stetson takarken hayal edemezdim. Elbette, bir tane içinde iyi görünürdü. Ya da bir patates çuvalı, ama kovboy onun kişiliği değildi.

"Yani? Eminim seni dizlerinin üzerine çöktürmek isterdi." Kara kaşları bir aşağı bir yukarı gidip geldi, sonra sırtıttı. "En son ne zaman bir erkek sana bunu yaptı? Sana patronluk taslıyor."

Asla. Yine de, külotum bu ihtimal yüzünden ıslanmıştı. Ve erkek listesindeki en üstteki işaretlenmemiş kutu. On dört yaşımıdayken AJ Alvarez beni bowlinge davet ettiğinde annemle birlikte listede pek çok şey vardı. O zamanlar listede dürüstlük vardı. Arkadaş canlısı. Nazik. Yaşım ilerledikçe, sadık ve çocuklarla iyi geçinmek gibi başka şeyler de ekledim. Şu anda düşündüğüm ise cinsel açıdan özenli olmaktı. Geçmişte yatağıma aldığım erkekler bencil değillerdi ama özenli de değillerdi. Ya da otoriter.

Görüntülü aramadan bir alarm sesi geldi. "Kahretsin, gitmem gerek," dedi iç çekerek cep telefonunu karıştırırken. "Ariel on dakika içinde otobüsten inmiş olacak. Hoşça kal!"

Video görüşmesi sona erdi. Sandalyemi mutfak masasından geriye ittim ve bardağımyı yeniden doldurmak için elime aldım. Testerenin uğultusu hiç kesilmiyordu. Daha önce zorlamış olabilirdim ama bu gürültüye bir ara vermem gerekiyordu. Pencereleeri kapatmak sadece evi havasız bırakacaktı ve Bay VanMeyer'in bahçe işlerini tamamen engelleyemeyecekti.

Evden çıkma vakti gelmişti. Zaten market alışverişı yapmam gerekiyordu. Her zaman Cumartesi öğleden sonraları giderdim, ancak bugün kelimeler parmak uçlarımdan akarken birkaç saat oyalanmışım.

Dex ile geçirdiğim seksi zamanları düşünüyorum. Otoriter, dizlerimin üstünde, seksi zamanlar.

"Gah!" Boş mutfığa doğru söyledim.

Dex her türlü hatalıydı. Denver'da yaşıyordu, Hunter Valley'de değil. Gençti. Bu iki şey kalıcı olmadığını söylüyordu ve benim aradığım da buydu. Kalıcı, yani sonsuza dek sürecek bir erkek. Bay Doğru.

Bardağımyı lavaboya koydum, sonra buzdolabının yanındaki not defterinden markette ihtiyacım olanların listesini yırttım.

Üst kata çıkıp banyo aynasında yüzümü kontrol ettim, renkli dudak parlatıcısı sürdüm ve saçlarımı fırçaladım.

Dışarıda, Bay VanMeyer'in neyin peşinde olduğunu görmek için ön bahçemde durdum.

için.

Hunter Valley'de eski bir mahalledeydik ve ağaçlar geniş, çevre düzenlemesi iyi yapılmış. İki bahçeyi birbirinden ayıran çalılar vardı ama onun arka bahçesine bütün gün, benimkine ise öğleden sonra Batı'nın gün sonu güneşini engellediğinde güzel bir gölge veren devasa bir pamuk ağacı vardı. Gerçi üzerinde çalıştığı ağaç o değildi, ki bu iyi bir şeydi çünkü o gölgeyi seviyordum, ama bir ya da iki yıldır ölü olan ikinci bir ağaç vardı. Sonunda yerden ulaşabildiği bazı alt dalları buduyordu.

Her zamanki kot pantolon, beyaz tişört ve jartiyerden oluşan kıyafetini giymişti. Mevsim ne olursa olsun, onu tanıdığım her gün, yani ailem evlendikten sonra bizim evimizi satın aldıklarında onun evinde yaşadığından beri tüm hayatım boyunca bu kıyafeti giyerdi. Ben iki yıl sonra geldim ve o beri buradayım.

Beni gördü, motorlu testereyi kapattı ve el salladı.

"Selam, Lindy!" diye seslendi. Nazik bir adamdı, her zaman mutluydu ama biraz da deliydi.

"Hey, Bay VanMeyer. Ağacı mı buduyorsunuz?" diye sordum.

Çoğunlukla kel olan başını ovuşturdu ve sıırttı. "Bu enayiı kesiyorum."

Büyük, çıplak ağaca baktım ve bunu nasıl yapacağından emin değildim. Maceracı kendin yap projelerini üstlenmeyi severdi ve sonunda bitirmek için profesyonelleri çağırırdı. Güvertesinin arka basamaklarını değiştirmek gibi. Ya da araba yolunu yeniden asfaltlamaya karar verdiğiinde. Ya da yeni bir posta kutusu direği koymak gibi.

"O alçak dalları alırken merdivene dikkat edin." Ağaç en az otuz metre boyundaydı ve çok sayıda uzun, geniş dalları vardı. Birkaç küçük dal vardı.

Zaten kesebildikleri de etrafındaki çimenlere dağılmıştı.

Başını sallayarak motorlu testerenin sapını okşadı. "Ben merdivene çıkmam."

"Güzel." Düşmesini istemiyordum çünkü bu kesinlikle bir yerlerini kırmasına neden olacaktı. Ve çalışan bir motorlu testereyle belki de bir yerlerini kesebilirdi. En azından bu sefer ilk iş olarak profesyonelleri çağırmıştı. "O zaman ağaç budama hizmeti için daha fazlası gerekecek. Ben Van'a gidiyorum. Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Bir- Bekle. Van'a mı gidiyorsun?" Marketten bahsedilince gözleri Noel sabahındaki bir çocuk gibi parladı. "Oradaki kekleri seviyorum."

Güldüm. "İstediyini biliyorum. Sana biraz getireyim."

Sadece üzerine fındık serpilmiş olanları sevdiğini hatırlattıktan sonra teşekkür etti, ardından motorlu testereyi tekrar çalıştırmak için ipi çekti.

Umarım kekler onu testereden uzaklaştırmaya yeterdi ve çok geç olmadan bin kelime daha yazabilirdim. Dex'le seks sahnesini bitirirdim... *kahramanla*, yatmadan önce.

Ve vibratörümle randevum.

DEX

Marketlerdeki MÜZİK en kötüsüydü. Hangisine gidersem gideyim, hangi eyalette ya da hangi ülkede olursa olsun, hepsi aynıydı.

Kafamda kalıcı olarak yer eden saksafon yeniden yapımları.

El arabamı muz adasının yanında durdurduğumda bir Adele felaketine - pardon, Adele'e - eşlik etmekten kendimi alamadım. Orada, kabakların önünde Lindy Beckett duruyordu.

"Tanrım, küçük kasabaları seviyorum," diye mırıldandım kendi kendime, bir demeti arabama atarken. Birkaç şeftalili yoğurt kabının üzerine düştüler.

Lindy'yle Hunter Valley'de karşılaşma ihtimalim Denver'da karşılaşma ihtimalimden daha fazlaydı ve bu benim avantajıma çalışıyordu, özellikle de onunlayken. Rüyalarımın kadını. Ve uyanırken.

Tekerleği bozuk arabamı ona doğru ittim. Buzda en iyi golcü olmamla ünlüydim. Son zamanlarda, bir barda bir pisliği dövdüğümde, buz dışında bir infazcı olarak adlandırıldım. Profesyonel hokeyciler buzda yumruklarını kullanmalarıyla tanınırlardı, buz dışında değil. Peki ya ben? Ben iyi .

İnfazcıların koruduğu kişi. Buz kavgalarına giremeyecek kadar değerliydim. Bir kadına yavşadığı için bir adamı yere serdiğimde, bunu büyük bir olay haline getirdiler.

Yine de, medya beni acımasız fırçasıyla nasıl resmetmiş olursa olsun, kadınlar kelimenin tam anlamıyla külötlarını bana fırlattılar. Puck tavşanlarını önemli bir şey değilmiş gibi ele aldım. Benim için değillerdi, çünkü hiçbirini istemiyordum. Beni lekelemek istedikleri iyi çocuk ya da ıslah etmek istedikleri kötü çocuk olarak görüyorlardı. Her iki şekilde de, sadece sevişmek istiyorlardı.

Elbette, belki çaylak sezonumda, çılgın yaşam tarzına ilk maruz kaldığımda, biraz gündelik eğlence için hazırdım, ama sadece birkaç aylığına. Etkisi çabuk geçti, özellikle de o sığ kadınlarla yatmamın babamın ofisteki stajyer havuzunda çalışmasından daha iyi olmadığını anladığımda.

Anlamsız. Boş. Onaylanmış hissetmek için amcığa ihtiyacı vardı. Boşalmak için. Hiçbir bağlantısı yoktu. Siktiği kadınların isimlerini bildiğinden bile şüpheliydim.

İlk yıl o kadınların isimlerini hatırlamadığıma adım gibi emindim. Tabii ki, bir hokey oyuncusuyla yatmak istemişlerdi, bu yüzden kısa ilişkiler dengeli oldu. Karşılıklı anonimlik.

O zamandan beri çalıştım ve oynadım. Hem de çok. Çocukken hokey beni evden -ya da benim durumumda işlevsiz malikaneden- çıkaran şeydi. Sonsuz antrenmanlar ve maçlar için yerel pistte olabildiğince çok zaman geçirdim. Daha sonra büyüdüğümde ve seyahat ligine katıldığımda, deplasman maçları, hatta eyalet dışındakiler bile aklımı başımda tutuyordu. Bu spor beni aile şirketi olan James Corp'a katılmaktan alıkoymuştu çünkü hepimiz profesyonel olacağımı biliyorduk. Kardeşlerim Mav, Silas ve Theo beni kıcımlı yırtarak oynamam için cesaretlendirdiler çünkü çok iyiydim. Bunu söylemek ukalalık değil, gerçektir.

Ama yalnızdı.

Hayatım çok yalnızdı. Etrafım sürekli antrenörler, oyuncular ve koçlarla çevriliydi. Deplasman maçlarında takım arkadaşlarımla aynı odaları paylaşıyordum.

Oteller. Nadiren yalnızdım. Yine de bir ailem yoktu - eve gelmek için *gerçek* bir ailem. Uğruna oynayacağım. WAG bölümünde bana tezahürat yapacak. Özel locada ne bir eş, ne de bir kız arkadaş.

Şimdiye kadar. Lindy'ye kadar, çünkü onu oyunlarımda hayal edebiliyordum. Benim evimde. Yatağımızda. Sezon dışında Hunter Valley'de kalmamın sebebi oydu.

Çizgi filmlerdeki gibi kalp atışlarımı gözlerimden dışarı fırlatan şeyin ne olduğunu bilmiyordum. Neden ona kafayı takmıştım. Tanıştığımız gün, pek de iyi biri değildi. Başkalarına göre, bir sürtük ya da huysuz olarak görülebilir. Bana ise mesafeli görünüyordu.

Geçen hafta sonu bizimle Denver'a gelmek zorunda değildi ama gelmişti. Belki Bridget ve Mav'in ona davranışları için endişeleniyordu. Belki de ona kızgındı. Belki değil, muhtemelen. Belki de beş dakika önceden haber vererek şehri terk ettiği içindi. Belki de... kim bilir?

Lindy'de tek bir olaydan daha fazlası vardı ve ben onu çözmek istiyordum. Hayır. Sadece anlamak değil. Onunla evlenecektim.

Bu, mavi çizgiler arasında hız antrenmanı yapıyormuşum gibi kalp atış hızımı iki katına çıkararak ürün bölümünden ona doğru yürümemi sağladı.

Senin takıntılı olduğunu bilmiyor. Takıntılı mı? Mallory ve benim onun için seçtiğimiz alyansı saklamıştım. Dostum, sakın ol.

Saplantılı adam, soğuk kadına karşı.

"Boyut, onunla ne yaptığın kadar önemli değil," diye yorumladım yukarı çıkarken. Tamam, belki de bu dünyada söylenebilecek en aptalca şeydi. Bir kadın, bir erkeğin market alışverişi yaparken kendisine sebzelerle ilgili imalarda bulunmasını ister miydi?

Hay sikeyim.

Muhtemelen olmaz.

Sakin ol. *Havalı ol.*

Havalı ol.

Bana doğru bakarken sarı saçları omuzlarına döküldü ve aletim sertleşti. Evet, lanet saçlarının salınımından.

Şaşkınlık ve farkındalık mavi gözlerini genişletti.

Beni tanıdı. Spor kanalından değil, çünkü Lindy'nin profesyonel bir hokey oyuncusu olduğuma dair hiçbir fikri olmadığı çok açıktı. Beni ailenin özel jetiyle Denver'a Bridget ve Mallory ile yaptığımız küçük yolculuktan tanıyordu. Hokey oynadığımı bilmediği için, Azor Adaları ya da Boca Raton sıkıcı geldiği için yaz tatilini Montana'da geçiren sıkılmış bir milyarder olduğumu sanıyordu.

Ona gerçeği söyleyebilirdim. Ne olduğumu. Tembel bir vakıf fonu çocuğu olmadığımı. Bu onun benim hakkımdaki fikrini çok hızlı değiştirirdi ama bunu yapmayacaktım. Benden hoşlanmasını istiyordum. Ünlü olduğum için değil. Sopa kullanma becerim için değil.

Tamam, *bir* sopa. Şu anda onun için zor olan.

Kahretsin, çok güzeldi. Ne zaman karşısına çıksam, beni vuruyordu. Kalbime. Sikime.

Çoğu insanın gündelik kıyafetlerle alışverişe çıktığı bir Cumartesi öğleden sonrası için mükemmel bir şekilde toparlanmıştı. Bir jean etek, altında bronzlaşmış bir teni ima eden yakası kesik, net bir bluz. Ayakkabıları da üstüyle aynı soluk pembe renkteydi. Parlak dudakları da öyle. O parlaklığı hemen öpmek istediğim dudaklar.

Bridget ile nasıl kardeş oldukları hakkında hiçbir fikrim yoktu. Birbirlerine hiç benzememelerinin yanı sıra, Lindy açıkça çok bakımlıyken Bridget... bakımsızdı. Hatta genç Beckett'ı sadece çarşafı görmüştüm ve bu iyi, seksi zamanlar için değildi.

"Ne dedin sen?" diye sordu, beni gördüğüne şaşırılmış bir ifadeyle.

Çenemi, elinde tuttuğu sarı sebzeye doğru eğdim, bu da bir alete benziyordu. Evet, bu düşünce beni biraz sapık yapıyordu ama Lindy ile hava durumu hakkında konuşmak istemiyordum.

"Stir fry? Şiş kebab? Onu iyi yapan onunla ne yaptığınızdır" diye yorum yaptım sanki bir yemek kanalı sunucusuyum gibi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu bana sebze için planlarını anlatmak yerine.

Etrafıma bakındım. "Akşam yemeği seçiyorum."

Elini uzatarak kabağı vitrindeki diğer sebzelerin yanına geri koydu. Sahte bir gök gürültüsü, sebzelerin üzerine yakında su püskürtüleceğini haber veriyordu. "Hunter Valley'i kastediyorum."

Omuz silktim. "Geçen hafta benimle uçuşunu hatırlamıyor musun? Ben biraz unutulmaz değil miyim?" Elim kaldırdım ve işaret parmağımla başparmağımı birbirine yaklaştırdım.

Gözlerini devirdi. "Yani hala. Denver'da işin yok mu senin?" Evet, hiçbir fikri yoktu.

"Tatilde." Omuz silktim, ona profesyonel hokey liginin sezon dışı olduğunu söylemedim. "Yürüyüş yapıyorum. Dağ bisikleti. Kanyonun yukarısında bir şelale olduğunu biliyor muydun?"

"Evet."

Ona doğru bir adım attım. "Şanslısın. Burada büyüdün." Uzanıp kulağının arkasındaki saçlarını okşadım. "Merhaba şekerim," diye mırıldandım usulca, sanki bir mağazanın ortasında değil de bir yerlerde yalnızmışız gibi.

Colorado'daki Bridget/Maverick popcorn festivalinden döndüğümüzden beri onu görmemiştim. Neyse ki her şey yoluna girdi ve Mav ile Bridge şehre geri döndüler, ateşli, ağır ve aşıklardı. Sadece iki hafta sonra.

Mide bulandırıcıydı ama ben de kardeşimin yanındaydım. Beckett kadınına bir kez baktığımda benim için de içgüdüsel bir şeydi.

Lindy'nin gözleri dokununca açıldı ama ben karşı koyamadım. Ellerimi üzerine koymak, onu öpmek, yalamak istedim çünkü şeker gibi tatlı olacağını biliyordum. Denver'da her türlü gerginlik içindeydi. Ve Bridget için endişelenmiyordu. Arkasına yaslanıp biraz eğlenmek istemiyordu. Yeni şehir, Cumartesi gecesi... evet, hayır. Dizüstü bilgisayarını alıp bir otel odasına gitti ve çalıştı. *Çalıştı*. Belki de o geceki tavrının sebebi buydu. İş stresi.

Birkaç orgazmla rahatlamaya ihtiyacı vardı ve ben de ona bunu sağlayacaktım. Ama buna bulmakta zorlandığım sabırla yaklaşmak zorundaydım, çünkü şimdi tekrar karşımdaydı, onu istiyordum. Şimdi.

Onu omzuma atıp mağazanın dışına taşısam kimse fark eder mi?

Kesinlikle. Dex James'in market alışverişi yapan bir kadını tartaklaması dedikodu siteleri için bir rüya ama takım sahiplerinin hoşuna gitmez. Ya da menajerimin. Ya da benim için bulmaya çalıştığı sponsorun.

İyi olmak zorundaydım. Herkesin içinde. Onu yalnız yakaladığımda.

"Selam Dex," diye nefes alırken yanaklarına bir kızarıklık yayıldı. "Bak, ben... Denver'daki davranışlarım için özür dilerim. Biraz bunalmıştım."

Demek gitmiş.

Ağzımın kenarı yukarı kalkarak etkilenmediğimi gösterdi, oysa boşaldığında böyle kızarıp kızarmadığını öğrenmek için can atıyordum. "Oldukça spontane geliştii."

Kapılarında belirdim, Bridget'in Mav ile yüzleşmesi için onları şirket jetiyle Denver'a uçurmayı teklif ettim ve bir saat içinde havalandık.

Başını salladı. "Bridget bütün hafta Mav yüzünden üzgündü, ayrıca bana Boston'da geçirdiği zamanı anlattı ve-"

"Bilmiyor muydun?" diye sordum. İntihal yüzünden MIT'den atılmak büyük bir olaydı. Sebebi de öyleydi.

Kaşlarını çatı. "Sen mi yaptın?"

Yanağımı kaşıdım, biraz rahatsızdım çünkü cevabım muhtemelen Lindy'nin daha kötü hissetmesine neden olacaktı. Bu yapmak istediğim son şeydi. Yine de yalan söylemeyecektim, bu yüzden "Mav bir gece önce bardayken ondan aldı," dedim.

"Anlaşıldı," diye mırıldandı.

"Kardeşlerimden biri böyle bir şeyi sır olarak saklasaydı ben de üzülürdüm. İkiniz yakın görünüyorsunuz."

Başını salladı. "Öyleyiz. Ben kardeşten çok anneyim. Sanırım MIT meselesi ve Mav'in hıyarlığı konusunda ona Anne Ayı gibi davrandım."

Mav'in bir pislik olmadığını ona hatırlatmayacaktım ama öyle de sayılırdı. Bazı şeyleri yanlış yapmıştı ama bunu nasıl çözdükleri beni ilgilendirmezdi. Ya da Lindy'nin, ne kadar korumacı hissetse de.

"O zaman işin vardı.

Anladım." "Bu kadar mı?"

Dürüst olup olmadığını tartışıyormuş gibi bana baktı. Benim için kolaydı. Üzgün olduğunu söyledi. Bitmişti. Bana açılmasını bir kazanç olarak görüyordum. Yine de onunla biraz dalga geçmeden edemedim.

Etrafıma bakındım ve işaret ettim. "Kötü bir kız olduğun için kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa seni kivilerin üzerine yatırıp bir şaplak atabilirim."

Aynı anda üç şey oldu. Gözleri büyüdü, ağzı açık kaldı ve kıpkırmızı oldu.

Yaklaştım ve kulağına fısıldadım. "Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

Kesinlikle yapardım.

Bu fikri vücudundan atar kendini salladı.

"Akşam yemeği için yiyecek bir şeyler alıyor musun?" Bir lunapark gezintisinde kırbaçlanmaktan daha hızlı konu değiştirerek sordum. İkimiz de bu fıkirden ne kadar hoşlansak da burada onun kışına şaplak atamazdım, bu yüzden bizi daha uygun market konularına geri döndürmek daha iyiydi. Aksi takdirde pantolonumdaki kabak tüm alışveriş yapanların gözüne batacaktı.

Başını salladı ve bakışlarının dudaklarıma düştüğünü gözden kaçırmadım. Evet, beni istiyordu. Ve o şaplağı. Yoksa bunu düşünecek kadar çaresiz miydim? Belki de, ama bunu çaresizlik yerine güdülenme olarak değerlendirdim. Odaklanmış. Tek fikirli. Terim ne olursa olsun, Lindy söz konusu olduğunda ben buydum.

"Güzel. Birlikte yiyeceğiz," dedim. Rica etmiyordum.

Gözlerini kırıştırdı ve gözlerimin içine baktı. "Ne? Biz mi, akşam yemeği mi? Hayır."

"İki kişilik yemek yapmak daha kolay. Hem geçen haftayı da telafi etmiş oluruz." Şimdiye kadar sadece birkaç şey olan arabasına baktım. Bir baş marul, bir kavanoz salsa, iki somun ekmek ve-

"Ooh, brownie." Üstündeki kremanın şekerleme olup olmadığını görmek için arabasındaki plastik fırın kabına uzandım. Elimi tokatladı.

Geri çekildim, en ufak bir pişmanlık duymadım. Kesinlikle tahrik olmuşum. "Bunlar komşum için."

"Bir erkek mi?" Bu ihtimal karşısında kaşlarımı çattım.

Sanki huysuz ses tonumu anlamış gibi ağzının kenarı yukarı kalktı. "Evet." Birden çılgınca kışkırdım.

"Keklerini başka erkeklere mi veriyorsun?" Bir adım daha yaklaştım ve tekrar saçlarına dokundum. Bu kadar yakından, yumuşak kokusunu alabiliyordum. "O tatlılığın sadece benim için olduğunu sanıyordum. Bu acıtıyor, şekerim."

Ağzı açık kaldı ve evet, o da unlu mamulleri düşünmüyordu.

Sonra gözlerini devirdi ve gülümsememeye çalıştı. Başarısız oldu. "Bay VanMeyer altmışlı yaşlarının sonunda. Buralarda uygun erkek bulmakta zorlanıyor olabilirim ama o kadar da değil."

Sempatim mi duymalıyım yoksa bir erkek bulamadığı için heyecan mı duymalıyım emin değildim. Bu benim için yolun açık olduğu anlamına geliyordu. Hedefe ulaşmak için sağlam soluk oyuncuları indirmeye alışmışım.

Elimi göğsümde tuttum. "Ben uygunum ve tam buradayım."

"Yirmili yaşlarındasın," diye hatırlattı, sanki çok önemli bir şeymiş gibi, sanki *uçtuğun varmış* gibi.

Yaşımı değiştiremezdim ama onu benim olmaktan alıkoyan tek şey buydu, bununla başa çıkabilirdim. "Kabakla ne yapacağımı biliyorum," diye hatırlattım, işleri hafif tutmaya çalışarak. Yaptığım şey buydu. İnsanları rahatlatırdım. Rahatlatırdım.

Sebze yığınınına baktı ve bir tane aldı. Büyük bir tane, aramızda tuttu ve ileri geri salladı.

"Üzgünüm, ben sadece büyük olanları severim," diye karşılık verdi ve sonunda arabasına yerleştirdi.

Gülmekten kendimi alamadım. *İyi oynadı*. Bunu kolaylaştırmayacaktı ama eğlenceli olacaktı. Kazanmayı ne kadar sevdiğim hakkında en ufak bir fikri yoktu.

Etrafımdan çalışınca araya girdim ve yolunu kapattım. Sola baktım. Sağa baktım. Sonra saçları burnuma değecek kadar yaklaştı.

"Şekerim, seni temin ederim, bende çok seveceğin bir tane var. Ağzına attığın en güzel şey olacak."

LINDY

OH. Aman Tanrım. Tanrım.

Dex James... vay canına. Daha önce hiç markette tahrik olmamıştım.

Şimdiye kadar. Ona

kadar. Squash

hakkında.

Belki de en yaramaz fantezilerimin erkeği olduğu için, en son seks sahneme yazdığım adam için.

Ondan etkilenmişim ve bu *büyük* bir sorundu.

Ağzınıza attığınız en güzel şey olacak.

Arabamı ürün reyonundan çıkarıp günah kadar seksi Dex James'ten uzaklaştırırken düşünebildiğim tek şey buydu - ve onun *kabağını* ağızıma sokmak.

Daha önce yazdığım gibi mi olacak? Hepsini almam için gerçekten büyük, çok büyük olacağını mı? Tabanı kavramam ve okşamam gerekecek miydi?

alabildiğim kadarını mı almaya çalışacaktım? Boğazımdan aşağı boşalırken başımı yerinde tutar mıydı?

Serinlemek için dondurucu bölümüne yöneldim ama bunun bir faydası olmayacaktı. Onunla tanıştığımdan beri kapıma gelip Bridget'ten Denver'a, delicesine tahrik olmuşum ve ona takıntılıydım. Ki bu büyük bir sorundu.

Özel bir jetle uçacağım için heyecanlı olmalıydım. *Özel* bir jetle.

Böyle bir şeye kimin erişimi vardı?

O yaptı. O bir milyarderdi. James kardeşlerin en küçüğüydü. Aile şirketini yönetmiyor olabilirdi -Fortune Whatever James Corporation- ama parası vardı. Bir uçağa yetecek kadar parası vardı.

Yedek yeni bir ruj rengi ya da bir çift ayakkabı alırdım. Ortak *hiçbir* şeyimiz yoktu.

Denver'da ona ciddi bir fırça atmış *olmama* rağmen küçük bir *ménage à moi* yapmış ve onun adını fısıldarken -hayır, ııııı atarken- kendimi tatmin etmişsem ne olmuş yani?

Ondan sonra bile, gerçekten huysuz olduğumda, adam hala benimle akşam yemeğı yemek istedi. Benimle!

Deli bir insan gibi onu sebzelerle azarladım ve oradan uzaklaştım. Birkaç küçük ülkenin GSYİH'sine eşdeğer bir banka hesabına sahip olan bir adama neden direndim? İki buçuk yaşında, iki yüz küsur kiloluk sağlam kaslı bir adama neden direndim? Kırılması gereken çikolata rengi saçları ve her zaman saat beş yönünde gölgesi olan bir çenesi olan bir adama? Pahalı sabun ve açık hava gibi kokan? Gülüşü iç çamaşırlarımı eriten ve ne zaman birlikte olsak olağanüstü koyu gözleri beni takip eden? Bana şeker diyen ve onunla her türlü pisliğı yapmak istememe neden olan, örneğin elimi kot pantolonunun önünden aşağı sokup sadece hayal etmek yerine squa-dick'inin ne kadar büyük ve harika olduğunu hissettiren?

Evet, o.

Çünkü yirmi yedi yaşındaydı.

Otuz beş yaşındaydım. Bugünlerde garip bir şekilde uyurken boynumu incittim. O'nu bulmak için çok uğraştım. Bay Doğru'yu. Dex'in hevesli bir köpek yavrusu -belki de Rottweiler yavrusu- olması ve Bay Yanlış olduğunda bana aşık olması beni rahatsız ediyordu.

Buralı değil. Yani burada kalmayacaktı.

Herhangi bir işi ya da tutkusu yokmuş gibi görünüyordu, Colorado ve Montana arasında dolaşp şelaleleri kontrol ediyordu.

Hayatını kazanmanın ne kadar zor olduğunu takdir etmedi.

Gençti. Onunla seks yapmayı düşünmek, bırakın gerçekten yapmayı, beşiği soymak gibiydi. Çok ateşliydi ama çok gençti.

Bu yaşta, dayanıklılığı etkileyici olmalıydı. Tanrım, muhtemelen hiç toparlanmadan ikinci bir raunt yapabilirdi. Ve o Rottweiler yavrusu gibi memnun etmeye hevesli olacağından emindim.

Ama ben bir köpek yavrusu istemiyordum. Ne halt ettiğini bilen ve neye ihtiyacım olduğunu bilen birini istedim - bir zihin (veya beden) okuyucusu gibi - ve bana bunu verdi. Birçok kez.

Kivilerin üzerine eğilmiş bir şaplak
gibi. Gah!

Dayanıklılık, gençlik, dinçlik, bunların hiçbiri önemli değildi çünkü onun yaşındaki hangi erkek yuva kurmak ve hemen çocuk yapmak isterdi ki? Ben ne istediğimi biliyordum ve evlilik ve çocukla sonuçlanmayacaksa gezegendeki en ateşli adamla bile sevişerek zaman kaybetmeyecektim.

Dex ileriye. Doğrudan. Ne istediği konusunda cesurdu ve bu benmişim gibi görünüyordu. Bu yüzden kendimi korumak zorundaydım. Onu ve kabağını uzaklaştırmalıydım.

Vajinam kabul etmedi çünkü şu anda kasada ağlıyordu. Külotum sıırıslılandı. On dakika önceki squash/dick muhabbetinden beri öyleydiler. Alışveriş listesi yaptığım için şükreliyordum çünkü beynim ketçap ve tampon seçmeyi değil, sadece Dex'in pantolonuna girmeyi düşünüyordu.

"Benimle yemek ye."

Bana sadece hamile olmadığımı ya da yakın zamanda hamile kalmayacağımı hatırlatan tampon kutusunu taşıma bandına koyarken döndüm.

Dex arkamdaki sırada duruyordu. Gözünü bile kırpmadan önce kutuya, sonra da bana baktı.

"Akşam yemeği mi?" diye sordum.

"Kabağımı benim tavuğumun yanına koyarız," -bir paket kümes hayvanı butu uzattı- "ve sıcak bir şeyler yaparız."

Yüzünde kocaman bir sırıtiş olduğu için ona gülümsemekten kendimi alamadım. Tam bir köpek yavrusu. "Kardeşlerimiz çıkıyor diye birlikte yemek yememize gerek yok."

Koyu renk gözleri benimkileri tuttu. "Sana söz veriyorum; bu onlarla ilgili değil."

Gözlerimi kırptım çünkü her zamanki kaygısız ve şakacı tavrının yerini tam olarak korkutucu olmayan ama şaşırtıcı bir yoğunluk almıştı. Ve güçlüydü.

Yutkundum, kekleri aldım ve taşıma bandına koydum. "Ciddiyim. Yemek yiyelim. Gerçekten harika bir makarna yemeği yapıyorum ve seninle paylaşacağım."

Başımı çevirdim ve onu inceledim. Dalga geçmiyordu ve ciddi görünüyordu.

Cevap veremedim cep telefonum çaldı. Çantamdan çıkardım ve ekranda ismi gördüm. "Merhaba Bay VanMeyer," dedim yaşlı adamla konuşurken her zamanki parlak sesimle. Muhtemelen kekleri unutmamı istemiyordu.

Bir kutu portakal suyu almak için arabama geri döndüm.

"Ağaçta küçük bir kaza olmuş," dedi kulağıma.

Dondum kaldım, hiçbir kapağı görmeden dergi ekranına baktım. "Aman Tanrım, iyi misin?"

"Evet. Ama eviniz değil."

"Ne? Ne demek evim iyi değil?"

Sonra bir baktım, Dex yanımda duruyordu, çok ama çok yakındı ve eli kalçamdaydı. Bakışlarıyla buluşmak için çenemi yukarı kaldırmam gerekti. Onun *endişeli* bakışlarıyla.

Bay VanMeyer belli belirsiz, "Buraya geldiğinizde göreceksiniz," dedi. "İtfaiye aracı yolumuzun üzerinde olduğu için sokağın aşağısına park etmeniz gerekecek. Kekleri unutmayın!"

Onu daha fazla sorgulayamadan kapattı.

Bana cevap vermesini umarak telefonuma baktım.

"Neler oluyor?" Dex sordu. Sesi nazikti, şakacılığı gitmişti.

"Komşum ben ayrılmadan önce bir ağacı kesiyordu ve şimdi evimin iyi olmadığını söylüyor. Dışarıda bir itfaiye aracı varmış. Önce ağacı sonra da evimi o mu yaktı?"

Parmakları nazikçe sıktı, sonra sırtıma doğru kayarak beni kasaya doğru götürdü ve arabalarımızı bıraktı. "Gel hadi. Seni eve götüreceğim."

DEX

Lindy'nin evinde bir ağaç vardı, sanki onun evi bir film setiydi.

Jumanji.

Kaldırımda onun yanında durdum ve bakakaldım çünkü ben de en az onun kadar inanamıyordum.

Yan komşusu, ayaklarının dibinde bir testere ile arka güvertesinde oturuyordu.

Kutudaki en keskin çivi o olmamalı çünkü... siktir.

Ormandaki bir oduncu gibi kocaman ağacı dibinden kesmişti. Ağaç tam evinin üzerine devrilmişti. Ana gövde evin yan tarafına düşmüş ve kocaman dallar çatıyı ve ikinci katın dışını dört ya da beş yerden delmişti. Bir pencere kırılmıştı. Alçıpan ve izolasyon açık yarıklardan sarkıyordu.

İtfaiye buradaydı çünkü bir ağaç dalı tam sayacın oradaki gaz hattını da koparmıştı. Elektrik şirketi elektriği kesmiş ve artık sızıntı olmaması için gazı kapatmıştı.

Lindy son on dakikadır sigorta şirketiyle telefonda konuşuyordu.

Onun yanından ayrılmadım, böyle bir durumda birinin neye ihtiyacı olduğundan emin değildim. Neyse ki kimse yaralanmamıştı. Komşunun gururu kırılmıştı -çünkü ondan özür dilemek için gelmişti- ama şu anda benim sorunum o değildi.

Lindy öyleydi.

Telefonu kapattı ve iç çekti. Bu durumda bu sesin ne anlama geldiğini bilmiyordum. Elbette bir kadının ne zaman sinirli, kızgın ya da yorgun olduğunu bilirdim, ama eviniz bir ağaç tarafından hasar gördüğünde iç çekmek? Ağlamak üzere olmadığından emin olmak için onu yakından inceledim. Ağlarsa da onu suçlamadım. Kadınlarla deneyimim vardı ama ağlayanlarla değil.

"Ne dediler?"

Boktan bir sigortası olsaydı ve bunu tamir etmeseydi, birkaç kafa kırdıktan sonra ben tamir ederdim. Yandaki adamdan başlayarak. Mav'in neden Bridget'in sıkı çalışmasını çalıp kendi çalışmasıymış gibi yayınlayan profesörü yok etmeye odaklandığını artık biliyordum. Ve onu MIT'den attıran profesörü.

"Bakması ve süreci başlatması için birini gönderecekler ama evin yaşanabilir olmadığını söylemesi için bir ekspere ihtiyacım yok." Açık gökyüzüne baktı. "Umarım onlar o deliğı kapatmadan önce yağmur yağmaz."

Kocaman bir dalın delip geçtiğı çatıyı işaret etti. Kaldırıldığında büyük bir tavan penceresi kurulabilirdi. Yağmurun içeri girmesine izin veren tek delik bu değildi. Evinin ikinci katının hemen hemen her tarafı tamamen açıktı.

İçeri girebilen tek şey yağmur değildi. Sincaplar, rakunlar. Kuşlar. Hatta buralarda bir ayı bile olabilirdi. Hepsi buraya yerleşebilirdi.

"Bridget döndüğünden beri bütün hafta burada kalmadı," diye devam etti, Denver'dan dönüşünü kastederek, "bu yüzden Maverick'le kalmaya devam edeceğini varsayıyorum. Her şey düzelene kadar bir otele gidebilirim-"

"Benimle kalacaksın," dedim ona.

Otelde kalmasına imkan yoktu. Hokey sezonu boyunca, kendi yatağımdan çok otellerde kaldım. Çok çabuk eskidi. Bu büyük bir karmaşaydı ve hemen düzelmeyecekti. Geri dönmesi haftalar sürebilirdi. Bunun gibi bir inşaat projesinin ne kadar sürdüğünü bilmiyordum ama Mav'in James Inn projesi programın gerisindeydi ve tamamlanması için milyar dolarlık bir şirketi vardı.

Buraya ilk geldiğimde Mav'la kalacaktım ama bu Bridget'ten önceydi. İkisi büyük olasılıkla her yatay ve dikey yüzeyde sevişirken onun evinde olmak isteyeceğim son şeydi. Bu yüzden Mav'in asistanı, her zaman verimli olan Bradley'i arayarak bana kendime ait bir yer buldum. Şehirde iki aylık kiralık bir yer. Elden geçirilmiş ve restore edilmiş eski bir madenci evi. Bir kişi için mükemmeldi. Ya da birbirinin üstünde ya da altında olmayı seven iki kişi için.

Evet, Lindy benimle kalabilir.

Arabayı çektiğimizden beri ilk kez bana doğru baktı. Her zamanki parlak bakışları yorgun görünüyordu. Ama gözyaşı yok. Yine de...

"Ah şekerim. Gel buraya."

Elini tuttum ve onu kendime çektim. Ona sarıldım. Bunu sadece onu rahatlatmak için yapsaydım yalan söylemiş . Markette saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmamın dışında, bu ilk dokunuşumuzdu. Ona sarıldım. Vücudunun her yumuşak kıvrımını hissettim. Yumuşak kokusunu içime çekecek kadar yaklaştım.

Bir an için kaskatı kesildi, sonra teslim oldu ve bana doğru sarktı ki bu şimdiye kadarki en inanılmaz şeydi. Sadece bu birkaç kısa an için bile olsa benim için kendini bıraktı.

Başının tepesini öptüm çünkü... nasıl öpmem?

"Bu lanet bir karmaşa ama düzeltilebilir," diye mırıldandım, güven verici olduğumu umuyordum.

Göğsüme doğru başını salladı. "Evet, biliyorum. Ev tam bir para çukuruna dönüşüyor. Geçen kış sıcak su ısıtıcısıydı. Ondan sonra da

Tuvalet odasındaki tuvaleti değiştirdim çünkü sızdırıyordu. Sonra buzdolabı-"

"Bu saçmalığın bedelini yan komşumuz ödüyor. Siz değil. Eminim sigorta şirketiniz onunkiyle temasa geçerek tüm masrafları karşılayacaktır."

"Muhtemelen."

Sadece muhtemelen değil. *Kesinlikle.*

"Sadece senin için büyük bir ev." Başımı çevirdim ve eve baktım. İki katlı, beyaza boyanmış, alt pencerelerin arasındaki kafeslerde sarmaşıklar büyüyordu. İçindeki ağaç dışında ev bakımlıydı, bahçesi malçlanmış çiçek tarhlarıyla mükemmeldi. Yeni biçilmiş çimlerin üzerine tek bir yaprak bile düşmeye cesaret edemiyordu. Titizdi, tıpkı sahibinin kendisi gibi.

"Ailemin eviydi. Bana miras kaldı."

Sakinleştim, saçlarını okşadım ve bana bakması için hafifçe çekiştirdim. Mavi gözlerinde duyguların bir karışımı vardı. Korkunç bir poker oyuncusu olabilirdi. Yorgunluk gördüm. Hafif kontrolcü dokunuş karşısında şaşkınlık. Ve uyarılma.

Boynunun arkasını nasıl sıkıca kavradığımdan mı? Ya da saçını çekişim mi? Ya da kollarımda olmasından mı? Bunu öğrenecektim. Bunu ve onunla ilgili diğer her şeyi bilmek istiyordum. Dudakları tam oradayken, ilk öpücüğümüzün hasarlı evinin önünde, itfaiye ekibinin etrafta dolaştığı bir yerde olmasına izin veremezdim.

"Onlara ne oldu?" *Miras*, hayatta olmadıkları anlamına geliyordu.

Geçen hafta Bridget ve kardeşlerimle öğle yemeği yedik ve babalarımız hakkında konuşmaya başladık. Kendi babasının öldüğünden bahsetti ama detay vermedi. Annesinin de öldüğünden kesinlikle bahsetmedi.

"Yirmi üç yaşımdayken bir araba kazası geçirdim," diye açıkladı kesin bir ifadeyle. "Bridget onlarla birlikteydi, Billings'teki buzda prenses gösterilerinden birinden eve dönüyorlardı. Arka koltukta uyuyordu. Tek bir çizici bile yoktu."

Vay anasını. Lindy bir seferde anne babasını ve neredeyse aynı kız kardeşini kaybetmişti. İçinden geçen ağaç yüzünden çıldırmamasına şaşmamalı.

ev. Başına daha kötü şeyler de gelmişti. Gerçek trajediyi biliyordu. Düzeltilemeyecek bir şey yaşadı ve sadece elinden geldiğince devam edebildi.

"Ah şekerim." Başını tekrar öptüm ve ona . Hiç direnmedi. Bir itfaiyeci yaklaşıp kadar orada durduk. Üzerinde sığınak pantolonu ve botları vardı ama ceket giymemişti. Tamamen yırtık pırtıktı. Lindy'nin onu çekici bulup bulmadığını merak etmek yerine, toplumdaki memurların bu kadar formda olmalarına şükretmeliydim.

Yine de ona siktir olup gitmesini, Lindy Beckett'in benim olduğunu söylemek dilimin ucundaydı ama o işini yapıyordu, teklif etmiyordu.

"Hey, Lind." Ona, adını nasıl kısalttığınıyla birlikte tanıdık olduğunu haykıran bir gülümseme verdi.

Lanet olası küçük kasaba.

"Gant," dedi Lindy.

Geri çekildi ve ben de gitmesine izin verdim ama elimi omzuna koydum.

Gant yerleşimi fark etti.

Bu doğru. O benim.

"İçeri girebilirsin ama belli ki orada yaşamayacaksın." Bir an omzunun üzerinden eve baktı, sonra Lindy'ye döndü. "Ağaç kaldırılana ve kablolar kontrol edilene kadar gaz ya da elektriği açmayacaklar."

"Doğru," diye yanıtladı.

"Kalacak bir yerin var mı?" diye sordu.

Yatağını mı teklif ediyordu yoksa onun bir yere yerleşmesini mi sağlıyordu emin değildim. Her iki durumda da fark etmezdi. Bana ait olanla ilgilendim.

"Benimle," dedim ona.

Bana kocaman gözlerle baktı çünkü evet dememişti. Seçeneklerini elinden alıyordum ve onun adına konuşuyordum ama... şey, umurumda bile değildi.

"İçeri girip bir şeyler almak güvenli," diye devam etti adam. "Giysiler ve ihtiyacınız olabilecek her şey. İnsanları dışarıda tutmak için hasarlı olan alt pencereyi kapatacağız ama diğer delikler için yapabileceğimiz pek bir şey yok."

"Bay VanMeyer sigorta şirketini aradı ve benimki de birini gönderiyor ve bir ağaç servisi ve müteahhitlerle bağlantı kuracaklarını söyledi."

"Güzel." Başını eve doğru eğdi. "İçeri girin."

Onu ön kapıya kadar takip ettim. Girişte bir şey olmamış gibi görünüyordu. Evin arka tarafı hasarın boyutunun netleştiği yerd. Mutfakta kolayca tamir edilebilecek kırık bir pencere vardı, ancak tavandan aşağı inen ve ocağın üstünü delen bir dal vardı.

Üst katta, koridordaki tavanı delip geçen bir ağaç dalı ve banyoyu delip geçen bir başka ağaç dalı vardı. En ağır darbeyi alan Lindy'nin yatak odasıydı. Kapının girişinde durdu ve baktı. Dış duvarın büyük bir bölümü ve büyük bir resim penceresi yok olmuştu çünkü ağacın gövdesi duvarın içinden geçerek yatağının karşısına gelmişti. Bir dalın mutfığa indiği yeri görebiliyordum.

"Lanet olsun," diye mırıldandım. Ya evde olsaydı? Uyuyor olsaydı?

Lindy gözlerini kırptırdı, sonra hareket etmeye başladı. Zarar görmemiş olan dolabına girdi, bir çanta çıkardı, ardından askılardan giysilerini çekmeye başladı.

"İş için kıyafete ihtiyacım var. Yoga. Tuvalet malzemeleri. Bridget bazı şeyler isteyecektir. Yiyecekler bozulacağı için buzdolabını temizlemem gerekiyor." Durakladı ve elini yüzünde gezdirdikten sonra devam etti. "Bir liste yapmam lazım."

"Yavaşla, şekerim." Uzandım ve çantayı ondan aldım. Kumaş, kapitone ya da üzerinde çiçekler olan bir şeydi.

"Yavaşlamak mı?" Ellerini ince kalçalarının üzerine koydu. "Bir kadına yavaşla demekten daha kötü ne var biliyor musun? *Sakinleşmesini* söylemekten."

Dudağımı ısırdım ve gülümsememeye çalıştım ama bu gerçekten çok zordu.

"Bu gece yapmam gereken işler vardı, Dex. Bir program. Bay'la çok az konuştum.

VanMeyer."

Komşu oduncu.

"Sanırım Bay VanMeyer'le konuşuldu. İtfaiye tarafından. Büyük ihtimalle polisle. Gaz ve elektrik görevlisi. Karısı, ki ona elektrikli testereyi yavaş kullanmasını söylemesi gerekirdi."

Bakışlarını dağınıklıktan bana çevirdi. "O evli değil." "Bu sürpriz değil," dedim.

"Hâlâ bir liste yapmam gerekiyor."

Bu onun yaptığı bir şeymiş gibi görünüyordu. Düzenli hissetmesine yardımcı oluyordu.

Kontrollü. Özellikle de şimdi kesinlikle değilken.

Odasında kalem aradım ama bulabildiğim tek şey lanet olası bir ağaçtı. Cebimden telefonumu çıkardım ve notlar uygulamasını açtım.

"Tamam, bir liste yapalım."

On dakika sonra, omzumda iki çanta ve telefonumda bir mil uzunluğunda bir liste ile arabaya doğru yürüdüm.

İtfaiye mutfak penceresini kapatıp gitmişti. Bayım.

VanMeyer ortalıkta görünmüyordu.

Lindy ön kapıyı arkasından kilitleti ve beni arabama kadar takip etti - buraya gelmek için acele ederken onunkini markette bırakmıştık. Çantalarını arkaya attıktan sonra yolcu kapısını onun için açık tuttum.

İçeri girerken bana baktı ve "Otelde kalabilirim" dedi.

Kot eteğinin kalçalarını nasıl sardığını fark ettim, bu da tek kelimelik cevabımın muhtemelen olması gerekenden biraz daha yüksek sesle çıkmasına neden oldu. "Hayır."

"Gidip Bridget'e bundan bahsetmeliyim, sonra da onlarla kalmalıyım."

Bakışlarıyla buluşabilmek için açık kapıya yaslandım. "Bridget'i ara ama Mav'ın misafir odasında mı uyuyacaksın? Şekerim, bunu gerçekten yapmak istiyor musun?"

Küçük kız kardeşinin ağabeyimle seks yapmakla meşgul olacağını belirtmek istemedim.

O da bu sonuca vararak dudaklarını büktü.

"Otelde kalabilirsin ama kalmayacaksın," dedim ona. "Kız kardeşinle kalabilirsin ama kesinlikle kalmayacaksın. Güvende olduğunu bildiğim yerde benimle kalacaksın."

"Güvende mi? Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum. Ayrıca, listen telefonumda."

"Neden?"

Kaşlarımı çattım ve arabamda ona baktım. "Neden ne?"

"Neden bu kadar iyi davranıyorsun?"

Önünde çömeldim. Tek kelime etmedim çünkü sorusu beni sinirlendirmişti. Gerçekten benim bir pislik olduğumu mu düşünüyordu? Ben iyi bir kardeşim. Mav iri yarı ve büyüktü, sadece cüssesiyle bile insanları korkutuyordu. Silas sessizdi, bu da insanları rahatsız ediyordu. Theo her zaman ciddi ve gergindi.

Ben sakın biriydim. Rahat.

Olmadığım zamanlar hariç. Birisi kendini savunamayanlarla uğraştığında. Belki de bu özelliğimi ortaya çıkaran babamdı. Hayır, bunu yapan *kesinlikle* babamdı. Bana davranış şeklinden nefret ediyordum. Annemden. Yani nasıl bir şey olduğunu biliyordum. Çocukların sporda güvenliği bulmaları için bir hayır kurumu kurdum. Olmak, büyümek, güçlü ve özgüvenli olmak için güvenli bir yer. İnsanları korudum, hatta barda sarhoş bir herif tarafından tacize uğrayan ve hayır cevabını kabul etmeyen bir kadını bile korudum. Adama birkaç yumruk attım ve sonunda anladı.

Ne yazık ki olay birkaç bar müşterisi tarafından kaydedildi ve viral oldu. Dex James, o gece kaybettiğimiz için playoffları izleyen masum bir taraftarı dövüyordu. Evet, kaybetmiştik. Bu doğrudu. Ama geri kalanı? Masum değildi ve maçı da izlememişti. Hokeyin patenle oynandığını bildiğinden bile şüpheliydim.

Önemli değildi. Sosyal medya beni saha içi ve saha dışı infazcı olarak taçlandırmıştı. Yok edici Dex ya da onun gibi aptalca bir isim.

Bu yüzden Theo ve Silas'la birlikte Hunter Valley'e Mav'i kontrol etmeye gelmişim. Denver'dan uzaklaşmak ve ilgi odağı olmaktan kurtulmak için. İşler yoluna girene kadar saklanmak için.

Lindy bırakın bu karmaşa hakkında bir şey bilmeyi, profesyonel bir hokey oyuncusu olduğumu bile bilmiyordu. Bu bir rahatlamaydı çünkü tasvir edilme şeklimle gerçekte kim olduğum aynı değildi. Gerçek beni keşfediyordu - umarım- çünkü dedikoduları duyarsa benimle kalmaktan korkabilirdi.

Sorusuna dönecek olursak, neden bu kadar iyi davranıyordum? Çünkü çok *iyiydim*. Onurlu. Öyle olmayan bok kafalılarla ilgilenecek kadar.

Kimse Lindy Beckett'a bulaşamaz. Aptal bir ağaç bile.

Hiçbir şey söylemeden emniyet kemerini tuttum, ona doğru uzandım ve yerine oturttum. Sonra kapıyı arkasından kapattım, etraftan dolaştım ve yanına tırmandım.

Erkeklerin hıyarlık yapmasına alışık olduğu için sorduğunu fark ettim. Ya da yardımcı olmamalarına. Ya da... her neyse. Bu yüzden ona doğru baktım ve gerçeği söyledim.

"İyi davranmıyorum. Benim olanla ilgileniyorum."

Bana baktı. Göz kırptı. Biraz daha baktı. Beyninin bir dişlinin çarkları gibi çalıştığını görebiliyordum. Sonunda, "Ne?" diye sordu.

Boynunun dibinde zonklayan nabızı kaçırıamazdım. O noktayı yalamak, dilimin üzerinde zonkladığını hissetmek istedim. Bana verdiği ince tepkiyi görünce gerçeği söylemeye devam ettim.

"Seni istiyorum, Lindy Beckett. Seni ilk gördüğüm andan beri."

Ağzı açık kaldı, sonra da kapattı. "Biz... biz birbirimizi çok az tanıyoruz."

"Mav ve Bridget birbirlerini zar zor tanıyorlar," diye karşı çıktım. İki haftadır birlikte bile değillerdi.

"Onlar farklı," diye karşı çıktı.

"Nasıl? Mav onu gördü ve istedi."

Sanki seni gördüm ve seni istedim.

"Yani bu kadar mı? Artık senin miyim? Karar hakkım yok mu?" diye sordu kollarını göğsünde kavuşturarak. Bu onu buyurgan ya da kibirli göstermeliydi, ama üstündeki göğüsleri yukarı doğru itilmiş haldeyken onu sadece seksi gösteriyordu.

Yavaşlama konuşmasından ona tam olarak bunu söylememem gerektiğini, bir kararı olmadığını öğrendim. O benim olacaktı. Bunu biliyordum ve o da bana yetişecekti.

Onun yerine dedim ki, "Sabırlıyım. Yakında beni geri isteyeceksin." O daha konuyu tartışmadan arabayı çalıştırdım ve kaldırımın çektim. "Hadi seni eve götürelim de şu liste üzerinde çalışmaya başlayabilesin."

Evinde. Benimle kalmanın geçici bir düzenleme olduğunu düşünmüş olabilir ama yanıliyordu.

LINDY

DEX ÇANTALARIMI İÇERİ TAŞIDI. Ben de peşinden gittim ve kapının hemen önünde durup çantamı ve dizüstü bilgisayarımı kanepenin üzerine bıraktım.

"Evindeymiş gibi davran," dedi ve küçük yemek masasının yanından geçip kısa koridordan geçerek çantalarımı misafir yatak odasına koymaya gitti.

Küçük ev kasabanın en eski bölgesinde, Ana Cadde'nin iki blok ötesindeydi. Önemli bir gayrimenkuldü ve bu kadar küçük bir şey bile değerliydi. Oturma ve yemek alanlarının küçük mutfaktan kasap bloğu kaplı bir yarımada ile ayrıldığı ana odada durdum. Ev, bembeyaz duvarları ve parlak, yenilenmiş çam zeminleriyle güzel bir şekilde restore edilmişti. Minimal ama çekici bir şekilde döşenmişti.

Dex arabadayken Mav'in asistanının onun için bir yer bulduğunu söyledi. Birkaç hafta şehirde kalmak istiyordu ve otelleri sevmiyordu. Ayrıca, kardeşlerimizin yeni keşfettikleri beraberliklerine engel olmak istemiyordu. Birliktelik derken, seksi kastetmiştim. Çok fazla seks.

Bridget'in sadece bir hafta sonra onu açıkça *seven* ateşli milyarder Maverick James'ten bir şeyler -tamam, muhtemelen çok şey- almasına üzülmedim. Bridget'in mutluluğuna tanık olmak zordu, bu da son zamanlarda yaşadıklarını öğrendikten sonra kendimi bir kaltak gibi hissetmeme neden oldu. Belki acımasız değildim ama kesinlikle kıskançtım. İtiraf ettim.

Bridget 22 yaşındaydı. Yirmi iki!

Ailemiz öldüğünde benden daha küçüktü ve kız kardeşten çok benim çocuğum oldu. Ve Mav'da sonsuza dek birlikte olacağı adamı buldu. Otuz yedi yaşındaydı. O hayalindeki erkeği buldu, ya ben? Otuz beş yaşında hâlâ Bay Doğru'yu bulmaya çalışıyordum. Aynı işim, aynı evim, aynı hayatım vardı.

Artık iş sıkıcıydı, evin üzerinde İsviçre peyniri gibi delikler vardı.

Dex duvara yaslandı ve kollarını geniş, kaslı göğsünün üzerinde kavuşturdu. Üzerinde gri bir pantolon ve göğsünde Minnesota Üniversitesi yazan bir tişört vardı. Seksi görünmeyi zahmetsiz hale getirmişti.

"Alışverişi markette bıraktığımıza göre, Main'deki pizzacıya yürümeye ne dersiniz? Sosları New York'ta yediğim her şeye rakip."

"Bozulmadan önce buzdolabımdaki yiyecekleri almalıyız," diye cevap verdim, yolda kaldığımdan emin olmak için.

Duvarı itti ve bana doğru geldi. Yoluma *çıktı*. Onun yoğunluğundan geri çekilmek istediğimde bile yerimi korudum.

"Bu listenizdeki on dokuz numara gibi bir şey. Buzdolabının kapısı açılmadığı sürece yarına kadar soğuk kalacaktır."

Muhtemelen haklıydı.

Uzandı ve tıpkı dükkânda yaptığı gibi saçlarımı geriye doğru taradı. "Pizza mı?"

Mutfağında ne yediğini bilmiyordum, özellikle de daha birkaç gün önce taşındığından beri. Yapacak bir şeyler almak için Van'a geri dönmeyecektim.

"Kabakla bir şeyler yapmak istediğini sanıyordum," diye mırıldandım, tedirgindim. Evimin üzerine bir ağaç devrilmişti. Çılgıncaydı. Gerçeküstü. Gerçi Bay VanMeyer'in çılgınlığı düşünüldüğünde o kadar da şaşırtıcı değildi.

"İstiyorum. Çok istiyorum. Ağzına koyduğun en iyi şey olacağını söylemiştim." Bakışları dudaklarıma kaydı.

Aman Tanrım.

Boğazımı temizledim çünkü boğazım aniden kurumuştı.

"Kabağımın tadına bakmaya hazır olduğunu sanmıyorum. Unutma, ben sabırlıyım. Pizza?"

Onun önerdiği gibi... pizza. Evet. Mükemmel. Çünkü bırakın kabağını, Dex'in herhangi bir parçasını tatmaya bile hazır değildim. *Yalancı!* "Elbette."

"Güzel, hadi gidelim."

"Um... temizlenmem için bana birkaç dakika ver." Ve belki kendimi boşaltırım.

Bakışları üzerimde gezinirken tam da bunu nasıl yapmam gerektiğini tartıştığı belliydi.

"Mükemmel görünüyorsun."

Gözlerimi devirdim çünkü bu tam bir erkeğin söyleyeceği bir şeydi.

Ellerini havaya kaldırdı. "Tamam, bana inanma. Git ne yapman gerekiyorsa yap."

"Banyo mu?" Ben sordum.

Omzunun üzerinden işaret etti. "Sağdaki ilk kapı."

Yatak odasının kapısının hemen önündeki çantalardan birini aldım. İçinde banyo malzemelerimin olduğunu bildiğim mavi olanı. Banyoda zemine uygun beyaz fayanslı, camla kaplı bir duş vardı. Tuvaletin üzerindeki buzlu cam pencere ile birlikte bir tavan penceresi mekânı aydınlatıyordu. Ev küçük olmasına rağmen güncellenmiş ve iyi döşenmişti. Isıtmalı havlu askısı bile vardı

Çantamdan tuvalet çantamı çıkardım ve ihtiyacım olan her şeyi aldım, eşyaları uzun bir sıra halinde mermer kaplı makyaj masasının üzerine yerleştirdim. Saçımı taradım ve

makyajımı tazeledim.

İşim bittiğinde dışarı çıktım ve Dex'i kanepeye yayılmış kitap okurken buldum. Ayakları sağlam bir tahta parçası olan sehpanın üzerindeydi. Fotoğrafını çekmem gerekiyordu çünkü evimde bulunan ağaçla bunlardan bir tane, belki de elli tane yapabilirdim.

"Çok mu uzun sürdü?" Ne kadar sakin olduğunu fark ederek sordum.

Kitabı koltuğa bırakıp ayağa kalkarken yine bakışlarını üzerime dikti. Görüldüğümü hissettim. Sanki vücudumun envanterini çıkarıyormuş gibi.

Aşağıya baktım. "Gömleğimde bir leke mi var?"

Gözleri nihayet benimkilerle buluştuğunda yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Hayır şekerim. Mükemmel görünüyorsun." Cep telefonumun zili çaldı ve beni bir mesaja yönlendirdi. "Bu şeyler durmadan çalışıyor."

Hala kanepenin üzerinde duran çantamdan aldım ve okunmamış mesajlar arasında gezindim. "Evle ilgili diğer komşular. Arkadaşım Molly. Ve-"

"Şimdilik onları bırak," diye tavsiye etti. Sehpanın etrafında dolaştı.

"Ama-"

Elini benimkinin üzerine koydu ve bakışlarımı onunkilere çevirdim. Bu kadar yakından, gözlerinin düşündüğüm sıkıcı kahverengiden çok erimiş çikolata olduğunu görebiliyordum. Bir ya da iki gündür tıraş olmamıştı ve bıyıklarının yumuşak törpüsünü avucumda hissetmek istiyordum. Benim-

"Biz yedikten sonra da orada olacaklar," diye ekledi. "Olacaklar, çok daha fazlasıyla birlikte."

"O zaman onlara doğru yol alırsın. Kimse onlara geri dönmek için aç kalmanızı beklemiyor."

"Ama-"

"Şekerim, okuldayken münazara takımında mıydın?" "Lisede."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Dudaklarımı büzdüm ama başka bir şey söylemedim, bu da onun aēzının açık bir eēlenceyle seēirmesine neden oldu. fkelendim.

Cep telefonumu çantama geri koyup omzuma asarken n kapıyı benim için açık tuttu. Acıkmıştım ve insanlar bekleyebilirdi.

"Yapacak başka bir işin olmadığına emin misin?" Kapıyı kilitlerken sordum. Markette bana rastlaması gününün geri dnşmemeliydi. "Yani, buraya tatile geldiēini söylemiştin."

"Benim için endişelenmeyi listenden çıkar. Ben iyiyim. Olmak istediēim yerdeyim. Bridget bana muhasebeci olduēunu söyledi," dedi, kaldırımdan ařaēı inip Main'e doēru dönerken konuyu deēiřtirerek. Muhteşem bir gündü ve şehir merkezi kalabalıktı. Bisiklete binen bir çift yanımızdan geçti.

"Bu doēru. Yerel bir firmada çalışıyorum. On iki yıldır oradayım."

Tanrım, bu beni gerçekten sıkıcı yaptı. Ve yaşlı. Dex on iki yıl önce lisedeydi.

"Buralarda vergi işleri için büyük bir talep olmalı."

Hızlıca tarihi şehir merkezine vardık ve dükkanların önünden yan yana yürüdük. Dönüp ona baktım ve "Oh?" diye sordum.

"ok fazla saat çalışıyorsun. Geçen hafta dizüstü bilgisayarını Denver'a götürdün ve çalışmak zorunda kaldın. Bu gece daha fazla çalışacağını söylemiştin. Hatta bunu listenin başına koydun."

Dudaklarımı yaladım. Dex, onca zaman muhasebe yapmadıēımı, onun yerine yazdıēımı söylemek istediēim son kişiydi. Bu benim sırrımdı. Beni mutlu eden şey. Sonunda başarılı bir yazar olabileceēime dair bana umut veren şey. Bridget'i bytmek için askıya aldıēım kariyerim.

Gereēi ērenirse bana gülmesini istemiyordum. Bunun bir şaka olduēunu, hayalimdeki işin seks yazmak olduēunu düşünürse ne hissedeceēimden emin deēildim. Bu yüzden sapık olduēumu. Tuhaf olduēumu.

Bunların hiçbiriyle başa ıkamazdım.

"Evet, çok iş var. Yemekten sonra o mesajlara cevap vermem gerekiyor. Bridget'in evi bilmesi gerekecek. Sonra da birkaç saat

Yapacak işlerim var," diye ekledim, bir şekilde bir bölüm yazabilmeyi umarak. Kitabımı iki hafta içinde yazım hataları ve dilbilgisi sorunları açısından okuyup düzeltmesi için bir editörle anlaştım. Kitabı bitirmenin baskısını hissedebiliyordum.

Çift kişilik bebek arabası olan bir kadın yolumuza çıktı ve Dex elimden tutup beni binalara doğru çekerek kadının geçmesine izin verdi.

"Dex," dedim, beni dengemden uzaklaştıran hızlı hamlesine şaşırarak.

Beni sadece kahvaltı ve öğle yemeği için açık olan bir restoranın resimli penceresine doğru çevirdi. Ellerini başımın iki yanındaki cama dayadı.

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Sen ne-"

"Şşşt," dedi parmağını dudaklarımın üzerine koyarak. Gözleri harekete odaklanmıştı.

"Sana yavaşlamayı ya da sakinleşmeni söylemeyeceğim ama kadın, liste bekleyebilir. Patronun anlayış gösterecektir." Sesi derin ve gürültülüydü ve kendimi kontrol altında ama garip bir şekilde korunmuş hissediyordum.

Parmağını çekti.

"Öyle olabilir, ama hepsi kafamın içinde," dedim ona. "Düşünmeden duramıyorum-"

Parmağını tekrar dudağımın üzerine koydu.

"Sorunun ne olduğunu biliyorum," dedi.

Kaşlarımı çattım ve elini çekmek için bileğini tuttum. Sıcaktı ve gücünü ön kolunda bile hissediyordum. "Evimde fazladan birkaç delik olduğunu mu?"

Başını iki yana salladı.

"Yapacak çok işim olduğunu mu?" Başını sallamaya devam etti. "Ne o zaman?"

"Sana o listeyi unutturacak birine ihtiyacın var. Ve adınızı."

"İhtiyacım yok-"

"Evet, biliyorsun."

Sonra beni öptü.

Lanet olsun, Dex beni öpüyordu. Dudakları tanıdığım o şakacı, rahat adama hiç benzemiyordu. Hayır, bu istediğini alan bir Dex'ti. Sabırlıydı ama artık değil. Şaşkınlıkla nefesim kesildi ve o da bundan faydalandı, başını eğip dilini okşayarak uzun yalamalarla benimkiyle buluştu. İri elleriyle yüzümü kavradı, beni öpücüğün gitmesini istediği yerde tuttu.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Nerede olduğumuzu. "Siktir, şekerim. Hayal ettiğim kadar tatlı."

Bir an sonra gözlerimi açtım ve neden durduğunu merak ederek ona baktım. Evet, ana cadde. İnsanlar.

Alnımdan öptü ve beni becerdi, eğer bu başlı başına ateşli değilse.

"Ben seni akşam yemeğinde yemek isterken, gel." Elimi tuttu ve beni sokağın aşağısına götürdü. Sarımsak kokusunu takip ederek pizza restoranına gittik. Öpücüklerle dolu bir şaşkınlık içindeydim.

Dudaklarım karıncalanıyor ve amım onun istediği gibi yenmek için can atıyordu.

Dex benim için kapıyı tutarken ve sipariş vermek için tezgâhta dururken elimi bırakmadı. Endüstriyel fırının üzerindeki duvarda büyük bir menü vardı ama bakmama gerek yoktu. Burası harika bir pizzacıydı ve neyi sevdiğimi bilecek kadar sık paket yaptırırdım.

"Merhaba Otis," dedim dükkan sahibine. Bir pizzayı paket servis kutusuna yerleştiriyor, kapağını kapatıyor ve yaz tatilinde kendisi için bisikletle teslimat yapan gençlerden birine teslim ediyordu.

Otis gülümseyerek döndü ama beni görünce gülümsemesi kayboldu. "Lindy. Dostum, evine olanları duydum. İyi olmana sevindim."

Tezgâhın arkasında, tam önümüzde durmak için yanımıza geldi.

Dex elimi sıktı. Rahatlamak için mi yoksa bir erkeğin benimle konuşmasından hoşlanmadığı için mi yaptığından emin değildim. İtfaiye ekibinden Gant'e bunu açıkça belli etmişti.

"Evet, iyiyim," dedim Otis'e. Anlatmak zorunda kalacağım uzun bir insan silsilesinin ilkiydi, bu yüzden söyleyeceklerim üzerinde çalışmam gerekiyordu. "Ben iyiyim."

sigorta şirketi de bu işin içinde."

Olmadılar. Henüz değil, ama olacaklar. Her şeyi hallettiğim gibi bunu da halledecektim.

Düzeltilmelerin, Hunter Valley'de olanlarla ilgili haberlerin yayıldığı kadar hızlı ilerlemesini diledim. Bridget'i henüz aramamıştım. Onun ve Mav'ın bilmedikleri bir yerde ne yaptıklarını düşünmek istemiyordum.

"Güzel." Otis benden birkaç yaş küçüktü ama onu tanıyordum çünkü kız kardeşi benim yoga eğitmenimdi. Stüdyosu bu eski binanın ikinci katındaydı.

Bakışları benden sağında duran Dex'e kaydı. "Bu Dex.

Bridget'in erkek arkadaşının kardeşi-"

"Vay canına. Evet. Dex'in kim olduğunu biliyorum." Otis, Dex'in elini sıkması için elini uzattı ve kendini tanıttı.

Sonunda bunu yapmak için elimi bıraktı. "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Dex.

Otis ona, Dex'in bazen -çoğu zaman- bana baktığı gibi bakıyordu. Huşu içinde. Bakışlarını ayıramıyormuş gibi.

Tuhaf. Ve bakmaya devam ettiği için hala garip.

"Vay canına, evet. İkiniz için ne getirebilirim?" diye sordu sonunda.

"Mantar ve sosis sever misin şekerim?" Dex bana *o bakışla* bakarak sordu.

Başımı salladım.

"Harika. Mantarlı ve sosisli bir büyük boy ve Yunan salatası," diye rica etti Dex.

Otis siparişi hizmet noktası sistemine girerken cep telefonum çaldı. Çantamdan ıkardım. Dex'in Bridget olduğunu görebilmesi için ekranı kaldırdım. Görmezden gelemeyeceğim bir arama.

Telefona cevap verirken Dex'in Otis'e, "şunu iki büyük boy yap ve kutuya koy," dediğini duydum.

LINDY

MAV VE BRIDGET, biz siparişimizi alıp geldiğimizde Dex'in evinin önünde oturuyorlardı. Pizzacıdaki görüşmemizi on dakikadan daha kısa bir süre önce sonlandırmıştım - ya da Dex'in evine geri dönmek için her neyse - bu yüzden yakınlarda olmalılar. Tahminimce, bir milden daha az mesafedeki evimizi kontrol ediyorlardı.

Bridget ayağa fırlayıp yanıma geldi ve bana şiddetle sarıldı. Mav'in 4 Temmuz'daki evcil hayvan geçidinden sonra yerel barınaktan sahiplendiği köpeği Scout da ona katıldı. Küçük burnu çıplak baldırıma çarptı ve kuyruğu o kadar sert sallandı ki kısa vücudunun arka yarısı kıpırdadı.

Üzerinde bir çift kesik kot şort ve yeşil bir atlet vardı. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmıştı. Ben böyle görünüyorsam, bodrumdaki fırının arkasını temizliyorum demektir. Bridget için bu her zamanki görüntüsüydü. Bir Mav aldırıyor gibiydi.

Omzunun üzerinden Mav'ın oduncu boyuna yükselişini izledim. Dex iri bir adamdı ama Mav daha iriydi. Bana bir bakış attı

Hepsi bu kadar, *iyi misin?* Tek kelime etmeden. Ciğerlerimdeki hava çekilirken ona küçük bir gülümseme sundum.

Bakışları Bridget'e kaydı ve onun için endişelendiği belliydi. Bir evin bizimki gibi hasar görmesi her gün olan bir şey değildi. Yangın, belki. Çok fazla kar yağdı ve çatı ağırlığının altında çöktü, kesinlikle. Ama Montana'da devrilen bir ağaç? Çok nadir bir olay.

"Olanları duyduğumda çıldırdım," dedi Bridget, beni bıraktı ama geri adım atmadı. "Ya içeride olsaydın?"

"Değildim," diye güvence verdim ve uzanıp Scout'u sevdim. Dili ağzından dışarı sarktı ve bana gülümsedi. Ya da öyle görünüyordu. "Marketteydim ve Bay VanMeyer'in sevdiği keklerden alıyordum."

İç çekti. "Şanslıymışsın o zaman."

Ayrılmadan önce mutfak masasında, tam da ağacın geçtiği yerde çalıştığımı söylemek istemedim.

"Evin önünden geçtik ve buna inanamıyorum. Bay VanMeyer'in yaptığı şeylere inanabiliyorum. Ne düşünüyordu ki?" Bir elini saçında gezdirdi ve nefesini dışarı verdi. "Yani ağacı kestiği yerin arkasındaki fizikle ilgili tek bir sonuç var. Tam evimizin üzerine düşmesi."

Onun ne yaptığını ve verdiği zararı incelediğinden emindim.

"Fotoğraf çekin," dedim. "Bu sonbaharda onları fen sınıfınızla paylaşın. Bu onların dikkatini başka her şeyden daha fazla çekecektir."

Gözlerini devirdi, sonra gözlüklerini yukarı kaldırdı. On birinci sınıftan beri ona lens takmasını söylüyordum ama o hep reddediyordu. "Fizik o kadar da sıkıcı değil."

Evet, .

"Ayrıca, sadece başvurumu teslim ettim," diye devam etti. "İşi alıp alamayacağımı kim bilebilir?"

Mallory, Bridget'i lisede fizik öğretmenliği için uzun süreli bir yedek pozisyona başvurmaya zorluyordu. Sürekli olarak Bridget'in

ama iten içe bu firsattan heyecan duyduğuna inanıyordum. Bu ite gerçekten iyi olacaktı ve çocuklar da ona iyi tepki verecekti, özellikle de kişisel Hareket Halinde Fizik dersimizin fotoğraflarını paylaırsa.

Yaklaşık altı hafta sonra okullar açılacağı için okul idaresinin bunu ona yakında söylemesi gerekecekti. Bu arada Mav ile tanıtıkları James Inn projesi üzerinde çalışıyordu.

"Yönlendirme yapıyorsun, Lind. Neden beni arayıp neler olduğunu anlatmadın?"

Tamamen ynlendiriyordum ama ne yazık ki kendi iyiliği için fazla akıllıydı. Ya da artık on yaında değildi.

İimi çektim, çünkü gerçekten buna ihtiyacım vardı. Yoga ğretmenim Aspen de böyle yapmamı isterdi. Nefes almamı.

"İtfaiye ve sigorta irketiyle ben uğraıyordum ve sizin bunlarla uğramanız için hiçbir neden yoktu."

Bana bir bakış attı. Ona holanmadığı bir şey söylediğim her seferde gördüğüm bakışın aynısını. Ki on üç yaşındayken ağzımdan çıkan her şey böyleydi. "Yani beni korumak için evimizin bir ağaç tarafından yıkıldığı gerçeğini saklayacak mıydın?"

"Köprü-"

"Evet, aramalıydın. Burası benim de evim. Sizin için sigorta irketiyle ben ilgilenebilirim." Gözlüklerini burnuna doğru itti. "Patronum bana yardım etmem için gereken tüm zamanı verecektir."

Patronu Mav'dı ve ona her şeyi verirdi.

"Evet, arayabilirsin ama buna gerek yok. Seni hemen aramadığım için özür dilerim." Kalarımı çattım ve bir an düşündüm. "Bekle, nasıl öğrendin ki?"

"Dex Mav'e mesaj attı."

Şimdi gerçekten kalarımı çattım. Ve Dex'e bakmak için döndüm. O da bana bakıyordu. Gözlerimi o adama diktim... Neye? Müdahale mi ediyordu? Yardımcı olmak mı?

"Ona öyle bakma," dedi, kolumdan çekiştirerek geri dönmemi sağladı. "Mav'a senin iyi olduğunu, evin hasar gördüğünü ama tamir edilebileceğini söyledi. Müsait olduğunda beni arayacağını söyledi."

Şaşırdım. Söylenecek en doğru şey buydu.

"Ama bekleyemezdim," diye ekledi. Böylece, pizzacıdaki telefon görüşmesi.

"İyi o zaman. Mav'e mesaj atmasına sevindim. Çılgıncaydı. Belli oluyor. Odamın bir duvarı ve bir tavanı eksik olduğu ve yatağında bir dal olduğu için Dex ve ben bazı eşyalarımı aldık. Sonra buraya geldik, sonra da yemek ve-"

Döndü, adamların ön kapının yanında konuştuklarını fark etti, sonra bileğimden tuttu ve beni küçük ön bahçeden kaldırıma doğru çekti.

"Dex'le aranızda ne var?" diye fısıldadı Dex ve Mav'dan bir yirmi adım daha uzaklaştığımızda.

"Hiçbir şey," fısıldadım. "Markette ona rastladım ve Bay VanMeyer evle ilgili aradığında kasada arkamdaydı. Beni eve bıraktı ve şey... yardım etti."

Tekrar çocuklara baktı. Scout bizi bırakıp koştu ve Mav'ın yanına, poposunun üzerine çöktü.

"Yardım mı? Külotunu çıkarmana mı yardım ettim yani?"

Yüzüm anında kızardı. Ve sıcak. Onu erkeklerden uzaklaştırma sırası bendeydi. "Bridget Beckett."

"Ne? Ben on yaşında değilim. Seks hakkında konuşmakta sorun yok."

"Evet, seks hakkında konuşabiliriz. Ama ben ve Dex derken neyi kastediyorsun? Öyle bir şey değil."

Öpücükten bahsetmedim. Asla. Dex'ten etkilendiğimi de söylemeyecektim. Onu İncil'deki anlamıyla düşündüğümünden. Eğer İncil yaramaz, pis şeylerle doluysa.

"Gerçekten mi?" Omzumun üzerinden gizlice bakmak için başını yana eğdi. "O zaman neden sana Mav'ın beni ellemek istediğinde bana baktığı gibi bakıyor?"

İzlendiğimi hissederek etrafımda döndüm. Dex oradaydı, sanki beni gerçekten ellerine almak istiyormuş gibi bana bakıyordu. Yine. Göz kırptı.

"Gördün mü?" diye tıslıyor. "Seni istiyor." "Göz kırptı diye mi?"

"Çünkü seni çektiğimden beri sana bakmayı bırakmadı. Kendisi bir kaplan, sen de bir et parçasıymışsın gibi dudaklarını yalıyor."

Gülmekten kendimi alamadım çünkü kız delirmişti. Nasıl cevap vereceğimi bilemedim çünkü bir erkeğin beni bu kadar yenilebilir bulmasına alışık değildim. Sonra beynim öpücüğe geri döndü.

Evet, beni istiyordu. Beni cama bastırırken her bir sert santimini hissetmiştim.

"Önemli değil. Hiçbir şey olmayacak." *Ana caddede öpüşmek dışında.*

"Neden olmasın?" diye sordu, bana MIT'de üzerinde çalıştığı büyük matematik problemlerinden birini gösterdiğinde benim olacağım kadar şaşkın görünüyordu. "O harika biri."

"Ben ondan neredeyse on yaş büyüğüm."

"Sanki menopozdaymışsın ve yaşlılar merkeziyle geziye çıkıyormuşsun gibi konuşuyorsun."

Bridget'ten on üç yaş büyüktüm. Bazen onunlayken kendimi o kadar yaşlı hissederdim.

"Peki," diye karşı çıktım. "Ben de başka bir yöne çevireceğim. O benden neredeyse on yaş daha genç."

"Her neyse." Elini havada salladı. "Bay Doğru'yu arıyordun. Belki de tam burada, şu anda. Bay Doğru Şimdi."

Bundan oldukça şüpheliydim. Dex'le birlikte olduğumdan beri bildiğim tek şey libidomun çalışır durumda olduğuydu. Eğer Dex James'i öpmek bir yana, ona bakarken bile külotum ıslanmıyorsa, o zaman doktora gitmem gerekirdi.

"Bay Doğru Şimdi'yi istemiyorum," diye karşı çıktım. "Zamanımı bununla harcayamam. Ben sağlam bir ilişki istiyorum. Bir koca. Çocuklar. Bunların hepsini biliyorsun. Dex erkek listemdeki kutuların hiçbirini işaretlemiyor."

"Tost makinesinin altına bantladığınız mı?"

"Evet, şu." Kendimi saldırıya uğramış hissederek kollarımı göğsümde kavuşturdum. "O listeyi annemle birlikte yapmıştım. Bir erkekte istediğim şeyler. Değerler."

"Bu konuda her şeyi biliyorum, Lind. On dört yaşındayken bana da bir tane yaptırmıştın."

"Peki Mav'da işe yaradı mı?" Bir kaşımı kaldırarak karşı çıktım.

"Kesinlikle. Ama ben benimkini hiçbir zaman bir mutfak aletine bantlamadım."

"Annem her zaman görebileyim diye buzdolabının üzerine koymak istedi. Utançtan öleceğimi düşündüm ve onun yerine tost makinesinin altına yapıştırdım."

"Bu çok şirin," diye cevap verdi duygusal bir gülümsemeyle.

"Benimle alay etme. Ya da listeyle. Ya da tost makinesiyle. Benim standartlarım var."

Bu sefer elini koluma koydu ve bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Seninle alay etmiyorum. Bay Doğru'yu beklediğin için seninle gurur duyuyorum. Tamam mı? Ama o listeyi gördüm. Dex'te her şey var gibi görünüyor. Ve seksi biri. Mav'e kardeşinin seksi olduğunu düşündüğümü söyleme."

Sözleri beni biraz yatıştırdı. Dex'in seksi olduğunu düşündüğü kısmı değil. Mav'i aldı. Dex'e de sahip olamazdı.

"Yarın akşam umarım Bay Doğru ile bir randevum var."

Kaşlarını çattı. "Ama... Dex bahçede seni gözleriyle beceriyor. Belki de Bay Doğru Şimdi ile biraz eğlenmenin bir sakıncası yoktur." Gözlüklerinin arkasından kaşları inip kalktı ve sinsî bir gülümseme sundu. Dex'le yatmamı istiyordu, onun bir kaçamak olacağı gerçeğine aldırmadan. Aynı şey daha önce Lucy'yle yaptığımız video görüşmesinde de olmuştu. Onu ilham perim olarak kullanmamı istiyordu.

İtiraf etmeliyim ki, onunla tanıştığımдан beri sahnelerim her zamankinden daha sıcak ve hızlı bir şekilde sayfaya dökülüyordu. Yine de... Ben sevişip

unutacak biri değildim.

Dex ile yatmanın asla unutamayacağım bir Şey olduğunu hissediyordum.

"Gidip biraz pizza yiyelim," diyerek sözünü kestim. Flört hayatım ve Dex'le aramızda geçtiğini gördüğü her Şey hakkındaki tartışma sona ermişti.

"Tabii. Tamam. Tamam. Mav'ın evinde dört misafir odası var. İstediğini seçebilirsin."

"Ben burada kalıyorum."

Gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Burada

mı? Dex'le mi?" Başımı salladım ve yüzüne

yavaşça bir sırıtma yayıldı. "Ha! Onu istiyorsun."

Elimi ağzına kapattım ve yaklaştım. "Şşşt! Gerçekten ama gerçekten Mav ve seninle aynı evde olmak istemiyorum. Seks hakkında konuşmak istiyorsan, tamam. Sadece duymak istemiyorum."

Bu Bridget'in duraksamasına neden oldu ve elimi bıraktım. O da başını salladı. "Evet, muhtemelen haklısın."

"Dex teklif etti ve onun misafir odası bir otelden daha iyi."

Beni biraz daha inceledi, sonra üzgün bir tavırla başını salladı. "Seksi Dex James'le kalmak hakkında söyleyeceğin tek Şey onun *bir otelden daha iyi* olduğuysa, senin için hiç umut yok demektir." Elim tekrar çekti, bu sefer çocuklara doğru. "Hadi yaşlı bayan, saat sekizde yatmadan önce biraz pizza yiyelim."

DEX

Lindy'yi izlerken Mav, "BRIDGET BENİMLE KALACAK, ama Lindy bir süre o eve geri dönmeyecek," dedi.

İyi görünüyordu ama evi ciddi şekilde hasar görmüştü. Bu stresli ve yürek parçalayıcı bir durumdu çünkü orada büyüdüğünü söylemişti. Kelimenin tam anlamıyla bildiği tek evdi. Gözyaşı dökmedi, sadece itfaiyeyle, kamu hizmetleri görevlisiyle ve sigorta şirketiyle, birliklerini yöneten bir general gibi mücadele ederken çelik gibi bir omurgası vardı. Görünüşe bakılırsa, her zaman sahip olduğu listesi çok daha uzamıştı.

Bu yüzden dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. Sadece bundan değil, hayattan da. Herkesin arada bir çenesini kapatmaya ihtiyacı vardı. Bazıları koşmaya gider. Ya da yogaya. Ya da paraşütle atlamaya. Bir gemi seyahatine. Seks. Lindy'nin ne yaptığından emin değildim ama pek orgazm olduğunu sanmıyordum.

Bunları ona kimin vereceğini düşünmek bile istemiyordum. Başka bir adamın onu tatmin etmesinin imkânı yoktu. Ve eğer işleri kendi eline alırsa, bu iyiydi, ama yeterli görünmüyordu.

Anlayabildiğim kadarıyla -ki gerçekten çok yakından gözlemliyordum- Lindy Beckett tam bir mükemmeliyetçiydi.

Öpülmeye ve dokunulmaya ihtiyacı olan. Yalamaya ve sikilmeye.

Evine ağaç düşse, amına sikimin girmesinden daha iyi bir şey olamazdı. Çünkü o öpücük? Ön sevişme.

Önce şaşırdı, sonra kendini bıraktı. Pencerenin önünde eridiği an inanılmazdı. Kavga, kafasındaki tüm düşünceler yok olmuştu. Eğer bir öpücük bunu yapıyorsa, onu altıma almak ona kendi adını unuttururdu. Her kadın böyle bir zevki hak ederdi.

Mav ve ben Bridget'in Lindy'yi avluya doğru çekiştirmesini izledik ve şimdi kısık seslerle derin bir sohbete dalmışlardı. Evle ilgili olduğunu düşünmüştüm ama kadınlarla kim bilebilirdi ki?

"O burada kalıyor," dedim sonunda Mav'a.

Pizza kutularını tuttum ve yan tarafları kalçama dayanacak şekilde kaydurdum. Salata kabı da üstüne oturdu.

"Burada mı? Seninle mi?" Sesi şaşırmış gibiydi. "Benimle."

Lindy başını çevirip bana ölümcül bir bakış atarken o sessizdi. Ben de karşılığında göz kırptım. Eğer o bakışı kesinlikle evden bahsetmiyorlardı. Ve kesinlikle ellerimi, ağzımı ve diğer şeylerimi onun üzerine koymam gerekiyordu, böylece tüm tavrı değişecekti.

Yakında ona bir şeyler yapmam için bana yalvaracaktı. Benim için yanmasını sağlayıp listeyi küle çevirecektim. Benim de ona ve onunla yapmayı planladığım her şeyi içeren bir listem vardı. Gerçekten çok uzundu. Telefonumdakinden daha uzundu.

Arkasını dönüp konuşmalarına geri döndü, sonra da elini kız kardeşinin ağzına kapattı.

"Öyle mi?" diye sordu.

"O benim." O öpücük bunu kanıtladı. Kanıtladı. Geri dönüş yok.

"*Lindy Beckett*?"

Sonunda kadınımdan uzaklaşıp Mav'a baktım. "Onun adını bir daha bu şekilde söylersen kafanı koparırım. Senin kadar büyük olmayabilirim ama daha gencim ve buz üzerinde bile kirli dövüşebilirim."

Benim dalga geçmiyorum ses tonum karşısında kaşları kalktı.

Üzerine atlamamı engellemek istercesine ellerini kaldırdı. "Sadece şaşırdım. Senden çok daha yaşlı."

"mi düşünüyorsun?" Şaşıarak sordum.

"İyi noktaya değindin." Bridget'ten neredeyse on beş yaş büyüktü. Yaş farkı, sorun olarak gördüğü en son şey olmalıydı.

"Haklısın. O sadece... çok bakımlı ve sinirli. Seni onunla hayal edemedim, hepsi bu."

Bu gözlemlerin ikisine de karşı çıkamazdım. Yan yana duran kız kardeşlerden biri göl kenarında bir yaz pikniğine, diğeri ise Miss America yarışmasının mülakat bölümüne hazır gibi görünüyordu. Biri esmer, diğeri açık tenli. Biri minyon, diğeri uzun boylu.

"Evet, ama sen benim kimseyle bir fotoğrafımı görmedin." "O bar kavgası hariç," diye hatırlattı, beni çok kızdırdı.

Çenemi sıktım. Olaydan hiçbir şey çıkmadı. Takımla ya da ligue hiçbir sorun yaşamadım çünkü gerçeği biliyorlardı, adamın sarhoş, eli sopalı ve pisliğin teki olduğunu. Olaya şahit olan takım oyuncuları beni destekledi. Koruduğum kadın bile benim lehime konuşmuştu. Ancak medya bunu umursamadı, sadece tıklama yemi olarak kullandı.

"Medya yakında haber yapacak başka bir şey bulacaktır. Ben sadece bir hokey oyuncusuyum."

Başını eğdi ve bana o ciddi bakışını attı. "Sen *sadece* bir hokey oyuncusu musun? Doğru. Lindy böyle mi düşünüyor?"

Bakışlarımı Lindy'ye çevirdim, sonra tekrar ona döndüm. "Hokey oynadığımı bilmiyor."

Muhtemelen kendisini de şaşırtarak bir kez güldü. "Ne demek bilmiyor? Bu nasıl mümkün olabilir?"

Omuz silktilim. "Spor seyretmiyor mu? Herkes beni tanımıyor." Pizzacıdaki Otis'i düşündüm, daha bir saat önce tanımıştı.

"Ona söylemeyecek misin? Yani, bu sadece senin işin değil, hayatın."

"Elbette. Sonunda. Onun yanında sadece Dex olmayı seviyorum."

"Sadece Dex, eğer seni araştırırsa ya da biri ona senden bahsederse - ki bunun olacağını biliyorsun - bar kavgasıyla ilgili her şeyi magazincilerin bakış açısından bulacaktır."

Bu tamamen doğrudu, bu yüzden medya yalanlarıyla boğuşmak zorunda kalmadan önce gerçekte kim olduğumu öğrenmeden önce onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirmek istedim. Belki o zaman bulduklarından şüphe ederdi.

"Adam bunu hak etti. Medya benim sikimi yalayabilir" dedim.

"Görünüşe göre bunu yapmasını istediğiniz başka biri var."

"Dikkatli ol," diye tekrar uyardım. Lindy'nin ağzının benim etrafımda olduğunu düşünerek kendimden geçmişim. Ama bu Mav'ın onun hakkında bu şekilde konuşmasını istediğim anlamına gelmiyordu. "O boktan şov bir yana, beni internette kadınlarla görmüyorsun."

"Yıllardır yapmadım." Az önce söylediklerimi onaylarken ensesini ovuşturdu. "Seni sosyal medyada bir kadınla görmek nadiren oluyor, ama gördüklerimde ondan hoşlanmadığını söylemek çok kolay."

Bir maçtan sonra takım grup olarak akşam yemeğine çıkardı. Bazen bir ya da iki bara devam ediyorduk. Yapışkan disk tavşanlarından ve fotoğraflanıp internete düşmekten kaçınmak imkansızdı. Yine de bir fotoğraf gerçeği anlatmıyordu, tıpkı bar kavgasında olduğu gibi.

"Sosyal medyayı nasıl kullanacağını bildiğinden bile haberim yoktu," diye karşı çıktım. "Bridget bana gösteriyor desem, bu beni gerçekten yaşlı gösterir."

Bu yüzden Bradley'nin önemli olan her şeyi yaptığını ve bana özetlediğini söyleyeceğim." Dex, James Corp'un CEO'suydu ve uygulamalarla uğraşamayacak kadar çok işi vardı.

Hunter Valley'de kalmak için programını yeniden düzenlemesi

Bridget ile ilişkilerinin ciddiyeti hakkında çok şey söyledi. Silas şirketteki boşluğu dolduruyordu.

"İşinde gerçekten iyi çünkü o kadınlardan hiçbiriyle ilgilenmiyorum," diye ısrar ettim. "Babam gibi olmak istediğimi mi sanıyorsun? Onları becerip bırakmak mı?"

Yüzü sertleşti ve küçük bir adım daha yaklaşp eğildi. "Böyle mi düşünüyorsun? Aletini ıslatmak istiyorsan onun gibi olduğunu mu sanıyorsun?"

Başımı salladım, gerçi salladım. Biraz. Çok.

"Beni piste bırakır, istekli bir anne bulur ve ben antrenman yaparken onu becerirdi. Bir keresinde onu malzeme dolabından çıkarken pantolonunun fermuarını çekerken yakaladım, ardından büfedeki görevlilerden biri onu takip etti, sonra işaretleri öğrendim. Dağınık saçlar, boynundaki ruj lekesi, Bayan Troncher'ın altıncı sınıftaki eyalet PeeWee şampiyonasından sonra bize parmak sallaması."

Çenesi o kadar sıkılmıştı ki kasları titriyordu. Bir elini saçlarının üzerinde gezdirdi. "Kahretsin, bunu bilmiyordum."

Bir takım arkadaşının annesini becerdiğinde on iki yaşındaydım. Mav yirmi iki yaşındaydı ve üniversiteyi çoktan bitirmişti. O noktada dört yıldır evde yaşamıyordu. Onun bilmediği bir sürü hikâyem vardı.

"Yani hokeyi onun erkek düşkününü bir pislik olmasıyla ilişkilendiriyorsun ve oynadığın için sen de öyle misin?"

Başımı salladım. "Hayır, Tanrım, terapist gibi konuşuyorsun. O olmak istemediğim her şey. O benim nasıl yaşanmayacağına dair rol modelim. Bir erkek fahişesi olacağımdan için değil, *anlamsız* şeyler istemediğim için kaçamaklardan uzak duruyorum."

Adam için hiçbir şeyin değeri yoktu. Evlilik yeminleri değil. Çocuklarının değil. Şirketinin bile. Kazandığı parayı hiç bitmeyen, sığ eğlencesini finanse etmek için kullandı.

"Onu pisliklerle ilişkilendirdiğimi ve onlarla uğraşmak zorunda kalan kadınları savunacağımı düşünüyorum." Denver'daki bardaki kadın gibi.

"Onun gibi değilsin. Hiçbir şey." Sesi alçak ama ölümcüldü. "Ben de değilim, Bridget çok genç olmasına ve babam onları bu şekilde sevmesine rağmen. Aynı şey değil." Önce kendini, sonra beni işaret etti. "Biz aynı değiliz."

Sadece başımı salladım çünkü artık ikimizin de konuşmak istediği son şey o pislikti.

"Lindy sana sahip olduğu için çok şanslı kardeşim. O akıllı biri. Ne okursa okusun senin gerçek yüzünü görecektir."

Scout onayladığını düşündüğüm bir sesle havladı. Ona baktım.

Neden bahsettiğimizi nereden bildiği hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen, cesaretlendirmesi karşısında ona gülümsedim.

Bridget ve Lindy bize doğru gelmeye başladılar.

Mav eğildi. "Bir dakika. Sadece bir yatak odanızda mobilya varken nasıl burada kalabilir?"

Mav ve Bridget'in süper büyüklükteki sikiş evinden taşınmaya karar verdiğimde Bradley evi sadece benim yaşayabileceğim kadar döşemişti. Yani ikinci yatak odası tamamen boştu çünkü gerekli değildi. Hâlâ da değil.

Ona tek kelime etmeden her şeyi anlatan bir bakış attım. Lindy'yi benim yapmak söz konusu olduğunda, elimden gelen her türlü avantajı kullanacaktım. Onu en kısa zamanda yatağıma almayı planlıyordum. Evine düşen ağacın iyi bir şey olduğunu söyleyemem ama kesinlikle işleri hızlandırdı.

Omzuma bir tokat attı ve sırtıttı. "Onun da mı bundan haberi yok?"

"Henüz değil." Denver'dan yüzük aldığımı da bilmiyordu.

Mav sadece başını salladı ve Scout'un peşinden içeri girdi. Bayanlar bize yetiştii. Pizza ve salatayı taşıyarak arkadan ben geldim.

Lindy benimle kalıyordu. Sadece yatağını paylaşacağını bilmiyordu.

DEX

Mav ve Bridge gittiklerinde saat sekizi geçiyordu. Lindy küçük oturma alanının ortasında durmuş, ne yapacağını şaşırmişti. Listesini biliyordum ve çoğunun yarından önce tamamlanması mümkün değildi. Ama çalışmak zorunda biliyordum. Bundan birden fazla kez bahsetmişti. Ben de dizüstü bilgisayarını elinden aldım ve yemek masasına yerleştirdim, elektrik kablosunu da Bradley'nin evi döşerken koyduğu orta boy ev bitkisinin yanındaki duvara taktım.

Bir ev bitkisi.

Her neyse.

Lindy işinin başına geçmiş, altmışlı yılların steno havuzu hızıyla yazıyordu. Daha önce okuduğum kitabı elime aldım ve koltuğa uzandım. Ayaklarımı sehpaye dayayıp onun çalışmasını izlerken aynı bölümü yaklaşık kırk kez okudum.

İş gerekliliklerini veya bir muhasebe firmasının ortamı hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama çok fazla mesai yapıyordu. Vergi yüzünden miydi?

sezon mu? Raporlar ya da özel dosyalar gerekiyor muydu? Hiçbir fikrim yoktu çünkü... evet, benim için ilgilenecek bir muhasebecim vardı.

Yine de, Denver'da geçen hafta sonu gibi bir Cumartesi gecesi idi ve neredeyse iki saattir bu işle uğraşıyordu.

Bu noktada, dizüstü bilgisayarını alıp arabamla üzerinden geçmek istedim ama bunun iyi sonuç vereceğini düşünmüyordum. Ama hafta sonu saat ondan sonra çalışmak benim için sınırı çizdiğim yerd.

Kitap ayracını okunmamış sayfaların arasına sıkıştırdım ve ayağa kalktım. Ben yaklaşıncaya başını kaldırdı, gözlerini kırıştırdı ve kapağı kapattı.

Nedense paniklemiş görünüyordu. Sanki ekranında porno bulacakmışım gibi neredeyse suçlu görünüyordu.

Porno izlemesiyle ilgili bir sorunum yoktu. Ne tür olduğunu bilmek, onunla birlikte izlemek ve sonra bu fantezilerin her birini yeniden canlandırmak istedim. Üçlü seks hariç. Onu başka bir erkekle ya da kadınla paylaşmıyordum.

"Hepsi bitti mi?"

diye sordum.

"Neredeyse."

"Her zaman bu kadar çok mu çalışırsın?" Yanındaki boş bardağı lavaboya taşıırken merak ettim.

Pembe dilinin bir hareketiyle dudaklarını yaladı ve ben bunu aletimde hissettim. "Genellikle."

"Ofisinizde insan sıkıntısı falan mı var?"

"Ya da başka bir şey." Bana küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. Defter tutma ve vergiler konusunda neden kaçamak davrandığını bilmiyordum ama şimdi zorlamanın sırası değildi.

"Yatma vakti, şekerim. Bir gece için bu kadar yeter." Başını salladı.

"Sen işini bitirene ben tuvalete gideceğim." Dizüstü bilgisayarını işaret ettim. "Ben çıktığımda bitirmiş olursun."

Bana öyle bir bakış attı ki, onu dizüstü bilgisayarından ayırıp ne olduğunu görmeye çalışmam gerektiğini haykırıyordu. Ama bu şekilde çalışmaya devam etmesine asla izin veremezdim. Bir molayı hak ediyordu. Biraz eğlenceyi.

Patronuyla biraz konuşmak istedim. O kişinin şu anda çalıştığından şüpheliydim.

Banyoda soyundum, makyaj masasının üzerindeki losyonları ve şişeleri fark ettim ve gülümsedim. Onun eşyalarını benimkilerle karışık görmek hoşuma gidiyordu. Diş fırçalarımız küçük tutucunun içinde yan yanaydı. Küçük bir şişe aldım. Etiketinde bir serum yazıyordu. Gerçeklik serumu mu? Hızlı bir duş aldım, dişlerimi fırçaladım ve sadece okuyormuş gibi yaptığım kitapla yatağa yerleştim.

Lindy'yi beklemek için. Çünkü bu gece uyuyacağı tek yer benim yanımdı.

LINDY

MAVİ çantam hâlâ banyoda olduğu için geceliğimi orada değiştirdim. Dex'in daha önceki duşundan dolayı ortam nemliydi. Suyun açıldığını duydum ve onu çıplak ve sabunlanırken hayal ettim. Spreyin tüm o sert kaslarının üzerinden geçen köpükleri yıkadığını hayal ettim. O andan itibaren başka bir şey yazmadım, sadece onun işini bitirip yatak odasına gitmesini beklerken hayal kurdum.

Sonra ben sıramı aldım. Dişlerimi fırçaladım. Diş ipi kullandım. Yüzümü yıkadım. Nemlendirdim. Kaşlarımı aldım. Dudak kremi sürdüm. Topuklarıma ve bacaklarıma losyon sürdüm.

Sonunda yatağa girmeye ve evdeki tüm sorunları unutmaya hazırdım. Ta ki yarın beni bekliyor olacakları zamana kadar. Banyodan çıkarken ne yapmam gerektiğini düşünmeye başladım.

Buzdolabından yiyecekleri çıkar ve ilk iş buraya getir. Sonra umarım bir ağaç servisiyle bağlantı kurarım. Olanları duyan arkadaşlarımdan ve komşularımdan gelen ve geri dönmediğim tüm mesajlara cevap verdim. Bu

büyük bir haber değildi ama bir ağacın bir evin üzerine düşmesi de çok sık rastlanan bir durum değildi. Hunter Valley'de haber yayıldı. Kasabadaki herkesin sanki Aralık ayındaymışız ve yıllık tatil ışıkları turuymuş gibi kontrol etmek için arabayla geçeceğini hissediyordum.

Kısa koridoru adımladım ve misafir yatak odasının kapısını açtım, düğmeyi çevirdim ve bakakaldım. Oda bomboştu. Tek bir mobilya parçası bile yoktu. Sadece çıplak beyaz duvarlar ve çam zemin. Pencerelede perde bile yoktu.

Arkamı dönüp koridoru geçerek diğer yatak odasına gittim.

"Hiç mobilya yok," dedim odaya adım atarken, sonra zihnim karardı.

Çünkü Dex yatakta uzanmış, arkasına birkaç yastık dayamıştı. Okuyordu. Üzerinde sadece bir çift çok dar, siyah boxer külot vardı.

Vay anasını.

O kalçalar, kaslarla şişiyordu. Sonra karın kasları vardı. Altılı bir paket.

Hayır. Bir.

İki.

Üç.

Dört.

Beş.

Altı.

Yedi.

Sekiz. *Sekiz* paketi vardı.

Ve kol pornosu. Yumurtalıklarımın kendiliğinden yumurta atmasına neden olan sinirli ve kordonlu kaslar ve şişkin damarlar.

Kelimenin tam anlamıyla bir aşk kitabı kahramanının timsaliydi. Uzun boylu, esmer, yakışıklı, kaslı, o büyük eller ve daha da büyük... kabak.

"Siktir," diye mırıldandı, bu da vücudunu ara vermemi sağladı ve yüzüne doğru ilerledim.

Gözleri ateşliydi. Karanlık. Yoğun. Ve benimkilerle buluşmuyorlardı. Hayır, vücudumu taradılar.

Kahretsin haklıydım çünkü kendime baktığımda ne giydiğimi hatırladım. Meme uçlarımın ne kadar sert olduğunu gizlemeyen küçük soluk mavi geceliğim. Ya da vücudumun çoğunu.

Yatarken hep gecelik giyerdim. Kısa olanları çünkü uzun olanlar bacaklarıma dolandır ve beni uyandırır.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, bu sadece onun hırlamasına neden oldu. Evet, *hırladı*. Nedense kızgın görünüyordu. Hayır, çok tahrik olmuş görünüyordu. Ve belki de bunun için kendinden nefret ediyordu.

"Sadece bir yatak var," diye yorumda bulundum, bariz olanı belirttim.

Bakışları çıplak kalçalarımdayken yanındaki boşluğu sıvazladı. "Paylaşıyoruz."

"Ne?"

"Bir yatak."

"Neden diğer oda mobilyalı değil?" *Neden bunu bana daha önce söylemedin, otelde kalabilirdim ya da pijamaların nerede ya da tüm bu kasları hissedebilir* gibi sorulacak onca soru arasından çıkan buydu.

"Çünkü Bradley burayı buldu. Eşyasızdı ve sadece ben olduğum için sadece gerekli eşyaları teslim etti."

Sizin için her şeyi yapan bir asistana sahip olmak oldukça güzel olmalı. Sadece bir tane olduğunu hayal edebiliyorum. Listemi alır ve öğle yemeğinden önce her şeyi tamamlardı. Ya da Bradley'nin görüldüğü kadar iyiye sabah kahvemi içmeden önce. Parmaklarımı şıklatmak gibi... Bitti!

Onlardan birine ihtiyacım vardı. Bunu listeme eklerdim.

"Oturma odasında bir bitki var," diye sordum, çünkü adamın öncelikleri çarpıktı. Bradley'nin, belki Dex'in de. "Bu daha çok

bir misafir yatağından daha mı önemli?" Asistanı tanımıyordum ama konuşmaya ihtiyacı .

"Öyle görünüyor."

"Ben kanepeyi alacağım." Omzumun üzerinden baktım. Deri bir kesit koltuktu. Yeterince büyüktü ama kaygan ve soğuk olacaktı.

"Olmaz." "Bir otele gideceğim."

"Kesinlikle olmayacak."

"O yatağı paylaşmayacağım!" İffetli bir genç kızmışım gibi yatağı işaret ettim.

Ya da rahibe. Ya da iffetli bakire rahibe.

"Yatağa gel, şekerim. Uyumaya," diye ekledi. Bu önemli bir açıklamaydı. Beynim için. Ve vajinam için. Çünkü vajinam *yatağa gel, şekerim* kısmını sevdi ve beynim oltaya takılmış bir balık gibi *uykuya* takıldı.

"Bundan emin misin?" Tekrar onu işaret ettim. Bu kez boxer külotunun önünü ve kumaşa bastırıldığı kalın -çok kalın- aletini gösterdim. Bunun gerçek olduğuna inanamıyordum. Pamuğun altında nabız gibi atmasa ve -büyüse mi acaba?

Daha önce ürün reyonunda boyutuyla alay ettiğimde içten içe gülmüş olmalı çünkü boxer külotlar kimseyi merakta bırakmadı. Penisle ilgili herhangi bir şey hakkında.

"Küçük bir gecelik parçası giyiyorsun ve bu çıplak olmandan daha fazla tahrik edici. Seni böyle görünce sertleşmezsem erkeklik kartımı iade etmek zorunda kalacağım."

"Ne?" İffetli bir rahibe gibi davranmıyordum ama bir erkek beni uzun zamandır çıplak görmemişti. Ve Dex gibi bir adam beni seksi mi buldu?

"Kahretsin, kadın, harikasın. Şimdi yatağa gel. Komiklik yok."

Ona bir bakış attım. Komik işler *istiyordum*. Her türlüşünü. Kendime ve dünyanın her yerindeki kadınlara her türlü komik işi borçluydum.

Dex James ile var olan. Benim yüzümden tahrik olan.

Belki de bunu öğrendiğimde hissettiğim güç çarpmasıydı, ama orta boy yatağın uzak tarafına . Yorganı ve çarşafı geriye doğru çektim, sonra bir yastık aldım ve Dex'in kalçasının ortasına koydum.

Sonra içeri tırmandım, battaniyeleri üzerime çektim.

"Bu da ne böyle?" diye sordu, dirseğini dayayıp yorganın altındaki tümseğin üzerinden bana bakarak.

"Bir banket."

"Bir banket mi?" Sanki onu rahatsız ediyormuş gibi yastığa baktı.

"Bir yatağı paylaşıyor olabiliriz, ama paylaştığımız tek şey bu." Çünkü ben Bay Doğru'yu arıyordum.

Bay Doğru, hangi cehennemdeydin? Dex'le aynı yatağı paylaşmak zorunda kaldığımda seni bulmak için çok fazla iradem vardı.

"Peki ya az önceki öpücük?" diye sordu. "Tekrar yapmak istiyorum. Ve tekrar."

Evet, o öpücük. O için için yanan öpücük yüzünden banket yerindeydi. Belki de takviye için ikinci bir yastık gerekliydi. Öpücük külotumu eritmişti ve bir tane daha olursa ne olacağını biliyordum. Eğer külot giyiyor olsaydım. Kahretsin. Dex'le yatakta külotsuzdum!

"Bunun bir hata olduğunu söylemeyeceğim ama böyle bir şey olmamalıydı," dedim ona ve yorganın altına girdim. Ve kendime. Çünkü neredeyse çıplak bir Dex söz konusu olduğunda kendimi zar zor kontrol ediyordum. Ondan uzak durmak için iyi nedenlerim vardı ama burada kalmak bunu gerçekten zorlaştırıyordu.

"Çünkü..." diye sordu. "Sen çok gençsin-"

Gözlerini devirdi. "Yine mi o?"

"-ve sen tatildesin." Yüzümü ona dönmek için yan döndüm. "Sen Denver'da yaşıyorsun. Tatilde sikişmeyeceğim."

Çenesi sıkıştı. "Sen tatil sikişi değilsin." "Ya da evim yıkıldığı için acınası bir sikiş."

"Acımak mı? Şu anda ciddi misin?"

"İyi. Bir kaçamak. Kaçamak olmak istemiyorum. Misafir odası mobilyan bile yok. Bu geçici olduğunu göstermiyorsa, ne gösterir bilmiyorum."

Bir süre beni inceledi, sonra ben onun kara gözleriyle buluşana kadar bekledi. "Sana arabada söyledim, seninle geçici bir ilişki istemiyorum."

Gözlerimi kırptım, anlamamıştım. "Ne?" Daha önce sadece konuştuğunu düşünerek fısıldadım. Ya da başka bir şey. Ya da tüm o ağaç olayı yüzünden şoka girmiştım. Ama şimdi? Onu net bir şekilde duyuyor ve görüyordum.

"Geçici bir süre istemiyorum. Bunun nereye gideceğini görmek istiyorum."

"Bu mu? Nereye gidiyor? Hiçbir yere gitmiyor. Ya da Denver'a. Otuz beş yaşındayım, Dex. Evlenmek istiyorum. Çocuklarım olsun. Bahçe çiti. İçinde delik olmayan bir ev."

"Güzel, çünkü ben de bunu istiyorum. Seninle birlikte."

Gülmekten kendimi alamadım çünkü açıkça delirmişti.

"Birbirimizi çok az tanıyoruz."

Omuz silkti. "Ee? Mav ve Bridget birbirlerini çok az tanıyorlar ve uzun süredir bu işin içindeler."

"Burada yaşamıyorsun," dedim, anlaması için her kelimeyi açık ve net bir şekilde telaffuz ederek. "Başka bir eyalette yaşıyorsan bebek yapmak oldukça zor."

"Bu tümsekle de zor oluyor," diye homurdandı, rahatsız edici tümseğe bakarak.

"Yerel erkeklerle çıkıyorum. Benim yaşımdakilerle," diye ekledim. "Bu senin için nasıl gidiyor?"

Gözlerimi kıstım çünkü bu bana ucuz bir şaka gibi geldi, sonra yüzümü ona döndüm, battaniyeyi çeneme kadar çektim ve "İyi geceler, Dex" dedim.

Zar zor nefes alarak kendimi tuttum çünkü artık onunla konuşmuyordum. Evet, yerel randevular bok gibiydi. Ne kadar kötü olduğunu biliyordu çünkü ben

aramızda bir set varken onunla yatakta uzanmaktı. Bir erkek arkadaşla, sevgiliyle ya da kocayla ateşli ve terli olmak değil.

Hayır, onu sokakta öperken ateşli ve ağırdım. İçimden çığlık attım. AAAHHH!

Annem ve babam öldüğünde hayat planlarım altüst oldu. Bridget gibi ben darmadağın olmuştuk ve elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorduk. Günler aylara, aylar yıllara dönüştü. Bridget büyüdü, üniversiteye gitti. Artık kendi hayatını yaşıyordu. Ben de kendi hayatımı yaşıyordum ama hayal hayatı değil. Tam olarak yirmi üç yaşında olduğum yerdeydim.

Hiçbir şey planlandığı gibi gitmedi. Büyük bir planım olsa bile.

DEX

Fikrimi çok iyi düşünmemiştim. Lindy'yi yatakta benimle hayal etmişim ama aramızda bir yastık olduğunu düşünmemiştim.

Lanet bir banket.

Bu aşılabılır bir sorundu.

Ama Lindy'nin yatağa onu zar zor örten bebek mavisi küçük bir gecelikle geleceğini hayal etmemiştim. İç çamaşırı değildi çünkü dantel, ipek, kesik ya da seksi bir şey yoktu. Hayır. İnce omuzlarını ortaya çıkaran küçük spagetti askıları vardı. Yuvarlak bir yakası vardı, yeterince aşağıdan kesilmişti ve dik, mükemmel göğüslerinin üst kabarıklıklarını gösteriyordu. Ve geri kalanı, çünkü pamuk yeterince ince olduğu için meme uçlarını göremiyordum. Sert uçlarını çevreleyen o küçük noktalar bile vurgulanmıştı. Peki ya bu lanet şeyin uzunluğu? Uyluk ortası. Ve sebepsiz yere sağ bacağına küçük bir yırtmaç vardı.

Altına külot giymiş miydi, çünkü külot izi göremediğimden emindim.

Hayır. Göğüslerinin dolgunluğunu, belinin inceliğini, kalçalarının genişliğini gördüm. Kıçını. Bacaklarını. Her santimi ya açıktaydı ya da hatları belli oluyordu.

Amcığı hariç ki da en az geri kalanı kadar mükemmel olduğundan emindim. Sertleştiğini işaret ettiğinde, evet, hiç de bile.

Onu o küçük pijamaların ya da her ne deniyorsa onun içinde görmenin zor olmaması için ölmüş olmam gerekiyordu. Tek bildiğim, şimdi her zamankinden daha seksi olan Lindy ile yatakta olduğumdu.

Kaya gibi sertleşmişim, terliyordum ve muhtemelen gece yarısına kadar mavi toplardan yenik düşecektim.

Yastığı çekip almak, onu kendime doğru çekmek ve külot meselesini sonsuza dek halletmek istedim.

Bunun yerine, burada uzanıp onun nefes alış verişini dinlemek zorunda kaldım, bu arada da azgınlığım konusunda hiçbir şey yapamadım.

LINDY

BU YATAK ÇOK SERİNDİ, yüzümü yastığıma sürttüm. Garip bir şekilde sıcak, hafif tüylü ve çok sert yastığıma.

Nerede olduğumu hatırladığım anda gözlerim fal taşı gibi açıldı. Yatakta, Dex'le birlikte.

Onunla değil.

Onun üzerine.

Çıplak göğsüne bir battaniye gibi yayılmıştım, bacaklarımdan biri onunkilerin arasına girmişti. Başım omzunun kıvrımına sıkışmıştı. Dex'in ellerinden biri kalçamdaydı, diğeri-

"Kımıldama şekerim. Gayet iyi gidiyordun." "Elin kıcımda."

O el çıplak kıcımı nazıkçe sıktı. Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

"Elbette öyle."

"Neden kıcımda?"

"Orada uyandım. Neden külot giymiyorsun?" "Ben 'her şeyin havalanmasına izin vermeliyim' kampındayım."

Hırladı. "Lanet olsun. Seçenekler olduğunu bilmiyordum."

"Yatarken külot olsun ya da olmasın. Ben yanayım," diye açıkladı. "Ben de. Siktir, *ben de*."

Bu konuyu devam , özellikle de o hareket etmediği için.

Onun eli, onun vücudu ya da ben. "Neden senin üstüneyim?"

"Hiçbir fikrim yok." Sesi uyku yüzünden pürüzlüydü. "Gecenin bir yarısı bana sokuldun, sonra da tam üzerime yerleştin."

Hay sikeyim. Uykumda hep hareket ederdim ama hiç birinin üstüne çıkmamıştım.

"Şikayet ettiğimden değil," diye ekledi.

"Banketi nasıl aştım?" Neredeyse tersliyordum.

"Bilmiyorum. Burada yerde değil, sanırım gecenin bir yarısı yerini değiştirdiniz."

"O yastığı almazdım çünkü tam da bu nedenle oradaydı."

"Belki de beni uykunda, uyanık olduğun zamankinden daha çok istiyorsun," dedi sanki bu çok mantıklıymış gibi. "Yatağın benim tarafımdasın."

Pislik sadece bunu belirtmek *zorundaydı*.

"Bilinci yerinde değilken sana çekilen bir kadın hakkında neden bu kadar mutlu konuşuyorsun?"

"Çünkü eğer bu kadar düşünmeyi bırakırsan, belki ikimiz de istediğimizi elde edebiliriz."

"Bırak beni," dedim sabah nefesi hırıltısıyla. "Sadece biraz daha."

"Eğer sikin biraz daha uzarsa o zaman farklı bir sorunumuz olacak," dedim, sesimin şımarıklık ve alaycılıkla dolu olduğunu anlamasını umarak.

"Merak etmeyin. Seks yapmayacağız. En azından şimdi değil."

Kaskatı kesildim ve üzerinden kalkmak için hamle yaptım ama popoma küçük bir şaplak attı.

Nefesim kesildi.

Sonra durdu. Bana şaplak attı! Elbette ciddi bir şaplak falan değildi ama bunu daha önce hiç kimse yapmamıştı. Elimde olmadan biraz kıpırdandım çünkü karıncalanmıştı. Orası ve *başka yerler*.

İnledi.

"Beni istiyorsun."

"Doğru," diye

homurdandım.

"Şekerim, eğer yapmasaydın, uyandıktan birkaç saniye sonra üzerimden atlardın. Seni bıraktırdım. O zaman ya da şimdi. Seni burada tutmayacağım."

"Bana şaplak attın."

"Sana bir tokat attım. Ve hoşuna gitti."

Kahretsin.

"Seni ıslak ve istekli istiyorum, şekerim."

Her geçen saniye daha da ıslanıyordum ve iradem zorlanıyordu. Ne kadar büyük olduğunu hissettim. Ne kadar kaslı. Ne kadar sıcak. Ne kadar sert. Diğer erkekleri cılız gösteriyordu. Zayıf. Küçük.

Bunun nedeni Dex James'in devasa olması ve feromonlarının dalga dalga yayılmasıydı.

"Uyandığımda yatakta külot giymediğini fark beri ne düşünüyorum biliyor musun?"

Sessiz kaldım çünkü bana söyleyeceğine dair bir his vardı içimde. Ve bu benim ve hormonlarımın hoşuna gidecekti.

"Amcığın parmak uçlarımda ne kadar yumuşak ve pelüş bir his uyandırırıldı."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Konuşan bir aşk kahramanıydı. Sözleri, tonu, hissi, kokusu ve onunla ilgili her şey doğrudan vajinama gidiyordu. Eğer bu şekilde daha fazla kalırsak, uyarılmışlığım onun kalçasını kaplayacaktı.

"Bu..." Boğazımı temizlemek zorunda kaldım çünkü aniden kupkuruydu. Vücudumdaki tüm nem amıma taşındı. "...bir sorun olacak."

Artık rahat değildim, gergindim ve... hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Çünkü Dex ve onun büyük aletinin enerjisi *iyi* hissettiriyordu. Sert kasların üzerindeki yumuşak ten. O büyüktü ve ben onun üzerine yayıldığımda bile kendimi küçük hissediyordum. Ve eli kıcımdayken kendimi korunmuş hissediyordum. Sanki bu yatağın dışındaki dünya bekleyebilirmiş gibi.

Ki bu büyük bir sorundu. Çünkü o kalıcı değildi. Bu hiçbir yere gitmiyordu.

"Siz buna sorun diyorsunuz. Ben başka bir şey diyorum." Bunu kalçalarını bir kez daha sallayarak takip etti.

Oldukça harika biri olmasına rağmen -Dex'i tanımlamak için kullanılabilecek en zayıf sıfat- kaçamak kategorisinde bir ilişki istemiyordum. Tanrım, tek yapmam gereken , boxer külotumu aşağı çekmek ve onu gezdirmektir.

Hayır.

Hayır! Şipşak olacaktı, gerçi belki de Dex için *şipşak* doğru kelime değildi. Onun çok dayanıklı olduğunu hissediyordum. Benimle işi bittiğinde, muhtemelen bir sürü lezzetli yönden ağrıyacak ve birkaç gün boyunca komik bir şekilde yürüyecektim ve daha fazlasını isteyecektim. Aptal değildim. Dex James'e bir kez yetmeyecekti.

Onun edepsiz konuşmaları ve kıcımdaki eli beni ondan önce hiçbir erkekle olmadığım kadar tahrik etmişti.

Tekrar ve tekrar yaparsam, bağlanırdım. Sonra o beni terk ederdi. Tam olarak şu anda olduğum yerde olurdum - gerçek anlamda değil - ve kırık bir kalple. Ve Bay Doğru da dahil olmak üzere diğer tüm erkekler için mahvolurdum.

"lazım," dedim. "Hayır,
yok."

"Dex."

"Lindy."

"Benim bir li-"

"Liste. Biliyorum," diye mırıldandı.

"Yardım edeceğim." Başımı kaldırdım,
karanlık gözleriyle buluştum.

"Yapacak mısın?"

Saçları uykuda dağılmıştı ve yeni uyandığında daha genç görünüyordu.

Daha yumuşak, her ne kadar bu onu tanımlarken kulağa saçma
gelse de. "Telefonumda var. Listeniz. Üzerinde çalışarak
yolumuza edeceğiz."

Kaşlarımı çatarak ona baktım. "İstemiyor musun... ne bileyim, dağ
bisikletine falan binmek?"

"Gidip oynaman için seni bir ağaç evle bırakmayacağım."

"Dex."

"Şekerim." Popoma küçük bir şaplak daha attı, bu seferki seksi zamanların
eğlencesinden çok bir hatırlatma gibiydi. Her iki durumda da hoşuma gitmişti
ve gözlerinin beni bu kadar yakından incelemesinden anlıyordu.

"Beni burada öldürüyorsun,
şekerim." "Ne yapıyorum ben?"

"Ayrıca şimdi kışına şaplak atılmasından hoşlandığını biliyor musun?
Göğüs uçların göğsümde sert küçük noktalar gibi."

Yukarı doğru ittim ve bu ona sadece cimri geceliğimin önünden
göğüslerimi görmesini sağladı.

Hırladı, bakışları göğsüme takıldı.

"Dex," dedim, ondan uzaklaşarak.

"Şekerim." Sesi çok üzgün geliyordu, en sevdiği oyuncacı elinden alınmış
küçük bir çocuk gibiydi.

Ben onun oyuncacıydım ve oynamasını istiyordum. Çok kötü, ama yeterli
değildi. O Bay Doğru değildi.

Ellerini üzerimden çekti ve ben de ayağa kalkıp yataktan kalktım. Akıllıca
bir karar mı yoksa gelmiş geçmiş en aptalca kararı mı verdiğimden emin
değildim.

DEX

Menajerim Scott Smith, "Sana burada ihtiyacım var," dedi.

Adı gibi dürüst biriydi. Bu konuda onunla pek dalga geçmedim çünkü beni temsil etmesi için ona para ödedim. Takımımın sözleşmeyi hazırlayan ve Colorado'da ailemin yanında kalmamı sağlayan oydu. Bana sponsorluk anlaşmaları sağlayan onun yeteneğiydi. Elbette, benden ne kadar çok para kazanırsa, o da o kadar çok kazanıyordu. Şikayet etmiyordu.

Gerçi şu an öyleydim. "Bu hafta olmaz."

Lindy'yi sigorta eksperıyla görüşmek üzere evine geri götürmek için on dakika içinde kalkıp elimde kahve kupasıyla hazırdım ama o benim banyoma taşındı ve dışarı çıkması kırk beş dakika sürdü.

Ben ise sadece bir elimi dağınık saçlarımda gezdirdim, temiz kıyafetlerimi giydim ve dişlerimi fırçaladım. Lindy duş almıştı -onun orada çıplak olduğunu hayal etmeme neden olan sesi duymuştum- sonra diğer kadın

Bu yüzden bir çift ten rengi şort ve Hunter Valley Kayak Merkezi tişörtüyle mükemmel görünüyordu.

Ön bahçesindeydik ve sürekli göğüslerine bakan eksperle konuşuyordu. Adamı halletmesi için ona yer açıyordum ama evinden kaldıracağı ağaçtan kopardığım bir sopayla gözlerini oymama saniyeler kalmıştı.

"Bu OutdoorNow."

Gözlerimi kapattım, yumruğumu sıktım. "Siktir, evet."

İki yıldır onlarla çalışmak istiyordum. Her alışveriş merkezinde kabarık montlardan buz kazmalarına kadar açık hava malzemeleri satıyorlardı. Mücadele ettiğim tek buz patenlerimin altıydı. Aynı zamanda sıkı birer hayırseverdiler. Kârlarının büyük bir kısmı topluluklara geri dönüyor, çocukları dışarı çıkarıyorlardı ki bu da benim hayır kurumumun odak noktasıyla örtüşüyordu. Hokey beni kurtardı ve eğer dönüp başka bir çocuğun da benzer bir şekilde kurtulmasına yardımcı olabilirim, bunun için her şeyi yapardım. OutdoorNow ile çalışmak bunu daha da mümkün kılacaktı.

"Ama Salı günü sizinle görüşmek istiyorlar."

Eksperin Lindy'ye bir adım daha yaklaşmasını izledim. Geri çekildi ve sonra evi işaret etti. Adamın gözleri takip etmedi.

Onu öldürmeme bir saniye kalmıştı. Eğer sigortacı bir pislikse, müteahhitler olurdu? Kimsenin ona bok atmasına izin vermeyecektim. Yıkılan onun lanet eviydi. Burası bekârlar barı değildi.

Bana burada ihtiyacı vardı.

"Bekle," dedim Scott'a, sonra da ön bahçeden geçip ekspere doğru yürüdüm, cep telefonumu kırılma şaşırılmayacağım kadar sıkı tutuyordum.

"Bak göt herif, kızın memelerine bakarken evdeki hasarı tespit etmek oldukça zor."

Adam öfkeyle çenesini sıktı ve kendisine seslenildiği için domates kırmızısı bir renge büründü, sonra gözleri aydınlandı. "Sen-"

Kahretsin, kim olduğumu biliyordu.

"Bu kadına biraz saygılı davranmazsan suratını yumruklayacak olan adam. O senin müşteri ve evi de İsviçre peynirinden farksız."

Şimdi daha da kızardı ve bir adım geri çekildi.

Lindy kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kaşlarını çatı. Araya girdiğim için mi yoksa adam sürünge olduğu için mi böyle davrandığından emin değildim. Her iki durumda da fark etmezdi. Ya işini yapacaktı ya da işsiz kalacaktı.

"Doğru. Özür dilerim," diye kekeledi, sonra kısa bir süre Lindy'ye baktı. Sonra da sanki Lindy'nin memelerinden çok daha ilginçmişim gibi bana döndü.

"Bununla başa çıkabilir misin?" Ben ittim.

"Evet. Evet, kesinlikle. Kesinlikle." Ayaklarının dibindeki çimlere baktı. Bana -nihayet- küçük bir gülümseme sunan Lindy'ye baktım.

"Bu hafta içinde bir ağaç budama servisi ve bir müteahhit gelecek, bu nedenle eşyalarınızı ya evin ön tarafına, hasardan uzağı taşımanız ya da her şeyi saklamak için şu bölmelerden birini almanız gerekecek."

Adamın sesi tamamen profesyoneldi ve bakışları Lindy'de değil evdeydi. Ona bir daha bakmayacağına dair bir his vardı içimde.

"Sigorta bu işi yapacak nakliyecileri de kapsamalı," dedim. "İki yüz kilo ağırlığındaki iki kadını değil." Lindy ya da Bridget'in parmağını bile kıpırdatmasına gerek yoktu.

Lindy bununla bana döndü ve fısıldayarak, "Rastgele bir nakliyecinin iç çamaşırı çekmecemle uğraşmasını istemiyorum" dedi.

. "O zaman büyük işlerin üstesinden gelebilirler."

Başını sallayarak onayladı.

"Tüm bunları komşunuzun sigortasının ödemesi gerekiyor. Bu onun ağacı."

Bu adamdan nefret ediyordum. Tekrar ona yaklaşmak üzereyken Lindy elini kaldırdı.

"Size tamamen katılıyorum, ancak hasar meydana geldiği andan itibaren acil yardımdan siz sorumlusunuz. Sadece işçilerin değil, diğer sigorta şirketlerinin de zararlarının karşılanması için mücadele etmek sizin göreviniz. Bu doğru değil mi?"

Lindy, Denver'da bana yaptığı gibi adama tepeden baktı. Sanki diğer herkes için fazla iyiymiş gibi. Şimdi bunu koruyucu bir önlem, görülmek ve duyulmak için bir yol olarak görüyordum.

"Evet, hanımefendi." Adam onun bakışlarıyla karşılaşmayı reddetti.

"O zaman yapman gerekenler konusunda pasif agresif olmayı bırak. Sadece hallet."

Küçük kadını susturmayacağımı görmek için bana bir bakış attı. Lanet olsun, hayır.

Şakağını öptüm ve uzaklaştım.

Çok iyiydi. İnanılmazdı. Ve bu gece yatağa girdiğimizde bana patronluk taslamasına izin verebilirim.

Scott'ı unuttum. "Hâlâ orada mı?" Telefonu kulağıma götürerek sordum.

"Evet. Orada neler oluyor?" diye sordu. "Sanırım Montana büyük gökyüzü ve ineklerdi."

"İnek görmedim ama gökyüzü konusunda haklısın." Yukarı baktım ve ne kadar mavi olduğunu takdir ettim. Hava ne kadar mükemmeldi, Lindy'nin çatısında birkaç delik olduğu için bu iyi bir şeydi. "Yani Salı. Olmaz," dedim ona, her ne kadar beklediğim şey bu sponsorluk fırsatı olsa da. Ben buraya aittim. Lindy'ye.

"Memeleri olan kadınla mı ilgili?" diye sordu.

Homurdandım.

"Beni kovmayın," dedi sözlü olarak geri adım atarak. "Bütün kadınların memeleri vardır." "O memelerle evleneceğim," dedim ona.

Bir an için sessiz kaldı. "Vay be. Vay be. Tamam. Ne zamandır oradasın? Bir haftadır mı? Bana onun adını söylemek ister misin?"

"Lindy."

"Lindy. Tebrikler."

"Henüz porselen tabakları göndermeyin."

İşine geri döndü. "OutdoorNow'a Salı gününe hayır diyeceğim. Pazar günü Finlandiya'da gösteri maçınız var. Uçuşlarınızı Cuma günü Chicago'ya yönlendireceğim ve onlarla o zaman buluşabilirsiniz, ancak bir ya da iki ısınma antrenmanını kaçırabilirsiniz. İki seyahati bir araya getirin."

Gösteri maçını unutmamıştım ama Lindy ile tanıştığımdan beri aklımın bir köşesine koymuştum. Ligdeki en iyi oyuncular orada bir maç yapmak için seçilmişti. En iyilerin en iyileri karşı karşıya geldi. Helsinki'de.

Bu etkinlikten altı aydır haberdardım ve sözleşmemde bu etkinliğe ve seçildiğim diğer etkinliklere ve ayrıca yılın herhangi bir zamanında düzenlenen hayır etkinliklerine katılacağım yazıyordu.

"Kulağa hoş geliyor. Teşekkürler." Benim için yaptığı ayarlamayı takdir ettim ve burada biraz daha uzun süre kalmamı sağlayacaksa bir antrenmanı kaçırmayı sorun etmedim.

"Tüm detayları size e-posta ile göndereceğim."

Telefonu kapattı ve ben iç çektim. Finlandiya. Gelecek hafta sonu.

Lindy'ye bir göz attım. Eksper çimenlikten komşunun evine doğru ilerliyordu, tahminimce sigorta şirketinin ismini öğrenip tazminat talebini karşılamak için çalıştıklarından emin olmak istiyordu, ki bütün mesele bu olmalıydı.

Lindy açık posta kutusunun başında durmuş, bazı mektupları karıştırıyordu. Pazar günüydü ama bir gün önce toplamamış olmalıydı. Onun her santimini inceledim. Kıvrımlarının nasıl hissettirdiğini biliyordum. Ağzının tadının neye benzediğini. O dolgun kalçanın nasıl bir his olduğunu. Çıplak.

Onu her zamankinden daha çok istiyordum. Sadece bedenini değil, onu da. Onun yanında durmak ve sorunlarıyla başa çıkmasına yardım etmek, ki bugün pek çok sorunu vardı. Ve sarkıntılık eden erkeklerle. Kendi başının çaresine bakabilirdi ama onun merhametine kalmışken neden bunun gibi kabataslak adamlarla uğraşmak zorunda kalsındı ki?

Bir pislik gibi davranıp kadının talebini reddedebilir, tazminatını düşük gösterebilir ya da... herhangi bir şey yapabilir.

Kahretsin. Gelecek hafta onu bırakmak istemiyordum ve bu sadece bir maç içindi. Beş gün uzakta. Antrenman için Denver'a dönmek zorunda kaldığımda nasıl olacaktı? Tüm sezon boyunca?

Berbat olacaktı.

LINDY

Bridget ön kapıdan içeri girdiğinde buzdolabımı yeniden kullanılabilir market poşetlerine boşaltıyordum. Kapı ardına kadar açıktı çünkü böcekleri dışarıda tutmaya çalışmak boşunaydı. Arkamdaki açık dış duvar bunu kolayca yapardı.

"Lind?"

"Buraya gel!" Kafamı sebzelik çekmecesinden çıkardıktan sonra seslendim, elimde satın aldığımı hatırlamadığım bir demet kişniş vardı. Dex şu anda evindeydi ve dondurulmuş ürünleri güvenli bir şekilde dondurucusuna yerleştiriyordu.

Kapı aralığına geldiğinde, bir elektrikli testere canlandı.

Komşumuzun neyin peşinde olabileceği korkusuyla gözlerim büyüdü.

Scout dili dışarıda ve kuyruğunu sallayarak bana doğru koşarken Bridge elini kaldırdı. Çömeldiğim için tam kısa boyunun hizasındaydım ve kişnişi koklarken onu bir güzel sevdim.

"Bay VanMeyer değil. Ağaç servisi burada," diye açıkladı Bridget.

Saatin kaç olduğunu düşünerek kaşlarımı çattım. Dokuzu çok geçmiş olamazdı. "Eksper hafta içi demişti. Sanırım Dex onu korkutup harekete geçirdi." Ona ilgi göstermeyi bıraktığımda Scout elimi yaladı.

"Mav onları aradı," diye cevap verdi.

Şimdi gözlerim daha da büyüdü. "Mav?"

Scout burnuyla beni dürttü, ben de ona biraz daha ilgi gösterdikten sonra ayağa kalktım. Elimde kişnişlerle onu geçip ön çıktım, Scout da peşimden geliyordu. Kaldırım kenarına park etmiş iki büyük ağaç kesme kamyonu vardı, biri bir parçalayıcı çekiyordu.

Koyu yeşil tişörtlü, kot pantolonlu ve iş çizmeli adam motorlu testerenin motorunu kesti. Önünde gözleri koruyan siperliği olan ve havaya kaldırılmış sarı bir güvenlik şapkası vardı. Kot pantolonunun üzerinde bir tür güvenlik teçhizatı olduğunu tahmin ettiğim, bacağını kesmemesi için giydiği bir pantolon vardı.

Yanında üç adam daha vardı ve ağacı kaldırmak için halat ve ihtiyaç duydukları her şeyi çıkarıyorlardı.

Mav elinde, içinde dört kahve olan gübrelenebilir bir tepsiyle yürüyordu. Bardakların üzerindeki yazılardan ve kocaman göğsünün üzerinde Steaming Hotties yazan pembe tişörtünden az önce nerede olduklarını anladım.

Scout koşarak yanına geldi ve kim olduğunu bilerek yanına yerleşti.

Mav bir fanila giyse ve ağaç adamdan elektrikli testereyi alsa, oduncu takvimi için poz verebilir. Belki bu kış sakal bırakırdı ve *o zaman* görünüşü tamamlanmış olurdu. Yardımcısı olarak küçük bir ite sahip olması sevimli ve eğlenceliydi.

"Bu sabah erkenden buradaydık," dedi, etrafa göz gezdirdikten sonra koyu renk gözleriyle gözlerime baktı. "Bridget koşu için ayaktaydı."

Kot pantolonu ve gülünç pembe tişörtüyle ona baktım, giymekten emin görünüyordu. Adam hakkında birden fazla kez yanılmış rağmen onu bir koşucu olarak görmüyordum. Ama onun rutinini biliyordu ve

onun erken saatlerinden etkilenmedi. Ama büyük bir şirketin CEO'su olduğu için uyumasını beklemiyordum.

"Bu projeyi ilerletmeye karar verdik," diye devam etti ve bir kahve alıp bana uzattı. "Sanırım Bridge bu adamla aynı okula gitmiş?" Başını elektrikli testereli adama doğru eğdi ve ben de ona bir kez daha baktım.

"Vay canına, evet. Onu sakallı haliyle tanıyamadım." Mezun olduklarından beri arkadaşlarının çoğunu görmemiştim. Dört yıl önce. "Babası benden çok büyük değil. Onu -Daniel'i- liseden hemen sonra aldı." Daniel yirmi iki yaşındaysa, Case kırk yaşlarındaydı. "Onların ticari vergilerini ben ödüyorum."

Mav boştaki elini ensesinde gezdiriyordu ve kendini yaşlı hissettiği belliydi. Bridget, babası onunla aynı yaşta olan bir adamla arkadaştı.

"Bridget şirketi önerdi ve ben de onları aradım. Onlar da -muhtemelen şehirdeki diğer herkesle birlikte- bu konudaki her şeyi duydular," dedi Mav. "Projenizi listelerinin başına koymaya karar verdiler."

Bunun nasıl başarıldığından emin değildim, Pearson Ağaç Servisi'nin çok fazla müşterisi mi yoktu, ki Temmuz ayında bu pek olası görünmüyordu, yoksa bizim için gülünç derecede üzülüler ve projemizi acil bir durum olarak mı değerlendirdiler. Büyük bir yığılmada hastaları sıralamak gibi. Beckett'ler ağaç sorunları söz konusu olduğunda en kötülerin en kötüsüydü ve ilk önce halledildiler.

Başka bir ağacın bir evi yıktığını duymamıştım, bu yüzden muhtemelen doğruyd.

"Kızmadın, değil mi?" Bridget, doldurduğu yeniden kullanılabilir market poşetlerinden birini ayaklarının dibine bırakarak sordu. Doldurmayı bitirmiş olmalıydı. "Daniel'in babası - Pearsons Tree Service'i işleten adam - tek yapmamız gerekenin ona sigortacının bilgilerini vermek olduğunu ve faturayı doğrudan ona göndereceğini söyledi."

Tanrım, bu her şeyi kolaylaştırdı ve kalitesiz eksperle bir konuşma eksildi.

"Kızgın mı? Bunu yaptığın için mi?" diye sordum. "Tabii ki kızmadım. Listemden bir şey eksildi. Teşekkür ederim."

Dex arabayı çekti ve sokağın karşısına park etti. Dışarı çıktığında, kendimi tutamadım ama baktım.

"Listelerinizi ve her şeyi belli bir şekilde yapmayı nasıl sevdiğinizi biliyorum."

Mav'in sözleri beni Dex'in yürürken bacak kaslarını nasıl esnettiğine bakmaktan alıkoydu. Ya da saçlarının sabah güneşinde parlamışını. Ya da-

Kahretsin. Ona sanki denizden seksi mayosuyla çıkan James Bond'muş gibi bakıyordum. Onun yerine naylon spor şortu giymişti ama şeyler yasadışı olmalıydı. Kışın giyilen gri eşofman altlarının yaz versiyonu gibiydi; her şey örtülükten hiçbir şey saklanmıyordu çünkü... şişkinlik vardı.

Dudaklarımı yaladım, salyalarım aktı diye endişelendim. Şişkin bir penisin büyüleyici olacağını kim bilebilirdi ki?

"Dünya'dan Lind'e." Dex göz kırptı.

"Özür dilerim. Ne dedin? Listeler... doğru." Yüzüm utançtan alev alev yanıyordu. "Önce bozulabilir yiyecekler. Sonra içinde ağaç olan odalardan eşyaları çıkarmamız gerekiyor ki başka bir şey kırılmadan hepsini kesebilsinler. Eksper ya evin hasarsız bölümüne taşıyabileceğimizi ya da bir kapsül almamız gerektiğini söyledi."

"Ağaççı çocuklar Bay VanMeyer'in arka bahçesindeki bölümle başlayacaklar. Biz buzdolabındaki yiyeceklerin geri kalanını halledeceğiz, sen de yatak odanla başlayabilirsin," diye teklif etti Bridget gözlüklerini burnuna doğru iterek. "Sanırım mutfak dışında en kötüsünü o aldı. Mav ve ben döndüğümüzde dolapları boşaltmaya oradan başlayabiliriz." Benden Dex'e baktı. "Senin bu akşam randevun yok muydu?"

Gözlerimi kapattım ve nefes aldım. Birkaç derin yoga nefesiyle birlikte yumuşak sabah havasının beni sakinleştirmeye çalışmasına izin verdim. Bir randevu. Hay sikeyim. Evet, Bay Doğru'yla tanışmak istiyordum ama Tanrım. Her şeyin ötesinde bir yabancıyla tanışmak ve en iyisini ummak zorundaydım. Bir de Dex vardı.

Bu sabah çıplak bir kırım vardı ve şimdi onun dizine eğilme fikrinin beni tahrik ettiğini biliyordum.

Bakışlarımı ona doğru kaydırdım. Hiçbir şey söylemedi ama sıkılmış çenesini ya da geniş omuzlarının gerilme şeklini gözden kaçıramazdım.

"Evet. Alan, kayak merkezinde yaşayan bir dişçi." Neşeli görünmeye çalıştım çünkü adamın bir işi vardı. Müşterisi hiç tükenmeyecek bir iş. Sağlam biriydi. Sağlamdı.

Bir de sadece fiziksel olarak sağlam ve dayanıklı olan Dex vardı. Geçiciydi. Bir gezgin.

İki adam da bir şey söylemedi. Mav, Dex'e kahveleri boş, yeniden kullanılabilir alışveriş poşetleriyle değiştirdi ve Scout yanından ayrılmadan mutfaka yöneldi. Bridget dudaklarını berbat bir gülümsemeye benzer bir şeyle büktü ve onu takip etti.

Dex, "Odanı yardım edeyim," dedikten sonra içeri girdi.

Takip ettim, kızgın olup olmadığından emin değildim. Nasıl olabilirdi ki? Onunla nerede durduğumu açıkça belirttim.

Omzunun üstünden bakarak, "Külot çekmecene talibim," dedi.

Merdivenleri hızla çıktı ve ben de koştum, çünkü Dex'i tanıyordum, O ciddiye.

DEX

"NASIL THE BÜTÜN *GET-LINDY-TO-MARRY-ME-THING* GİDİYOR MUSUN?"
Mallory

diye sordu, ardına kadar açık ön kapıdan içeri girerken. İçeri girip çıkan pek çok kişiden biriydi.

Taşıdığım sandalyeyi oturma odasının köşesine bıraktım. Halihazırda mutfak masası ve onunla birlikte gelen diğer üç sandalyeyi de içeren taşınan mobilyalara yer açmak için sehpayı kanepenin üzerine çevirmiştim. Bu sonuncusuydu ve sonra mutfak tamamlanacaktı.

Bir tartışmadan sonra, dolaplardaki her şey yerinde kaldı, ancak tezgahların üzerindeki dışarı çıkarıldı ve kırılabilir her şey çarşaf dolabından havlu ve çarşafıya sarıldı ve çamaşır sepetlerinde saklandı. İki kadının nasıl bu kadar çok nevresimi olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama vardı işte.

Mallory kanepenin koluna oturdu ve benim cevap vermemi bekledi.

Sanki içinden Lindy'yi görebiliyormuşum gibi tavana bakarak, onu susturmak için parmağımı dudaklarıma götürdüm. "Tanrım, o üst katta ve seni duyabilir," dedim.

fısıldadı. Yapmak istediğim son şey, Lindy'nin Mallory'nin yüksek sesli ağzından ne kadar takıntılı olduğumu öğrenmesiydi. Onu istediğimi söyledim. Bunu birden fazla kez söyledim. Bunu bir öpücükle takip ettim. Evlilikten bahsetmemiş olsam da kendimi açıkça ifade ettim.

Mallory gözlerini devirdi. "Lütfen, işleri hızlandırdığım için bana teşekkür ." Koyu renk gözleri sanki bir arsadaki Noel ağacını inceler gibi beni taradı. "Görünüşüne bakılırsa pek uzağa gidememişsin. Kesinlikle şansın yaver gitmemiş."

Onu susturmak için elimi ağzına götürmek istedim ama bunun yerine bileğini nazikçe tutup onu dışarı çektim. Lindy Denver'da olduğumuz gece çalıştığından Mallory ile akşam yemeğine ve bir şeyler içmeye gitmiştik. Onu arkadaşım olarak görüyordum. Özellikle de Lindy için hazır bekleyen alyansın seçilmesine yardım eden tek kişi o olduğu için.

Dex'in takımındaydı ama belki biraz fazla hevesliydi.

"Hey, endişelenme, seni duyamaz," dedi. "Odasında tüm seks oyuncaklarını kutuluyor."

Bu beni olduğum yerde durdurdu ve onu kendime doğru çektim.

"Ne dedin?"

Lindy'nin bir kutuyu dolduracak kadar seks oyuncacı olduğunu keşfettiğimde aletim anında sertleşmişti.

"Seks oyuncakları. Hani şu kocaman, mor, büyülü sıklere benzeyen şeyler." Kasıklarına baktı ve ben de hemen kendi kasıklarımı saklamak için yer değiştirdim. "Seninkinin kocaman olduğuna eminim ama mor olduğundan ya da titreşimli olduğundan şüpheliyim."

Mor, hayır. Ama bir buçuk haftadan uzun bir süredir mavi taşaklarım vardı.

"Artık o oyuncaklara ihtiyacı olmayacak," diye neredeyse . "Sen daha yeni geldin. Onun neyin peşinde olduğunu nereden biliyorsun?"

Omuz silkti. "Her kadının bir çekmece dolusu oyuncacı vardır. Lindy'yi tanırıysam, onları bir avuç ağaç adamının ya da müteahhidin olduğu bir yere bırakmayacaktır.

bulabilirsin. Ayrıca, eğer onu tatmin etmeyeceksen bunları isteyebilir." "Onu kesinlikle tatmin edeceğim," diye onayladım. *Sadece henüz değil.* "O benimle oyuncaklara ihtiyaç duymayacak."

Bir elini kaldırdı. "Tamam, mağara adamı. Birinci sınıf öğretmeni olabilirim ama gelecek zamanı duyduğumda anlarım. O halde daha önce hiç bir kadın *ve* oyuncaklarıyla üçlü bir eğlence yaşamadığını tahmin ediyorum."

"Gerçekten seks hayatım hakkında konuşmak istiyor musun?"

"Evet," diye cevap verdi hemen. "Muhteşem bir profesyonel hokey oyuncusunun seks hayatını kesinlikle bilmek istiyorum."

Tanrım. O da tıpkı Amerika'da -dünyada- o değersiz dergileri okuyan diğer kadınlar gibiydi.

"Güzel. Seks hayatım mı? Lindy aksine karar verene kadar ben ve elim."

Kaşlarını çattı ve gözünde bir damla yaş gördüğüme yemin edebilirim. "Bu çok üzücü."

Bunu bana söylemesine gerek yoktu.

"Peki, nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Mallory aşırı neşeli, dışa dönük bir şekilde güzeldi. Ben onu pek ince bulmazdım. Uzun siyah saçları atkuyruğu şeklinde toplanmıştı, kısa kot şortu ve Mav'inki gibi Steaming Hotties tişörtü vardı, sadece onunki soluk maviydi. Bridget'in Mallory'nin kızlar gecesi için uydurduğu seks testinin cevaplarını yanlışlıkla Mav'e gönderdiği fiyaskodan sonra ona karşı dikkatli olmam gerektiğini biliyordum. İşleri çok ileri götürdü. Belki de çok ileri. Ve konu sekse gelince-

"İlgilenmiyorum ama teklif için teşekkürler."

"İnmene yardım etmeyi teklif etmiyorum." Gözlerini devirdi. "Lindy ile demek istedim."

Mav da Lindy'ye yardım etmek istedi, ama daha çok elini kolunu sallayarak. Eküri olmak söz konusu olduğunda erkekler aslında birbirlerine *yardım* etmezlerdi, daha çok oturur ve her şeyin olup bitmesini izlerdik. İşler kötüye giderse bir şişe tekila ile orada olmak için.

"O benim yatağında, bu da bir başlangıç."

Mallory'nin gözleri büyüdü ve garip bir neşeyle ellerini çırpı. "Senin bir aygır olduğunu biliyordum."

"Evde sadece bir yatak var," diye açıkladım. "Nerede duracağımızı açıkça belirtti. Ya da yatacağımız. Ortada bir yastık banketi var."

Sanki ona Paskalya Tavşanı diye şey olmadığını söylemişim gibi neşesi kayboldu.

"Oh."

"Çok genç olduğumu
söylüyor." "Bu konuda
yardımcı olamam."

"Ne iş yaptığımı bilmiyor," dedim ve devam ettim. "Bu çok kolay.
Anlat ona."

Başımı salladım. "Beni sadece bir erkek olarak görmesi hoşuma gidiyor. Daha fazlası değil. Ayrıca, eğer ona söylersem, beni internette araştırarak ve bar kavgasından sonra çıkan tüm kötü haberleri görecektir."

O her şeyi biliyordu. "O aptal değil. O kadını nasıl koruduğunu görecektir."
Omuz silktim. "Riske atmak istemiyorum."

"Eğer seni gazetelerin resmettiği gibi görüyorsa, o zaman benim tanıdığım Lindy değil."

Ellerini kalçalarına koyan Mallory biraz sert görünüyordu, sanki Lindy'ye saldırmak ve bilmediği bir şey için onu yola getirmek ister gibiydi.

"Hepsi bu değil."

Gözlerini kırıştırtarak bana baktı ve bekledi.

"Bu gece bir randevusu var. Başka bir adamla. Onu sokakta öptüm ve şu anda benim yatağымda ama o-"

"Öpüştünüz mü?" diye neredeyse çığlık atacaktı.

"Bir kez. Siktir. Evet, ama buna rağmen ve birlikte yaşayıp aynı yatağı paylaşmamıza rağmen başka biriyle çıkıyor. Bir dışçıyle." Kaş çatma sırası bendeydi.

Mallory yeniden canlandı ve elini havada salladı. "Boş ver onu."

"Evleneceğim kadın başka bir adamla çıkıyor."

"O bir dişçi. Dişçiler alınmasın ama onun için fazla istikrarlılar. Eğer sözlükte istikrarlı ve tutarlı bir resim olsaydı, Lindy'nin fotoğrafı onun yanında olurdu. Sözlükte asla çiftlerin fotoğrafları olmaz çünkü bu ilişki çok sıkıcı olurdu."

Buna itiraz edemem.

"Ne kadar öyle düşünse de istikrarlı bir erkek istemiyor. Heyecan verici birine ihtiyacı var. Onu eğlence için dışarı çıkaracak birine. Çılgınlık yapacak. Hayatında ilk kez evden uzaklaşmasını sağlayacak. Yani seni."

"Hepsi iyi güzel de, *yine* de o adamla çıkıyor." "Bırak çıksın."

Aklım karışmıştı. "*İzin vermek mi?*"

Başını salladı, at kuyruğu sallanıyordu. "Bırak gitsin. Bırak adamın işe yaramaz olduğunu kendisi öğrensın. Eğer ona, Bridget'e ya da sana söylersem, beni geri püskürtecek ve muhtemelen sırf kendini kanıtlamak için o ezikle yatacaktır."

Lindy'nin başka bir adamla yatması fikri karşısında neredeyse hırlayacaktım.

"O zaman izin ver," diye devam etti. "Ona güzel olduğunu söyle ve onu randevusuna gönder. Eve, sana ve yastık banketine geliyor. Güven bana. Hunter Vadisi'nden bir dişçi sana karşı mı? Rekabet yok."

Ensemi kaşıdım ve çimenlere baktım. "yanılıyorsan?"

"O zaman Lindy'yi ve seks oyuncaklarını kaçırıp ona kimin patron olduğunu gösterebilirsin."

Bu fikir hem benim hem de aletimin hoşuna gitti. Mallory'ye baktım ve umut dolu sözlerle sordum, "Sadece bunu yapıp gerisini atlayamaz mıyım?"

Dudaklarını büzdü ve bir an düşündü. "B planı olsun."

Plan B. Siktir. B planını A planından çok daha fazla seviyordum. Ama Lindy'nin beni istemesini, onu becermem için *yalvarmasını* istiyordum. Bana büyüdüğü evden neden hiç taşınmadığını, patronunun ona saçma sapan işler vermesine neden izin verdiğini ya da ben tam önünderken neden bir erkek bulmaya bu kadar kararlı olduğunu anlatmasını.

Onun orgazm olmasını istemiyordum çünkü onu ve pille çalışan erkek arkadaşlarını kaçırmıştım. Onun kalbini istiyordum, özgürce vermesini, daha azını değil.

"Peki," diye homurdandım huysuz bir ergen gibi. "Dişçiyle randevu o ."
Hay sikeyim.

LINDY

"-Matkabı bile çıkarmadan önce. Sadece arka azı dişini ortaya çıkarmak için diş barajını içeri aldık ve-"

Alan Isaacson yakışıklıydı. İyi giyimli. Dikkatliydi. Ama çok sıkıcıydı. Siparişimizi verdikten hemen sonra en çılgın üç hastasından bahsetmeye başladı ve hiç durmadı.

Uzun konuşması kısmen benim hatamdı, ağız kokusu ve diş eti greftleri hakkında istediğimden fazlasını , çünkü kendimle fazla bir şey paylaşmamıştım. Evden çıktığımdan beri dikkatim dağınık olduğu için ilk buluşma sohbetini kendi başına sürdürüyordu.

Dex'in evi.

Evdeki eşyaları taşımayı bitirdikten sonra -benim ve Bridget'in- dördümüz ön bahçede oturduk ve ağaç budayıcıların motorlu testerelerle tanıdığım tek evi istila edişini izledik. İçerideki dalların peşine düşmüşler, onları baş edilebilir parçalara ayırmışlar ve ağacın açtığı sivri deliklerden dışarı atmışlardı. Parça parça.

her şeyi parçalayıp büyük bir yığın haline getirmişti. Scout içinden bir sopa kapmış ve ağzında tutuyordu.

Dex ve ben odun kesme makinesini çalıştırdıklarında oyalanmadık ama Bridget ve Mav oyalandı. Burada kalıp her şeyin doğru yapıldığından emin olmalıydım ama onlar her şeyin bittiğini göreceklere söz verdiler. Mav kolunu Bridget'in beline dolamıştı ve adam hakkında öğrendiğim ve takdir ettiğim tek şey, kendisine ait olana sahip çıkmasıydı.

Bridget onundu.

Belki de onları ne zaman bir arada görsem aynı kıskançlık nöbetini hissettiğim için ayrıldım. Mav Bridget'le ilgilendi. Sorunlarını omuzladı. Evine bir ağaç mı düştü? Onu mutlu etmek için dağları bile yerinden oynatırdı.

Ben de bunu istedim. Birinin benimle birlikte işleri halletmesini. *Benim için.*

Ailemiz öldürüldüğünden beri her şeyle ben ilgileniyordum. Hayat planlarımı askıya alıp Bridget'i büyüttüm.

Bugün, ilk defa, uzaklaştım. Neden mi? Çünkü dişçi Alan'la randevum vardı ve onun Bay Doğru olabileceğini umuyordum.

Belli ki değildi. Bu beni o kadar da rahatsız etmedi. Her erkeğin bana göre olmamasına alışmıştım. Beni kızdıran Dex'ti.

Sinir bozucu adam! Gah!

Randevuyla ilgili tek bir kelime bile etmedi, sadece kitabıyla birlikte kanepeye yerleşti ve okumaya başladı. Hazırlanmam için banyosunu bir saatliğine kullanmama bile izin verdi. Sonra, Alan'la restoranda buluşmak için ayrılma vakti geldiğinde, bana güzel görüldüğümü söyledi, hızlı bir sırtısla ve hafif ve esintili bir şekilde "İyi eğlenceler!" diyerek beni uğurladı.

Eğlendin mi?

Hiç mantıklı değildi. Onun evinde kalıyordum. Onun yatağında. Onun üstünde uyandım. Eli çıplak popomdaydı!

Onun cevabı da *iyi eğlenceler mi* oldu?

"İğneyi novokainle dolduruyordum ve iğneye bir bakış attı ve sanki bir sığır sopasıyla şok verilmiş gibi sandalyeden fırladı." Alan bu anıya güldü ve devam etti, bunu yaparken gümüş takımlarını beyaz bezin üzerinde düzeltti. "Binadan sanki yanıyormuş gibi kaçtı. Dış barajı hala ağzındaydı."

Ona gülümsedim ve beyaz şarabımdan büyük bir yudum aldım.

Derin bir nefes aldım ve atletik şortu ve dar tişörtüyle Dex'in düşüncelerini bir kenara ittim.

Ya da yukarı. O tişörtü yukarı ittiğimi, çelik gibi karın kaslarını gördüğümü hayal ettim. Sert kaslarının çıkıntılarını avuçlarımla hissettiğimi. Her birini yaladığımı.

Kahretsin. Biraz daha şarap içtim. "Alan, bana çalışmadığın zamanlarda ne yapmaktan hoşlandığını anlatsana." Umarım ağız hijyeni dışında başka bir şeyden bahsederdi çünkü bu hiç de ilginç değildi. Ya da seksi.

"Salı günleri pickleball ligine katılıyorum," diye cevap verdi. "Toplum merkezinde kortlar ve her şey var. Önümüzdeki hafta yaz sezonu şampiyonası var. Pazar günleri de o hafta için yemek hazırlıyorum." Giydiği mavi düğmeli bluzun altındaki düz karnını okşadı. Muhtemelen sıkı karın kasları vardı ama onları yalamaya hiç niyetim yoktu. "Keto yiyorum ama aynı zamanda glütensiz besleniyorum."

"Çölyak hastalığın var mı?" Merak ettim. Bu korkunç bir şeydi ve her türlü buğday ürünüyle teması hayati tehlikeye sokuyordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Buğday ürünlerine yer vermediğimde yemeklerime sınır koyuyor."

"Oh." Yemek sınırlarının ne olduğunu merak ederek şarabımı bitirdim.

"Hunter Dağı'nın uzak tarafında bir kulübem var ve her Anma Günü ve İşçi Bayramı'nda bir haftalığına oraya giderim. Dört Temmuz'u gölde geçiriyorum."

"Peki ya Noel?" Ben sordum.

"Saat 10'da ailemin Missoula'daki evinde hediye açılışı var."

Kesin zamanlama konusunda ciddi olup olmadığından emin değildim ama cevap için zorlamadım çünkü garson mezelerimizle birlikte geldi. Tabağında bir parça ızgara tavuk, buharda pişmiş sebzeler ve küçük bir salata vardı. ırpılmış patates yerine marul karışımını -sos olmadan- özel olarak istemek zorunda kalmıştı. Ayrıca marsala sosu da yoktu.

Önümde, limonlu tereyağı ile doldurulmuş tavuk picatta vardı. Yanında da makarna. Büyük, kocaman, buğday dolu bir yığın. Yemek sınırlarım tabağın büyüklüğündeydi.

"Ya sen?" diye sordu atal bıçak takımını toplarken.

atalımdaki makarnayı döndürürken ona baktım. "Peki ya ben?"

"Sen bir muhasebecisin. Çok... yapılandırılmış."

Sıkıcı demek. Muhtemelen benim onun işini sıkıcı bulduğum gibi o da benim işimi sıkıcı buluyordu. Ben hesap makineleri ve IRS ile uğraşıyordum. O tükürükle uğraşıyordu.

"Eğlenmek için ne yaparsın?" diye sordu.

atalımı kaldırdım ve soslu erişteyi ağzıma atmadan önce "Ben glüten yiyorum" dedim.

Küçük m? Olabilir.

Ama Alan'a bakarken, şık kıyafetleri, mükemmel taranmış saçları ve titiz akşam yemeğiyle, kendime bakıyormuşum gibi hissettim. Lindy Beckett'in erkek versiyonu. Keskin lokmayı çiğnerken Alan'ın ben olduğumu fark ettim. Hiç değişmeyen sıkıcı bir işi vardı. Emekli olana kadar her gün ağız dolusu diş. Eğer işinin tek heyecanı bir hastayı korkutup kapı dışarı etmekse, o zaman monoton olmak zorundaydı. Her yıl aynı yere özel olarak ve sürekli olarak planlanmış tatiller, tam saatine kadar gelen gelenekler...

Ben.

Pazar günü tüm yemeklerimi pişirmesem de Cumartesi günü alışveriş gnmd. Pazar günü çamaşır yıkadım ve kıyafetlerimin haftaya hazır olmasını sağladım. Pazartesi geceleri çimleri keserdim çünkü hava daha serindi ve

Ofiste geçen bir günün ardından açık havada. Salı ve Perşembe sabahları yoga yapıyordum. Liste tuttum. Hatta Dex'i de listeye dahil ettim.

Ben Alan'ın kadın versiyonuyken onu kim yargılayabilirdi ki? Tost makinesinin alt tarafına yapıştırdığım erkek listemdeki her bir şartı karşılaması dışında. Çalışıyor, terbiyeli, bakımlı, sağlam bir ailesi var. Göz açıcı ve iç karartıcıydı. Herkes beni böyle mi görüyordu? Keto ve glütensiz bir yemek kadar yavan ve sıkıcı mıydım? *Dex* beni böyle mi görüyordu? Yapılacak işlerimi takip ederek benimle dalga mı geçiyordu? Erkek listem kötü müydü?

Birden ağzımdaki makarnanın tadı testere tozu gibi geldi. Dex'in randevumda beni uğurlamaktan mutlu olmasına şaşmamalı. İlgilenmiyordu. Elbette, beni öpmüştü ama... bu hiç mantıklı değildi. Peki ya üstünde uyanma olayı? Bunu o başlatmamıştı. Banketi aşmışım ve kendimi yatağın onun tarafında, onun üstünde bulmuştum. Onu resmen taciz etmişim.

"O kapariler dişlerine yapışacak." Alan tabağımdaki küçük yeşil keskin nefis parçaları işaret etti. "Daha sonra diş ipi kullandığınızdan emin olun. Ve her dişte ipin farklı bir noktasını kullan ki bakteriler yayılsın."

Yutkundum, dudaklarımı sildim ve ayağa kalktım. "Alan, gitmem gerek."

Ondan uzaklaşmak zorundaydım. Bundan. Kendimden. Hayatımda bu kadar tutarlı olmaktan, bu rahatlatıcıydı. Alan'ın nasıl seks yaptığını merak ettim. Çorapları üzerindeyken mi? Planlı mı? Giriş çıkışları sayıyor ve her seferinde tutarlı olduğundan emin oluyor muydu? Üç dakikalık ön sevişme, otuz yedi misyoner tarzı itiş ve vasat bir orgazm mı? Terli terli yuvarlanmak yok. Islak nokta yok. Tanrım, oral için diş barajı mı kullanıyordu? Alan'a o kadar da iyi davranmıyordum çünkü... çünkü o çok iyi bir adamdı.

İyi olmak istemedim. Artık sıkıcı bir muhasebeci olmak istemiyordum. Bir aşk romanı yazarı olmak istiyordum ve sadece bocalıyordum. Eğlence, heyecan ve bir erkek karşı koyamadığı için öpölmek istiyordum.

Şu anda yaşadığımdan daha fazlasını istiyordum.

Bana baktı, çatalına bir parça buharda pişmiş kabak saplamıştı.

"Ne?"

"Özür dilerim. Bu işe yaramayacak. Pickleball'da iyi şanslar.
Takımınızın gelecek hafta diğerlerini yok edeceğinden eminim."

DEX

"Orada ne halıtlar dönüyor?" Theo sordu. "Evin içindeki ağaıla ilgili bir şey mi?"

Kanepeye yanlamasına uzandım, başımın arkasına dekoratif bir yastık koymuştum. Elimde ciltsiz kitap olmasına rağmen Lindy ile onun evinden döndüğümüzden beri üç sayfadan fazla okumamıştım. O da iki saat önceydi. Aslında, bir gün önce Lindy ile karşılaştığımızdan beri hiçbir şey okumamıştım.

Theo aradığında, deliliğimi böldüğü için çok heyecanlanmıştım. Sırf Mallory'nin tavsiyesi yüzünden kanepede kalıyordum. Lindy'nin randevuya gitmesine ve benim onun istediğı şey olduğumu keşfetmesine izin vermek. Bunun nasıl işe yarayacağından emin değildim ama Mallory bir kadındı ve Lindy'yi tanıyordu. Benim olmadığım iki şey: kadın ve sevgilim hakkında bilgili.

"Evet, Lindy'nin evi çılgın bir komşu ve elektrikli testere tarafından bir ağaıla yıkıldı. Tamir edilene kadar benimle kalıyor." Kolumu uzattım ve elimdeki bakımsız ciltsiz kitabı sehpanın üzerine bıraktım.

"Tanrım. Mav bir mesaj bıraktı ve herkesin iyi olduğunu söyledi, ancak böyle bir şey genellikle birkaç hastaya yama yapmamı gerektirir."

Travma cerrahıydı, yani şaka yapmıyordu. Gerçi pek şaka yapmazdı. Şaka. Hem de hiç. Dördümüz arasında en ciddi olan oydu. Mav gökkuşağı ve tek boynuzlu atlardan ibaret olmadığı için bu çok şey anlatıyordu. Bridget'le tanışana kadar tam bir işkolikti. Silas onun yanında çalışıyordu ve çok geride değildi, ama en azından iş/hayat sınırları vardı. Ama iki haftadan kısa bir süre içinde Mav'ın tüm bakış açısı değişti. Artık farklı bir odağı vardı. Bridget ve onun sorunları.

Bana odak noktasının -muhtemelen onu mümkün olduğunca çok orgazmla tatmin etmenin yanı sıra- ona kazık atan MIT profesörünü yakalamak olduğunu söylemişti. Şimdi de evlerini tekrar bir araya getirmektir. Her ikisi de zamanını James Corp'tan uzaklaştırıyordu. Mav'ın Denver'daki köşe ofisine dönüp dönmeyeceğini merak ediyordum. Tahminime göre muhtemelen Hunter Valleyde kalacak ve yapım aşamasında olan James Inn'i işletecekti. Ya da emekli olur ve oduncu boyunda, inek gözlüklü bir sürü bebek sahibi olurdu.

"Evde kimse yoktu," dedim ona. Ağaç devrildiğinde Lindy'nin içeride olduğu düşüncesi beni biraz panikletti. O sırada markete gitmeyi tercih etmiş olması... "Evin durumu kötü ama tamir edilebilir."

"Güzel. Bridget'in kız kardeşi ve senin hakkında duyduklarım nedir?"

"Evlerinden koca bir ağacı nasıl söktüklerini ve hepsini bir odun öğütücüsüne nasıl tıktıklarını bilmek istemiyor musun? Sanırım Mav sigorta şirketi için fotoğraflarını çekti."

"O piçlerin ne kadar tehlikeli olduklarına inanamayacaksın," diye mırıldandı. Alnını ovuşturduğunu ve tüm kayıp uzuvlarını hayal ettiğini hayal edebiliyordum.

"Gördüğünüz ve duyduğunuz her şeyi bir tür hayati tehdit ölçeğine göre mi analiz ediyorsunuz?" Merak ettim, kalktım ve bir şeyler içmek için mutfığa gittim. "Yani, bir arabaya nasıl biniyorsun ya da bir havuzun sığ ucuna nasıl yaklaşıyorsun? Peki ya banyodaki saç kurutma makinesine? Beni bir çift patenle her gördüğünde çıldırıyor musun çünkü o şeyler çok keskin."

"Siktir git, Dex."

Nedense sesi homurdanmadan çok hırıltılıydı. Dolaptan bir bardak aldım ve musluktan su doldurdum. "Vay be, ahbap. Senin biriyle yatman lazım. Maude başka erkeklerin popolarına bakmakla meşgul olduğu için mi seninkilere ilgi duymuyor?"

Kız arkadaşı da aynı hastanede çalışan bir podiatristti. Onu getirdiği bir hayır etkinliğinde bir kez tanışmıştım ama beni etkilememişti. Bu cömertlik olurdu. Soğuk, kıcına bir şekilde güzeldi. Theo'nun onda etkileyici bir vücut ve belki de doktorun dinlenme odasında şipşak sevişme yeteneği dışında ne gördüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Onun gibi bir şey."

"Ha?" diye sordum, sonra büyük bir yudum aldım.

"Ayağını kolorektal asistanlarından biriyle sevişirken buldum."

Suyu neredeyse tezgâhın üzerine tükürecektim. "Ayak sikişi mi? Ben... Ben bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum."

"Ayaklarını adamın sikinin üzerine koymuştu. Elle iş yapmak gibi ama ayaklarıyla."

Kaçan kakhahama engel olamadım ve elimin tersiyle ağzımı sildim. "Bu bir şey mi?" Merak ettim. Herkesin kendi sapkınlıkları ve fantezileri olduğunu biliyordum ve benim de bunlardan bolca vardı, özellikle de Lindy aklımdayken. Ama bu değil. Kesinlikle hayır. Lindy'nin ayaklarını sikimin üzerinde istemedim. Ellerini, elbette. Ağzını, kesinlikle. Amını, kesinlikle. Düşündüğüm kadar yaramazsa, belki kıcını bile.

"Onun için öyle," diye yanıtladı sonunda.

"Adamın daha çok analla ilgileneceğini düşünmüştüm."

Bu Theo'nun sonunda aydınlanmasını sağladı. Bir kıkırdama bile duymuş olabilirim. "Haklısın. Siktir."

O bu duruma üzmekten çok sinirlenmiş gibi görünse de ben çok heyecanlanmıştım. Güle güle Maude ve onun ayak takıntısı. İçimden bir ses Silas ve Mav'in de onun gidişine üzülmeyeceğini söylüyordu.

"Bak, biraz izin al," diye tavsiye ettim. "İş yerindeki ayak oyunlarından uzak dur. Hunter Valley'e geri dön." Lavabonun üzerindeki arka bahçeye bakan pencereden dışarı baktım. Burası şehrin eski bir bölgesi olduğu için evler birbirine yakındı ama çevre düzenlemesi eski ve sağlamdı. Büyük bir çalı, kalın yeşilliği ve parlak pembe çiçeklerden oluşan şok edici görüntüsüyle arka çiti kapatıyordu.

"I-"

Bana hayat kurtarmakla ilgili her zamanki bahanelerinden birini söylemeden önce sözünü kestim. "Bana yapamayacağını söyleme." Suyun geri kalanını lavaboya döktüm ve bardağı üst rafa koymak için bulaşık makinesini açtım. Bekâr olabilirdim ama pasaklı değildim. "Sen baş travma cerrahısın ya da baş travma cerrahısın ya da unvanın her ne haltsa. Tatil süresinin nasıl tahakkuk ettiğini bilmiyorum, kurtarılan hayat sayısına göre mi kazanıyorsun yoksa başka bir şey mi, ama üç ay falan olmalı. Smoothie dükkanındaki gibi bir kart. On hayat kurtarırsan, bir gün izin alırsın."

"Sen bir aptalsın," dedi, her ne kadar arkasında herhangi bir sıcaklık olmasa da. "Bunu düşüneceğim."

Genellikle hayır derdi ve o kadar. Başka herhangi bir cevap, özellikle de *düşüneceğim*, bu olasılığı zaten kendisinin de *düşündüğü* anlamına gelirdi.

"Şimdi sen ve Bridget'in kız kardeşine dönelim."

"Adı Lindy." Tezgâhın üzerinde ona ait bir ruj vardı ve onu alıp rengini görebilmek için yukarı doğru çevirdim. Yüzüne ve sikimin etrafına bulaştığını hayal ettim. "Onunla evleneceğim."

Bir duraklama oldu ve bağlantının kesilip kesilmediğini merak ettim. "Tekrar söyle."

"Onunla evleneceğim."

Üstünü tekrar kapatıp yere koydum.

"Bunu biliyor mu?"

"çalışıyorum."

Denver'a gidip ona bir yüzük aldığımı ona söylemeyecektim. Mallory ve ben, Mav'in sahte düğününden sonra ondan ve Silas'tan ayrıldıktan sonra gitmiştik. Yeni tanıştığım bir kadınla evleneceğimi söylemek başka bir şeydi. Yüzük almak? Beni değerlendirmek için bir psikiyatrist falan gönderebilirdi.

"Gerçi şu anda bir dişçiyle randevuda olduğu için pek iyi değil," diye homurdandım.

"Bakalım doğru anlamış mıyım. Evlenmek istediğin kadın Lindy, kendi evi devrilen bir ağaç yüzünden yıkıldığı için senin evinde kalıyor ve başka bir adamla randevuya çıkıyor."

"Evet."

"Onun bir dişçiyle çıkmasına *izin mi verdin*? Senin erkeklik kartını mı aldılar?"

Öyle hissettim. Elimi yüzümde gezdirdim. "Mallory yapmam gerektiğini söyledi." "Mallory. Bridget'in arkadaşı." Biz, ben, Silas ve Theo-Mav'i kontrol etmek için Hunter Valley'e uçtu çünkü bir kadın hakkında garip davranıyordu. Anla işte.

"Evet."

"Açıkla."

Ben de öyle yaptım. Ona Lindy'den ve onun tutarlılığı, kendi sorunlarını çözmeye olan ihtiyacından bahsettim. Eğer onu randevuya gitmemesi için zorlarsam, o seksi topuklu ayakkabılarına gömüleceğini ve onu asla elde edemeyeceğimi söyledim.

"Sanırım bu mantıklı. Küçük öğretmen oldukça zeki."

"Berbat bir şey," diye itiraf ettim. "O restorana gitmek, onu omzuma atmak ve oradan sürükleyerek çıkarmak, giderken de benimkini hırlatmak istiyorum."

"Ah, işte erkek kartın. Dişçininkinden daha büyük olduğundan emin olmak için aletinizi çıkardığınızdan emin olun, sonra onun üzerine işeyin. Ve bunu kimsenin dikkatini çekmeden ve sosyal medyada viral olmadan yapın."

Sikik herif.

"Bekleyin. Aldatma ve ayak fetişı olmayan bir kadın buldu unuzda Mav ve benim gibi mağara adamına d n  eceksiniz."

Hunter Valley'deki suda bir şey olduğunu mırıldandı, sonra da "Haklısın. Bunu görmem lazım. Yakında orada olacağım."

Telefonu kapattı ve otuz saniye geçmeden Lindy hı ımla  n kapıdan içeri girdi.

LINDY

"İYİ MİSİN?" Çantamı küçük yemek masasının üzerine bırakırken Dex sordu. Anahtarlarım bir takırtıyla masanın yanına düştü.

Kafam karışmış, hayal kırıklığına uğramış, sinirlenmiş ve azgın hissederek iç çektim. "Harika," diye mırıldandım. Başka bir randevu, başka bir fiyasko.

"Kulağa pek de iyi biriymişsin gibi gelmiyor," diye cevap verdi. Sanki benden korkuyormuş ya da yanlış bir şey söylemiş olabileceğinden ve viral bir veba gibi saldırabileceğimden korkuyormuş gibi bir adım geri çekildi.

"Buğday yer misin?" Ben sordum.

Kaşlarını çattı. "Sapından mı demek istiyorsun?"

Sap mı? "Hayır, makarna gibi. Ekmek gibi. Gluten."

"Evet." Hâlâ temkinli olduğunu gösteren bir şekilde yavaşça cevap verdi. "Peki ya diş ipi. Diş ipi kullanıyor musun?"

"Şekerim, bütün bunlar da ne oluyor?" "Öyle mi?"

Omuz silkti. "Bazen."

"Dün, sokakta. Beni neden öptün?" Bilmek istediğim şeye geçerek sordum.

Geniş omuzları geriye doğru yuvarlandı ve sanki gözlerimin önünde bir iki santim büyümüş gibiydi. Sanki ilk iki soru onu şaşırtmıştı ama bu soruyu cevaplarırken kendinden emindi. "Çünkü geçen hafta seninle tanıştığımndan beri bunu istiyorum."

"Neden?" Ben zorladım. Restorandan dönerken bütün yol boyunca düşüncelerimle boğuştum.

"Neden?" diye tekrarladı.

Başımı salladım. Uzanarak topuklu sandaletimin kayışının kopçasını açtım, tekmeleyerek çıkardım, sonra diğerini çıkardım. Ben bunu yaparken Dex hiçbir şey söylemedi, sadece izledi.

"Çünkü dudaklarının ne kadar yumuşak olduğunu bilmek istedim. Tadının nasıl olduğunu.

Çünkü kendime engel olamadım."

Verdiği cevap karşısında midemde kelebekler uçuştı çünkü iyi bir cevaptı. Ama beni şüpheye düşürdü.

"Şu haline bak." Elimi ona doğru salladım ve o da kendine . Büyük, sert bir vücut, muhteşem bir yüz, saçlar, sağlam kalçalar. Egzersiz için ne yaptığını bilmiyordum ama işe yarıyordu.

"Tamam."

"Benimle yetinecek kadar zor durumda olamazsın." Elimi göğsüme koydum.

Gözleri kısıldı ve üzerine bir durgunluk çöktü. Sonra beni şaşırtan bir hızla hareket etti.

Göz açıp kapayıncaya kadar döndüm ve masanın üzerine eğildim. İri bir eli sırtımın üst kısmına bastırıp beni aşağıda tutarken, diğer eli sundress'imın eteklerini belimin üzerinden geçirdi. Eli gürültülü bir çatırtıyla kıcıma indi. Bir saniye sürdü ve ardından acı geldi.

"Dex!" Parmaklarım tahtaya tutunmaya çalışıyordu ama o beni bırakmıyordu.

"Senin hakkında her türlü şeyi öğrenmeye başlıyorum. Yatarken külot giymemen gibi, ama şimdiye kadar kışına şaplak atılmasını sevdiğini fark etmemiştim."

"Yok!"

"Biliyorsun," dedi, sesi alçak ve sakindi. Sırtıma yasladığı avuç içi sıcaktı. İnatçı ama garip bir şekilde güven vericiydi. "Çünkü aksi takdirde kendin hakkında böyle saçma sapan konuşmazdın."

Kendimi aşağıladığım için mi bana şaplak atıyordu?

Avucu tekrar aşağı indi, bu sefer diğer tarafa. Tanga giydiğim için acıyı yumuşatacak bir dantel ya da saten bile yoktu.

Dirseğimi çekerek beni tekrar ayağa kaldırdı ve Dex'in karanlık bakışlarına baktım. Elbisem kalçalarımın üzerine düşmüştü ama popom yanıyordu ve sıcaktı. Zor nefes alıyordum ve kafam çok karışıktı, tahrik mi olmuştum yoksa beni hırpaladığı için ona kızgın mıydım emin değildim. Daha önce hiç ama hiç böyle dokunulmamıştım.

Tamam. Tahrik olmuştum. Gerçekten tahrik olmuştum. Islanmıştım ve muhtemelen külotumda küçük bir ıslak nokta gördüğüne şüphe yoktu. Ama bu konuda hiçbir şey yapmıyordu. Ya da şortunu delip geçen ereksiyonu da görmezden gelemezdim.

"Küstah bir Neandertal gibi davranıyorsun," diye karşı çıktım. Omuz silkti, aptal, sakın pislik.

"Bana ait olanla ilgileniyorum." Beni inceledi, koyu renk gözleri kızarmış yanaklarımda, dağınık saçlarımda, yeşil elbisemde, çıplak ayaklarımda gezindi.

"Senin mi?"

Elini kaldırarak bir parmak eklemine yanağımda gezdirdi. "Denver'da neden bu kadar... kızgın olduğunu şimdi anlıyorum."

Ellerimi kalçalarıma koydum. "Oh? Söyle bana."

"Her şey kontrolden çıkmıştı. Bridget ile yeni bir normal var. Seni içermeyen ."

Sözlerinin tam hedefe isabet etmesinden nefret ettim, belki de benden daha iyi anladı.

"Yeni mi? Bridget neredeyse dört yıldır okula gitmiyordu," diye karşı çıktım. "Bu farklı." Parmak eklemi omzumun üzerinden geçip çıplak bedenime indi.

sanki beni sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi. "Onun üniversiteye gideceğini hep biliyordun. Kafanda vardı ve buna hazırlıklıydın. Ama Mav? Mav gibi birini bırak, bir erkeğe aşık olması bile büyük bir değişiklik. Bir anda ortaya çıktı."

"O otuz yedi yaşında!" Geri çekildim ve adımlamaya başladım. "Hemen hemen benim yaşımda. O 22 yaşında. Onun bir erkek bulup benim bulmam hiç adil değil-"

Bunu yüksek sesle itiraf ettiğim için çok utanmıştım. Döndüm ve Dex'ten uzaklaştım.

"Hayatının yoğun olduğunu anlıyorum. Saçma sapan saatlerde çalışmak zorundasın. Yaşadığın tek yeri ağacın mahvettiğini anlıyorum. Bridget'in kardeşimle sonsuza dek mutlu bir hayat yaşadığını da. Ama bu senin mükemmel olmadığın anlamına gelmez şekerim."

"Mükemmel mi? Mükemmel olmak istemiyorum," diye itiraf ettim, Alan'ı ve onun düzenli ve tertipli hayatını düşünerek. Tıpkı onun gibi olduğumu. "Bu gerçekten sıkıcı."

"İyi, mükemmel değil. Ama neden listeler yaptığınızı ve bir düzen istediğinizi anlıyorum. Sana bu konuda yardımcı olacağım."

"Yapacak mısınız?" Şaşırmış bir halde arkamı döndüm. "Bana şaplak atarak mı?"

Bir kez başını salladı. "Kesinlikle. Artık bu saçmalığa tahammül edemeyeceğimi biliyorsun. Babam annemi aşağılardı. Beni de. Ne yaparsak yapalım asla yeterince iyi olamazdık. Sonra onun sözlerine inanmaya başladım ve kendim hakkında kötü şeyler düşündüm. Adamın ne olduğunu görecektim kadar büyüdüğümde bundan kurtuldum. Bir pislik ve bir zorba. Sen benim kadınımsın ve kimse sana saygısızlık edemez. Sen bile."

Ağzım açık kaldı. Babasının bir sik olması ya da kötü muamele görmesi fikri hoşuma gitmemişti ama bu konuda onu daha sonra sorgulamam gerekecekti. Beni biraz afallatan başka bir şey daha söyledi.

"Ben... Ben senin kadının mıyım?"

"Bunu sana dün arabada da söyledim. Seninle geçici olmaktan daha fazlasını istediğimi."

"Beni bir kez öptün. Bir kere! Beni masanın üzerine yatırmıştın." Her zaman nerede dayak yediğimi hatırlayacağım yemek masasını işaret ettim. "Ben yirmi iki yaşında değilim. Dikkatli olman gereken iyi bir küçük kız değilim. Bu sabah beni yatakta becerebilirdin ama yapmadın. Kendim hakkında kötü konuşmuyorum ama bu çok şeyi açıklıyor. Beni gerçekten istemiyorsun. Başka bir adamla çıktım ve sen sadece "*İyi eğlenceler!*" dedin.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, bu hayal kırıklığı yarattı çünkü onları etrafımda istiyordum. Ellerini üzerimde. Bana dokunmasını. Hatta bana yine şaplak atmasını.

"Aynen öyle. Kendimi açıkça ifade ettim. Seni istiyorum. Seni, Lindy Beckett. Ama dediğin gibi, başka bir adamla randevudan yeni döndün. Seninle aynı yatağı paylaşacağım ve gerekirse kışına şaplak atacağım ama yalvarana kadar ağzımı ya da sikimi alamayacaksın."

"Yalvarmak mı?"

"Yalvar. Sana asla küçük bir kızmışsın gibi davranmadım ama benim olana sahip çıkarım." Yaklaştı, bir eliyle saçlarımı okşadı ve eğilip kulağıma mırıldandı. Nefesi boynumu okşadı ve titredim. "Her şeyi kabul ettiğini bilmem gerek. Artık diş hekimleriyle ya da o arkadaşlık uygulamalarında sağa kaydırдың başka biriyle çıkmak yok. Bindiğin şeyin benim sikim olduğunu bildiğini. Boşaldığında benim adımı haykıracaksın. Sana söz veriyorum, sana karşı dikkatli olmayacağım. İstedığın kadar sert ve vahşi olacağım."

DEX

MALLORY HAKLIYDI. Randevu iyi gitmedi ve Lindy bir saat içinde geri döndü. Kollarıma atlayıp bana olan sonsuz aşkını ilan etmedi. Onun yerine, bir köpek çantası dolusu düşük özgüven ve buğdayla ilgili garip sorularla geri geldi.

Kendisini bok gibi hissettiren o pisliği bulmak için şehirdeki tüm dış hekimlerinin muayenahanelerini mi ziyaret etmeliydim, yoksa Bay Yanlış olduğu için ona teşekkür mü etmeliydim, bilmiyordum.

Kendisi hakkında saçma sapan konuştuğunu duymak beni çok kızdırdı. Buna asla izin veremezdim. Lindy'yi Mav'la birlikte hayal edemesem de, benzer yaştaki uygun bir bekârın kız kardeşini ona tercih etmesini kaldırmanın ne kadar zor olacağını anlıyordum.

Böylece başka bir başarısız randevuya gitti ve hayal kırıklığına uğradı. Ama ben onun erkeğiydim. Onun Bay Doğru'suydum. Ben onun önünde duruyordum ve o neler olduğunu göremiyordu. Kahretsin, şu anda tam anlamıyla onun önündeydim.

Sabahın üç buçuğunda -tam saatini biliyordum çünkü bok gibi uyumuştum-indy, yerine koyduğu lanet yastık banketini itmiş ve uykusunda bana çekildiği için arkama sarılmıştı. Güvende hissetti. Korunduğunu. Arzulanıyordu. Kolunu belime attı ve eli karnımın alt kısmına yerleşti, parmak uçları aletimin üst kısmını okşadı.

Bu üç saat önceydi ve ben hem cennette hem de en kötü cehennemdeydim. Kadınımla bir sarılıcıydı. Ben çekmecedeki küçük kaşıktım ve o hala -hala/-sikime dokunuyordu.

Hiçbir şey yapmadan hassas çıkıntıyı çevreleyen o parmaklar yeterince işkence değilse, sırtıma bastırılmış hissini, her yumuşak, pelüş santimini seviyordum. Küçük geceliği -bunun kenarı beyaz dantelli, sarı pamuklu bir gecelikti- beline dolanmıştı. Kumaşın sırtıma değdiğini hissettim, bu da çıplak amının kıcıma değdiği anlamına geliyordu.

Her ne demekse, Tanrı her şeyi açıklığa kavuştursun.

Kıpırdanmaya başladı ve uyandığı anda anladım çünkü gerilmişti. Parmaklarıyla sikimin başını kavradı. Pre-cum fişkırdı ve boxerımı ıslattı.

Bıraktı çünkü muhtemelen bunu hissetmişti. Bileğini tuttum ve yuvarlanmasını engelledim. Onu bir an daha bana karşı hissetmek istedim.

"Günaydın, şekerim."

"Dex. Aman Tanrım." Nefesi sırtımı ısıttı ve daha da fazla pre-cum kaçmasına neden oldu.

"Büyük bir aleti , değil mi? Bu yüzden mi buradasın, beni kavırıyorsun? Derine gömülmesini mi istiyorsun? Unutma, yalvarmalısın." Bununla birlikte, parmak eklemlerini ağzıma götürdüm, öptüm, sonra isteksizce -belki de şimdiye kadar yaptığım en zor şey- arkama bakmadan yataktan tırmandım. Eğer yapsaydım, onu altıma alır ve ihtiyacı olan her şeyi ona verirdim. Çünkü Lindy'ye karşı koymak çok zordu.

LINDY

İŞTEYDİM. İki saattir çalışıyordum. Bilgisayarımda bir müşterinin dosyalarını açıp onlara bakmaktan başka bir şey yapmamıştım. Tek düşünebildiğim Dex'in sikiydi. Elimde ne kadar büyük olduğu. Ne kadar sertti. Onu ne kadar istediğimi.

Squash'ın Dex'e karşı hiçbir şeyi yoktu, bu kesindi.

Tanrım, hayatımda hiç bu kadar... azmamıştım. Dişçi Alan'ın Dex varken hiç şansı yoktu. Ben Dex'in evindeyken. Onun yatağında. Elim Dex'in sikiindeyken.

Banketten atladım, Dex'in arkasına sokuldum ve ona yaklaştım.

Bir kez daha!

Masamdaki sandalyeden zıpladım, volta attım ve inlemekle hayal kırıklığı çığlığı arasında bir ses çıkardım. Ne yapacaktım ki?

Dex'i istiyordum. Uykumda bir aygır gibi üzerine atladığımdan beri çok açıktı. O istiyordu ve ben bunu ilk elden biliyordum. Kelimenin tam anlamıyla.

Öpüştük. Bir kere. Bu bir teaser olmuştu. Yalvarırsam nelere sahip olabileceğimin acımasız, tatlı bir .

Yalvardı!

Nasıl bu kadar sakin olabildi? Bu kadar endişesiz? Evet, beni istiyordu. O kadarını söylemişti. Ben de öyle hissetmiştim. Elbiselerini yırtıp atmak mı yoksa onu boğmak mı istediğimden emin değildim.

"Lindy, güzel, buradasın."

Arkadaşımın telaşlı sesine döndüm. Aspen'di.

"Hey. Sorun nedir? Bu ayki muhasebenizle ilgili bir sorun olduğunu sanmıyorum."

Çok fazla kafein almış gibi titriyordu, ancak uyarıcı madde içmediği için yeşil çayla yetindiğini biliyordum. Kasabanın tek yoga stüdyosunun sahibiydi ve sanki bir dersi yönetmekten yeni gelmiş gibi giyinmişti.

Elini salladı ve bana mali durumunu umursamıyormuş gibi bir bakış attı.

"Sence erkek arkadaşın bu hafta Sierra'nın PeeWee takımına koçluk yapar mı? Her zamanki koç Florida'da çünkü annesi düşüp kalçasını kırdı."

Kaşlarımı çattım, sonra Alan'ı paten üzerinde hayal etmeye çalıştım. "O randevu pek iyi geçmedi ve Alan'ın hokey oynadığını sanmıyorum, pistin nerede olduğunu bile bilmiyor."

Belki biraz sert oldu ama bir gece önce söylediklerine bakılırsa kış sporları kompleksine gitmek programında yoktu.

"Alan kim?" Sanki bir sineği uzaklaştırıyormuş gibi yine kolunu oynattı. Ya da Alan'ın erkek arkadaşım olması fikri. "Yani Dex James."

Ondan bahsedince kalbim yerinden gibi oldu ve yumurtalıklarım canlandı.

"O benim erkek arkadaşım değil," diye açıkça belirttim.

"Onunla yaşıyorsun."

"Evim bir ağaç tarafından yıkıldı."

"Onunla yaşıyorsun."

Bu cümle küçük kasaba hayatının bazen -çoğu zaman- gerçekten can sıkıcı olduğunu kanıtlıyordu. Her zaman katıldığım yoga dersi yarın sabahtı, bu yüzden ağaç fiyaskosu ve yaşam düzenlemelerim hakkında benden hiçbir şey duymamıştı. Bridget yogadan nefret ederdi, sıkıcı ve fazla zen olduğunu söylerdi, yani kaynak o değildi.

Ama Hunter Valley'de herkes kaynaktı. Pizzacıdaki Otis, Bay VanMeyer, dün ağaç sökme gösterisini izlemek için uğrayan diğer komşular. Ana caddede yürüyen ve bizi öpüşürken gören herkes.

Çakralarımı okumaya çalışır gibi beni inceledi ya da doğru üç bölümlü nefes alıp almadığımı kontrol etti, sonra ofisime girdi ve kapıyı kapattı. "Lütfen bana o kocaman erkek şekeriyle her türlü çıplak şeyi yaptığını söyle."

Onunla her türlü şeyi yapıyordum, uykumda ona ağaç gibi tırmanmak gibi. Bunu ona söylemiyordum çünkü bilincim yerinde değilken yaptığımı nasıl açıklayabilirdim ki? Belli ki sokaktaki sevişme seansını duymamıştı.

"Neden Sierra'nın takımına koçluk yapsın ki?" Ben sordum.

Aspen'in kızı dokuz yaşındaydı ve kayak merkezinin yukarısındaki kış kompleksinde buz hokeyi oynuyordu. Birkaç hokey pistinin yanı sıra kapalı çim sahaları da vardı.

"Neden ki? Pisliğin teki mi?" diye fısıldadı, aynı derecede meraklı ve dehşete düşmüş görünüyordu. "Bu utanç verici olurdu."

Kaşlarımı çattım ve kendimi yenilmiş hissederek sandalyeme çöktüm. "Hayır, o bir pislik değil." Tam tersi, gerçekten. Her yönden.

"O zaman yapabilir. Ona sor." Şimdi bakışlarında umut parlıyordu ama bunun hiçbir anlamı yoktu.

Kafam tamamen karışmış bir şekilde ona baktım. "Neden?" "Neden? Neden ne?"

"Neden özellikle *ona* soruyorsun? Burada tatilde olduğunu biliyorum," dedim.

"Çünkü Colorado Silvermines'de profesyonel bir hokey oyuncusu."

Aspen'in söyledikleriyle Dex hakkında bildiklerimi bir araya getirdiğimde ağzım açık kaldı.

Sandalyemi masama bakacak şekilde döndürdüm, bilgisayarımdaki tarayıcıya girdim ve onun adını yazdım. Karşıma bir sürü fotoğraf ve makale çıktı. Birden fazla... kahretsin. Bir milyondan fazla.

Nefesim kesildi.

"Bilmiyor muydun?" Aspen merakla yaklaşıp omzuma doğru eğildi. Kızı buz hokeyine kafayı takmış bekâr bir anneydi, yani Aspen bu spor hakkında çok şey biliyordu ama benim hiçbir şeyden haberim yoktu. "O ligdeki en iyi oyuncularından biri. En yüksek maaşı alıyor ve sekiz yıllık kontratı var. Yani, birinci hatta ve sadece kendi takımının değil tüm ligin en skorer oyuncusu! Bar kavgasının gördüğü tüm ilgiye rağmen uzun zamandır gördüğümüz en çok yönlü oyuncu olduğunu söyleyebilirim. Sadece istatistikleri bile-"

Aspen'in Dex hakkında benden daha fazla şey bilmesine biraz sinirlendiğim için onu görmezden geldim. *Tüm dünya* onun hakkında benden daha çok şey biliyordu. Ve ben her gece onun yatağındaydım.

Masadan cep telefonumu aldım ve geçen hafta sonu Denver'da bana verdiği numarayı buldum, böylece özel jetiyle dönüş yolculuğunu koordine edebilecektik.

"Hey, şekerim." Derin ve pürüzsüz sesi beni menopozdaki bir kadın gibi ısıtmıştı. "Mav ile Steaming Hotties'deyim. Sana bir içki almamı ister misin? Uğrayabilirim ve-"

"Sen profesyonel bir hokey oyuncususun," diyerek sözünü kestim çünkü çok nazik davranıyordu.

Hafif bir duraklama oldu.

"Evet."

"Colorado Silvermines'de oynuyorsun."

"Evet." Bilmeyen tek kişi benmişim gibi görüdüğü için "*evet*" demesi gerekirdi.

Omzumun üzerinden, gözleri yuvalarından fırlamış olan Aspen'e baktım. *Gerçekten bilmiyor* muydun? diye mırıldandı.

Silvermine'in web sayfasının linkine tıkladım. Önde ve ortada tam üniformalı Dex vardı. Site, takımın renkleri olan yeşil ve maviyle ışıl ışıl parlıyordu; Dex'in adı süslü harflerle yazılmıştı ve içinde hokey diskleri olan havalı bir mincart logosu vardı.

"Arkadaşım Aspen, koç şehir dışındayken kızının PeeWee hokey takımına koçluk yapıp yapmayacağınızı öğrenmek istiyor."

"Elbette. Bu hafta sonu şehir dışına çıkmam gerekiyor ama o zamana kadar ve sonra döndüğümde yapabilirim. Bugün saat kaçta?"

Vay anasını. Dex düşündüğüm gibi işsiz değilmiş. Tembel bir playboy değildi. Bir vakıf fonuyla yaşamıyor ya da yazını yürüyüş yaparak geçirmiyordu. Hokey forması içinde çok seksiydi. Tüm o dolgular, patenler. Kask... Aspen haklıydı. O en harika erkek şekeriydi. şimdiye kadarki.

Bu da irade gücüm için gerçekten kötüydü çünkü yıkılıp yalvaracaktım. Sadece an meselesiydi.

LINDY

"Bana hokey oyuncusu olduğunu söylemediğine İNANAMIYORUM," dedim Dex'in yanındaki metal bankın üzerine çökerek. Kış kompleksindeki kapalı pistlerden birinin hemen dışında oturuyorduk. Eğilmiş ve patenlerini bağlıyordu. Bana Montana'ya gelirken yanında getirdiğini söylediği profesyonel hokey patenlerini. Çünkü sözüm ona profesyonel hokey oyuncularını tatilde bile patenleri olmadan evden çıkmıyorlardı.

Onun için kira yok.

Normalde yaptığım gibi işte oyalanmadım. Aspen ve ben bu sabah Dex ile telefonda konuştuktan sonra herhangi bir şey başarma hayaline kapılmadım. Bu yüzden erken çıktım ve Sierra'nın takım antrenmanına gittim. Dex'i görmek için. Bana işinden neden bahsetmediği konusunda onunla yüzleşmek için. Hayır, bu sadece bir iş değildi. İş benim muhasebeci olmamdı, faturaları ödemek için para kazanmamdı. Yaptığı sözleşme herkes tarafından biliniyordu ve kazandığı parayla elektrik faturasını ödemek için hokey oynamıyordu. Onlar

ona milyonlar, yüz milyonlar verdi, çünkü yetenekliydi. Sadece birkaçının sahip olduğu bir yetenek.

Aklımı başımdan alıyordu.

Başını eğip bana baktı ve uzun bağcıkları çekiştirmeye devam etti. "Hiç sormadın."

Kekeledim. "Sormadın mı? Paylaşabilirdin! Yani, bu büyük bir olay. Şöyle bir şey, *Bu arada Lindy, ben profesyonel bir hokey oyuncusuyum. Ligin en iyisiyim.*"

Danteli bitirdi, sonra oturdu. Sırtarak bana baktı. "Önemli bir şey mi?"

"Evet! Senin tembel bir vakıf fonu çocuğu olduğunu sanıyordum." Gözlerimi kaçırdım çünkü bu gerçek şu an hiç hoşuma gitmiyordu. Onun hakkında doğru olmadığı açık olan varsayımlarda bulunmuştum. İnternette onun hakkında bulduklarına bakılırsa, James'in milyarlarına ihtiyacı yoktu. Kendi kendini yetiştirmiş, kendi başına zengin olmuş bir adamdı. Silvermines ile yaptığı sözleşme astronomikti. "Bunun için üzgünüm."

Müzik çalmasına ve sopaların şaklamasına rağmen eğildi. Her türlü gürültü vardı ama başka kimsenin duymasını istemiyordu. "Ben çocuk değilim. Bu sabah elini sikime doladığından beri erkek olduğumu biliyorsun."

Kızardım ve sert ışık altında bunu fark etmemesi mümkün değildi.

"Düşündüm ki... Düşündüm ki-"

"Ne düşündüğünü biliyorum, şekerim."

"Neden beni düzeltmedin? Sana karşı kırııcıydım."

"İnsanların hakkımda ne düşündüğünü kontrol edemem. Sosyal medyada ne olduğunu. Eminim hakkımda her türlü şeyi öğrendiniz, değil mi?"

Yapmıştım ve haklıydı. Dex James hakkında son iki gündür bildiklerimle onun hakkında yazılanlar aynı değildi. Fotoğraflar da uyuşmuyordu. Maç sırasında çekilmiş fotoğrafları vardı. Maçtan önce ya da sonra takım elbiseyle; onu giyinik görmeye ihtiyacım vardı. Dışarıda parti. Yıllar

daha gençken. Çocukken oynadığı fotoğraflar bile. Hepsi internette vardı. Hatta yazın başındaki bar kavgasında, eğer buz dışında infazcı rolünü oynayacaksa, buz üstünde de rolü üstlenmesi gerektiğini söylemişlerdi. Gerçek Dex değildi.

"Çünkü beni istemeni istiyorum," diye itiraf ettikten sonra elini göğsüne koydu. "Dex James. Adam olan. Ünlü hokey oyuncusu değil."

Mantıklı geldi. Onu tanımadan önce internette okuduklarımdan kim olduğunu bilseydim, onun hakkında tamamen farklı varsayımlarım olurdu. Kavgacı. Ukala. Hatta bir pislik.

Ama burada, Hunter Valley'de, en azından benim yanımda, o sadece Dex'ti. Basitti.

Küçük çocuklar hokey kıyafetleriyle yanımdan geçip paten kaymaya başladılar. Anneler ve birkaç baba etrafımızdaki tribünleri doldurmuş, spor antrenmanı sırasında bekleyen ebeveynler ne yapıyorsa onu yapıyordu.

"Ne fark eder ki?" Ben sordum. "Benimle, yani."

Karanlık bakışları üzerimde gezindi, sonra ağzıma yerleşti. "Genellikle takımla dışarı çıktığımda, adını bile bilmediğim bir kadın bana külotunu ve bir peçeteye yazdığı telefon numarasını verir. Sırf profesyonel bir oyuncuyla birlikte olduğunu söylemek için bar tuvaletinde bana sakso çekmeye hazır."

Burnumu kıvırdım. "Çok güzel."

"Bir kadının ne zaman gerçekçi olduğunu anlayamıyorum."

Bu konuyu hiç düşünmedim. Ünlü olmadan da beni olduğum gibi beğenen erkeklerle mücadele ettim. Medyanın kendi yorumunu katması onun işini çok zorlaştırırdı.

Ayağa kalktı ve patenleriyle yükseldi. "Ama seninle, şekerim. Gerçek olduğunu biliyorum."

Nedense bu sözler önemli görünüyordu. Sanki beni test ediyordu ve şimdi cevabını almıştı. "Nasıl?"

Eğildi, patenleri ona birkaç santim daha kazandırdığı için fazladan alçaldı. "Çünkü şimdiye kadar sikime binmiş olurdun. Uzun vadeli bir oyun oynuyor olsan bile, herkes gibi sen de benden bir parça isterdin. Bunun yerine, o seksi küçük vücudunu o günah kadar tatlı geceliklerle sergiliyorsun ve yatakta her yerime tırmanıyorsun ve yine de başka erkeklerle çıkıyorsun. Sende dişçi var."

Dişçi. Alan, mükemmel erkek listesi adamı. Ona karşı sıfırdan da az ilgim olması dışında.

"Dişçiye gitmek istemiyorum. İstiyorum-"

Onu istediğimi söylemek üzere olduğumu fark ederek dudağımı ısırdım.

"Ne var şekerim?" Elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı. Elini kalçama koydu ve bakışlarıyla buluşmamı sağlayan bir aciliyetle sıktı. "Ne istiyorsun?"

"O burada!" "Bu gerçekten o."

"Onunla evleneceğim."

"Sence kaskımı imzalayacak mı?"

"Alnımı imzalayacak."

Baştan aşağı hokey kıyafetleri içinde kıkırdayan ve ciyaklayan bir grup küçük kız Dex'in etrafını sarınca konuşmamız yarıda kesildi. Patenler, pedler, forma, kasklar. Sanki ünlü bir film yıldızının gibi Dex'i öve öve bitiremiyorlardı. Bana Bridget ve arkadaşlarının o yaşlardaki hallerini hatırlattılar, yani anne babamız ölmeden hemen önceki hallerini.

"Hey, kızlar," dedi Dex. Bir elini kaldırdı ve etkileyici bir şekilde hemen sustular. "Isınmak için iki tur atacaksınız ve ben de konileri getirip alıştırma yapacağım. Üç kutup ayısı diyelim. Bir, iki, üç-"

"POLAR AYILARI!" diye hep bir ağızdan bağırان kızlar, Dex'i hayal kırıklığına uğratmak istemedikleri her hallerinden belli olan bir şekilde buzun üzerine dökülüp turlarına başladılar.

Bana geri döndü.

"Senin kim olduğunu bilmeyen tek kişi ben miyim?" Tribünlerdeki yetişkinlerin cep telefonlarını bize doğru tuttuklarını, tabii ki Dex'in fotoğraflarını çektiklerini gördüm, çünkü kesinlikle benim fotoğrafımı çekmiyorlardı.

Çenemi tuttu ve parmaklarıyla kaldırdı, böylece bakışlarıyla buluşmak zorunda kaldım. Bu kadar bilgisiz olduğum için kendimi aptal gibi hissediyordum. "Şekerim, sanırım benim kim olduğumu gerçekten bilen tek kişi sensin."

Bununla birlikte, yarım duvarın üzerine yığılmış bir kask ve mini konileri kaptı ve piste adım attı. Zahmetsiz bir şekilde kayarak, buzun üzerinde neredeyse dışında olduğundan daha rahat olduğunu gösterdi.

Telaşlı ve şaşkın bir şekilde, iki uzun sıra halinde buzun üzerine külahları bırakmasını izledikten sonra dönüp tribünlerde Aspen'i aradım. El salladı ve Bridget'in de onun yanında olduğunu gördüm. Güzeldi. Kız kardeşime bağırarak için beklemek zorunda değildim.

Onlara katılmak için tribünlere tırmandım. Patenlerin ve sopaların buz üzerindeki takırtısı yüksek arenada çınlarken soğuk metalin üzerine uzandım. Burası soğuktu, dışarıdan yirmi ya da daha fazla derece daha soğuktu. Dex kızlarla birlikte ikinci turu atıyordu ama geriye doğru gidiyordu. Gösteriş.

"Burada ne yapıyorsun?" Gözlerimi Dex'ten ayırmadan Bridget'e sordum.

"Dex daha önce Mav ile konuştu ve ona koçluktan bahsetti. Ben de düşündüm ki

Çünkü Mav CEO'luk yapıyor. Ve sen sormadan söyleyeyim, müteahhitler evde meşguller ve numaram onlarda var. Ve Mav'ın."

Her şeyi düşündü ve daha fazla soru seçeneğini kapattı. Bir tanesi hariç.

"Dex'in hokey oynadığını bana söylemediğine inanamıyorum. Bunu nasıl?" Gözlerimi söz konusu adamdan ayırabildiğimde bile sordum.

"Bilmiyor muydun?" diye sordu, Aspen'in yanından eğilip gözlerini dikerek bana baktı. Gözlüklerini yukarı itti.

"Dex James'i herkes tanır," diye ekledi Aspen ve kendimi daha da aptal gibi hissetmeme neden oldu.

"Şey, bilmiyorum. Hokeyi takip etmiyorum." Ya da herhangi bir sporu.

"*People*'ın en seksi erkekler listesinde üç yıl üst üste yer aldı! *Sport Illustrated*. ESPN. Yani, nasıl olmaz?" Bridget sordu.

"Mav'la tanışmadan önce cidden biliyor muydun?" Ona sordum. "Spor hakkında benim kadar çok şey biliyorsun."

Suçluluk duygusuyla
başını çevirdi. Aspen,
"Ben yaptım," dedi.

Dex kızlara işaret etti ve onlar da iki sıra oluşturdular, ardından kendisi için çok küçük görünen bir sopayı ödünç alarak onlardan ne yapmalarını istediğini gösterdi. Tatbikat boyunca o kadar hassas hareket etti ki kolaymış gibi göründü. Eğer oraya çıksaydım, buzdaki Bambi gibi görünürdüm.

"Hokeyi takip etmiyorum. *People* ya da *Sports Illustrated* okumam, tamam mı? Ama neredeyse Mav kadar uzun süredir buralarda ve dökülmek için bolca zamanı oldu. Neden önemli şeyleri benden saklıyorsun?"

Bridget yüzünü buruşturdu, sonra derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı. "Aspen, yer değiştir."

Biraz yer değiştirdiler ve Bridget hemen yanıma oturdu. Koyu renk saçları her zamanki gibi at kuyruğu şeklindeydi ve üzerinde kot pantolon ve kapüşonlu bir tişört vardı.

"MIT konusunda hâlâ kızgınsın." Bunu bir soru olarak değil, bir gerçek olarak dile getirdi. Bana sadece geçen hafta okulu bırakmadığını, aslında intihal nedeniyle üniversiteden atıldığını, aslında profesörünün onu baştan çıkararak notlarını ve taslağını çaldığını ve bunları kendi makalesi gibi yayınlamak için kullandığını söyledi. Altı ay boyunca pes ettiğini düşündüm, geri dönüşünü de bu şekilde açıkladı.

Bu onun hakkında varsayımlarda bulunmama neden oldu. Yanlış varsayımlar. Tıpkı Dex gibi ve bana resmin tamamını vermedi. Onun hakkında da kötü varsayımlarda bulundum.

"Kimse benimle bir şeyler paylaşmayı düşünmediği için kızgınım."

Bridget başını eğdi ve bana acıma dolu bir gülümseme verdi. Acıyan bir gülümseme.

"Sana MIT'den bahsetmediğim için üzgünüm," diye itiraf etti. "Özür . Ama bu benim başıma açtığım bir sorundu."

"Erkekler pisliktir. Bunu tek başına yapmak zorunda değildin."

Kızlar buz üzerinde, konilerin etrafından dolanarak sopalarıyla diski itme talimi yaptılar.

"Ben yardım etmiyorum. Mav yardım ediyor. Özel dedektifi avukatı var."

Mav. Sorunlarını erkeğiyle paylaşıyordu. Kahretsin.

"Onunla tanışmadan önce altı ay boyunca evdeydin."

"Biliyorum ve üzgün olduğumu söyledim. Ve bunu tek başına yapmak, merhaba tencere, çaydanlık ya da o deyim her neyse," dedi, sözlerine alaycılık karışmıştı.

"Neden bahsediyorsun sen?" Merak ettim.

Aspen bir kahkaha attı ama kızların antrenmanını izliyordu.

Ya da Dex.

"Sen." Bridget omzumu dürttü. "Her şeyi tek başına yapıyorsun. Evin üzerine düşen ağaç için beni aramadın. Sigorta şirketiyle tek başına uğraştın. Sanki bu sadece senin sorunmuş gibi her şeyi tek başına halledecektin. Sana kalsa, sen daha bana söylemeden ev tamir edilmiş olurdu."

"Burası benim evim." Bridget bana bir kez daha bakınca ekledim: "Senin de evin ama yetişkin olan benim. Böyle şeylerle ilgilenen benim."

"Artık on yaşında değilim."

Dudaklarımı büzdüm ama o daha bitirmemişti.

"Yılın başlarında bozulan tuvalet. İnternette nasıl tamir edileceğine ben de senin kadar kolay bakabilirdim. Bakkaliye. Nasıl yiyecek alışverişi yapılacağını biliyorum. Gerçekten geriye doğru gidip hepsini listelememi istiyor musun?"

"Kesinlikle olmaz." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak savunma pozisyonuna geçtim ama elimde değildi.

"Şu anda benim yüzümden huysuz değilsin," diye devam etti. "Profesyonel hokey oynadığını sana söylemediği için Dex'e kızgınsın."

"İşi, poposunun neden bu kadar mükemmel olduğunu açıklıyor," diye ekledi Aspen hüzünle. Ellerini kaldırdı ve onun poposunu avuçladığını düşündüğüm bir sıkma hareketi yaptı.

Ki bunun mükemmel olduğunu biliyordum. Ve o kalçalar. Çelik gibi.

"Sana neden söylemediğini söyledi mi?" Bridget, Aspen'e güldükten sonra devam etti.

"Onu ünlü olduğu için değil, kendisi olduğu için sevmemi istiyor."

Aspen dönüp bana baktı ve Bridget ile yüzlerinde aynı huşu ve... şehvet ifadeleri vardı.

Bridget iç çekti. "Mav'e söyleme ama Dex oldukça mükemmel biri."

"Belki de üçüncü kez bir cümleye *Mav'a söyleme* diye başlıyorsun."

"Çünkü onun seksi kardeşinden bahsediyoruz."

Dex konilerden birini kafasına geçirip kızları birkaç S dönüşü yaptığı, geriye doğru döndüğü ve ağın etrafında dönüp devam ettiği bir tür Lideri Takip Et oyununa yönlendirdiğinde bir an için hepimiz sessiz kaldık. Ayak uydurmaya çalışırken çıkardıkları ciyaklamaları ve kıkırdamaları buradan duyabiliyordum.

"İşleri yalnız yapmamaktan bahsetmişken," diye başladı Bridget. "Biriyle yatmanın zamanı geldi."

"Kesinlikle," diye ekledi Aspen.

Panik içinde etrafıma bakındım, umarım başka anneler bunu duymamıştır. Dex'in konileri yeniden düzenlediğini ve kızların yeni bir alıştırmaya geçtiğini gördüm.

"İhtiyacım yok-"

"Evet, ," dediler hep bir ağızdan.

"Vibratör Dex James'in yerini tutamaz," dedi Bridget.

"Tanrım, hayır," diye ekledi Aspen.

"Sorun da burada. Onun bir işi var," diye belirttim. "Hayır, bir *kariyeri* var. Denver'da. Yakında yeniden başlıyor. Denver'da. Takımların her zaman maçlara seyahat ettiğini bilmek için spor hakkında bir şey bilmeme gerek yok. Denver'dan uzakta. Geçen gece ne iş yaptığını bile bilmezken geçici olduğunu söylemiştim. Şimdi mi? Artık resmileşti. Kesinlikle kalıcı değil, hatta-"

"Denver," diye bitirdi Bridget.

"Ee?" "Yani... Kalıcı bir yer arıyorum."

Aspen, "Kızım, sen orgazm arıyor olmalısın," dedi. "Ve Dex James ile. O adamı sikmeyi bana ve dünyadaki tüm kadınlara borçlusun."

Aspen'e gülmek zorunda kaldım. Birkaç yıldır boşanmıştı ve derslerine girdiğim sürece ciddi bir ilişkisi olmamıştı.

"Onu alabilirsin." Bunu söyler söylemez, Dex'i tamamen benim olarak tutmaya duyduğum şiddetli ihtiyaç yüzünden kelimeleri geri çekmek istedim.

"*Seni istiyor,*" diye belirtti Aspen.

Bridget başını salladı. "Biliyor ve bana bunu açıkça belirtmediğini söyleme." Başımı salladım. "Açıkladı."

Sen benim kadınımsın.

Seninle aynı yatağı paylaşacağım ve gerekirse kışına şaplak atacağım, ama yalvarmadan ağzımı ya da sikimi alamayacaksın.

Dex'in beni tekrar masanın üzerine yatırıp biraz daha şaplak atacağı, sonra da tangamı çekiştirip içime gireceği düşüncesiyle sert metal tribünlerde kıvrandım.

"Ve sen onu geri mi çevirdin? Neyin var senin?" Bridget yine yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Özür dilerim! Duyarsızca davrandım. Senin hiçbir sorunun yok. Ama Lind, neden onu oyalıyorsun? O iyi biri. Tatlı. Muhteşem. Başarılı. Senin erkek listesindeki her şey."

Doğruydı. Listedeki her şeye uyuyordu.

"Bu adam listesinin ne olduğunu bilmiyorum ama muhtemelen bütün gece devam edebilir.

Ve sert ol. Sert. Ne istersen." Sert ve kaba olmasını istiyordum. Gah!

"Şehirde kalmıyor!" Ellerimi havaya kaldırdım. "Bay Doğru olmadığı halde neden Dex'le vakit kaybedeyim ki?" Sesimi yükselttim ve bunun hayal kırıklığıyla dolu olduğunu biliyordum.

"Bay Doğru'yu unutun. Bay Doğru Şimdi'ye gidin," diye tavsiyede bulundu Bridget. "Ciddiyim. Eğer o seni istiyorsa ve sen de onu istiyorsan, *yap* onu. Her şekilde. Bir kaçamak yap, Lind. Eğlenmene bak. Bunu hak ettin."

"Tabii ki evet. Dex James'i ve onun büyülu aletini kesinlikle hak ettin." Aspen iç çekti. "Büyülu olduğunu biliyorum. Öyle olmak zorunda."

Daha bu sabah hissettim. Hissettim. . Yaptım mı? Dex için mi? Onun yatağında uyuyordum, neden bir kaçamak yapmayayım. Tüm Dex James deneyimini yaşayabilirdim ve o gittiğinde, birkaç düzine -büyük olasılıkla, umarım- orgazm daha zengin olacaktım. Bununla başa çıkabilirdim, değil mi? Peki ya internette, onu kışın başka kadınlarla gördüğümde ne olacaktı? Bununla başa çıkabilir miydim? O büyülu aletten vazgeçebilir miydim? Vazgeçmek zorundaydım.

Yani seks ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca bol bol seks. Yapabilirdim. Çooooook istiyordum.

Aspen ve Bridget'e baktım, onlar da başlarıyla onayladılar. Tamam.

Bunu yapabilirdim. Yapmak istedim. Buna *ihtiyacım vardı*. Şimdi Bay Doğru'yu becerme zamanıydı.

DEX

Pistte olduğuma dair söylentiler yayıldı çünkü kızların antrenmanından bir Bantam takımı buza çıkacaktı. Koç kalıp onların antrenmanını da yönetip yönetemeyeceğimi sordu. On dört yaşında bir grup çocuğu geri çeviremezdim. O yaşlarda olduğum zamanları hatırladım ve her zaman bir şeyler vermeye hazırdım. İçlerinden biri birkaç yıl içinde askere alınabilirdi ve eğer bu konuda yardımcı olabilirim, ben de varım.

Ayrıca, tekrar buzda olmak eğlenceliydi. Kimse bar kavgası ya da medyada çıkan olaylarla ilgili yorum yapmadı. İnsanlar benimle fotoğraf çektirdi ve Lindy'nin beni beklediği yerde buzdan çıkmama izin verilmeden önce formaları, kaskları ve hatta bir market fişinin arkasını imzaladım.

İki antrenman boyunca onu takip etmeye çalıştım; önce kızların antrenmanında kız kardeşi ve başka bir kadınla, sonra da erkeklerin antrenmanında tribünde tek başına gördüm. Çocukların antrenmanlarını ve hücumlarını izlerken, onun hâlâ kızgın olup olmadığını merak ettim. Evden çıkıp çıkmayacağını

Mav ve Bridget'le ya da bir otelde kalabilirdim. Birlikte geçirdiğimiz onca zamanın hiçbir anlamı yoksa.

Her şeyi mahvetmiş olsaydım.

Buzun üzerinden kayarak yanına gittiğimde, panolardaki açıklıkta durduğu yerde, taşaklarıma diz çökmedi ya da bana defolup gitmemi söylemedi. Onun yerine parmak uçlarına kalktı -çünkü patenlerimi giymiştim- ve kulağıma fısıldadı.

"Yalvarmaya
hazırım." Vay
anasını. Ne?

Aletim anında sertleşti ve gözleriyle karşılaşacak kadar geri çekildim. İşte, kahretsin, öfke görmedim. Sıcaklık vardı. İhtiyaç. Yanakları soğuktan kızarmamıştı. Hayır. Beni istiyordu. Bizi istiyordu.

"Seni anlıyorum, ama açık olabilmem için bunu benim için hecelemeni istiyorum," diye mırıldandım.

Yutkundu ve boğazının çalışmasını izledim. Aklıma hemen sikim çok derin olduğu için bunu yaptığı geldi.

"Beni becermeni istiyorum, Dex. Hayal ettiğin her şekilde."

Elimi kalçasına koydum ve onu kendime çektim. İstedğim kadar yakın değildi, bacakları belime sarılmış ve aletim derine gömülmüştü, çünkü bir sonraki çocuk grubu alıştırma zamanı için buza çıkmıştı.

Ona bakarken, tribünlerde vakit öldüren ebeveynler yoktu. Yiyecek standından gelen patlamış mısır ve sosisli sandviç kokuları yoktu. Düdükler ya da tokat çubukları yoktu. Zil sesi ya da soğuk hava yoktu. Tek görebildiğim ve hissedebildiğim Lindy'ydi. O mavi gözler. O sikilebilir ağız. Yumuşak kıvrımları.

"Tanrım," diye mırıldandım. "Ağzından çıkan o kelime... Sanki iyi kız lekelenmiş gibi."

Utanmış gibi gözlerini kaçırdı. Ben devam ettim.

"Hayır. İçimden bir ses senin, şekerim, o güzel elbiselerin ve uyumlu ayakkabıların içindeki mükemmel dış görünüşünün altında aslında kötü bir kız olduğunu söylüyor. Bende bir

Dün gece masanın üzerine eğilmiş, eteğini yukarı kaldırmış ve bana kışındaki el izimin ne kadar güzel göründüğünü gösterirken bir anlık görüntüsü. Çok, çok kötü bir kız."

Ve onu benimle paylaşıyordu.

Gözleri benimkilere döndü, dudakları şaşkınlıkla aralandı. Belki de bunu daha önce hiç düşünmemişti. Belki de onu rezil etmiştim. Belki de amı sırlıslam olmuştu.

"Sen kötü bir kız mısın?"

Nefesini içine çekti ve göğüsleri göğsüme çarptı. "Evet," diye fısıldadı.

Sikeyim. Beni. Onun mükemmel olduğunu biliyordum.

LINDY

DEX rekor bir sürede patenlerini çıkardı ve omzuna attı. Çıkışta imza almak için yanımıza yaklaşan herkese iyi davrandı -artık Otis'in geçen gün ona neden o kadar vurulmuş görüldüğünü anlıyordum- ama binanın içinden geçip arabasına doğru ilerlerken oyalanmadı. Elimi tuttu, hevesiyle beni adeta kendine çekti.

Beni istiyordu ve hemen şimdi istiyordu. Sonunda evet dediğime göre, ben de aynı derecede istekliydim.

"Lindy!"

Dex ismim söylendiğinde durdu -çünkü şimdiye kadar sadece onun ismi söylenmişti- ve dönmeden önce ona çarptım.

"Kim o?" diye sordu, eğilip kulağıma mırıldanarak.

Panikledim çünkü Claudia'ydı. Kahretsin.

"Patronum," dedim yüzüme bir gülümseme yapıştırarak. Gerçekten harikaydı ama korkmamın nedeni bu değildi.

"Justin'i antrenmanı için bıraktım ve bugünlerde çocuklar ne yapıyorsa Dex James'in burada olduğunu duymuş." Bütün bunları söyledi ama beni görmezden gelerek omzumun üzerinden Dex'e baktı. "Ki öyle."

Dex tamamen arkamda olmamak için hafifçe kayd, elimi bıraktı ve Claudia'nın tutması için uzattı.

"Claudia Crummer."

"Memnun oldum."

"Birbirinizi tanıdığınızı bilmiyordum."

Claudia, Dex'in elinin omzuma yerleştğini fark etmemişt. "Evet..."

Bridget onun kardeşiyle çıkıyor."

"Biz çıkıyoruz."

Dex ve ben aynı anda konuştuk ama tamamen farklı iki şey söyledik.

Aramıza baktı ve eğlendiği belli olan küçük bir kahkaha attı.

Dex, "Lindy onca saat çalışarak çok değerli bir çalışan olmalı," diye devam etti.

İşte bu yüzden endişeliydim. Dex kendisinin tembel bir milyarder olduğunu düşünmeme izin verdi ve ben de bu kadının beni haftada altmış saat çalıştırdığını düşünmesine izin verdim.

Claudia hafifçe kaşlarını çatı ama Dex'in yorumu karşısında gülümsemesi kaybolmadı.

Kahretsin. Bu kötü oldu. Gitme vakti gelmişti. Claudia bir yandan da romantizm yazdığını bilmiyordu. Bununla bir sorunu olduğundan değil. Onunla -ve ondan önce babasıyla- on yılı aşkın bir süre çalışmışım ve onu bir arkadaş olarak görüyordum. Bridget daha gençken işime yarayan rahat bir ofis işletiyorlardı ve ben de programımı onunkine göre ayarlamak zorundaydım. Claudia'nın üç çocuğu vardı - en büyüğü hokey oynayan Justin'di - ve o da aynı şeyi yapıyordu.

Ama Dex'e geceleri yazı yazma zamanım hakkında yalan söyledim, öyle olmadığı halde muhasebe işi yaptığımı düşünmesine izin verdim.

Dex ile seks yapmak üzereydim. Bir kaçamak. Bir yandan da word porno yazdığımı öğrenirse benim hakkımda ne düşüneceğini bilmek istemiyordum. Yakında gideceği için önemli değildi ama yine de.

Bunun eğlenceli, kirli, vahşi bir seks olması gerekiyordu. Bridget ve Aspen'in onunla yapmamı söylediği şey buydu. Benim istediğim de buydu. Bütün sırlarımı paylaşmama gerek yoktu. Bu da dahil.

Bu yüzden bu ikisini hemen ayırmam gerekiyordu.

"Öyle," diye kabul etti Claudia. "İş ve aile hayatını dengeliyoruz, bu yüzden normal çalışma saatlerine bağlı kalıyoruz."

"Gerçekten mi?" Dex, sanki söyledikleri çok etkileyiciymiş gibi yorum yaptı.

"Gitmeliyiz. Yapmak istediğin şu şey var," dedim, yer değiştirdim ve kapıya doğru döndüm, gitmeye hazır olduğumu açıkça belirttim. Ve bu konuşmayı bitirmeye.

"Yani şu anda vergi sezonu eziyeti yok mu?" Dex Claudia'ya sordu.

İçini çekti ve rahatlamış bir gülümseme sundu. "On beş Haziran'dan sonra yazın geri kalanında ortalık sakin."

"Dex, geç kalmak istemezdin," diye ısrar ettim, elini tuttum ve adeta çekiştirdim.

"Öyle mi?" diye sordu Claudia, yerinden kıpırdamadan, beni ve etrafımızdaki herkesi görmezden gelerek. Sitenin geniş ve kalabalık lobisinin ortasındaydık; spor malzemeleri taşıyan çocuklar ve onları takip eden telaşlı ebeveynler vardı. Claudia birleşen ellerimizi tuttu ve "Sizi tutmak istemem ama Justin antrenmandayken dükkâna gerekiyor. Tanıştığımıza memnun oldum, Dex."

Yanımızdan geçip çıkışa doğru yürüdü, çılgılık atan bir çocukla kadının etrafından dolandı.

Gitmek için elini bir kez daha çektim. "O kadar hızlı değil, şekerim."

"Lütfen." Yalvarıyordum ama birkaç dakika öncesinden tamamen farklı bir nedenle.

Beni kendine çekti, saçlarımı okşadı. "Geceleri ne üzerinde çalışıyorsun, hmm?" Sözleri nazik ve meraklıydı, kızgın değildi.

"İş hakkında mı konuşmak istiyorsun? Şimdi mi?" Elimini taş gibi sert göğsüne koydum ve ona doğru eğildim. Bakışlarını kendi bakışlarımla birleştirdim. "Az önce beni becermeni istediğimi söyledim ve sen muhasebeden mi konuşmak istiyorsun?"

Yüzümü inceledi ve muhtemelen çaresizliğin ipucunu gördü, ama aleti için değil.

"İyi noktaya değindin. Önce seviş, sonra konuş."

DEX

Eve dönerken yaklaşık otuz saniyemi Lindy'nin muhasebe işi olmasa geceleri ne yaptığını merak ederek geçirdim. Son iki gecedir hiç durmadan dizüstü bilgisayarında yazıyordu. Parmakları etkileyici bir hızla tuşların üzerinde geziniyordu ve o kadar odaklanmıştı ki, buzdolabından bir içecek almak için çıplak haliyle yanından geçsem fark edeceğinden şüpheliydim.

Yaptığı şey telefon seksi ya da video porno değildi. Kıyafetlerini çıkarmadı, konuşmadı, sadece yazdı. Hem de çok. İkisinin de olması fikri beni daha da sertleştiriyordu, başka biriyle yapıyor olması dışında. Eğer bu şeylerden herhangi biriyle ilgileniyorsa, onunla yapardım. Memnuniyetle.

Ama öyle değildi. Lindy'nin kötü bir kız olmak istediğini söylemiştim ama o gerçekten iyiydi. Yani uyuşturucu çetesi organize etmek gibi korkunç bir şey olamazdı. Aklımdaki olasılıklar çılgınca yerlere gidiyordu. Her ne ise, bu konuda ciddiydi. Ve ne olduğunu bilmem konusunda da gergindi.

Ondan bilgi alırdım, ama dediği gibi... sonra.

Çünkü eve girdiğimiz ve ön kapı kapanıp kilitlendiği anda Lindy'yi çıplak görmek, onu hissetmek ve ilk kez içinde olmak dışında hiçbir şey düşünmüyordum.

Elini tuttum ve onu kendime çektim. Eğildim ve onu öptüm. Onu en son öptüğümünden beri iki gün geçmişti. İki gün. Bu çok uzun bir süreydi.

İhtiyaç hisseden tek kişi ben değildim çünkü Lindy de hemen yanımdaydı ve beni öpüyordu. Parmakları gömleğimin içindeydi ve bana tutunuyordu. Ellerimden biri sırtından aşağı kayarak mükemmel kıcını kavrarken diğeri ensesindeki saçlarına dolandı ve çekiştirdi.

Nefes nefese kaldı ve öpücüğü derinleştirdim, dilim onunkini buldu.

"mi?" Saçlarını biraz daha sert çekerek dudaklarına doğru nefes aldım.

"Evet," dedi, tek kelimeyi bir memnuniyet tıslaması gibi uzatarak.

Onu kapıya sıkıştırmak için ikimizi de döndürdüm ve bir bacağımla onunkinin arasına sıkıştırdım.

Kaldırdım. Onun her şeyini hissettim, yumuşak ve mükemmel.

Ona dokunmadan edemezdim, bu yüzden ellerimin dolaşmasına izin verdim. "Küçük elbiselerin için teşekkürler," dedim, parmaklarım iş kıyafetinin eteklerine takıldı. Kısa kollu ve önden aşağı doğru inen küçük düğmeleri olan muhasebe ofisine uygun bir elbiseydi. Dizinin hemen üstüne denk geliyordu, yakalayıp kaldırmam için mükemmel uzunlukta idi. Başının üzerinden geçirecek geriye itene kadar daha da yukarı kaldırdım.

Kollarını kaldırarak yardım etti. Onu omzumun üzerinden fırlattım ve kadınımla uyumlu sütyeni ve külotu içinde seyrettim. Baktım ve biraz daha baktım, sadece onu ezberliyordum. Takım soluk sarı danteldi. Ve küçüktü. Sütyen, dantelin mükemmel göğüslerinin sadece alt yarısında olduğu ve yumuşak kabarıklıkların üst kısımlarını çıplak bıraktığı o yarım sütyenlerden biriydi. Dantelli kenar meme uçlarını zar zor örtüyordu. Başımı yana eğdim ve külotu ya da ne olduğunu inceledim. Önde küçük bir dantel üçgeni ve arkada çıplak kık yanaklarından başka bir şey yoktu, aralarında küçük bir sarı dantel çizgisi kayboluyordu.

"Bunu benim için mi giyiyorsun?" Bir parmağımı göğüslerinin yumuşak kabarıklıklarında gezdirmekten kendimi alamayarak sordum. Nefesi kısa kısa nefesler halinde geliyor, her nefeste sıcak etini parmak ucuma doğru itiyordu.

Başını salladı ve ben de aletimi eşofmanımın içinde ayarlamak zorunda kaldım. Neyse ki kumaş boldu.

Küçük eli üzerime yerleşti ve pantolonumun içinden beni hissetti. "Siktir," diye homurdandım, kalçalarımı ona doğru yuvarladım ama hemen elini çektim.

Kaşlarını çattı.

"Bunu yaparsan bu iş çok çabuk biter. Hayal ettiğim her şekilde seni becermemden hâlâ memnun musun?"

Az önce avucunu kendi isteğiyle sikime koydu, bu yüzden bunun yeşil ışık olduğunu söyleyebilirim, ama kontrol etmek istedim. Burada, yanımda olduğunu bilmem gerekiyordu.

"Lütfen."

Elini tuttum ve onu kanepeye doğru yönlendirdim. Üzerine çöktüm, sonra onu kucağıma çektim, böylece bana sarıldı. Göğüsleri bu hareketle sallandı ve omzundan zarif bir kayış kaydı. Ağzıma almak için bir saniye daha bekleyemezdim, bu yüzden parmağımı dantelli kenarın içine soktum, aşağı çektim ve meme ucu serbest kaldı. Ağzıma aldım ve emdim, ucunun dilime karşı sertleştiğini hissettim.

"Dex," bağırdı, parmakları saçlarıma dolanmıştı.

Bir meme ucundan diğerine geçtim, sütyeni o yumuşak kabarıklıkların altına sıkışmıştı.

Kalçalarını kavradığımda teni ipek gibiydi, teni sıcak ve hoş kokuluydu.

Kucağımda kıvranmaya başladı, amcığı tam aletimin üzerine sürtünüyordu.

Ne kadar da duyarlıydı.

"Şu haline bak. Ne kadar da mükemmelsin."

Ruju bulaşmış, saçları dağılmıştı. Sütyeni yamuktu ve memeleri ağzımdan kıpkırmızı ve parlak bir şekilde kalkmıştı.

Kalçalarını tekrar yuvarladı.

Başımı kaldırdım, ihtiyaçtan bulanıklaşmış mavi gözlerine baktım. "Muhtaç bir amın mı var? Sen kötü bir kızsın, sikimin her tarafına sürtüyorsun."

"Aman Tanrım. Çok pis konuşuyorsun." Bunu bir vahiy gibi söyledi. Bu onun hoşuna giden ve daha önce hiç sahip olmadığı bir şeydi.

Kalçalarımı kaydardım ve geri çekildim, böylece o hala üzerimdeyken kanepeye yan yattım. Kalçalarını, belini okşadım, göğüslerini avuçladım, sonra tekrar aşağı indim.

"Beni susturmanın bir yolunu biliyorum. Yüzüme otur, şekerim."

LINDY

"WHA-"

Dex hiç çaba harcamadan beni kaldırdı ve yüzünün üzerine koydu. ÜZERİNE. ONUN. YÜZÜNÜN.

Bana kötü kız diyebilirdi ama bunu hiç yapmamıştım.

Dizlerim başının iki yanına yerleşti ama göğsüne yaslandım çünkü bu yaramazlığın yepyeni bir seviyesiydi.

"Yüzüme otur," diye tekrarladı.

"Lanet olsun, Dex, bunu daha önce hiç yapmadım. Asla."

Kanepeye yayılmış, *giyinmiş* olan Dex çok ateşliydi. Göğsü o kadar genişti ki dizlerim kanepeye zar zor değiyordu. Saçları dağınıktı, gözleri kapalıydı. Beni hareket ettirme şeklinden gücü belliydi ama dokunuşu nazikti. Hatta saygılıydı, ki bu karşılaşmanın tatlı olmaktan çok uzak olduğunu düşünürsek garipti.

Gül yaprakları ya da şampanya yoktu. Yatak bile yoktu. Beni o kadar çok istediği için kapıdan içeri ancak 10 adım atabildik.

Neden duraklıyordum? Neden şu anda düşünüyordum ki?

"Benim için kötü olmana bayılıyorum," dedi, sesi her zamankinden daha derindi. "Şekerim, eğer yapmazsan-"

Hayır, ben yaptım. Şimdi kendimi tutmayacaktım. Tutamazdım. Aspen'in dediğı gibi, bunu tüm kadınlara borçluydum.

Hayır. Unut bunu. Bunu kendime borçluydum. Dex beni istedi. Yüzüne oturmamı istedi.

Ben de onun muhteşem yüzüne oturacaktım.

Dizlerimin üzerine kalktım ve doğrudan ona baktım. Sütyenim göğüslerimin altına sıkışmıştı ve sert meme uçlarımın ardından ona baktım.

"Haklısın. Konuşmayı bırakmalısın."

Ellerimi başının üstündeki kanepenin koluna koyarak öne doğru kaydım ve sonra istediğı şeyi yaptım.

Tam Dex James'in ağzının üzerine yerleştim. O inledi. Ben inledim.

Sıcak nefesi dantelli külotumun üzerinden bile amımı okşuyordu. Burnu sanki kokumu içine çekiyormuş gibi aşağı yukarı kayıyordu.

Lütfen güzel kok. Lütfen güzel kok. Bir kadın olarak bir an paniğe kapıldım.

Beni hafifçe kaldırdı, tangamı yana kaydırmak için bir parmağını kullandı. Fazla bir şey yoktu, bu yüzden beni çıplak bırakması kolay oldu.

"Siktir. Çok güzelsin. Çok pembe. Çok ıslak."

Beni aşağı çekerken parmakları sıkılaştı ve şehre gitti.

Şehir merkezinde olduğu gibi. Tam şehir merkezinde. Adamın yol tarifine ihtiyacı yoktu. Ya da bir haritaya. Pusulaya da. Klitorisimi bulurken yön duygusu mükemmeldi.

"Lanet olsun," diye bağırdım, o emme gibi bir şey yaptığında. Sonra bir girdap. Dilini mi çeviriyordu?

Kendimi tutamadım ve ağırlığımı kol dayanağındaki ön kollarıma verdim. Bu açı değışikliğı, parmaklarını kıvrımlarımın arasından kaydırırken ağzının yalnızca klitorisime odaklanmasını sağladı.

Sonra da bana.

Sırtımı dikleştirdim ve inledim. Hayır, bu bir ığlıktı. Nefesim kesildi. Muhtemelen karaya vurmuş hasta bir balına gibi ses çıkarıyordum ama o devam ederse bütün gün bu sesi ıkarabilirdim.

". Sakın durma. Dex, sakın durmaya cüret etme."

Beni ağzıyla ve parmaklarıyla becerirken dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettim mi?

Yapmalıydı çünkü yetenekliydi. O kadar yetenekliydi ki, parmaklarıyla bir tür sürtünme hareketinin yanı sıra diliyle kıvrarak, yalayarak, döndürerek bir şeyler yaptığında boşaldım.

ığlık attım. Sarsıldım. Sıkıştım. Tamamen ve tamamen boşa gitti.

Onu boğuyor olabileceğimi fark etmem ne kadar sürdü emin değildim, çünkü sadece amım yüzünde değildi, aynı zamanda kalçalarım kulaklarına sıkıca kenetlenmişti. Hiç ustalık göstermeden göğsünü geriye ve aşağı doğru ittim.

Dudaklarını yaladı ve gülümsedi, sonra uzanıp elinin tersiyle ağzını sildi.

Bunun neden bu kadar tahrik edici olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama daha yeni gelmiş olmama rağmen daha fazlası için hazırdım. İkinci raunt için enerjiktim. Daha da geriye kayarak kalçalarının altına geçtim ve eşofmanını çekiştirmeye başladım.

"Prezervatif, şekerim."

Giyinik bedenine baktım -neden hâlâ giyinikti ki- ve başımı salladım.

"Aklımdaki şey için değil."

Parmakları saçlarımın arasına girdi ve karşılığında ağzımı ona götürmeye çalıştığımda beni yerimde tuttu.

Kara gözleri benimkilerle buluştu. Tutuldu. Deldi. "İlk kez boşaldığımı o tatlı amcığın içinde olacağım. Ve ne kadar tatlı olduğunu biliyorum."

Sözleri karşısında hiçbir şey hissetmedim ve nefes nefese, "Acele et," diye cevap verdim.

Bir an için gözlerini kapatarak inledi, sonra tekrar kaldırıldım ve kanepeyle arasına ayaklarımın üzerine oturtuldum. Dex oturdu, eğildi

öne doğru fırlattı ve beni omzunun üzerinden attı. Yatak odasına girip beni yatağa bıraktığında zıpladım.

"Dex!" Dedim, gülerek.

Bir elini boynuna götürerek uzun kollu gömleğini çıkardı, aynı anda koşu ayakkabılarını da çıkardı. Mükemmel kaslı göğsünün genişliğine baktım.

"Prezervatif, şekerim. Çekmecedeyim." Başını o yöne doğru eğdi.

Yatağın üzerinde sürünüp çekmeceyi açtığımda, bunu daha önce de yaptığını fark ettim. Burada, yeni kiraladığı bu küçük evde. Eğer prezervatifleri her erkeğin kolay erişmek için sakladığı çekmecedeyim tutuyorsa, bu tatildeki ilk erkek ben değildim.

Bu iğrenç duyguyu sevmiyordum ama bu bir kaçamaktı. Bir kaçamak! Hazırlıklı olduğum için ona minnettar olmalıydım çünkü prezervatifi aklıma bile getirmemiştim.

Çekmeceyi açtığımda birkaç tane prezervatif paketi görmeyi bekliyordum, ama hâlâ plastiğe sarılı bir kutu vardı. Onu çıkardım, sonra yatağa oturdum.

"Bunların hepsi benim için mi?" Ben sordum.

Göz kırptı, sonra pantolonunu ve boxer'ını aynı anda indirdi. İçinden çıktı ve çoraplarını hızla çıkardı, sonra da tam boyuna yükseldi.

Aletinin tabanını kavrayarak yavaşça pompaladı.

Gözlerimi kırptırdım ve baktım. Ve önümdeki manzarayı izledim. Uzun parmakları etkileyici uzunluğunun etrafına sarılmıştı. Genişlemiş başı erik rengindeydi ve her vuruşta tepesindeki yarıktan bir damla döl sızıyordu.

"Onları seninle tanıştıktan sonra aldım. Umarım. Başka

kimse yok, şekerim." Bakışları beni taradı.

"Seni yatağımda görmek, sutyenini zar zor giymiş olman ve külotunu yana çekmiş olman, böylece benim için ne kadar pembe ve istekli olduğunu görebilmem çok ateşli. Bununla mastürbasyon yapabilirim, ama o kutuyu açmanı ve seni korumanı tercih ederim, böylece seni ikimizin de ihtiyacı olduğu gibi becerebilirim."

"Oh," dedim ve paketin üzerindeki plastiği açtım.

Uzun şeritten bir paket yırttım, sonra yatağa doğru süründüm. Başını eğdi. "Üzerime koy."

Dişlerimle prezervatifi yırtarak açtım ve o da elini çekti. Takmak yerine öne doğru eğildim ve genişlemiş tacı ağzıma aldım.

"Siktir!" diye bağırdı, eli hemen saçlarıma gitti. Beni üzerine itti, böylece onu ağzımın derinliklerine aldım, sonra beni çekti.

Nefes alış verişi düzensizdi ve yanakları kızarmıştı.

"Lanet olsun, sen kötü bir kızsın," diye homurdandı.

Zaferle gülümsedim çünkü iri yarı Dex James'in kontrolünü kaybetmesini sağlamıştım.

Prezervatifi benden aldı ve hızla taktı. Sonra beni bir saniyeden daha kısa bir süre inceledi ve beni tutup istediği gibi hareket ettirdi, bu sefer yatağın kenarına. Karnım aşağıdaydı, ayak parmaklarım ahşap zemine değiyordu. Çok sert değildi ama nazik de değildi. Bay Erkek Şeker erkeklik yapmayı severdi.

"İyice ve sertçe sikileceksin." Bir elini yatağın üzerinde başımın yanına koyarak üzerime eğildi. "Bunu mu istiyorsun?"

Battaniyeye karşı başımı salladım.

"Kelimeleri duymam lazım şekerim," dedi bir diziyle bacaklarımı daha geniş açarken.

"Evet," diye cevap verdim, kıvranarak.

Göremiyordum ama parmaklarını ve lateksle kaplı aletin ucunu kıvrımlarımda aşağı yukarı kaydırırken hissediyordum.

"Evet, ne? Kötü kızımın onu ilk kez nasıl becermemi istediğini anlat."

Oh Tanrım. Edepsiz konuşması beni tekrar boşalmaya yaklaştırdı. Baskın, otoriter ve biraz da alaycıydı. "Neden sadece beni sikmiyorsun?" diye sızlandım.

Aletini çekti ve bana bir şaplak attı. Şaplağın sesi yüksekti ama çok sert değildi, sadece bir sızı hissetmeme ve klitorisimin zonklamasına yetecek kadar sertti. "Bunlar doğru kelimeler değil. Onları söyle ve her santimini derinlere sok."

"Siktir," diye fısıldadım. Amım onun için ağrıyordu. Nefesimi tutmaya çalıştım ama faydası olmadı. "Lütfen, Dex. Buna ihtiyacım var. Sert."

"Aletim mi?"

"Evet, sikin. Hepsini. İçimde. Çok derin. Acele et."

Girişimi dürttüğünü hissedene kadar biraz daha kıvrandım. Eli kalçama gitti ve derinlere doğru iterken sıkıca kavradı. Çok derine.

"Dex!" diye bağırdım. Evin herhangi bir yerindeki pencereler açık olsaydı, yoldan geçen insanlar burada neler olup bittiğini tam olarak öğrenebilirdi.

Dex homurdandı ve kendini sabit tuttu. Kıpırdandım, bu kadar dolu olmaya alışmaya çalışıyordum. Acıtmıyordu ama büyüktü. Gerçekten büyüktü.

O haklıydı. Çok sıkışmıştım.

Geri çekildi, sonra beni sikmeye başladı. İçeri. Dışarı. Kalçaları benimkilere çarpıyordu. Eli kalçamdan aşağı kaydı ve dizimi kavradı, yukarı kaldırdı, böylece bir bacağım yatakta, bir ayağım yerdeydi. Tamamen açılmıştım.

Beni götürürken konuşmayı kesmedi. *İyi kızlar böyle sikilmez. Gün ışığı, kış yukarı. El izim seni sahiplenmiş gibi görünüyor. Ne kadar dar bir amcık, beni sıkıyor ve tutmaya çalışıyor. Bu doğru, adımı haykır. Bu yaramaz vücut sadece benim için yapılmış. Külotunu bile çıkarmadan bana ihtiyacın vardı.*

Çekildi, beni ters çevirdi, ayak bileklerimden tuttu ve omuzlarına koydu. Tanrım, beni istediği gibi hareket ettiriyordu ve ben buna bayılıyordum. Boşalmam gerekiyordu, bu yüzden klitorisimi ovma için aşağı uzandım. Uyarılmamla kayganlaşmıştı ve çok şişmişti.

Elime vurarak uzaklaştırdı. "Kötü kız. Sormadın ki."

Gözlerim parladı.

"Benimleyken boşalmana imkân yok. Gelmek ister misin?"

Başımı salladım, sıkıca kapandım.

Çekildi, bacaklarım omuzlarının üzerinde kalacak şekilde eğildi ve ağzı klitorisime yapıştı.

"Ohmygod."

Bu kadar iyice... yumruklandıktan sonra boş olduğum gerçeği bir alaydı ve ağzının klitorisimdeki ısısı o kadar yoğunlu ki, bir çığlık attım.

Ben boşalmaya devam ederken ayağa kalktı ve beni tekrar doldurdu, beni sertçe becerdi, böylece yatağın üzerinde geri kaydım.

"Siktir, Lindy. Şekerim. Siktir."

Derinlemesine itti ve göğsünden gırtlaktan gelen bir sesle boşaldı.

Vay canına. Kutsal... vay canına.

Çok yoğunlu. Çılgıncaydı. Vücudum deli gibi uğulduyordu.

Dex nefesini tuttu ve beni yatağa tamamen yatıracak şekilde kaydırarak çekti. "Hiçbir yere gitme şekerim," dedi prezervatifle ilgilenmek için banyoya doğru yürürken. "Bu sadece oyun öncesi bir şeydi."

Kuru dudaklarımı yaladım. "Oyun öncesi mi?" Tavana bakarak seslendim.

"Prezervatif kutusuna daha dokunmadık bile. Ve planladığım onca şeye."

DEX

"NASIL OLDU DA fotoğraflardaki kadınlardan biriyle evlenmedin?" diye sordu.

Yatakta doğrudan kutudan pizza yiyorduk. Ana caddedeki muhteşem yerden aldığımız pizzayı bu kez eve teslim ettirdik. Lindy benim tişörtlerimden birini giymiş, kabuğunu kemiriyordu. Eğer çıplak kalırsa, onu tekrar becerecektim. Arka arkaya iki kez yapmıştık ve amının bir molaya ihtiyacı olduğundan emindim.

Kısa bir tane çünkü kendi özel listemde kontrol gereken çok şey vardı.

"Beni aramışsın."

Bu bir soru değildi. Bunu yapması an meselesiydi. Pistte konuştuğumuzda benim hakkımda bazı şeyler öğrendiğini biliyordum ama dedikodu fotoğrafları... evet, hassas bir noktaydı.

"Aspen bana senin kim olduğunu söylediğinde-"

Elimi çıplak baldırına koydum. "Şekerim, kim olduğumu biliyorsun."

Başını eğdi ve gülümsedi. "Ne iş yaptığın, hokey oyuncusu olduğun, o kadar şaşırdı ki hiçbir fikrim yoktu."

"Sporu takip etmiyorsun. Sorun değil."

"Spordan uzak bir balonda yaşadığım için değil, çok popüler olduğun için şaşırdı. Yaptığın işte çok iyisin."

"Bir maçı kazanmak için bütün bir takım gerekir," dedim. Elbette iyiydim ama lig yetenekli sporcularla doluydu. *TAKIM'da ben diye bir şey yoktur* ya da bunun gibi ilham verici şeyler söylemeyecektim ama hokey bir takım sporuydu.

"Eminim o zaman tüm ekibin sizinki gibi sosyal medya takipçileri vardır. Maç fotoğrafları. Soyunma odası fotoğrafları. Röportajlar. Dergi kapakları. Yılın En Seksi Erkeklerinden biri olduğunu bile bilmiyordum."

"Seksi olduğumu düşündüğün sürece."

Yatağa yayıldığım, dirseğimin üzerinde sadece boxerımla durduğum yerde bana baktı.

"Yapacaksın."

Öne doğru eğildim ve çıplak kıkına -oturduğu şekilde gömleğim tarafından sadece kısmen örtülmüştü- şakacı bir şaplak attım.

Kıkırdadı. Gülümsedim, onu bu şekilde sevdim. Rahatlamıştı. Gülümsüyordu. Giysilerimin bir parçası dışında çıplaktı. Saçları vahşi ve dağınık.

"O kadınların hiçbirisiyle bir şey olmadı."

Gülümsemesi kayboldu ve elindeki kabuğu açık kutunun üzerine fırlattı. "Bu beni ilgilendirmez."

Tıpkı benden önce hayatına giren tüm erkekler gibi. Lindy, uzun bir sevgili geçmişi olmayan kız kardeşi gibi genç değildi. Otuz beş yaşındaydı. Yatağına giren erkeklerden payına düşeni almadığını düşünecek kadar saf değildim.

"Öyle. İnternette okuduklarını ya da gördüklerini değil, gerçeği bilmeni istiyorum." Beni inceledi. "Tamam. Anlat bana."

"Bridget'ten bir şey duydun mu bilmiyorum ama babam -Mav'in babası da- pisliğin tekiydi. Eğer hile bir spor olsaydı, olimpiyatlara katılırdı.

Şampiyon. Kardeşlerimin yaşları birbirine yakın, bir de ben varım, Theo'dan bile birkaç yaş küçüğüm. Ben altıncı sınıftayken o üniversiteye gitti. Yıllarca tek çocuktum. Babamın ilgisini istiyordum. Sevgisini. Beni hokey antrenmanlarıma ya da maçlarıma götürdüğünde -aile şoförü yerine- çok heyecanlanır, bunun olacağını düşünürdüm. Babam benimle olmak istiyor. Diğer ebeveynler gibi bana tezahürat yapacaktı."

Parmaklarımı battaniyedeki desenin üzerinde gezdirdim, paylaştığım her şeyi net bir şekilde hatırlıyordum. Ne kadar memnun ve özel hissettiğimi. Sonra incindim.

"Beni bırakır ve ortadan kaybolurdu. Yedek kulübesinden, hatta bazen buzun üzerinden, onu kadınlarla flört ederken görürdüm. Genç olanlarla. Yasadışı falan değildi ama onun yaşında da değildi. Büyüdüğümde, binanın içinde bir yere gidip onları becerdiğini fark ettim. Pisti sinsice dolaştığı bir alan olarak kullanıyordu."

Burnunu kırıştırdı. "Bu çok iğrenç. Annen neden ondan boşanmadı?"

Omuz silktim. "Bunun cevabını bilmiyorum. Birkaç yıl önce öldü. Onu özlemiyorum. Kardeşlerim de özlemiyor. Annemin de özlediğini sanmıyorum. Ama hiçbirimiz ona neden kaldığını sormadık. Bu bizim işimiz değil."

"Pislik gibi davrandığı için özür dilerim."

Kıkırdadım. "Hokey benim evden kaçışımdı. Silas bir keresinde sırf eğlence olsun diye beni serbest paten kaymaya götürmüştü. Altı yaşındaydım. Hokey oynayan çocukları gördüm ve ben de yapmak istedim. Ben de başladım. Sonra bu benim hayatım oldu. Pistte hayatımı geride bırakabiliyordum. Sadece kayardım. Oynadım. İnsanlar kendimi adadığımı söylüyordu ama ben sadece unutmak istiyordum. Minnesota'da oynamak için tam burs aldım ama askere alınmadan önce bir sömestr bile orada değildim. On sekiz yaşındayken bu hayata hazır değildim. Maçlar, içki. Sürekli yoldaydım. Partiler. Kadınlar. Tam olarak düşündüğünüz gibi ve çok genç olduğum için bir fark yaratmadı. Alışkın olduğum tek şey paraydı. Bazıları körlemesine para kazanıyor ya da deli gibi harcıyor ama ben bu işin içinden geldiğim için kaybetmedim. Yalan söylemeyeceğim ve parti yapmadığımı ya da çalışmadığımı söylemeyeceğim.

ama kısa sürede babamı içimde görmeye başladım. Bir pistte ya da barda olmak ve bir isim bile alamamak."

"Ergenlik çağındaydın. Birileriyle yatmak istemeseydin şaşırırdım. Ya kadınlar kendilerini sana atıyorlarsa? Nasıl karşı koyabilirlerdi ki?"

Sırıttım.

"Bıraktım. Soğuk hindi. Hep bir ailem olsun istedim. *Gerçek* bir aile. Karım. Çocuklar. Büyürken sahip olamadığım her şeyi. Sonra seninle tanıştım. Kendini bana atmayan tek kadın. Aslında, beni uzak tutmak için yatakta bir yastık banketi inşa eden tek kadın."

Kızardı ve gözlerini kaçırdı ama ağzının kenarı yukarı kalktı. "Ben de bir aile istiyorum," diye itiraf etti. "Birileriyle çıkıyorum. Hem de çok."

"Dişçi gibi." Benimle eve gelmek için terk ettiği adam.

Başını salladı.

"Hiç ciddi ilişkiniz yok mu?"

Bunu şaşırtıcı buldum. Çok güzeldi. Zekiydi. Komikti. Çok seksiydi.

"Üniversitenin son yılında ciddi bir erkek arkadaşım vardı," diye itiraf etti.

Ben de

Matematik. Bu on yıl önceydi. "O da buralıydı ve onun aradığım kişi olduğunu düşünmüştüm."

"Ne oldu?"

Ağzı aşağı doğru döndü. "Ailem öldü. Bridget'in vasisi oldum. Bir gecede, on yaşında bir kızın ebeveyni oldum. Araba paylaşımı. Yüzme dersleri. Ev ödevleri. Angarya çizelgeleri. Muhasebe bürosundaki işi kabul ettim çünkü faturaların ödenmesi gerekiyordu. Brandon bunların hiçbirini istemedi."

Kaşlarımı çattım, pizza kutusunun kapağını kapattım, elini tuttum ve beceriksizce de olsa onu kollarıma almak için kendime çektim. "Ailen öldüğünde seni terk mi etti?"

"Evet."

"Yirmi dört yaşında mıydın?"

"Yirmi üç."

Yirmi üç yaşında, anne ve babasını kaybetmiş ve küçük bir kızı tek başına büyütmek zorunda kalmış. Ve adam onu terk edecek kadar pislik miydi?

"O bir ezik," dedim. "Bana adını verin, dördüncü sıra onun icabına bakar."

Güldü ve ben de gülümsemekten kendimi alamadım. "Dördüncü satırın ne olduğunu bilmiyorum ama teşekkür ederim."

"Yani evden hiç uzaklaşmadın mı?"

Bana sokuldu. "Missoula'da üniversiteye gittim ama çok uzak değil. Sanırım... hayır."

"Aynı ev. Aynı iş."

Daha önce pistte patronuyla karşılaştığımı ve iş için fazladan mesai harcamadığını, başka bir şey yaptığını öğrendiğimi düşündüm. Benim küçük kötü kızım bir şeylerin peşindeydi. O kadar da kötü bir şey olamazdı ama bunu bir sır olarak saklıyordu. Ve harcadığı zamanın miktarıyla bu konuda ciddiye.

". Senin işin."

Sertleşti, sonra çekildi. Gitmesine izin verdim. "Ben bir muhasebeciyim."

"Evet. Bu harika. Geceleri insanların vergileriyle uğraşmıyorsun. Ne yapıyorsun? Başka bir şirket için ek iş mi?"

"Hayır!" Bana öyle bir dehşetle baktı ki, sanki ona mutfağında fuhuş çetesi mi işlettiğini sormuşum gibi.

Bu kesinlikle hassas bir konuydu, paylaşmak istemediği bir şeydi. Zor bir konu.

"Sonra ne oldu? Denver'da dizüstü bilgisayarın vardı. Mallory ve benimle dışarı çıkmak yerine çalıştın. Sonra son iki gece. Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Hiçbir şey."

"Hiçbir şey
mi?"

Sonunda bana doğru baktı. "Bir şey yok." "O zaman Claudia'ya sorarım."

Kendini fırlatarak üzerime atladı ve omuzlarımı yere yapıştırdı. O kadar şaşırmıştım ki güldüm. Onu taşımak kolay olacaktı. Onu yatağa yatırdığımda bunu anladı, sonra onu benim küçük oyuncak bebeğimmiş gibi çevirdi. Ama ben hareketsiz kaldım. Beni tutmasının bir nedeni vardı ve ben bunun ne olduğunu öğrenmek istiyordum.

" Claudia'ya sorma. O bilmiyor ." Sesi paniklemiş gibiydi. Hatta korkmuş.

"Neyi biliyor musun şekerim?" diye sordum, sesim yumuşaktı. Her ne ise, büyük bir şeydi. Önemliydi.

"Başın belada mı?" Ellerimi kalçalarına koyarak sordum. Amı tam sikimin üzerindeydi. Bizi sadece boxer'ım ayırıyordu ve onun sıcaklığını hissediyordum. Ama zor bir durumda kaldıysa bunu bilmem gerekiyordu.

"Hayır!" dedi. "Bu... utanç verici."

Kaşlarımı çattım ve ona baktım. Onu inceledim.

Karmakarışık saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. Bana doğru bakmadı.

"Utanç verici mi? Şekerim, biri sana bir şey mi yaptı? Sen-"

"Ne? Neden... oh. Sen ünlüsün ve insanlar bazı şeyleri çarpıtıyor. Bu sana da oldu mu?"

"Ben değil, başka bir oyuncu." "Öyle bir şey değil."

"O zaman söyle bana." Bu kadarı yeterdi. Büyük tehdidi ortaya çıkarmanın zamanı gelmişti. "Sana şaplak atmamı ister misin?"

Gözleri parladı. "."

"Hoşuna gideceğini söyleyebilsem de yapardım."

İç çekti. Ağır ağır. Sanki büyüleyici bir şeymiş gibi odaya göz gezdirdi.

"Ugh. İyi. İyi! Ben... Ben bir aşk yazarıyım. Ya da olmaya çalışıyorum."

Göz kırptım. İşledim. Sırıttım. "Öyle mi?"

Gözleri benimkilerle buluştu ama temkinli bir şekilde. "Evet."

"Yayınlanmış bir şeyiniz var mı?"

Başını salladı. "Kendi var, yani büyük bir yayıncı ya da başka bir şey aracılığıyla değil."

"Vay şekerim, bu harika." Kucağımda olduğu halde onu öpebilmek için ayağa kalktım.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Sesi çok emin değil gibiydi. "Neden sır olarak saklayalım ki? Bence harika bir şey." "Çünkü ateşli şeyler yazıyorum."

"Ne kadar buharlı?"

"Buharlı." Açıklamadı ve ben de hayal gücümü kullandım.

"İnsanlar bunun kelime pornosu olduğunu düşünecek ve ben de Hunter Valley'deki o sapık kadın olacağım."

"Hunter Valley'de sapık bir kadınsın. *Benim* sapık kadınıam."

"Özel olarak. İnsanlar öğrenirse, senin ve sosyal medya sitelerinin yaptığı gibi olur. İnsanlar kendi fikirlerini ortaya koyarlar."

"Dediğim gibi, diğer insanların ne düşündüğü umurumda değil."

"Çünkü herkesin işinizi bildiği küçük bir kasabada yaşamıyorsunuz. Sen büyük bir hokey oyuncususun ve muhtemelen bir halkla ilişkiler şirketin var."

"Bir halkla ilişkiler şirketim var ama şekerim, ben sadece bir erkeğim. Duygularım var. Eğer bunun beni etkilemesine izin verseydim, evden asla çıkamazdım. Ama sen... bu gerçekten harika."

Gözlerini devirdi ama kızarması övgüden hoşlandığını ele verdi. "Muhasebeci olmak istemiyorum. Hiç istemedim ama Bridget ve diğerleriyle başka bir şey yapma şansım yoktu. Sınıf arkadaşlarının ya da annelerinin ne diyeceğini bir düşünün. O yüzden üniversiteye gidene kadar bekledim. Bu mesai sonrası bir şey. *Benim olayım.*"

"Bridget ne düşünüyor?"

"O bilmiyor. Kimse bilmiyor."

"Bu konudaki hislerinizi anlıyorum. Muhtemelen herkesten daha fazla anlıyorum." "Evet, belki de anlıyorsundur. O zaman neden bunu bir sır olarak saklamak istediğimi de anlıyorsun."

Bu "Tamam, bu bir sır olabilir ama benden değil. Bizim için sır yok. mu Okuyabilir miyim??"

Gözleri parladı. "Hayır!"

"Hayır mı? Sen kötü bir kızsın. Beni bozuyorsun, biliyorsun. Ben gencim. ve etkilenebilir."

Şimdi gözlerini devirdi. Yer değiştirdi ve ben de gitmesine izin verdim. Pizza kutusunu aldı, döndü ve yatağın kenarındaki yere koydu. Sonra bana geri geldi, eğildi. Beni öptü.

"O zaman seni biraz daha bozmak istiyorum." Dudağını ısırды ve gözleri şakacı bir bakış aldı.

"Evet, hanımefendi." Onu tuttum ve altına çektim. Bu aşk romanı yazma işi hakkında daha çok şey öğrenecektim. Ama şimdi değil. Beni bozmak mı istiyordu? Oyun başladı.

LINDY

Uyumaya gittiğimizde bir banket YAPMADIM. Daha hayalperest ve karmaşık bir yazar olsaydım, banketi Dex'e karşı direncimin bir tür metaforu olarak düşünürdüm. Bir kaçamak fikrine teslim olur olmaz, banket ortadan kayboldu.

Duygusal engelim ortadan kalkmıştı. Garip bir şekilde özgürleştiriciydi.

Ne istediğimi o kadar kontrol ediyordum ki şimdi ve burayı görmezden mi geliyordum? Geleceğe bakıyor ve şimdinin tadını çıkarmıyor muydum?

Cevap kesinlikle evetti, ama büyük bir yıldız işaretiyle birlikte. Şu anın tadını çıkarıyordum, bunun geçici olduğunu biliyordum. Duygusal sonuçlarla daha sonra başa çıkacaktım, çünkü öyle olacaktı. Şimdiye kadar hokey dünyasıyla ilgili her şeyi özleyebilmişim ama Dex'i her yerde göreceğime dair bir his vardı içimde. Hunter Valley gibi bir kasaba bizim çıktığımızı, hatta Aspen'in bahsettiği gibi birlikte yaşadığımızı düşündükçe sorular sorulacaktı.

Dex gittiği için hayal kırıklığına uğrayacak tek kişi ben değildim. Tüm kasaba onu özleyecekti.

Ama bu daha sonraydı. Kaçamak dönemindeydim ve kaçamak dönemindeki insanlar kaygısız ve orgazmdan doymuş oluyorlardı. Ben de öyleydim. Bütün hafta boyunca.

Salı sabahı Dex'in üstünde uyandım. Sonra Dex'in *üstünde*ydım. Ona biniyordum. Çok daha zevkli bir tür için yoga egzersizimi atladım. Yine de bir sürü derin nefes alıp verme vardı. Ve terleme. Ve bir sürü garip pozisyonda eğiliyordum.

Çarşamba sabahı, Dex'in kafası kalçalarımın arasında, beni yalayarak orgazm ederken uyandım. İşe geç kalmıştım ve panik bile yapmadım çünkü gerçekten umursamayacak kadar tatmin olmuşum.

Perşembe sabahı arkamdaydı ama beni yüzüstü yatırdı ve arkamdan götürdü. Yogaya gitmedim. Yine. Aspen anlayacaktır.

Cuma sabahı, eşyalarını toplarken uyandım.

"Nereye gidiyorsun?" Kollarımı yastığıma sararken yumuşak bir sesle sordum.

"Finlandiya," dedi, birkaç spor çorabını spor çantasına atarken.

Doğrudum ve geceliğimin askısını düzelttim. Nedense Dex biz uyurken yatağında çıplak olmamı istemiyordu. Giydiğim küçük kıyafetleri seviyor, seksi buluyordu. Beni becerirken onları üzerimden çıkarmadı ve ben kendimi... perişan hissettim. İlk başta beni çıplak görmek istemediğini hissettim ama yine de her şeyi gördü. Sevişirken sık sık belimin etrafında toplanıyordu, sanki içime girmesi için onu çıkarmamı bir saniye daha bekleyemezmiş gibi.

"*Finlandiya* mı? Neden?"

"Pazar günü gösteri maçı var."

"Gösteri maçı. Bu Finlandiya'da eğlence için bir hokey maçı oynadığınız anlamına geliyor."

Başını kaldırdı ve bana gülümsedi. İnternetteki fotoğrafların dışında, şimdiye kadarki en güzel kıyafetlerini giymişti. Elbise pantolon ve düğmeli gömlek. O

seksi görünüyordu. Ya da sabah seksi yapmadığım için yoksunluk çekiyordum. "Hemen hemen."

"Finlandiya'da mı? Daha yakın bir yerde yapamaz mısınız?"

Omuz silktili. "Orlando'da bir tane yaptım. Edmonton'da. Stockholm'de. Ligdeki en iyi oyuncular oynamaya davet ediliyor. Özellikle sezon dışında taraftarların bayıldığı özel bir oyun. Reklamcılar da seviyor çünkü onlara çok para kazandırıyor. Seçildikleri takdirde katılmak tüm oyuncuların sözleşmelerinde yer alıyor."

"Tüm hayranlardan."

"Doğru."

"Lig sana hava atıyor."

Şimdi sırtıyordu. "Oldukça." "Davet edilmen çok güzel. Sen ."

Yatağın etrafına geldi, kenarına oturdu ve saçlarımı okşadı. "Tek umursadığım benim özel olduğumu düşünüp düşünmediğin."

Böyle şeyler söylediğinde, bana nazıkçe ve neredeyse saygıyla dokunduğunda, kalbimin etrafına özenle inşa ettiğim set zayıflamaya başlıyordu.

"Ne kadarlığına gidiyorsun?" Sesim muhtaç ve yapışkan mı geliyordu, çünkü bunu hissediyordum. Onun yatağında birkaç gün geçirdim ve onu arzuladım.

Bu bir sorundu.

"Bu sabah Chicago'da potansiyel bir sponsorla toplantım var. OutdoorNow onların sözcüsü olmamı istiyor."

"OutdoorNow? Vay canına. Bu... vay canına." Çevredeki en büyük outdoor şirketi idi. Dex'in onları temsil etmesini istemeleri gerçekten harikaydı. Ürkütücü. Biraz da çılgınca. Bunun için duyduğu heyecanı hissedebiliyordum.

"İç çamaşırınla modellik yapmanı mı istiyorlar?" Alay ettim.

"Sadece senin için şekerim. Henüz anlamayı yapmadım. Toplantıdan sonra gece uçağıyla Finlandiya'ya gideceğim. Pazartesi gecesi döneceğim."

Pazartesi. Üç gün sonraki gibi. Bir yalnızlık acısı hissettim, onu özliyordum ve o tam buradaydı.

Gidiyordu. Tıpkı Bridget ve Aspen'e söylediğim gibi. "Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

"Şekerim, sabahları ağzımı sana söyleyemeyecek kadar meşgul ediyorsun. Sonra bütün gün çalışıyorsun ve geceleri sen yazarken ben koçluk yapıyorum."

Doğruydu. Çok meşguldük. Dex'in Aspen'in Kutup Ayılarına koçluk yaptığı ve sonrasında erkek takımına yardım etmeye ikna edildiği haberi yayılınca, tüm çocuk takımları ondan yardım istedi ve o da hayır demedi. O zamandan beri saat üçten dokuzu geçene kadar oradaydı.

"Bu size ev inşaatımla ilgili güncellemeleri aktaran ben değilim," diye hatırlattım. "Burası Finlandiya, Fargo değil."

Omuzları çöktü ve bana biraz mahcup bir bakış attı. "Peki, tamam. Doğru, özür dilerim. Erteledim çünkü burada seninle olmak ve araya başka hiçbir şeyin girmemesini istiyorum. Ayrıca, yazdıklarını bir sır olarak saklıyorsun."

"Sana bundan bahsetmiştim," diye karşı çıktım. "Ve ben bu işi Finlandiya'da yapmıyorum."

Sonuna eklediği şımarıklık için bana bir bakış attı. "Hâlâ okumama izin vermiyorsun."

"İmkânı yok." Son kitap diğer yazdıklarımın daha ateşli ve daha yoğun. Yazdıklarımın memnundum ama Dex ne düşünürdü? Kötü bir kız olduğumu söylüyordu ama bu seksi zamanların bir parçasıydı. Kötü olmaktan o kadar uzaktım ki bu çok saçmaydı. Ayrıca, son hikâyemi onunla paylaşıp paylaşmamamın da bir önemi yoktu. Finlandiya'ya gidecekti. Sonra Denver'a ve hokey sezonu ile birlikte gelen tüm seyahatlere.

Yapışmayacaksa neden ona hikâyemi göstereyim ki?

"Pazartesi günü Hunter Valley'e mi döneceksin, Denver'a mı?"

"Burada. Seninle bu yatakta." boş yeri okşadı. Bu yatakta yaptığımız onca şeyi düşününce yüzüm kızardı.

İç çekti. "Gitmem gerek. Uçak bekliyor. Saat daha erken, sen uyumaya devam et."

Eğildi, beni öptü ama ben başımı çevirdim. "Dex! Hayır, hayır! Korkunç bir sabah nefesim var." Onunki ise nane kokuyordu.

Güldü, sonra alnımdan öptü.

"Seni Finlandiya'dan arayacağım. İyi ol. Döndüğümde kötü olabilirsin."

DEX

"GEÇTİĞİMİZ YIL, sizin şirketimize çok uygun olacağınızı düşündük."

OutdoorNow'un CEO'su Ellen Masters, Chicago'daki şirket ofisinde büyük bir konferans masasında karşımda oturuyordu. Onunla birlikte üç meslektaş bir tarafta oturuyordu, ben de diğer taraftaydım. Menajerim Scott yanımdaydı.

Duvardan duvara pencerelerden görünen yüksek katlı manzara oldukça muhteşemdi. Montana'da bir haftadan fazla zaman geçirdikten sonra yeşili özlemiştim. Açık alanları. İnsanların yokluğunu.

Hunter Valley bakış açımı değiştiriyordu.

Markasını macera üzerine kurmuş bir işletme için, keskin kurumsal kıyafetleri içinde açık havadan çok uzak görünüyorlardı. Ben de kendi takım elbisemin içinde bir hokey oyuncusuna pek benzemiyordum. Yine de bu bir işti. Büyük bir iş. Sözleşmede önerdikleri rakam, Silvermines ile yaptığım sözleşmeden daha büyük olacaktı.

Onun sözleri üzerine daha dik oturdum ve takım elbisemi düzelttim.

"Ama Haziran ayındaki bar olayı bizi gerçekten iki kez düşünmeye sevk etti." Başıyla onaylayan diğerlerine baktı.

Scott'a baktım, gözünü bile kırpmadı. Asansörde bana toplantıyı atlatmak için onların mücadele hakkındaki düşünce ve görüşlerine dayanmam gerektiğini söylemişti.

"Olanlar için özür dilemek de dilemeyeceğim," dedim.

Ellen'in sağındaki kadınlardan biri nefesini tutmuş, açıkça şaşırmıştı.

Konuyla ilgili söyleyeceklerimi bitirmeme izin vermelerini umarak elimi kaldırdım. "Sorumluluğu inkar etmiyorum ya da olanları küçümsemiyorum, ancak medyanın her türlü çarpıtmasından arındırılmış yalın gerçek, bir kadının zorbalığa ve tacize uğradığıdır. Sözlü olarak, ama kelimeler cinsel olarak tehdit ediciydi. Buna seyirci kalmayacağım. Adam geri adım atmayı ya da önce benim denediğim mantığı dinlemeyi reddetti. İlk yumruğu o attı, ikincisini de ben attım."

Durdum ve köşeden Scott'ın çenesinin sıkışmasını izledim. Komisyonu tehlikedeydi.

"Şiddete göz yumduğunuzu söylüyorsunuz," dedi Ellen, kelimeleri dikkatle seçerek.

Başımı salladım. "Hayır. Saldırıya uğrarsam kendimi savunurum ve benim kadar güçlü olmayanları da savunurum. Dikkat edin, zayıf demedim. Bu olayın merkezindeki kadın *zayıf değildi, değildi*. Kendisinden daha büyük ve onun için tehlike arz eden biri tarafından tehdit ediliyordu. Onun için zorbasına karşı durdum. Bu olayın sosyal medyada viral hale gelmesi, bağlamından koparılması ve buz dışında bir infazcıya dönüştürülmem konusunda hiçbir şey yok."

"İşte bu yüzden sizi ortaklık için sorguluyoruz. Ailemize katılmış olacaksınız ve müşterilerimiz internette ve medyada gördüklerine inanacaklar."

"Sponsorluk olsun ya da olmasın, başkalarını korumaktan vazgeçmeyeceğim. Bu özelliğime saygı duymalısınız. Takım arkadaşlarım ve orada bulunan diğer kişiler de saygı duyuyor."

Nefesimi tuttum çünkü o an gelmişti.

Ellen sanki son kararını veriyormuş ya da bana işkence ediyormuş gibi bir an durdu.

"İşte bu yüzden sizinle ilgili son haberlerin gerçek Dex James olduğunu düşünüyoruz."

Kaşlarımı çatarak Scott'a baktım ve ona "*Neden* bu?" diye sordum.
Bak.

"Son filmi görmedin mi?" Ellen eğlenmiş bir ses tonuyla sordu.

"Montana'daydım." Eyalette internet ya da sosyal medya erişimi yokmuş gibi gösterdim.

Scott cep telefonunu çıkardı, birkaç kez karıştırdı ve sonra bana uzattı. Makaleleri ve paylaşımları ekran görüntüsüne almış olmalıydı çünkü birbiri ardına kış kompleksinde çocuklarla buz üzerinde çekilmiş fotoğraflarım vardı. Bir tanesinde kafamda bir külah vardı ve kızlara eğlenceli bir paten talimi yaptırıyordum. Fotoğrafa bakıp gülümsemekten kendimi alamadım. Bir diğerinde ise antrenman bitiminde buzu terk eden bir grup çocuğa beşlik çakıyordum. Evet, çok iyi vakit geçirmiştım.

"Evet, biliyoruz," diye ekledi

Ellen. Kaydırmaya devam
ettim. Oh, kahretsin.

Lindy ve benim fotoğraflarımız vardı. Hiç açık saçık değildi çünkü bir kez bile toplum içinde öpüşmemiştik. Sitenin dışında el ele tutuştığımız bir fotoğraf vardı. Bir diğerinde pistin yanındaki bankta birlikte oturuyorduk. Herkesin ondan hoşlandığını anlayabileceği bir şekilde ona gülümsüyordum. Manşetleri taradım.

Dex'in Dame'ı var mı?

Seksi Dexy ve Montana'lı Gizemli Kadın Dex

James: Kavgacı mı Erkek Arkadaş mı?

Seksi Dexy. Kahretsin, bundan nefret ederdim. Sanki bir porno yıldızıymışım ya da tamamen erkeklerden oluşan bir revüdeymişim gibi geliyordu.

Bunun yanı sıra, sosyal medyanın her yerine yapıştırılmaktan memnundum ama Lindy değildi. Yine de beklenen bir şeydi, insanların hayatındaki bir kadın hakkında spekülasyon yapması. Bunun bu kadar hızlı ya da ben farkına bile varmadan gerçekleşeceğini düşünmemiştim. Paparazziler etrafımızı sarmamıştı. Bir flaş bile görmemişim ama bugünlerde bunun hiçbir anlamı yoktu.

Bilmem gerekirdi. Bu sabah Lindy ile yataktaydım ve o zaman bu konuda hiçbir şey bilmiyordum, çünkü kesinlikle bir şeyler söylerdi. Yani ya yeniydi ya da sosyal medyayı pek kullanmıyordu. Belki ikisi de. Mallory'nin yapması dışında ve bu konuda her şeyi bildiğinden hiç şüphem yoktu. Neden sessiz kaldığını merak ediyordum. Belki de bana Lindy ile bir şans veriyordu.

Onu gördüğünde ne düşünecekti? Panik mi? Kızacak mıydı? Saklanacak mıydı? Kimsenin onun bir aşk romanı yazarı olduğunu bilmesini istemiyordu ve şimdi hayatı tüm dünyaya yansıtacaktı. Eğer medya araştırmaya başlarsa...

"Görünüşe göre imajınızı değiştirmişsiniz," diye ekledi Ellen. "Özel bir kadın mı?"

Cevap vermeden önce nefes bile almadım. "Evet, artık hayatımda özel bir kadın var. Umarım beni elinde tutmak ister çünkü ben onu elimde tutmayı planlıyorum. Ellen, ben her zaman olduğum kişiyim, kız arkadaşım olsun ya da olmasın," diye karşılık verdim, sonra telefonu bıraktım ve masanın karşısındaki dört kişiye baktım. "OutdoorNow ile çalışmak istiyorum. Uzun zamandır istiyorum. İşiniz ve hayırseverlik hedefleriniz benimkilerle örtüşüyor ve ben birlikte uzun vadeli bir gelecek görüyorum, umarım bazı çocukların hayatlarını daha iyi hale getirebiliriz. Umarım siz de öyle düşünüyorsunuzdur."

Ellen sonunda -sonunda!- *gülümsedi*. "Biz de öyle. Anladığım kadarıyla bir gösteri maçı için Finlandiya'ya gidiyorsunuz. Uçağınızı kaçırmamanızı istemeyiz. Ayrıntıları Scott'la birlikte hallederiz."

Bu kadar mıydı? Izgara, ızgara, ızgara ve sonra gitmek? Benim hakkımda kararını çoktan vermişti ama söyleyeceklerimi duymak istiyor gibiydi. Makul bir hareketti, ancak çapraz sorgudan önce gidebileceğimizi söyleyebilirdi.

Ayağa kalktım, ceketimin düğmelerini ilikledim.

"Ekibe hoş geldiniz," dedi, o da ayağa kalktı ve elini uzattı.

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi sıktım ve sonunda rahatlamış bir şekilde sııttım. Peki ya Lindy ve medya ne olacaktı? Montana'ya dönüp onu koruyamazdım. Lanet olası Finlandiya'ya gidiyordum.

LINDY

Mav'in kiralık evinin kapısını . Bridget öğleden sonra mesaj atarak akşam yemeğine gelmemi, gelmezsem beni bulması için Scout'u göndereceklerini söyledi.

Masamda güldüm çünkü Scout çok zekiydi, beni kesinlikle bulurdu ama küçük köpek bacaklarıyla biraz zaman alabilirdi.

Mav kapıyı açtı, bulaşık havlusu omzundaydı. Üzerinde Steaming Hotties tişörtü vardı. Tekrar.

"Sanırım pembeye karşı bir ilgin var," dedim onu geçip eve girerken. Scout çok hızlı bir şekilde ortaya çıktı ve baldırlarıma kaydı. Onu sevdim.

"Kız kardeşine karşı bir şeyler hissediyorum ve bu gömlek bana onu hatırlatıyor." Çömeldiğim yerden ona baktım. "Ciddi misin?"

"Theo'yla girdiğim bir iddiayı kaybettim," diye itiraf etti, ağzının kenarından yumuşak bir gülümseme yayıldı.

Ev çok büyüktü, muhtemelen benim küçük evimin üç katı büyüklüğündeydi. Mav bir televizyon güreşçisi gibi yapılı olduğu için her şeyin büyük olmasına ihtiyaç duysa da, hiç kimsenin altı ya da yedi yatak odasına ihtiyacı yoktu. Geçici olarak bile.

Ancak şu anda benim de bir evim yoktu, bu yüzden geçici barınma konusunda bir şey söyleyecek biri değildim.

Mav ve Scout açık Fransız kapılarına ve ötesindeki verandaya doğru yönelirken ben sesleri takip ederek mutfığa girdim. Izgara et kokusu ağzımı sulandırdı, bu yüzden onun ızgara ustası olduğunu varsaydım. Bridget ortadaki adada domates dilimliyordu ve bir adam da onun karşısındaki tabureye yerleşmişti. Açık kahverengi saçları ve açık renk gözleriyle çekici biriydi. Önünde yarısı bitmiş bir bardak bira vardı, bu da bir süredir burada olduğunu gösteriyordu.

"Hey!" dedi Bridget, parlak gülümsemesini bana çevirerek. Gözlüklerini yukarı kaldırmak için elinin tersini kullandı. "Bu Theo, Mav'in diğer kardeşlerinden biri."

Theo ayağa kalktı ve başıyla selam verdi. "Merhaba."

Bridget, "Bu Lindy, kız kardeşim," diyerek tanıştırma faslına geçti.

"Doktor," dedim, sanki dördünü mesleklerine göre ayırabilirmişim gibi. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Theo, Dex'e hiç benzemiyordu. Ya da Mav'e. Uzun boyluydu, 1.80'in üzerindeydi ve sağlamdı, diğer ikisinin cüssesine sahip değildi. Silas adında bir kardeşleri daha olduğunu biliyordum ama onunla tanışmamış ya da fotoğrafını görmemiştim.

Beni inceledi ve ben kıvrınmamaya çalıştım. Her zaman bu kadar gergin miydi? "Lindy. Ah, şimdi her şey anlaşıyor."

Kaşlarımı çattım çünkü bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"O ve Dex'i mi kastediyorsun? Biliyorum, değil mi?" Bridget dilimleri bir tabağa koyarken, "Biliyorum," dedi.

"Neyi biliyorsun?" Aralarına bakarak sordum.

Bridget bıçağı yere bıraktı ve dönerek kalçasını tezgâha yasladı ve bir elini kalçasına koydu. "Sen ve Dex'in çok *meşgul olduğunuzu* biliyorum.

Bu hafta. Bu yüzden sana mesaj bile atmadım. Böyle bir itidal gösterdiğim için gurur duymalısın."

Bunu düşünmemiştim bile. Ya da *meşgul olduğumuzdan* beri başka bir şey.

"Evet, işim vardı ve Dex şehirdeki tüm çocuk hokey takımlarına koçluk yapmaya başladı."

"O değil." Gözlerini devirdi, sonra salladı. "Yani benim tavsiyemi dinledin."

Pazartesi günü Sierra'nın antrenmanı sırasında Aspen'le birlikte neyi zorladıklarını hatırlayarak kızardım. Bunu yapmamak imkânsızdı. Beni becermesini istediğimi söylediğimden beri Dex'le yaptığımız şeyler çok yaramaz ve kapsamlıydı.

"Ve benim söylediklerim de geçerli. O geçici," diye tekrar hatırlattım. "Şu anda Finlandiya'ya gidiyor. Finlandiya! Yani, eminim çok güzel bir ülkedir, ama bu benim ne demek istediğimi daha iyi kanıtlıyor."

"Finlandiya yine de harika. Muhteşem saunaları var. Hiç gittin mi?" Theo sordu.

"Saunaya mı Finlandiya'ya mı? İkisine de hayır," diye cevap verdim. Seyahat etmek istiyordum ama o ülke listemin üst sıralarında değildi.

Bridget, "Onunla birlikte gidebilirdin," diye dürtükledi.

"Finlandiya'ya mı?" Biraz şaşırarak sordum. "Bu sabah gitmeden yaklaşık üç dakika önce söyledi."

"Şaka yapmıyorum. Onunla takılmak için geldim ve bana şehir dışına çıkacağını hiç söylemedi. Şimdi nedenini anlayabiliyorum."

Kaşlarımı çattım ve devam ettim. "Benim bir işim var. Öylece Finlandiya'ya gidemem." Kaç kere Finlandiya dedim ben?

Bridget gözlerini kıstı. "Geri geliyor... Pazar günü mü?"

"Pazartesi." Daha da uzun. Daha bu sabah gitti ve ben saatleri sayıyordum. Yaşadığım bu his... özlem, büyük bir sorundu. Bir kaçamak için bu kadar muhtaç olmamalıydım.

"Yine de..."

"Eylül ayında antrenman kampı, sezon öncesi ya da her neyse var," dedim ona, yaklaşan programını işaret ederek.

"Temmuz ayındayız!" Bridget, sanki hatırlatmaya ihtiyacım varmış gibi, "Temmuzdayız!" dedi.

"Burası Hunter Valley değil."

"Tost makinesinin altındaki her şeyle buluşuyor," diye hatırlattı, erkek listemi kastederek.

"Ama o burada olmayacak."

"Tost makinesi mi? Kız şifresiyle mi konuşuyorsun?" Theo sordu.

Dönüp ona baktık. Adamın soğuk mu, ciddi mi, gergin mi, yoksa ne olduğundan emin değildim. Mav'ın duygularını ve sözlerini kontrol altında tutan bir buz kütlesi gibi olduğunu düşünüyordum, ama Mav kardeşinin yanında bir stand-up komedyeniydi.

Bridget bana baktı, sonra Theo'ya bir gülümseme verdi. "Evet."

Ona küçük kardeşinin taşaklarındaki döllerini siktiğimi söylemeyeceği için rahatlamıştım. Tanrım, kitaplarımda yazdığım gibi düşünmeye başlamıştım. *Dex'in taşaklarına boşalmak mı?*

Hmm... Bunu daha sonra yazmak için not etmeliyim. "Dex bana muhasebeci olduğunu söyledi."

Seksi hikâye düşüncelerimden sıyrıldım ve Theo'ya baktım. "Evet, bu doğru."

Bridget buzdolabına gitti ve bir şişe şarap çıkardı. "Benim hakkımda başka ne söyledi?"

"Sana söyledim ama hepsi erkek şifresiydi."

Ben Theo'ya sırtırken Bridget elime bir kadeh şarap tutuşturdu. O da . Yani gülümsedi. Zar zor.

"Ben buradayım!"

Mallory'nin bağırışını bir kapı çarpması izledi. Scout verandadan oturma odasına ve ön kapıya doğru koştu ve ardından yüksek sesle havladı.

"Kimmiş iyi çocuk?" Mallory, Scout'u överek mırıldandı. "Oh, evet öylesin. Sen çok iyi bir çocuksun. Tırmık ister misin? Tam . Oh, seviyorsun

değil mi?" Sonra güldü. "Tam bir yalayıcısın! Tanrım, Scout, bu dil delilik."

Theo boğazını temizledi ve ben de en iyi arkadaşının bir köpekle konuşma şekline gözlerini Bridget'e baktım. Neredeyse kulağa... yaramazca geliyordu.

"Bridge, kız kardeşin ve D hakkında çıkan tüm haberleri takip ediyordum."

Mallory sonunda Scout'u sevmekten vazgeçti ve mutfağa geldi. Dondu kaldı. Sözleri de öyle. Beni beklemediği belliydi ama Theo'ya bakışından daha büyük bir sürpriz olduğu ve onu susturacak kişinin o olduğu anlaşılıyordu.

Birinci sınıf öğretmeni olduğu için yazları izinliydi ve kesinlikle bu izinleri en iyi şekilde değerlendiriyordu. Onu Bridget'le anaokulunda tanıştıklarından beri tanıyordum ve tanıdığım en dışa dönük, dışadönük insandı. Bu iyiydi çünkü Bridget tam tersiydi ve anne babamız öldükten sonra Bridget'e gerçekten yardım etmişti. Onu ikinci küçük kardeşimmiş gibi severdim.

Beni ve Dex'i takip ettiği zamanlar hariç. Birlikte olduğu gibi. "Theo," diye fısıldadı ve boynunu okşarken yüzünde bir kızarıklık belirdi.

Saç.

Bridget'e tekrar baktım ve o da bana göz kırptı.

"Mallory," diye cevap verdi Theo. Adam son derece soğukkanlı olduğu için gözlerindeki bakış hafifti ama kızın her santimini nasıl da içine çektiğini fark etmemiş olamazdım.

Hmm...

"Ben... Senin şehirde olduğunu bilmiyordum," dedi Mallory, şaşkınlığını üzerinden atıp Theo'nun yanındaki tabureye yerleşerek. *Tam* onun yanına.

"Evet. Hafta sonu izin aldım. Dex telefonda bana burada ne kadar harika şeyler olduğunu anlatıyordu ve ben de kendim görmek istedim."

"Ama sen daha yeni buradaydın... Ne? Geçen hafta mı?"

Theo bakışlarını bana çevirdi ve Mallory de onu takip etti.

"Evle ilgili her şey nasıl gidiyor Lindy? Dex'le daha uzun süre kalmak zorunda mısın?"

Mallory'nin sorusu bana yönelik olsa da Bridget, "Mav, Bixby'yi müteahhit olarak aldı," diye açıkladı. "James Inn işinde çalışıyordu ama şu anda orada olan tek şey son çerçeveleme olduğu için bizim evle o ilgileniyor. Çatı ustalarıyla ve başka kimlerin dahil olması gerekiyorsa onlarla koordinasyonu sağlıyor."

Başımı salladım, çünkü Pazartesi günü Mav bana hizmet vermeyi teklif etmişti ve benim onu geri çevirmeye hiç niyetim yoktu. Kabul etmeliydim ki - kendime- bu sorunla başka birinin ilgilenmesi beni rahatlatmıştı. Özellikle de pek fazla olmayan boş zamanımı Dex'le yatakta geçirdiğimden beri.

"Evet, beni her gün arayıp gelişmeleri bildiriyor," dedim. İlerleme kaydediliyordu. Elektrik ve gaz tekrar açılmıştı ve çatıdaki deliğin çerçevelenmesi tamamlanmıştı. Sırada kiremitler vardı ve daha sonra evin yan tarafındaki tahtalarla kapatılmış deliklere geçeceklerdi. Yedek pencerelerle birlikte yeni bir soba da sipariş edilmişti.

"Yani evin dışında iyi misin?" diye dürtükledi. "İdare ediyorum," diye tarafsızca cevap verdim.

Kaşlarını kaldırdı, sonra telefonunu çıkardı. "Görünüşe göre gerçekten iyi idare ediyorsun." Telefonunu yüzümüze doğru çevirdi ama ne Bridget ne de ben okuyabildik. Telefonu ondan almak için geniş tezgâhın etrafından dolaştım. "Dex'in adı için bir uyarı ayarladım."

En son haberlere göz gezdirdim ve işte oradaydım. Sosyal medyada. Ve bir spor sitesinde. Ve... "*Right Now* dergisinde miyim?"

Kuaförde bir kopyasına göz atmıştım ve şimdi *içinde* ben mi vardım?

Mallory neşeyle ellerini çırttı. "Bu delilik, değil mi? Dex'in *Bir İlişkide*."

Bridget'e baktım. "Bundan haberin var mıydı?"

Gülümsedi. "Mallory işaret sonra. Ama her şey . Sevimli." "O benim erkek arkadaşım değil!" Makalelerden birini tarayarak söyledim.

Mav bir hamburger tabağıyla geldi, onları bir poşet ekmeğin yanındaki adaya koydu.

"Bundan emin misin?" diye sordu.

"Dex senin özel olduğunu düşünüyor gibi görünüyor," diye ekledi Theo.

Hepsine baktım ve onlar da bana... beklentiyle mi bakıyorlardı?

"Aynı şeyi daha kaç kere söylemem gerekiyor?" Özellikle kimseye sormadım. Hayır, hepsine, çünkü kendimi çeteleşmiş hissettim.

Mallory, "Yaşının bir önemi olmamalı," diye belirtti.

Ona el salladım. "Evet, onu bıraktım." Bu, ilk seferinde boşalmadan önce beni üç farklı şekilde becerme dayanıklılığına sahip olduğunda oldu. "Ama sorunlarımı iş için seyahat ettiğini söyleyerek daraltabilir miyim? Hiç yanımda olmayan bir adamla ilişki yaşayamam. Çocuk istiyorum. Birbirinizden üç bin mil uzaktayken hamile kalmak oldukça zor."

"Dex'ten hamile kalmaya mı çalışıyorsun? Bu çok hızlı oldu. Mallory teyze olabilir miyim?"

Arkamı döndüm ve Mallory'ye ters ters baktım. Bu onun çok aşına olduğu anne-öldüren bakışıydı. Beşinci sınıfta Bridget'le birbirlerinin perçemlerini kestikleri zamandan, onuncu sınıftaki bir partiden eve sarhoş döndükleri zamana kadar.

Dex'le çocuk yapmayı düşünmemiştim bile. Çocuklarım geleceğimin var olmayan, şekilsiz lekeleriydi. Dex'i hokey çocuklarıyla görünce, onlarla iyi anlaşacağını biliyordum. Ama söylediklerimde ısrarcıydım. Dex bir kaçamak olduğu için aday değildi. Ve benim bir kaçamaktan çocuğum olmazdı. Özellikle de aleti dört bin mil uzaktayken. Elbette seks oyuncaklarımdan biriyle de boşalabilirdim ama son duyduğuma göre onlar insanı döllemiyormuş.

"Sen ve Bridget on dört yaşındayken Mallory Mornay sana bu konuda ne demiştim?"

Gözlerini devirdi.

O ve Bridget aynı anda, "Asla Bebek Annesi olmak istemezsin," dediler.

Onu işaret ettim ve bakışlarımı sürdürdüm. "Aynen öyle."

Mav, "Bebekler bir yana, eğer birlikte olmak istiyorsanız, bunu ," dedi. Bridget'e tatlı bir bakış attı.

Kaşlarını çattım. "Şu anda Finlandiya'ya giden bir uçakta. Silvermines'i bırakıp Hunter Valley'e taşınacak ve çocuklara hokey koçluğu yapacak değil ya. Sözleşmesi var. Benim için bırakmasını da istemem zaten. Bu onun işi. Onun tutkusu. Asla seçim yapmasını beklemem."

Tıpkı ailem öldüğünde hayallerimden vazgeçmek zorunda kaldığım gibi. Yazar olma fikrinden vazgeçmiştim çünkü istikrarlı bir iş değildi. Garantili bir gelir yoktu. Sağlık yardımı ya da emeklilik planı yoktu. İstikrarlı bir iş için hayalimi bırakmak zorunda kaldım ve Bridget'e baktığım için hiç pişman olmasam da hayatımı askıya aldım. Ancak şimdi onu geri kazanmaya başlıyordum ve bu son kitapla, kelimelerin gerçekten nasıl geldiğini ve hikaye hakkında heyecanlandığımı, bir şeye sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu anladım.

"İstifa edebilirsin," atıldı Theo.

"İşimi mi bırakayım?" diye sordum. "Faturalarımı nasıl ödeyeceğim?"

James'in servetine ya da profesyonel bir hokey takımıyla sözleşmeye sahip değildim. Elbette, yazmayı bırakacak kadar başarılı olmak istiyordum ama ne kadar hızlı yazarsam yazayım, bu yakın zamanda olacak gibi görünmüyordu.

Bridget bana yumuşak bir gülümseme verdi ve başını salladı. Şu anda bu büyük ve gösterişli evde yaşıyor olsa da beni anlıyordu. Mav ona maddi olarak bakacaktı, buna şüphe yoktu. Çalışmak, iz bırakmak istiyordu. Hâlâ lisedeki uzun süreli yardımcı öğretmenlik işi için haber bekliyordu. Mav'le evlendikten sonra banka hesabında kaç sıfır olursa olsun çalışmak istiyordu.

Çünkü yapacaklardı. Bunu biliyordum. Onlar da biliyordu. Muhtemelen Scout bile biliyordu.

Mallory kaşlarını çattı. "Bu berbat bir şey. Ama lütfen bana Dex ve hokey çok iyi bir ilişki yaşadığını söyle. Gol attığını. Yine

ve tekrar. Belki de sert davrandı ve sen de onun ceza evine girmesine izin verdin-"

"Tamam o zaman," dedi Theo ayağa fırlayarak. "Hamburger isteyen?"

DEX

Finlandiya ile Montana arasındaki zaman farkı çok kötüydü. Vardığımda Lindy uyuyordu. Benim yatağımda. Onu uyandırmak istemediğim için mesaj atmadım. Doğruca gösteri maçının yapılacağı piste gittim ve takımımın bağlantı kurdum. Medya saatinden önce saatlerce antrenman yapmıştık.

Panoların dışında dünyanın dört bir yanından oyuncularla röportaj yapmaya hazır haber kaynakları sıralanmıştı. Bir düğündeki karşılama sırası gibiydi ama biz kendi takımımızın formalarını ve patenlerini giymiş hokey oyuncularıydık.

Sports Now ilkti.

"Sezon nasıl gidiyor?" diye sordu adam. Amerikalıydı, üzerinde kot pantolon ve şirketinin logosunun olduğu bir tişört vardı. Bana Mav'in kahve dükkânındaki tişörtünü hatırlattı.

"Burada bu kadar yetenekli oyuncuyla birlikte olmak harika," dedim.

"Haziran ayında, sağ kroşeni buz için ısıtıyordun."

"Sosyal medyada yayılan olayı kastediyorsun." Ne hakkında konuştuğu konusunda net olmaya çalışıyordum.

"Bu doğru."

"İfademi olay olduktan sonra verdim ve arkasındayım." Ona yeni bir şey söylemiyordum. Bir kadını korudum ve bir dangalağın burnunun kırılması gibi önemsiz bir şey yüzünden tekrar gündeme gelmesine gerek yoktu. Dex James olmasaydım, bu olay spor haberlerine konu olmak yerine barın fedaileri için küçük bir aksiyondan başka bir şey olmazdı.

"Hepimizin seni Montana'da birlikte gördüğü kız arkadaşın buz dışında bir infazcı olmana aldırmadığı için kendini oldukça şanslı hissediyor olmalısın."

İnfazcılar genellikle dördüncü hattaydı ve benim gibi birinci hatta ikinci hattaki bir oyuncuyla ya da kaleciyle uğraşmak isteyen rakip takım oyuncularının icabına bakarlardı. Buz üstünde kavga edenler onlardı. Ben bu kavgalara hiç karışmadım çünkü kimse benim enayi bir yumrukla yaralanmamı ya da elimin kırılmasını göze almak istemezdi. Benim işim sayı yapmaktı, kavga etmek değil. Ama buz dışında?

Adamın sorusu bana çifte orta parmaktı. Benim özel hayatımı ve medyanın bar kavgası üzerine kurduğu saçma sapan yorumları eleştiriyordu.

Öfkelendim ama filme alınıyordum. Davranışlarımın, ses tonumun, sözlerimin her nüansı incelenecekti. Benimle ilgili başka bir şey olmadığı için ortalığı karıştırmaya çalışıyordu. O da bunu biliyordu.

Sezon boyunca sürekli röportajlar yaptım. Tüm oyuncularla basınla nasıl konuşulacağı konusunda çalışan bir Silvermines halkla ilişkiler sorumlusu vardı ve ben de yıllar içinde öğrendiğim her şeyi kullandım. *Sakin ol, pozitif kal, kısa kes, atıp tutma, doğruyu söyle*. Sırıttım ve kendimi işaret ettim. "Kadınım, şanslı mı? Şanslı olan benim. Onun kadar mükemmel biri tarafından ilk turda seçilmek drafttan bile daha iyi."

LINDY

Cumartesi bütün günümü yazarak geçirdim. Hatta dünyayı engellemek için gürültü önleyici kulaklıklarımı bile taktım. Dex'in komşularında uzun ağaçlar olmasa da, dikkatimi dağıtacak herhangi bir şeyi şansa bırakmıyordum. Bu hafta hikâyemde istediğim kadar ilerleyememiştim ve elimden geldiğince çok şey atlatmam gerekiyordu. Dex artık neyin peşinde olduğumu bildiğinden, bir şekilde taslağımı okumasını bekliyordum. Ama yatakta bir kez bahsetmesi dışında beni zorlamadı.

Dex yokken, ilham perim yanımda olmasına ve bana eklemem gereken tüm yaramaz şeyleri söylemesine rağmen, kendimi kaptırdım ve yazdım. Elimde listemle markete bile gitmedim, sadece geçen gecedeki kalan pizzayı yedim. Pazar günü Lucy, kızını bir doğum günü partisine bıraktıktan sonra görüntülü sohbette yazma konusunda bana katıldı.

"Saat başı. Paylaş," dedi, yüzü dizüstü bilgisayarımın alt köşesindeki küçük pencerede. Otuz dakikalık aralıklarla yazdık, sonra ara verdik.

Arkama yaslandım ve gözlerimi ovuşturdum. "On dördüncü bölüm," dedim ona. "Bir şeyler atıştıracağım."

Sandalyeden kalkıp gerindim ve tezgâha gidip bir kâsenin içindeki salkımdan bir muz aldım.

"Lanet olsun, Lind. Bu... vay canına. Çok iyi. Bu hikayeye bayıldım. Ve cehennem gibi ateşli."

Koltuğa çöktüm. Övgüsü çok anlamlıydı çünkü yazar-arkadaş kuralımız her zaman acımasızca dürüst olmaktı. Birbirimizin tavsiyeleri yüzünden değiştirdiğimiz ya da tamamen çıkardığımız pek çok bölüm ve sahne vardı.

"Teşekkürler," dedim muzı soyarken. "Yazması hızlı oldu. Editör için kesinlikle zamanında bitirebileceğim ve ön sipariş konusunda panik yapmama gerek kalmayacak."

"Geçen haftadan bu yana kesinlikle çok konuştun ama tüm bu olanlara inanamıyorum. Yani, biz konuştuktan hemen sonra o ağaç evinizin üzerine düştü!"

Geçen Cumartesi gününden beri görüntülü sohbet etmemiş ya da birlikte yazmamış olsak da, e-posta gönderdik ve ona evden bahsettim.

"Evet, Tanrım. Bu çılgınlık. Mav - Bridget'in erkek arkadaşı her şeyin tamirini üstlendi."

"Gerçekten harika bir adama benziyor. Ama onun hakkında bir şey duymak istemiyorum. Kardeşi hakkında bir şeyler duymak istiyorum. Sana onun senin ilham perin olduğunu söylemiştim. Yüzüne o gülümsemeyi yerleştiren ve Batı'daki en seksi seks sahnesini yazman için ilham veren adam." Kendini yelpazeledi ve güldü.

"O... ilham verici," dedim, kelimelerimi dikkatle seçerek.

"Bana aletin o muzdan daha büyük olduğunu söyle."

Yeni soyulmuş meyveye baktım ve kameranın önünde salladım.

"Evet, öyle."

"Ve sen de yüzünü ona bu kadar yaklaştırdın."

Sırıttım. "Yaklaştım."

"O zaman bilgisayarı bırak ve gidip şu büyük muzı getir."

"Şu büyük muz Finlandiya'da." Elimdekenden bir ısırık aldım.

Ağzımda kesinlikle Dex'inkinden daha küçük.

Bu düşünce beni aynı anda mutlu, heyecanlı ve tahrik olmuş hissettirdi. Eğlenceli, ateşli bir adamla kaçamak yapıyordum. Aletinin ağzımda nasıl hissettirdiğini biliyordum. Ve bu beni ateşlendiriyordu. Ve yalnız.

"Bir gösteri hokeyi maçı için," diye ekledim, çünkü Lucy'nin hokeyi benden daha fazla takip etmediği açıktı. Ekranımdaki saate bir göz attım. "Bu gece. Ya da dokuz saat ileride olduklarına göre yakında." Evet, saat farkını kontrol ettim.

"O zaman telefonu kapat ve gidip adamını iş başında izle."

"O benim kaçamağım, erkeğim değil," diye açıkladım, işin ciddiye binmeyeceğini bildiğinden emin olmak için. Ciddileşmeyeceğini bildiğimden emin olmaya çalışıyordum. Onun evinde oturuyor olmama rağmen, benim banyo malzemelerim onunkilerle karışmıştı. Çamaşırlarımız sepette birlikte yığılmıştı.

"Riiiiiiight."

Kapının çalınmasıyla başımı kaldırdım. Bridget ve Mallory, kollarında yeniden kullanılabilir market poşetleriyle içeri girdiler. Mallory her zamanki gibi şirin bir şort ve çizgili bir gömlek giymişti. Saçları yarı açık yarı kapalıydı ve makyajlıydı. Bridget'in üzerinde yırtık kot şort, beyaz bir atlet vardı ve saçları dağınık bir topuzla başının üstünde toplanmıştı. Kızlar küçükken Mallory ile Bridget'ten daha çok alışverişe çıkardım.

Bridget, "Hokey maçı için atıştırmalıklar getirdik," diye duyurdu. "Seksi Dexy'yi iş başında izlemeliyim," diye ekledi Mallory.

Tanrım, bu lakap berbattı. Ama seksiydi.

Ekrandaki Lucy'ye baktım. "Mallory ve Bridget bunu yapmak için buradalar. Gitmem gerek."

Lucy bana el salladı ve ben de dizüstü bilgisayarımın kapağını kapattım. Onlar poşetleri mutfak tezgahının üzerine koyarken ben de son muz parçasını ağzıma attım.

"Cips ve salsa. Humus. Baharatlı barbekü cipsi," diye sıraladı Mallory bir şeyler çıkarırken.

"Guac?" Ben sordum.

Bridget çantasından iki avokado çıkardı. "Oluyor."

"Daha önce hiç bir oyuncuyu tanıyarak maç izlememiştim. Bu çok heyecan verici," diyor Mallory.

"Çocuklar nerede?" Buzdolabından aromalı gazozları çıkararak sordum. Mav bugünlerde Bridget'ten pek uzakta değildi.

Dex'le yaşadığım bir hafta içinde -hayır, Dex'in evinde yaşıyordum- onun kısmi bir sağlık delisi olduğunu öğrendim. Tabii ki egzersiz yapıyordu. Bunu bilmem için profesyonel bir hokey takımında olmasına gerek yoktu. Tek yapmam gereken onu soymak ve o sert, kaslı vücudun her santimine dokunmaktı.

Gazoz gibi şeylerde gereksiz şekeri -kendi deyimiyle- sevmezdi ve onun atıştırmalıktan anladığı meyve idi.

Ben de bundan ödün verip baharatlı cipslerimin yanında guac ve maden suyu içerdim. Avokado bir meyveydi.

"Yürüyüşe çıktılar," dedi Mallory. "Dex'i daha önce oynarken görmüşler." "Gittiğinden beri onunla konuştun mu?" Bridget sordu.

Başımı salladım. "Sadece birkaç mesaj ama ileri geri değil. Çılgın bir programları olduğunu söyledi."

"Röportajını izledin mi?" Bridget sordu. "Hayır.

Neden?"

"Sana bundan bahsetmedi mi?" Mallory'ye baktı, tıpkı küçükken olduğu gibi ortak bir sırları vardı.

"Çıkar ağzındaki baklayı." Parmaklarımı *ver* yaparak kıvırdım.

Mallory telefonunu çıkardı ve birkaç kaydırma yaptı. "Al." Bana doğru itti.

Bir spor sitesiydi ve videoya tıkladım. Bir spor spikeri Dex'e soru soruyordu. Üzerinde Silvermines forması, başında kaskı, elinde hokey sopası vardı. Terli ve kızarmıştı. Oynamaktan

Hokey, benimle seks değil. Gerçi o terli ve kızarmış ifadeyi daha önce çıplakken de görmüştüm.

Hepimizin seni Montana'da birlikte gördüğü kız arkadaşın buz dışında bir infazcı olmana aldırmadığı için kendini oldukça şanslı hissediyor olmalısın.

Nefesimi içime çektim ve bakışlarımı kızların üzerinde gezdirdim.

O mu şanslı? şanslı olan benim. Onun gibi mükemmel biri tarafından ilk turda seçilmek seilmekten daha iyi.

Ohmygod. Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

"Bunun bir kaçamak olduğuna emin misin?" Telefonu Mallory'ye geri verdiğimde Bridget fısıldadı.

Cevap vermedim, sadece atıştırmalıklardan bazılarını alıp kanepeye yerleşirken sözlerini tekrar tekrar gözden geçirdim. Kızlar guac'ı hazırlayıp sehpanın üzerine koyarken ben de uydudaki spor kanallarından birinde maçı açarak meşgul oldum.

Ma, ulusal marşlar da dahil olmak üzere bir dizi süslü oyun öncesi şeylerden sonra başladı.

Mallory birinci ve ikinci periyotlar boyunca en az on yedi kez "Tanrım, çok ateşli," dedi.

Dex buza her çıktığında içimden bunu söylüyordum. Paten kaymanın seksi olduğunu bilmiyordum ama onun hareketleri zahmetsizdi. Çocukların antrenmanlarındaki gibi, ama yoğun bir şekilde. Bir adamı panolara itti, sonra yere düştü ama hemen ayağa kalktı. Onu yedek kulübesinde su şişesinden su içerken izlemek bile seksiydi.

Kendini hokey oynarken buldu. Özellikle de spikere göre hat trick olarak adlandırılan üçüncü golü attığında.

"Lütfen bana ona üç gol atması için bir tür seks motivasyonu sunduğunuzu söyleyin," diye ısrar etti Mallory, televizyona bakıp Dex'in panolardan aşağı kaymasını ve son gol için takım arkadaşlarından eldivenli beşlik almasını izlerken.

"Ne?" Gülerek sordum.

"Her gol için sakso mu çekiyor?" Mallory sordu. "Hat trick için anal yapıyor mu?"

Bridget içkisinden bir yudum aldı ve Mallory'nin üzerine tükürdü.

"Lindy ve anal hakkında bir şey bilmek istemiyorum, tamam mı?" Bridget en iyi arkadaşına bakarak şöyle dedi.

"Lütfen, Mav için o delikten tamamen vazgeçtin."

Gözlerimi kocaman açarak Mallory'ye baktım. Bridget'in bakire olmadığını bilsem de, yetiştirdiğim küçük kızla anal seks yapıyor olabilecek bir kadını birbirinden ayırmak benim için zordu.

Bridget ona, "Lindy'nin seks hayatını düşünmek yerine birileriyle yatmalısın," dedi.

Mallory başını salladı. "İstiyorum. Hem de çok istiyorum. Theo'yu bekliyorum tabii ki. Eğer bir beyin ya da dalak üzerinde ameliyat yapabiliyorsa, o ellerin bir g-noktasında neler yapabileceğini hayal edin."

Bridget bana baktı. Ben Bridget'e baktım. Gülüştük. Ve . "Ne? Yanılmıyorum," diye ekledi Mallory.

Öyle olduğunu düşünmemiştim. Ama Theo kırılması zor bir ceviz gibi görünüyordu, ama bunu yapabilecek biri varsa, o da oydu.

Ben peçeteyle gözlerimi silerken Mallory tekrar söze girdi. "Onun uzakta olması seksi zamanlar geçiremeyeceğin anlamına gelmez. Bahse girerim telefon seksi yapmamışsınızdır. Ya da görüntülü sohbet seksi."

"Onun yatağına girmiş, o zaman neden telefon etme ihtiyacı duyuyor?" Bridget içkisinden bir yudum daha alarak sordu.

"Finlandiya'da." Mallory yüzünü bana döndü. "Hiç anlamıyorum, Lindy. Senin seks hayatına karıştığımdan beri bu çok açık. O yüzden lütfen, lütfen o adamla daha sonra görüntülü sohbet seksi yap. Bunu hak etti."

Haklıydı. Bu fikir ateşliydi. Ve benim kitabımda harika olurdu. İkisine de oyunda olduğumu söylemeyecektim. Omuz silktim, soğukkanlı davrandım.

Mallory, "Senden çok etkilendim Lindy Beckett," diye haykırdı.

"Neden?" Bir cipsin üzerine biraz guac koydum.

"Profesyonel bir hokey oyuncusunu paketlemek. Muhteşem biri. Güzel. Yetenekli.

Ve senden çok hoşlanıyor. Ayrıca sihirli bir aleti var," diye ekledi Mallory.

"Aspen'in yaptığını söylemedim," diye açıkladım cipsi çtırdatırken. "Ama bu doğru."

O da öyle.

DEX

Kravatımı gevşetmek için çekiştirirken ağır bir iç çekişle yatağımın kenarına .

Organizatörler biz oyuncuları hiç durmadan meşgul etti. Ülkede turist olarak bulunmuyorduk. Maç günü bile erkenden kalkıp pistte antrenman yapıyorduk. Sonrasında, başka bir medya geçidi vardı. Diğer oyuncuların çoğunu maçlardan tanıyordum, hatta bazılarını Silvermines'ten tanıyordum ama takas edilmişlerdi. Hepimiz taraftarlara iyi vakit geçirtmek için buradaydık ve oyunun rekabet seviyesi daha düşüktü, sıkı oynadık.

Her şey bittiğinde ve nihayet otel odama vardığımda çok yorgundum.

Lindy ve ben mesajlaşıyorduk ama hiç bağlantı kurmuyorduk. Ben buzdayken, o uyuyordu. Ben uyurken, o ayakta idi. Berbattı.

Ondan uzakta olmanın zor olacağını biliyordum ama nedense bu yolculukta bunu hissettim. Hokey oynamak benim hayatımken, ilk defa bir şeyleri geride bıraktığımı hissettim. Çekiliyormuşum gibi.

Normal sezonda daha da kötü olacaktı ama başka seçenek yoktu. Eşi ya da sevgilisi olan her oyuncu uzun süre ayrı kalıyordu. Bu oyunun bir parçasıydı ama Lindy'nin ciddileşmek istememesinin ana nedeniydi.

O benim evimdeydi. Benim yatağımdaydı. Ama buraya kadarmış. Kalıcı, sonsuza kadar, çitlerle çevrili bir ev ve Hunter Valley'de çocuklar istiyordu. Kararına saygı duyuyordum ve başından beri bu konuda dürüsttü. Ama lanetlenmişiz gibi hissediyordum ve çok uzakta olduğumuz için onu ikna etmek için hiçbir şey yapamıyordum. Aslında, bu sadece onun haklılığını kanıtlıyordu. İzinli olduğum birkaç ay içinde bile takıma ve sözleşmeme karşı yükümlülüklerim vardı.

Gümüş Madenlerle olan anlaşmamı istesem bile bozamazdım. Şimdiye kadar bu ihtimali hiç düşünmemiştim bile. Hokey ve Lindy arasında seçim yapmaya zorlanıyormuşum gibi hissediyordum. Sözleşmemin yasal metni ve Lindy'nin kendisi ikisine birden sahip olamayacağımı söylüyordu.

Lindy Montana'dan ayrılmayacaktı. Evinden ayrılacağını hiç sanmıyordum.

Cep telefonum çaldığında, onu aldım. Kalbim sanki pakla birlikte kaçacakmışım gibi çarpıyordu.

Harika oyun!

GÜLÜMSEDİM. Hayır, kahretsin, sııttım. Kardeşlerim bazı maçlarımı izledi. Hepsini değil, çünkü bir sezonda seksen iki maç vardı. Artı, az önce oynadığım gibi gösteri maçları. Ve playofflar. Oturup sürekli hokey izleyerek CEO ya da doktor olmadılar. Ama Lindy? Onun izlediğini bilmek farklı bir tatmin duygusuydu.

Teşekkürler. Eğlenceliydi.

Normal sezon maçları gibi yara bere içinde değildim. Sadece eğlence amaçlı olduğu için bu maç takımın rekoruna sayılmıyordu. Lig ve reklamcılar para kazanırken, oyuncular da hepimizin sevdiği şeyi yapıyordu. Oynamak. Baskı yoktu. Daha az vuruş vardı. Kavgı yoktu.

Seni uyandırdım mı?

Ben: Oyunun etkisindeyim.

VE MESAJLARINI.

Eve döndüğünde senin için bir şeyim var. Hat trick'in için bir hediye.

ŞİMDİ İLGİMİ ÇEKTI.

Ne oldu?

Hemen bir yanıt gelmedi ve tam soru işaretleri yazmaya hazırlanırken bir fotoğraf belirdi.

"Lanet olsun."

Anında sertleşmişim. Lindy'nin turkuaz bir gecelikle yatağımızda diz çöktüğü bir selfie'ydi. Göğüslerinin alt kıvrımları da dahil olmak üzere çıplak tenini ima eden seksi küçük kesikler vardı. Sakinleştirmek için elimi sikime bastırdım.

Şimdi. Hediyesi şimdi istiyorum.

Burada değilsin.

Bir kez olsun evimi özlemişim. Sikim ve ben anlaşıştık, bu hediye açmak için Montana'ya dönene kadar bekleyecek halimiz yoktu.

ME: Bir görüntülü sohbet açıyorum. Cevap ver.

Küçük film kamerası simgesine bastım ve yüzünün görünmesi için beş saniye bekledim. Sarı saçları dökülmüş ve sanki parmaklarıyla kabartmış gibi dağılmıştı. Arkasındaki yatak başlığını ve altındaki hafif yorganı görebiliyordum. Orada onunla birlikte olmayı arzuluyordum. Ben onu arkadan kavrarken o da yatak başlığını kavrasın istiyordum.

"ŞEKER," diye . "Dex."

"Benim hediyem tam olarak ne? Gecelik mi... yoksa sen mi?"

Parmağını ağzına götürdü ve naz yapar gibi ucunu ısırıldı. O kadar kötüydü ki.

"Hat trick yapmanın büyük bir olay olduğunu öğrendim. Bu, ne istersen elde edeceğin anlamına geliyor."

"Lanet olsun," diye tekrar fısıldadım.

Bu kadın.

Boşalmak üzereydim ve daha hiçbir şey yapmamıştık. Sadece o fotoğraf ve sözleri bile boksörlerimin içine pre-cum fişkırtmıştı. Pantolonum çok dar olduğu için açtım ve sikimi çıkardım. İçimi çektim. Sonra tabanını kavradım ve boştaki elimle yavaşça okşadım.

"Ne istersem mi?" Tekrarladım.

Başını salladı.

"Telefonu lambaya yasla ki hediyemi görebileyim."

Eliyle kamerayı kapattı ve dediğimi yaparken hoparlörden beceriksizlik sesi geldi.

Sonra tekrar ortaya çıktı, yatağın üzerinde geriye doğru kayarak telefonunu yerleştiği yan masaya baktı. Dizlerinin üzerindeydi ve üzerinde o seksi gecelikten başka bir şey yoktu.

"Çıkarmamı ister misin?" diye sordu, ince bir askıyı omzundan kaydırmak için uzandı. Koluna doğru sarktı, derin ipek bir memesinin üzerine düştü.

Başımı salladım. "Hayır. Öyle kal."

Güzel küçük bir çatıklık oluştu. "Beni çıplak istemiyor musun?"

"Küçük geceliklerine bayılıyorum. Seni büyük bir alay konusu gibi örtüyorlar." Ona doğru işaret ettim, ama muhtemelen bırakın elimi, kolumu bile göremiyordu. "O mükemmel göğüslerinin kabarıklığını görebiliyorum. Sert meme uçları dışarı fırlıyor. Ve altınız çıplak, değil mi?"

Başını salladı.

"İstediğim her şeyi alabileceğimi mi söyledin?" Tekrar sordum. Aynı ülkede değildim ve hâlâ yanımda olduğundan emin olmak için kontrol ediyordum.

Elleri kalçalarının üzerine yerleşti ve gözlerimi vücudundan aşağıya çekti.

"Herhangi bir şey." Sesi nefes nefese çıkıyordu ve telefonun küçük ekranından bile yanaklarının nasıl kızardığını görebiliyordum.

"Amın ıslak mı?"

Aletimi okşadım, tepesini parmakladım.

"Evet."

"Göster bana."

Topuklarından kalkarak yatağın üzerinde diz çöktü. Bir eliyle geceliğinin eteğini amını görebileceğim kadar yukarı çekti, ama serbest eliyle kendine dokunurken amını sakladı. Sonra etek düştü ve parmaklarını görmem için yukarı kaldırdı.

Parlıyorlardı.

"Tadına bak." Bu benim sesim miydi? Sanki çakıl taşlarını gargara yapıyormuşum gibiydi.

Şimdi sikimi tamamen okşuyordum, her seferinde işleri biraz yavaşlatmak için tabanı sıktım, ancak uzunluğuma bulaştığım sürekli pre-cum akışı hakkında hiçbir şey yapamadım.

Am sularına bulanmış parmaklarını emişini izlemek gördüğüm en seksi şeydi.

"Oyuncak kutusunu aldın mı, şekerim?"

Parmakları ağzının yanında dondu ve gözleri büyüdü.

"Bunu nereden biliyorsun?" Sözleri yumuşaktı ve zar zor duyuyordum.

Yani Mallory haklıydı. Lindy'nin seks oyuncakları vardı. her kadında olduğunu söylemişti ama başka kimsenin önemi yoktu.

"Senin gibi azgın ve bekâr bir kadının çekmecesini bunlarla dolu olmalı."

"Dex," diye nefes aldı ve topuklarının üzerine düştü.

"Ne? Azmışsın. İlk elden ne kadar olduğunu biliyorum. Neyin var göster bana. Onları evinde bıraktığından şüpheliyim."

Ağacın ilk vurduğu yer onun yatak odasıydı. Dallar tavandan ve bir dış duvardan içeri girmişti. Eşyalarını toplamasına ve diğer yatak odalarına taşımasına yardım etmiştim. Külot çekmecesini taşıyacağımı söylememe rağmen, ona dokunmamıştım. Oyuncaklarını kesinlikle görmemiştim.

"Geri döndüm ve bir tane aldım."

Sadece bir seks oyuncağı almak için özel bir yolculuk yapması, gerçekten azgın olduğu anlamına geliyordu. Onu tatmin etmek artık benim işimdi ve bunu yapmak için orada değildim. Bu berbattı.

"Kaç tane var?" Merak ettim. Bekâr bir kadının ne tür bir donanım ihtiyacı vardı?

"Dört."

Bunu düşünmek için bir saniyemi ayırdım. "Dört mü?"

Başını salladı, sonunda zulasının ortaya çıkmasından duyduğu ilk utançtan kurtulmuştu.

"Birinin emişi var, biri seyahat için ruj boyutunda. Bir diğeri sadece büyük ve sonuncusu da birleşik."

"Combo mu? Vibratörünle birlikte patates kızartması ve içecek gibi mi?"

Güldü. "Hayır. Aynı anda klitoris ve g-noktası uyarımı gibi." "Onu at gitsin. Bunu şimdi senin için yapıyorum."

Bana sinsi bir gülümsemeyle baktı. "Biliyorsun ama burada değilsin." "Yani evinden aldığın bu mu?"

Başını salladı.

"Göster bana."

"Oyuncak mı?"

Başımı salladım. "Hayır. Sen kullanıyorsun. Şapka numaram için istediğim şey bu. Seni oyuncağınla gelirken izlemek."

Ağzı açık kaldı. Onu kesinlikle şaşırttım.

"Bana karşı utangaç olma, şekerim. Seninle konuşacağımı biliyorsun. Git getir. Ben bekleyeceğim."

LINDY

Aynı anda hem ŞAŞKIN, hem gergin, hem de tahrik olmuşum. Heyecanlıydım, çünkü daha önce bir erkekle hiç böyle olmamıştım. Yaramaz. Eğlenceli. Samimi. Ve evet, farklı bir ülkede olmasına rağmen bu çok samimiydi.

Ama bu Dex'ti ve bana kendimi güzel hissettirdi. İstedığimi. İhtiyacım olduğunu.

Ben de yataktan fırladım ve oyuncağı çekmecedeki bıraktığım banyoya gittim. Yatak odasına geri koştum ve yatağın üzerinde süründüm.

"Tamam," dedim nefesimi tutarak.

"Arkana yaslan ve bana amını göster."

Aman Tanrım.

Sırt üstü uzandım ve telefona baktım.

"Beni biraz aşağı eğ, şekerim. Her şeyi görmek istiyorum."

Yer değiştirdim, telefona uzandım ve onu ayarladım, sonra yatağa yerleştim.

"Bu mükemmel."

Tavana baktım, bir an paniğe kapıldım. Başımı kaldırıp Dexe baktım.
"Bunu kaydetmiyorsun, değil mi?"

Parmağıyla bir işaret yaptı ve ben de tekrar telefona döndüm.

"Şekerim. Ben asla paylaşmam. Ve benim olanı korurum."

Evet, muhtemelen öyleydi.

"Bana güveniyor musun?"

diye mırıldandı.

Saçları dağınıktı, gömleği buruşuktu, üst düğmesi açıktı. Kravatı gevşek ve yamuktu. Orada gerçekten geç olmuştu ama o burada benimle birlikteydi.

Başımı salladım. "Bu tek taraflı mı?"

Güldü. "Kesinlikle hayır." Kamera vücudundan aşağı kaydı ve- "Oh!" İşte , birini . Kamera onu biraz bozmuştu ama iri ve sertti ve Tanrım, onu benim yüzümden okşadığı aleti dışında giyinik görmek çok seksiydi.

Başka bir şey söylemedim, sadece görebileceği şekilde geri çekildim, oyuncacı aldım ve açtım.

"Bacaklarını daha geniş aç şekerim. Siktir," diye homurdandı ayaklarımı yatağa koyup iyice açtığımda. Geceliğim yukarı kaydı, böylece belden aşağım çıplak kaldı.

"O muhteşem göğüsleri benim için aç."

Parmaklarımı kenarın altına soktum ve turkuaz kumaşı göğüslerimin altına çektim.

"Kahretsin, şu haline bak. Bana kendinle nasıl oynadığını göster."

Oyuncağı kalçalarımın arasına koydum ve merkezimde yukarı ve aşağı kaydırdım. U şeklindeydi ve yarısını içime kaydırdım. O kadar ıslaktım ki kolayca içeri girdi. Titreşim beni inletti.

"Yastık kalçalarının altında. Şimdi."

Elimi uzatıp bir yastık aldım ve altına sıkıştırdım.

"Kahretsin, ne kadar pembe ve ıslak olduğuna bak. Beni çok zorluyorsun, şekerim."

Sevdiğim noktayı bulana kadar içeri ve dışarı ittim, sonra elimi kaydırdım, böylece küçük emme kısmı klitorisimin üzerine yerleşti. Kalçalarımı oynatarak

üz

eri "Oh!"

nd "Bu şeyin titreşim ayarları var mı?" diye sordu.

e. "Evet." Gözlerim kapalıydı ve kalçalarımı döndürerek zevk.

"İçlerinden geç."

Dudaklarımı yaladım. "Yavaş ve garip bir ritim var, yavaş, yavaş, yavaş nabızlar gibi, sonra bir vızıltı. Daha hızlı." Nefesim kesildi. "Tüm darbeler ve hızlı. Ohhhhhh."

"Hangisi alaycı?" diye sordu. "Karışık olan."

"Şuna ayarla."

"Dex," diye sızlandım. Yüksek hıza bayılıyordum ve ondan biraz aldıktan sonra beni tekrar tekrar asılı tutan hıza geçmek zalimceydi.

"Günlerdir ne seni ne de amımı görmedim. Bunu otuz saniye içinde bitirmeyeceğim," dedi. "Parmaklarımın içinde olması gibi mi? Oynamak ve sonra çekmek gibi mi?"

"Evet!"

"Ve dilimi klitorisine koyup sonra değiştireyim mi?"

"Kaba olmayı bırak," dedim ona. Oyuncak g-noktama ve klitorisime karşı vızıldayıp zonklarken, şimdi buna giriyordum, söylediklerine alışıyordum.

"Ah şekerim, o küçük seksi geceliğinle oradasın, bacaklarını açmışsın ve bana vibratörü ne kadar iyi aldığını gösteriyorsun ve ben kötüyüm öyle mi?"

İnledim.

"Sikim hiç bu kadar sert olmamıştı. Bir şeyi hiç senin kadar arzulamamıştım, şekerim. O amcığın tadını alabiliyorum. Parmaklarımın etrafında kenetlendiğini hissediyorum. Klitorisin dilime karşı büyüyor ve sertleşiyor."

"Dex, yaklaşıyorum."

Ter tenimi buğulandırmıştı ve yastığın üzerinde kıvranıyordum. Elimi kullanarak oyuncağı Dex'in devasa itişlerini taklit eden bir ritimle hareket ettirdim,

Büyülü penis.

"Ben de öyle. Seni dinlerken ve çalarken izlerken kendimi rezil edeceğim. Ver onu bana, şekerim. Bana hediyemi ver."

Oh lanet olsun. Sıkıştığım da kalçalarım yataktan kalktı, titreşimler o kadar sert boşalmama neden oldu ki neredeyse canım yanacaktı. Dex'le bu tür bir orgazm yaşayamıyordum; aleti böyle titreşmiyordu ve ağzı mükemmel olsa da, bu emme çok güçlüydü.

"Ah, Lindy. Siktir."

Derin bir hırıltıyla boşaldı. Telefonuma baktım ve ekranın siyah olduğunu, elinin düştüğünü ve kameranin çözülürken kapandığını gördüm.

Aynı şey değildi. Vücudunun sert baskısını hissetmedim. Onun sıcaklığını. Kalçalarımın arasındaki o kalın hissi. Her türlü kirli şeyi söylerken nefesi boynumdaydı. Boşalırken onu izleyebilmem, bedenimde bulduğu hazzın içinde kaybolmam.

Çok hassaslaştığımda oyuncağı üzerimden çektim, bir kenara attım. Otur.

Yüzü tekrar telefona doldu. "Kahretsin, çok yoğundu."

Bakışları daha yumuşaktı, sesi rahatlamış, güçlü bir rahatlamayla yatışmıştı. "Hediye için teşekkür ederim. Yarın döndüğümde hazırlıklı ol."

"Hazır mısın?"

"Benim için bir kez yeterli değil. Seni şimdiden tekrar istiyorum." Kamerayı hâlâ sert olan aletine, sonra da yüzüne doğru çevirdi. "Bu oyun öncesiydi, hatırladın mı?"

Ön oyun. Eğer bu bir ısınma hareketiyse, başım beladaydı. Ve ben bunu istedim.

Başıma gelmeyen kalmadı.

DEX

Hunter Valley'e sanki oraya aitmişim gibi döndüm. Denver'daki büyük, yalnız çatı katıma değil. Çantalarımı küçük kiralık evin kapısına bıraktığımda ve kıyafetlerimi çıkarıp uyuyan Lindy' yatağına çırlıçıplak girdiğimde saat geç olmuştu. Bir gece önceki görüntülü görüşmemiz sona erdiğinden beri özlemini çektiğim şey buydu. Dört bin mil uçtuktan sonra olmak istediğim yerdeydim. Neredeyse.

Sıcacıktı ve yine o seksi geceliklerinden birini giymişti.

Kolumu ona arkadan doladığımda "Evindesin," diye mırıldandı.

Yumuşak kokusunu, onu hissetmeyi özlemiştim. Video seksi çılgıncaydı ama Lindy'nin mükemmel vücuduna dokunmak, öpmek, yalamak ve becermekle asla kıyaslanamazdı.

Onu uyarmıştım, ama burada beni beklediğini, benim olduğunu bilmek bana... özlem hissettirdi. Hoşnutluk. Tatmin. Onu ilk gördüğümde hissettiğim anlık çekim ve ihtiyaçtan daha derindi.

Romantik romanlardaki gibi iç içe geçmiş değildi. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum çünkü Helsinki havaalanında ciltsiz bir kitap kapmışım ve eve dönerken uçakta okumuştum.

Düştüm. Ben de öyle yaptım. Ona aşık oldum. Benimle aynı yerde olmaması umurunda değildi. Sabırlıydım ve o benim yatağımdaydı.

"Bu benim için mi, şekerim?" Elim ipeksi kumaşın üzerinde kaydırarak sordum. "Mmm, sevdiğini söylemiştin."

"Senin üzerinde," diye ekledim. hissetmek, kokusunu duymak, yorganın altındaki sıcaklığını hissetmek beni o kadar sertleştirmişti ki.

"Uyuyakaldığım için özür dilerim," diye mırıldandı. "Ne zaman döneceğini bilmiyordum."

"Bekledin mi?"

Yanağını yastığına, sonra da poposunu sert aletime sürttü. "Pek iyi değil. Seni özledim."

Seni özledim.

Sikeyim.

"Ben buradayım."

"Dex," diye nefes aldı, çarşafın altında kayarken.

Boynunun kıvrımlarına sokuldum. "Neye ihtiyacın var?"

"Sana."

Onun sözlerinden zevk aldım. Tek ihtiyacı olan bendim. "İçimde."

Evet.

Elimi küçük geceliğinin altına soktum ve göğsünü avuçladım. Kabarttım, meme ucunun avucuma doğru sertleştiğini hissettim.

"Dün gece bunları gördüm ve bunu yapmak için parmaklarım ağrıdı."

Sonra yön değiştirdim ve aşağı kaydım, yukarı ve benimkinin üzerine kaldırdım, onu açtım.

"Bana amımı göstermek için kalçalarını bu kadar güzel ve geniş açmana bayıldım. Benim için ıslandın mı?" Kendim için keşfederken sordum.

Kukusu ılık ve yumuşaktı, tıpkı bir gece önce olduğu gibi damlıyordu.
Onu elime almalıyım günler olmuştu ve bir türlü doyamıyordum.

Bir saniye daha bekleyemedim.

Vites değiştirerek, kaygan açıklığına hizalandım ve içine girdim. Bu açıdan yavaş bir hareket etti ve onu tıka basa doldurduğumda durdum.

"Dex," diye nefes aldı, poposunu bana doğru kıvrarak. Daha öpüşmemiştik bile, ama ben onun derinliklerindeydim.

Geceliği beline dolanmıştı ve omzundan bir kayışı çekerek bir göğsünü ortaya çıkardım.

Kahretsin, onu seviyordum, onu arkadan alırken yaramazca ortaya çıkıyordu. "Dex!" diye bağırdı, ben hareket etmeye başlayınca. "Daha sert."

Bu pozisyonda derine ya da sertçe giremiyordum, bu yüzden kucakladım ve yüzüstü olacak şekilde yuvarladım, sonra dizleri altında olacak şekilde kaldırdım. Onu istediği gibi almaya başladığımda başı hala sıcak yatağın üzerindeydi. Benim de sertliğe ihtiyacım vardı.

"mi?" Kalçalarını kavradım ve onu kabaca aldım. "Evet!"

Çok . Çok iyiydi. Sıcak, kaygan ve çıplaktı.

Hay sikeyim. İnledim.

Daha önce hiç prezervatif kullanmamıştı, kendini harika hissediyordu. Ten tene temas ıslaktı ve cennet gibiydi. Onu çıplak ele geçirme fikri taşaklarımı kaldırdı, orgazmım omurgamın tabanını inşa etti.

Bayan her zaman önce gelir, bu yüzden onu oraya götürmeliydim. Şimdi.

Başparmağımı yalayarak etrafına uzandım ve klitorisini çalıştırdım. "Oh Tanrım.

Dex. Ben... Ben-"

"Daha fazla mı?"

"Evet." Parmakları yatağın içine kıvrıldı.

Diğer elimi omurgasının dibine koydum, başparmağım kıcının çatlağına doğru kayd ve henüz oynamadığımız o noktayı buldum. Başparmağımın sadece bir fırçasıyla gerildi ve rozetin temastan sıkıldığını hissettim.

"Dex!"

Amcığı sikimi sağıyordu ve ben çok yaklaşmışım. Çok yaklaşmışım.

"Benim için gel, benim tatlı kötü kızım. O küçük alaycı kıyafetinle arkadan sikildin, klitorisin sertleşti ve kıcın-"

Evet, benim kız edepsiz konuşmalara bayılırdı. Oyunları gördüğüm gibi söyledim ve amı çıplak sikimi sağarken nefes nefese ağlayarak boşalmasını sağladım.

Bir kez derinlemesine ittim, sonra çok isteksizce geri çektim, kıcına ve sırtına fişkırttım, onu kalın çizgilerle boyadım.

"Siktir, şekerim," dedim sonunda nefesimi tuttuğumda. "Şimdiye kadar yaşadığım en iyi eve hoş geldin."

DEX

TELEFONUM BENİ UYANDIRDIĞINDA, yatağa çaprazlamasına yayılmışım, pencereden güneş ışığı sızıyordu. Lindy gitmişti. Saatin on buçuk olduğunu gördüğümde nedenini anladım. Salı günüydü. O işeydi ve ben de jetlag olmuşum.

"Ne?" dedim. Yatağa girdiğimde komodinin üzerine koyduğum cep telefonunu aldım.

"Sözleşmeyi Pazartesi günü gönderiyorlar." Arayan Scott'tı.

Yuvarlandım ve tavana baktım. Çıplaktım ve sabah odunum vardı. Kahretsin, Lindy'ye tekrar

ihtiyacım vardı. "Öyle mi? Neden geciktin?"

Chicago'daki toplantıdan ayrıldıktan sonra OutdoorNow hakkında düşünmek için fazla zamanım olmamıştı. Ama aradan dört gün geçmişti.

"Görüntü. Ama onlara söylediğiniz her şeyi tekrarladım. Onlar da bizim düşündüğümüz miktarı kabul ettiler."

Paylaştı ve ben de memnun oldum. Daha fazla paraya ihtiyacım olduğundan değil, ama değerimi biliyordum.

"Peki ya gençlik programı eklentisi?" diye sordum. Bu önemli kısımdı.
"Orada."

Ayağa kalktım, ayaklarımı yere bastım. "Evet."

"Ellen kurnaz bir kadın. Sanırım hikayenin aynı kalıp kalmadığını görmek istedi. Nihayetinde memnun oldu. Geçmişte yaptığın onca iş ve çevirdiğin yeni sayfa arasında-"

"Yeni yaprak mı?"

"Bir kız arkadaşına sahip olmak. Ellen bocalayınca bunu da araya sıkıştırdım. Ayrıca, boş zamanlarında gönüllü koçluk yapmanı zorladım."

Bir elimi yüzüme sürdüm.

"Lindy bir dublör değil."

"Önemli değil. Seni ve küçük bir kasaba kızıyla tanışıp aşık olmanı seviyorlar."

Doğruydu ama Scott ona gerçekte ne anlatmıştı? Lindy'den daha iyi romantik hikâyeler mi anlatıyordu? "Bu önemli. Bu sözleşme için onunla birlikte değilim."

"Tamam. Sen ne dersen o. Yine de dahice bir hareket."

Kaşlarımı çattım, menajerim olmasından hoşlanıp hoşlanmadığımı merak ediyordum. O paralı askerdi ve bu anlaşma ona tonla para kazandırmıştı. Sırf bizi bir araya getirmek için Lindy'nin komşusuna ölü ağacını evinin üzerine düşürmesi için para vermesine şaşmazdım. Mallory bile yapabilir.

"Sözleşmeyi incelemem için bana ve avukatıma gönder," dedim.

"Göndereceğim. Bu hafta sonu Vegas'tan sonra alacaksın."

"Vegas mı? Ben Montana'dayım." Gözlerimi ovuşturdum ve pencereden dışarı baktım. Gökdelenler yoktu. Araba kornaları ya da milyonlarca insan yoktu. Lanet olsun, Hunter Valley'i gerçekten sevmiştim.

"Golf davetinde bir açılış vardı. Tüm spor dallarından oyuncular en sevdikleri hayır kurumları için oynuyorlar."

"Bu hafta sonu mu? Daha dün gece döndüm." "Yani? Bütün sezon böyle seyahat ediyorsun."

"Sezon *dış*ı."

"Hayır işi için," diye karşı çıktı, bunun beni Nevada'ya başka herhangi bir nedenden daha fazla götüreceğini biliyordu. "Bağış garantisi var. Kazanırsan ya da dereceye girersen daha da fazla."

Sikeyim.

Beni nasıl tuzağa düşüreceğini biliyordu. Seçtiğim hayır kurumuna para aktarma fırsatlarını severim. Bu kesinlikle onlardan biriydi. Vegas'ta spor yıldızlarıyla dolu bir hafta sonu ve para ihtiyacı olanlara gidecekti. Bunu geri çeviremezdim.

Bunu
biliyordu.

"Tamam.

Tamam."

"Cuma günü size yer ayırtacağım."

Ayağa kalktım, taşaklarımı kaşdım ve duşa yöneldim. "Oraya kendim giderim."

Şimdi Lindy'ye tekrar gideceğimi söylemek zorundaydım.

LINDY

Kabul etmeliyim ki Mav işleri hallediyordu. Belki de cüssesinden dolayı insanların gözünü korkutarak işlerin yapılmasını sağlıyordu. Ya da belki de işleri ilerleten onun parasıydı. Belki her ikisiydi ya da hiçbiri. Her neyse.

Gerçekten umurumda değildi çünkü ağaç çoktan gitmişti ve evin etrafı çevrilmişti. Çatı ve dış duvarlar onarılmıştı. Kontrol etmek için işten ayrılmıştım.

Arka bahçede dururken çatıdaki deliğin gittiğini ve kiremitlerin takıldığını görebiliyordum. Dış cephe kaplamasının değiştirilen bölümü asılmıştı ama henüz boyanmamıştı. Yatak odama ve mutfağıma yedek pencereler takılmıştı.

Arka kapıdan içeri girdim. Mutfak ocağı yoktu ve masa ile sandalyeler hâlâ oturma odasındaydı. Merdivenlerden yukarı çıktım. Salonun tavanında hâlâ bir delik vardı ve tavan arasında değiştirilmesi gereken bir makasın yerini görebiliyordum. Yatak odamda yeni yatak teslim edilmişti. İç duvarların yalıtıma ve alçıpana ihtiyacı vardı ve zemindeki delik

Yatak odam ile alt kattaki mutfak arasında bir kontrplak parçası vardı.

Yine de büyük bir fark vardı. Onarımlar devam edecekti ama artık evde yaşayabilirdim.

Yatağın üzerine düştüm, etiketler hâlâ takılıydı. Ev sessizdi. Motorlu testere yoktu. Sadece hayatım boyunca bildiğim o tanıdık koku ve sessizlik vardı.

Bixby günlük güncellemelerimi vermek için beni ofisten aradığında çok heyecanlandım. Sonra... heyecanlanmadım. O evde yaşamadığım tek zaman üniversitede olduğum zamandı. O zaman bile hafta sonları ve her yaz sık sık eve gelirdim.

Burası benim evimdi. Ailemle birlikte büyüdüğüm yer. Bridget'i büyüttüğüm yer.

Ama Dex ile bir haftadan fazla zaman geçirdim. Ya da en azından Dex'in evinde. Düzenli hayatım değişti. Hala listem vardı ama yeni şeyler eklenmişti. Yeni şeyleri sevdim. Hem de çok. Seks gibi. Aptal bir yastık engelinin bizi ayıracağını düşünerek kendime bile güldüm.

Etrafıma bakındım, soluk sarı boya rengine baktım. Ebeveynlerim öldükten sonra ana yatak odasını devralmam, mavi çizgili duvar kâğıtlarını söküp boyamam iki yılımı almıştı. Bu geçiş zor olmuştu.

Ama Dex'in yanına taşındığımda, onunla birlikte olmayı kabul ettiğimde, öyle olmadı. Seyahatinden eve gelişi, yatağa tırmanışı ve dün gece beni karşılayışı... Bunu her gece yapmasını istiyordum. Tanrım, bu çok ateşliydi.

Bu bana bazı şeyleri toplamam gerektiğini hatırlattı. Garip bir şekilde çok sevdiği geceliklerden. Bu gece hangisini giyeceğimi merak ederek gülümsedim. Dolabın kapağını açtım ve bir şey gözüme çarptı.

Çılgılık attım.

DEX

LINDY GEÇ KALMIŞTI. O asla geç kalmazdı. Ben gösteri maçına gitmeden sadece altı gün önce evime geldiği için elimde çok fazla veri olmasa da, onun rutine sadık olduğunu biliyordum. Saat beş buçuktu ve dönmemiştii.

Endişelenmedim. Kendi başının çaresine bakabileceğini söylemişti ve ben de bunu biliyordum. Burası Hunter Vadisi'ydi. Buralarda olan en heyecan verici şey bir ağacın evin üzerine düşmesi idi.

Ve ben.

Ve ikisi de Lindy'nin başına geldi. Yani bir şeyler ters gidecekse, bunun onun başına gelebileceğine inanıyordum.

Daha da önemlisi, onu özledim. Umduğum gibi başımı onun kalçalarının arasında bulamadım. Duşta bir tanesini ovmak zorunda kaldım, böylece aletim aşağı indi.

İki antrenman arasında kış kompleksindeydim ve telefonuma .

Mesaj yok, arama yok.
Kahretsin,
kırbaçlanmışım.
Telefonu çantama geri koydum ve buza geri döndüm.
Telefon çaldı.
Geri döndüm, kaptım ve *Şeker*'i gördüğümde sıırtmama engel olamadım.
ekranda görünür.
Tamamen
çırpılmış.
"Ben de tam seni
düşünüyordum." "Dex, aman
Tanrım."
Sesi tiz ve titrekti.
"Sorun nedir?" Telefonu elime alarak sordum.
"Saldırıya uğradım. I-"
Sarsıldım ve bir daire çizerek döndüm, sonra bankın üzerine düştüm ve
patenlerimden birinin bağcıklarını çekiştirdim.
"Sen iyi misin? Hâlâ orada mı? Neredesin?" Bir pateni çıkardım ve
diğerine geçtim. Patenle koşabilirdim ama araba kullanamayacağıma
emindim. Belki sürebilirdim.
"Hayır. Ben, Tanrım. Ben iyiyim. Bu..." Güldü. "Tanrım, Dex, az önce bir
sincap tarafından saldırıya uğradım."
Kıpırdamadan durdum, eğildim ve parmaklarım
bağcıklara dolandı. "Ne dedin?"
"Bir sincap tarafından saldırıya uğradım. Dolabımdaydı ve sevdiğin
geceliklerden almak için kapıyı açtım ve sanırım evdeki deliklerden birinden
içeri girdi ve dolabıma girdi ve işçilerden biri kapıyı kapattı ve sonra ben
açtığımda-"
"Dur, şekerim, nefes al."
Benim de bir taneye ihtiyacım vardı. Kahretsin, adrenalinim şampiyonluk
golünü attığım zamankinden daha fazla pompalanıyordu.
Zor nefes aldığını duyabiliyordum. "Özür dilerim. Tanrım, ödüm bokuma
karıştı."

"Sadece sen değilsin. Bekle. Yaralandın mı? Seni ısırıldı mı? Hâlâ evde mi?"

"Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Sadece tırmalandım. Bacaklarımdan sekti ve bugün pantolon giyiyorum, ama çıplak olan koluma atladı, kendini odanın diğer tarafına fırlatmadan önce, küçük pençe izlerim var."

Pençe izleri mi? Bir kahkaha attım ve elimi yüzümde gezdirdim.

"Tamam. Şimdi senin evinde misin?"

"Evet."

"Birkaç dakika içinde orada olacağım. Sakın kıpırdama. Ve başka kapı açma."

DEX

"Biraz izin alıp seninle takılmamı ve Lindy ile tanışmamı söylediğinde, beklediğim bu değildi."

Theo, Lindy'nin kolundaki ince kesiklere antibiyotik merhem sürerken ben ayakta durdum, ayaklarımı açtım, kollarımı göğsümde birleştirdim. Başka birinin kadınıma dokunmasından hoşlanmıyordum, özellikle de kardeşimin.

Ama bakışlarında hiç ilgi yoktu, sadece şaşkınlık ve eğlence vardı.

Panik içinde, pistten Lindy'nin evine koşarken arabadan Theo'yu aramıştım. Şehre vardığında mesaj atmıştı ama ben Finlandiya'daydım. Döndüğümünden beri görüşmemiştik ve neyse ki o hâlâ burada Mav'la takılıyordu. Beklediğimden daha fazla kart biriktirmiş olmalıydı. Geriye dönüp baktığımda konuşmamız biraz saçmaydı.

"Lindy vebaya yakalanmış olabilir," dedim ona, neredeyse iki tekerlek üzerinde park çıkarken.

"Cinsel veba mı yoksa sadece grip mi?"

"Ne?" Sarı ışıkta gaza basarak bağırdım. "Cinsel veba da neyin nesi?"

Cevap vermedi ama onun yerine, "O zaman grip. Son zamanlarda çok fazla vaka duymadım ama Montana'nın sağık departmanı raporlarını takip etmiyorum."

"Ne var? Hayır, grip değıl. Gerçek vebadan bahsediyorum."

"Sarhoş musun sen?"

Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Siktir, Theo. Lindy'nin evine git. şimdi oraya gidiyorum."

Frene bastım ve önümü kesen bir arabaya korna çaldım.

"Çünkü vebaya yakalanmış olabilir," diye tekrarladı, sanki tekrar söyleyince plaktan bahsettiğimi anlayacakmışım gibi. Ama bunu dışçı randevusu halledebilirdi, Theo değıl.

"Evet!" Ölümüne direksiyonu kavrayarak bağırdım. Aklımı kaybediyordum. "Tıbbi yardıma ihtiyacı var."

"Veba."

"Bunu daha kaç kere söyleyeceksin?"

"Bir kez daha. Veba mı? 1350'de değıliz. Neden onda veba olduğunu düşünüyorsun?"

"Bir sincap tarafından saldırıya uğradı." "Tekrar söyle."

"Bir sincap. Veba , değıl mi?"

Durakladı. "Bu mümkün. Buralarda Yersinia pestis daha çok çayır köpeklerinde görülür."

Dolabındaki bir çayır köpeğı miydi? Hay sikeyim!

"Sincap olduğunu söyledi ama belki de doğıru görmemiştir. Belki de dolabındaki bir çayır köpeğıydi."

"Onun dolabı."

"Sen doktor musun yoksa papağan mı? Lindy'nin evine git. Stat ya da siz doktorlar ne dersiniz."

Mav yanımda durmuş, daha az endişe ve daha çok eğlenceyle izliyordu. Theo, Bridget ve onunla birlikteydi ve hep birlikte oraya gitmişlerdi. Durum.

Bridget, sehpa hâlâ ana kısmının üzerinde durduğu için kanepenin koluna uzanmış, çok güldüğü için gözlerini siliyordu.

"Ben iyiyim, Dex," dedi Lindy, uzanıp elimi tutarak bir anne şefkatiyle sıktı.

"Şerefsizin küçük tırnak izlerini görebilirsin," dedim, ön kolunu ve pazularını göstererek. Dört küçük kırmızı çizgi derisini kesiyordu.

Theo her zamanki donuk sesiyle, "Bunlara çizik deniyor," diye açıkladı. "Onları su ve sabunla temizlememi izlediniz ve bu antibiyotik merhem de yardımcı olacaktır."

"Yardım mı? Neden yardıma ihtiyacı olsun ki?"

Theo Lindy'ye baktı. "Bunu istediğine emin misin? Sanırım Finlandiya'da bir ya da iki tokat darbesi aldı."

Lindy elimi tekrar sıktı. İç çekti. "Artık dışarısı kapandığına göre burada kalacaktım. Ama oda arkadaşısı olarak ne istemediğimi biliyorum. Bir sincap."

Ne oluyor lan? Küçük kiralık evimden taşınacak mıydı? Neden?

Buna ne zaman karar verdi? Neden bu konuda konuşmadık?

"Bulunana kadar benimle kalıyorsun," dedim, meşhur ayağımı yere vurarak. Lanet olası bir sincap umurumda bile değildi ama ona evine dönmemesi için bir sebep verdiği için yeni en iyi arkadaşımdı. Ona küçük bir yuva yapardım. Meşe palamudu falan bulurdum. Lindy'yi dışarıda tutacaksa tüylü kıcını içeri taşıyabilirdi.

Ve çiziksiz.

"Ön ve arka kapılar açık," dedi Mav, ön kapıyı göstererek. "Ufaklık kendi başına kaçacak."

"Kapıları bütün gece açık tutamaz! Bir ayı içeri girebilir.
Dağ aslanı. Rakun."

Bridget, "Montana'daki vahşi yaşamı bilmen iyi olmuş," dedi, sözlerine eğlence karışmıştı.

"Ben burada kalırım," diye teklif etti Theo, muhtemelen ben de ona vurup kaçmayayım diye. Küçük merhem tüpünün kapağını kapattı ve önce Mav'a, sonra da Bridget'e baktı. "İkinizi bir gece daha dinlemektense sincap saldırısına uğramayı göze alırım."

Bridget biraz daha güldü. Mav göğsünü kabarttı ama hiçbir şey söylemedi.

"Güzel. Anlaştık," dedim elimi havada gezdirerek.

Mantıksız mı

davranıyordum? Evet.

Umursuyor muydum? Hayır.

"Theo burada kalacak, sincabın gittiğinden ve başkalarının içeri girmediğinden emin olacak. Sen benimlesin." Lindy'nin elini tuttum, onu ayağa kaldırdım ve açık kapıdan dışarı çıktım, kahkahalar bizi takip ediyordu.

Beş dakika sonra -daha önce yaptığım gibi birçok trafik kuralını çiğnedim- Lindy evimdeydi, kapı kapalıydı ve mutfak masasının üzerine eğilmişti.

Pantolonunu ve külotunu indirirken "Dex!" diye bağırdı.

Kotumu açtım ve aletimi çıkardım, bir kez pompaladım, onun mükemmel, kalkık kıkına baktım.

"Sana ihtiyacım var, şekerim. Sen aradığında on yıl yaşlandım." Bacaklarını ayırdım, sonra elimi başının yanındaki masaya vurdum. Bu, bir hafta önce onu tokatladığımda bulunduğu pozisyondu.

"O bir sincaptı!" diye bağırdı.

Ona şaplak attım. "Kötüydün."

"Dex, ben oka-"

Ona çarptım. Hırladım. Kahretsin, çok iyi hissettiriyordu. "Benim. Taşınacaktın." "Dex," diye tısladı.

Geri çekildim, kalçalarımı döndürdüm ve onu derinden becerdim.

Ona tekrar şaplak attım. İnledi ve yemek masasına yapışabildiği kadar kıvrandı.

"Bana söylemeyecektin." "Evim tamir edildi," diye bağırdı.

"İstila edilmiş."

"Bir sincap."

"Yine de bunu alamazsın." Kalçalarımı döndürdüm, açının beni daha da derine götürmesi için yer değiştirdim.

Tartışıyor ve sevişiyorduk. Daha önce ikisini aynı anda hiç yapmamıştım ama kazanacağımı biliyordum. Çünkü sikim Lindy'nin derinliklerindeyken, o uysaldı. Bu beni mağara adamı yapsa da umurumda değildi.

İçeri. Dışarı. Nazik değildim. Ama nazik olmak istemiyordu ve ben de şu anda bunu ona veremezdim. Kalkıp gitmesi için deli oluyordum.

"Dex." Bu sefer adımı söylediğinde, nefes nefese bir inilti halindeydi çünkü etrafına uzandım, klitorisini buldum ve çimdikledim.

"Kötü kızlar sert ve hızlı sikilir. Onlar da bu şekilde gelirler."

O kadar ıslaktı ki, klitorisini okşarken parmaklarımı kaplıyordu. Bir çimdiklemenin ardından küçük bir çekiştirme geldi ve tam beklediğim gibi boşaldı.

Çığlık attı.

Sikimi o kadar sert sağıyordu ki, sanki amı olabildiğince derinde kalmamı istiyordu.

Bu da bana prezervatif unuttuğumu hatırlattı. Tekrar. Çekildim, onun uyarılmasından kayganlaşmış olan kendimi okşadım ve kendimi boşalttım. Kalkık kıcının her yerine fişkırdı. Onu işaretledi.

"Benimle kal."

Lindy eğildiği yerden kıpırdamadı ama başını çevirerek kendi bulanık bakışlarıyla bakışlarımı karşıladı.

"Tamam."

Bir kemirgenden gerçekten korkuyor muydu yoksa burada benimle olmak mı istiyordu emin değildim.

Eğilip onu öptüm. Tatlı ve nazikti, az önce onu alışımın tam tersiydi.

Sebebin ne olduğu umurumda değildi. Önemi yoktu. Bu kadınla bir fark yaratamayacak kadar ileri gitmiştim. Onu kendi evinden çıkarıp masanın üzerinde domaltarak sikmek için yalnız bıraktım. Finlandiya'da olduğum için birkaç hafta içinde ayrılacağımı biliyordum. Hatta iki gün içinde Vegas'a.

Bir sincap saldırısı ya da aşk bile beni tutamazdı.

LINDY

Dex'in yemek masasında seks yaptıktan sonra gecenin geri kalanını hikâyem üzerinde çalışarak geçirdim. Pençe şeklindeki küçük çiziklerim acıtmıyordu ama Dex ne zaman onları görse ters ters bakıyordu. Gelecekte ona yaklaşan her sincaba acıyacaktım.

Bu kez Dex kanepeye yayılmış aynı ciltsiz kitabı okuduğunda paniğe kapılmadım.

Gerçeği biliyordu ve pek de umursuyor gibi görünmüyordu. Tek yaptığı arada bir nasıl gittiğini sormak ve yanımdaki masaya bir kutu maden suyu koymaktı. Ekranı bakmaya çalışmadı, sadece bir kez göz kırparak bakıyormuş gibi yaptı. Meraklı ya da alaycı falan değildi.

Bunu normalmiş gibi gösterdi.

Bu yüzden kelimelerin içine girmem biraz zaman aldı ama girdim. Ve sonunda durdum.

"Benden bu kadar."

Dex kitabından başını kaldırdı. "Güzel. Bu gece giyeceğin geceliği görmek için sabırsızlanıyorum."

Ona aptalca bir gülümseme verdim. "Her gece farklı bir tane giymediğimi biliyorsun. Dışarı çıkıyorum ve tekrar ediyorum."

"Büyük bir hokey sözleşmesi size sonsuz sayıda gecelik alamayacaksa ne işe yarar?"

"Dex," dedim iç çekerek. Beni övdüğü için yanaklarım kızarmıştı. Ve pijamalarım.

Ama *sonsuz* kelimesi bunun durmayacağı anlamına geliyordu. Ve öyle de oldu.

Bu düşünceyi bir kenara ittim çünkü şimdi ve burada yaşıyordum.

"Hayır, yani kitap bitti. Bitirdim."

"Kahretsin, evet," dedi, ayağa fırladı ve bana kocaman bir gülümseme verdi. "Aferin şekerim."

Sırıttım. İyi hissettirdi. Gerçekten iyi.

Ellerini birbirine çırpı. "Hadi kutlayalım."

Şimdi *gerçekten* sıırıttım. "Aklında ne var?" "Vegas."

Gözlerimi kırptım. "Vegas mı?"

"Tabii ki evet. Bu hafta sonu hayır amaçlı bir golf turnuvasına gidiyorum ve sen de benimle gelmelisin."

Güldüm. "Yatakta eğlenceli ve farklı bir şeyler yapmak istediğini sanıyordum. Vegas'ı beklemiyordum."

Gözleri kısıldı ve çenemi yukarı kaldırdı. Beni öptü. "Yatakta kesinlikle eğlenceli ve farklı bir şeyler yapacağız. Ama aynı zamanda Vegas'a gidiyoruz."

"Bana bu yolculuktan ne zaman bahsedecektin?"

"Daha bu sabah öğrendim. Menajerim beni kaydettirdi. Bir açık varmış."

"Gitmek zorunda mısın?"

"Bir sürü hayır kurumu için para toplanıyor. Her katılımcının uğruna oynadığı bir hayır kurumu var. Eğer ben gidersem, kendi hayır kurumum da bundan payını alıyor."

"Kendi hayır kurumun mu?" Hayır kurumu mu varmış? Dairy Queen'den bir bardak takımım vardı.

Başını salladı ve bana çocuklara yönelik programlardan, onları eğitim desteği ve spor olanakları ile zenginleştiren güvenli mekanlarla buluşturdıklarından bahsetti.

Etkinliği kazanmış olsa bile, turnuvaya katıldığı için alacağı miktarı paylaştı ve ben biraz afalladım. Çok hayırsever olduğu için değil, ki öyle görünüyordu, ama basit bir golf turnuvası için harcanacak para miktarı. "Bu çocuklar için çok fazla spor malzemesi demek."

"Aynen öyle. Gitmem gerek."

Başımı salladım. "Evet, biliyorsun." "O zaman benimle gel."

Hemen başımı salladım. "Seninle Vegas'a gelemem. İşim var. Market alışverişi. Ev. *Bir sincap*."

Bir sandalye çekti, içine çöktü, sonra beni benimkinden çekip kucağına aldı.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun şekerim. Hafta sonu çalışmıyorsun. İstersen Claudia'nın bir gün izin vereceğinden eminim. *Ben istersem* kesinlikle izin verir."

Ne yazık ki, bu muhtemelen doğrudu.

"Sıradaki. Bakkaliye mi? Lütfen. Ezik bir bahane. Ev mi? Theo orada. Sincap da öyle. Birlikte nöbet tutacaklar." "Ama-"

"Saçmalıyordum, ama muhtemelen ben de saçmalıyordum.

Saçlarımı geriye doğru okşadı, çenemi tekrar yukarı kaldırdı. "Hayır demenin gerçek sebebi ne?"

Gözlerimi kırptırdım, düşündüm. "Pahalı uçak bileti."

Bana "*Daha çok çalış*" diye bağırان bir bakış attı. "Övünmek gibi olmasın ama ne kadar para kazandığımı biliyor musun? Vegas' bir bilet sorun değil.

Ayrıca, jeti ben alıyorum."

James Corp jetiyle Bridget ve Mallory ile Denver'a gittim. Herhangi bir ticari uçuştan çok daha iyiydi.

"Tabii ki öylesin."

"Sana daha hızlı dönebilmek için alacaktım ama şimdi mi? Mile High Club, şekerim."

Kaşlarını salladı ve ben de gülmekten kendimi alamadım.

Ona bir cevap vermediğimde, devam etti. "O kadar da komik bir fikir değil. Jette sevişmek zorunda değiliz. Öpüşmek iyi olurdu. Ağır sevişme."

Neden hafta sonu için uzaklara gitmeyi tartışıyordum ki? Vegas'tı, Finlandiya değil. Dex'le bir kaçamak yapıyordum ve Vegas'a gitmek kaçamak diye bağıırıyordu.

Hikâyem üzerinde çalışmak zorunda değildim; editörle birlikte olacaktım. "Um... Ben..."

"Kitabını bitirmeni Vegas'ta kutluyoruz. Cuma sabahı ayrılıyoruz."

Artık sormuyordu. Söylüyordu. Biraz afallamıştım.

Bunalmış. Ama... mutluydu. "Tamam."

Sanki edeceğimi hiç beklemiyormuş gibi şaşkınlıkla bana baktı. "Tamam mı?"

Başımı salladım. Aman Tanrım. Las Vegas'a gidiyordum. Dex ile!

Ayağa kalktı ve beni yatak odasına götürdü. "Şimdi, yataktaki o eğlenceli ve farklı şeylere gelelim. Oyuncaklar ve benim aletim hakkında ne düşünüyorsun?"

DEX

"-ve bunu pantolonsuz yaptı!"

Tüm masa kahkahalara boğuldu. Benim yüzümden. Alay edilmeye alışkındım. Takım arkadaşları her zaman birbirleriyle dalga geçer ve birbirlerine laf atarlardı. Yetişkin olabilirdik ama çoğu zaman çocuk gibi davranırdık. Her neyse. Bir takımda olmanın yolu buydu, hokey sopası kullanan kocaman bir ailenin parçası olmak gibiydi. Tamamen işlevsiz ve birbirimizin arkasını kollardık.

"Ne derler bilirsiniz," diye başladım ve herkes bana baktı. "Her şeyin havalanmasına izin vermelisin."

Daha fazla kahkaha ve Lindy'nin güzel yanaklarında bir kızarma. Ona doğru eğildim, ensesini kavradım ve uzun saçlarını nazikçe çektim. Sonra da bir öpücük.

Turnuva üç saat önce bitti. Temmuz ayında Vegas'ta golf oynamaktan daha sıcak olan tek şey Lindy'nin o güzel sundress elbisesinin içinde olmasıydı. Organizatörler oyuncuların iyi su ve alkol almalarını sağlamıştı ve sonrasında birkaçımız kafamız güzel bir şekilde Strip'te bir restorana gittik.

Burası iyi bilinen ve popüler bir yerdi, masa bulmak zordu. Bizim için değil. Ünlü bir spor figürü olmanın avantajlarından biri de bu tür bir erişimdi. Biftek uzmanlık alanıydı ve mükemmel bir şekilde ızgara edilmiş etler getirdiler, ancak dolu kalmalarını sağlayan içeceklerdi.

Uzun dikdörtgen masanın etrafında Lindy ve ben vardık. Eski bir Silvermine oyuncusu olan ve şimdi Nashville'de oynayan Max Johansson ve eşi. Torrey Amano, Silvermine defans oyuncusu. Ethan Grimm, turnuvadaki diğer tek hokey oyuncusu. Miami'de oynuyordu. Her nasılsa, VW Bug büyüklüğünde bir futbol sol beki olan Lamar Krepke de grubumuza dahil oldu.

Üçüncü ya da dördüncü içkilerimizi yudumluyorduk. Belki de beşinci. Ben takip etmiyordum. Kimse etmiyordu. Lindy'nin buzlu çay ya da su dışında bir şey içtiğini hiç görmemiştim. Maden suyu onun için süslüydü. Ama bu gece hepimize ayak uyduruyordu ve bunu izlemek eğlenceliydi.

Vegas'a bir gün önce varmıştık ama ben hemen başka bir basın toplantısına çekildim. Lindy bundan uzak durdu ve sonrasında kumar oynamak yerine oda servisi yapmaya ve sevişmeye karar verdik. Bu sabah turnuvaya gitmem için bir araba beni bekleyene kadar süitte kaldık. Golf seyretmesi zor bir spordu arenada atanmış bir koltuk yokmuş gibi- bu yüzden kitabımı bitirdiği için ödül olarak ben oynarken onu bir spa günüyle şımarttım.

Okumak istiyordum ama onu zorlamayacaktım. Paylaşacaktı. Eninde sonunda. Bu konuda bana güvenmemesi önemli değildi. Tamam, biraz öyleydi ama ben onun için her şeyi göze almışken, birbirimizi sadece iki haftadır tanıyorduk.

Sadece haydut bir sincap onu yatağımdan ayrılmaktan alıkoydu. Sabırlı olmak zorundaydım.

Vegas'ta benimle birlikteydi ve eğleniyordu. Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

"mı? Bunu söylediğine inanamıyorum!" Lindy bana fısıldadı, Gerçi bu bir fısıltı değildi, sonra votkalı kızılıcık şarabını yudumladı, buz bardağın içinde şıngırdıyordu.

Lamar, sanki konu kalabalık bir restoranın ortasındaki bir masa için biraz samimi değilmiş gibi, "Taşaklarınızın neden havalanması gerektiğinden emin değilim," diye ekledi. "Ama bir bayanın hassas bölgeleri vardır ve dört kız kardeşim de geceleri biraz havalanmaya ihtiyaç duyduklarını söyledi."

Ethan söze girdi. "Kız kardeşlerinin amcıkları hakkında neden bu kadar çok şey biliyorsun?"

Lindy gülümsememek için dudağını ısırıldı.

Lamar Ethan'a korkutucu bir bakış attı ama Ethan takımının infazcısıydı ve gözünü korkutmadı ya da fark edemeyecek kadar sarhoştı. "Dört ablamla büyüdüm ve ben bir kedi dehasıyım. Her şeyi bilirim."

Torrey, "Yine de bekârsın," diye işaret etti. Adı Salvatore'nin kısaltmasıydı, yani adam saf İtalyan'dı. Uzun boylu, esmer, yırtık pırtık ve yakışıklıydı. O da bekârdı ama bütün kadınları sevdiğini ve tek bir kadınla yuva kurmaya hazır olmadığını biliyordum.

"Peki sen değil misin?" Lamar karşı çıktı.

Torrey göz kırptı. "Hepsi beni seviyor. Sadece birini seçerek hiçbirini üzmem. Buradaki striptiz kulüpleri güzel kadınlarıyla ünlüdür. Şimdi oraya gidelim."

Max Johansson ve karısı birbirlerine baktılar. "Çocuklar bu hafta sonu ailemde kalıyor. Baktığım tek memeler karımınkiler." Max, Mia'ya sanki onu masanın üzerine eğmek ya da masanın altında dizlerinin üzerine çöktürmek istiyormuş gibi baktı. Mia onunla alay edercesine elbisesinin üst düğmesiyle oynayınca Max ayağa fırladı. Acelesinden sandalyesi yere kaydı. Cüzdanını kaptı ve masanın üzerine bir sürü banknot attı. "Dışarıdayız."

Mia da ayağa kalktı ve Max onu binanın dışına çekmeden önce bize el salladı.

Ethan içkisinin sonunu bitirirken, "Striptiz kulübüne varım," dedi. "Siz ikiniz var mısınız? Bayanlar bedava giriyor."

Bir striptiz kulübünün dışında çekilmiş fotoğraflarıma ihtiyacım yoktu. OutdoorNow, bar kavgasının tekrarlanması ya da benim çıplak göğüslere yakın bir yerde bulunmamdan pek hoşlanmayacaktı ve Pazartesi gününe kadar incelemem için sözleşmeyi göndermeyeceklerdi. Bir olay daha olursa fikirlerini değiştirebilirler. Lindy kulüpte benimle olacaktı ama bu daha iyi miydi?

"Ünlüler için arka girişleri var," diye ekledi Torrey. Belli ki daha önce de gitmişti, bu da mekanın biraz mahremiyet isteyen erkeklere alışkın olduğu ve fotoğrafçıları uzak tuttukları anlamına geliyordu.

Lindy'ye hayır diyeceğini düşündüm, bu da işimi kolaylaştırdı. Hiçbir şekilde istemezdi-

"Elbette!"

LINDY

Parmağımdaki yüzüğe baktım ve oraya nasıl geldiğini hatırlamak için çok uğraştım.

"Yüzüğü beğendiniz mi, Bayan James?" Dex diğer odadan seslendi.

Bayan James?

Etkileyici otel süitinin banyo kapısını açtım. Eğer bu kadar korkmuş ya da kafam karışmış olmasaydım, Silvermines bankının sığabileceği büyüklükteki jakuzili küvette bir tur atardım.

"Bayan James?" Neredeyse bağıırıyordum, sol elimi sallayarak yatağın kenarına doğru hışımla yürüdüm.

Dex elini kaldırdı ve Vegas güneşinin altında parıldayan sade platin yüzük gözümünden kaçmadı.

"Yatağına dön şekerim. Dün gece evlendiğimize göre, hadi balayımızı yapalım."

Çarşafı aşağı itti, delicesine büyük, delicesine mükemmel aletinin tabanını kavradı ve sertçe pompaladı. "Bunların hepsi senin için. *Karıcığım.*"

Dex'in hiç alçakgönüllülüğü yoktu ve ben de etkilenmediğimi söyleyemezdim. Daha beş dakika önce yüzüne boşalmıştım. Ama elimi ağırlaştıran taşı fark edemeyecek kadar uykuluydum.

"Kaldır şu şeyi!" Ağır elimi sallayarak bağırdım.

Aletini çalıştırmayı bırakmadı. "Hiç şansın yok. Striptiz kulübünü hatırlamıyorsun. Ya da düğün şapelini."

"Hayır!"

"Telefonumda birkaç fotoğraf var. Atla şekerim, sana her şeyi anlatacağım."

Onu ve teklif ettiği arabayı görmezden geldim ve yatağın başucundaki komodinden telefonunu kaptım, güç kablosunu alttan çektim.

Parmak izimi beğenmeyince "Pin numarası," dedim.

"İki-dört-dört-dokuz."

Mastürbasyon seansını bıraktı ve yatağın kenarına oturup ayaklarını yere koydu. Parmakları geceliğimin eteğini kavradı ve beni ayırık dizlerinin arasına çekti. Ona hiç dikkat etmedim, sadece simgeler arasında fotoğraflarını aradım.

"Al, şekerim."

Telefon için onunla kavga ettim.

"Onları senden saklamıyorum. Sana dosyayı göstereceğim."

İçimi çektim ve rahatladım. "Benden evli kalmaya devam ettin." Birkaç kez karıştırdı, sonra geri verdi.

Elleri etrafımda dolaştı ve çıplak arkasını kavradı. "Tam yanımdaydın, şekerim."

"Sarhoştum."

İlk fotoğrafta ikimiz, başlarımız birbirine yakın, kameraya gülümsüyorduk. Siyah deri kabinlerin olduğu bir yerde bir selfie.

"Ben de öyleydin."

Kaydırdım. Bir sonraki fotoğrafta Dex'in kucağında oturuyordum, kolumu boynuna dolamıştım. Boynumu öpüyordu. Uygunsuz değildi, daha çok

son derece sevecen.

"Bunu yapmamalıydık."

İkimizin limuzinin arkasında çekilmiş bir fotoğrafı. Yüzüklerimizi göstermek için ellerimizi kameraya doğru kaldırmıştık. Dex'in başının sağında, kafasını fast-food arabası penceresine benzeyen bir yerden çıkaran bir adam vardı. Elinde küçük bir pankart tutuyordu ve altında süslü bir yazıyla *Yeni Evlendi* ve Best Little Wedding Chapel yazıyordu.

"Vay anasını. McDonald's'mı evlendik?"

Alnını karnıma dayadı ve güldü. "Onu sonra hallederiz. Burası iç mekan düğünleri ya da arabalı düğünler sunuyor."

Kafasının yanlarından tutup geriye doğru ittim, muhtemelen telefonu kulağına sıkıştırdım.

"Ciddi misin sen?"

"Cumartesi gecesi olduğu için oldukça kalabalıktı. Kimsenin beni tanımasını ve bunun ne kadar özel olduğunu bozmasını istemedim."

"Özel mi? Bu adam Elvis'e benziyor!" Telefonu geri çektim, havaya kaldırdım ve nikâh memurunu gösterdim.

Sırıtaçak kadar cüretkârdı. "Eğlenceli." Kolumu indirerek bileğimi çevirdi, böylece yüzüğüm aramızda parıldadı. "Yüzüğümü parmağında görmek beni sertleştiriyor."

Aşağı baktım ve evet, sertleşmişti. *Gerçekten* sertti. "Dex, neden?"

Gözleri benimkilerle buluştu. Bir an önceki şakacılığın yerini yakıcı bir yoğunluk almıştı. "Çünkü seni istiyorum."

"Bunu görebiliyorum," diye cevap verdim, beni bacaklarının arasında ne kadar çok istediğine bakarak. Tanrım, birden gerildim. Aramızdaki bu... şey bizi tamamen farklı bir bölgeye kaydırды. O bir kaçamaktı. BİR KAÇAMAK.

Evlendiğimi hatırlamadığım bir koca değil.

"Bunu sana en başından söylemiştim. Benim kadınıam olduğunu. Bu sadece... bunu kanıtlıyor."

Elimdeki cep telefonu çaldı. Dex aldı, aramayı kabul etti ve telefonu kulağına götürdü.

"Ne var Scott? Şu anda biraz meşgulüm." Bana fısıldadı, "Menajerim."

"Eminim," dedi. "Balayındayken seni bölmek istemem ama tebrik etmek istedim."

"Sözleşme erken mi geldi?" Dex, adama dikkatinin sadece yarısını veriyormuş gibi görünmesine neden olacak şekilde beni incelemesine rağmen sordu. Eli kalçamın arkasında bir aşağı bir yukarı kayıyordu.

"Hayır. Evlenmeyi kastetmişim. Sosyal medyada paylaştığın fotoğraf viral oldu. Dahice bir hareket."

DEX

"NE?" diye soluk soluğa bağırdı. Lindy geri adım atmaya çalıştı ama elim çıplak poposuna gitti ve onu yerinde tuttu.

Kahretsin. Kahretsin!

Lindy'nin yüzündeki kızgın ve korkmuş ifade, bu işin beklendiği gibi gitmediğini ve her kelimeyi duyabildiğini kanıtlıyordu. Yüzüğü göreceğini, bayılacağını, Hunter Valley'e geri dönme zamanı gelene kadar evlilik seksi yapacağımızı ve sonra sonsuza dek mutlu yaşayacağımızı düşündüm.

"Teşekkürler," diye mırıldandım. Resmi olarak akşamdan kalma olmasam da -gece yarısı içtiğim su ve ağrı kesiciler için Tanrı'ya şükürler olsun- başım ağrıyordu. "Bak, gerçekten iyi bir zaman değil."

"OutdoorNow'un fotoğrafı gördüğünü ve sözleşmeyle birlikte en iyi dileklerini gönderdiğini söylemek istedim. Çok zekice. Onlara yeni bir kız arkadaşım olduğunu söylemem bir şey, ama kötü çocuk imajını temizlemek için şipşak bir düğünden daha iyisi olamaz."

"Bu değil-"

Lindy telefonu elimden kaptı, aramayı sonlandırdı ve odanın diğer ucuna fırlattı. Süitte kalın halılar olduğu için neredeyse hiç ses çıkarmadı.

"Beni istiyorsun. Yani o sözleşmeyi almamı istiyorsun," diye tükürdü.

Başımı salladım. "Hayır. *Sikeyim* hayır."

Geri çekildi ve ben de gitmesine izin

verdim. "Hiç de öyle olmadı."

"Kontratını aldın."

"Pazartesi günü geliyor. Ama sözleşme umurumda değil."

Etrafında döndü. "Hayır mı? Bana bunun uzun zamandır umduğun bir şey olduğunu söylemiştin. Onlarla görüşmek için Chicago'ya gittin. Hayır kurumunu büyütecekti."

"Evet, ama-"

"Söyle bana, başından beri planın bu muydu?"

Ağzım bir karış açık kaldı ve kocaman pencerenin önünde volta atarken ona bakakaldım. "Ne? Sen neden bahsediyorsun?"

"Kötü çocuk imajınızın temizlenmesi gerekiyor. Barda bir yumruk yedin ve neredeyse sponsorluk şansını kaybediyordun. Beni Hunter Valley'de tatilde buldun. Sıkıcı Lindy Beckett, seni kolayca iyi gösterebilecek bir kadın. Sosyal medyam bahçemin fotoğraflarından ve yavaş pişirilen yemek tariflerinden oluşuyor. İnternette flört ederek bile bir erkek bulamayan sıkıcı bir muhasebeci."

Gözlerim kısıldı ve sinirlenmeye başladım. Söylediği saçmalıklar... "Bir şaplak daha yemek için kaşınıyorsun, şekerim."

Döndü, ters ters baktı. "Ben sadece gerçeği söylüyorum. Denver'da o gün nasıl biri olduğumu gördün. Bunu kendi çıkarın için kullandın."

Ayağa kalktım, ona doğru yürüdüm, kışımın çıplak olması umurumda bile değildi. "Evleniyor musun? Evet, bu benim kazancım çünkü seni anlıyorum!"

Bir el beni uzak tutmak için havaya kalktı. Büyük yatak odasının ortasında durdum.

"Bu bir kaçamaktı. Bir kaçamak! Sadece seks. Eğlence. Evlilik değil. Sadık kalmayan bir adamla evlenmem."

Sustum. İrkildim. Babam sıkışıp kalmamıştı. Sadece kağıt üzerinde bir kocaydı. Ama Lindy için orada olmak *istedim*. Her şeyi göze almıştım. Silvermines hariç. Benim işim. Kariyerim. Hayatım.

"Yapışmak *istiyorum*, şekerim.

Yapamıyorum." Gözyaşları şimdi

taştı. Lanet olsun!

"Böylece istediğinizi elde edersiniz. Sponsorluk. Ama beni anlamıyorsun." "Lind-"

Denver'da seçtiğim yüzüğü çekiştirdi. Mallory'nin seveceğini söylediği yüzüğü. Parmağında mükemmel duruyordu. Gerçi benim olduğunu gösteren bir ip parçası da bana yeterdi. "Bana hiç sahip olmadın. Kağıt üzerinde belki. Ben bir sürü orgazm yaşadım, sen de anlaşmanı yaptın. Bitti, Dex."

Hızlı bir itiş kakışla yüzüğü bana doğru itti ve ben de aldım. Ya alacaktım ya da yere düşmesine izin verecektim. Başımı salladım. "Hayır."

Açık bavuluna koştu, bir kot pantolon aldı ve iç çamaşırını atlayarak giydi.

"Evet. Boşanmak

istiyorum." "Ne?"

"Bir aile istiyorum. Çocuk istiyorum! Hayatıma ortak olabilecek bir adam. Başından beri ne istediğimi biliyordun. Bana her zaman istediğim şeyi veremeyen tek kişiyle evliyim. Şimdi sıkıştım kaldım çünkü başka biriyle evlenemem."

Sikeyim. Siktir! Bir elimi saçlarımda gezdirdim, saç tellerimi çekiştirdim.

"Bekle.

Nereye gidiyorsun?"

"Eve."

Geceliğini çıkarmak yerine kot pantolonunun içine soktu, sonra bir tişört alıp başına geçirdi. Dolar dükkânından aldığı parmak arası terlikleri ayağına geçirdi. Çantasını kaptığı gibi kapıya yöneldi ve bavulunu bıraktı. Onun

saçları dağınıktı. Tişörtü buruşuktu ve sütyen giymediği belli olacak kadar inceydi. Yüzündeki tek makyaj kalıntısı önceki gecedен kalma lekelerdi. Onu hiç böyle görmemiştim ve onu yakından tanıyordum ve o gidiyordu. İnsan içine çıkıyordu.

Boku yemiştim.

"Lindy, lütfen. Hadi konuşalım. Üzgünüm, ben-"

Kapıyı açtı, omzunun üzerinden bana baktı. "Tam olarak ne için?"

Onunla evlendiğim için pişman değildim. Onun benim olmasını *istedim*. Parmağında o yüzüğü görmek hayatımın en güzel anıydı. Yeminlerimizi ettikten sonra kiraladığımız arabanın arkasında gülümsemesi, gülmesi ve öpüşmesi... muhteşemdi.

Sponsorluk için de üzgün değildim. Bunu elde etmek için çok çalıştım ve bu ortaklık pek çok çocuğa yardımcı olacaktı.

Ama hiç denemeden onu incitmişim. Yanlış bir şey yapmamış olmam dışında. Evlenmek için her şeyi yapmıştı. Striptiz kulübüne gitmek isteyen oydu, orada daha fazla içki içmiştik. VIP bölümünde içkiyi fazla kaçırmışlardı ve bu da o zamandan beri belli oluyordu... evet, evlenmiştik.

Gecenin bir yarısı düğün fotoğrafını paylaştım çünkü Lamar hepimizin striptiz kulübünde çekilmiş bazı görüntülerini paylaşmıştı. Görüntülerde çıplak piliçler ya da memeler yoktu ama şehirde olduğumuz açıktı. Çılgınca. Ya futbol takımı onun sezon dışında ne yaptığını umursamıyordu ya da kim bilir ne yapıyordu ama bu görüntüye sağlıklı ve iyi bir şeyle karşılık vermem gerekiyordu.

Bu yüzden düğün selfie'sini paylaştım. Bu görüntüden son derece gurur duyuyordum ve bunu herkesle paylaşmak istedim. Belki biraz sarhoştum ve iyice düşünmemiştim ama Lindy de düşünmemişti. Ta ki şimdiye kadar.

Yeni gelinime ve hayatımın en güzel gecesine gösteriş yaptığım için üzgün değildim.

"Her şey için."

Gözlerini kapattı, çenesinden bir damla yaş süzüldü. "Yeterince iyi değil."
Sonra da gitti. Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı.

LINDY

Las Vegas'tan kalkan ve Hunter Valley'e giden ilk uçakla eve kaçtım. Salt Lake ya da Denver hatta Seattle üzerinden uçuşu umurumda değildi. Sadece Dex'ten uzaklaşmak istiyordum. Hissettiklerimden uzaklaşmak.

Çünkü Dex bana hissettirmişti. Çok fazla.

Eve geri dönemedim. Theo'nun mu yoksa sincabın mı hâlâ orada kaldığını bilmiyordum. Ama Dex'in beni arayacağı ilk yer orası olurdu.

Onu görmek istemedim.

Göremezdim.

Açıkçası Dex'in kiraladığı evde kalamazdım. Ayrıca Bridget'le Mav'in evinde de kalmak istemiyordum çünkü ikisini bir arada görmek mide bulandırıcı ve kalp kırıcıydı. Dex de oraya giderdi. Bu yüzden beni saklamaktan başka çaresi olmayan tek kişiye gittim.

Mallory.

bana yaşattığı boktan yıllar için bana borçluydu. Hayır diyemezdi. Ve eğer yaptıysa, şantajın üstünde değildim. Onun çaldığını biliyordum.

Ailesinin arabasına binmiş ve bekaretini arka koltukta, şimdi Los Angeles'ta caz flütü çalan Zak adında bir çocukla kaybetmişti. Bir sürü şey biliyordum.

DEX

"NEREDE O?" Mav'ın kocaman evine hışımla girip açık olan arka veranda kapısından çıkarken sordum. Scout havladı ve bacaklarımın etrafında döndü. Dalgınca onu sevdim ve beklemediğim iki kardeşime ters ters baktım. "Burada ne işiniz var?"

Theo ve Silas.

Belli ki Theo hâlâ buralardaydı ama Silas da ortaya çıkmıştı. Harika.

Dışarıdaki kanepelerde oturuyorlardı, ellerinde içkiler vardı. Ortadaki cam sehpanın üzerine kirli tabaklar saçılmıştı. Havada ızgara et kokusu vardı. Burası tüm vadiyi gören muhteşem bir manzaraya sahipti ve bunun tadını çıkarıyorlardı.

"Burada ne işin var *senin*?" Silas karşı çıktı. "Vegas'ta olduğunu sanıyordum."

"Kız kardeşimle birlikte," diye ekledi Bridget, Mav'ın kalkıp otururken.

Etrafıma bakındım. Lindy yok. Tabii evde değilse.

"O burada mı?" Bir elimi saçlarımda gezdirdim ve kapıya doğru döndüm.

"Hayır. Ne oldu?" Mav sordu, ben de döndüm. "O iyi mi?"

Bridget endişeli görünerek ekledi.

"Neden alyans takıyorsun?" Silas araya girdi. "Lindy ve ben evlendik."

"Ne?" Bridget neredeyse çığlık atıyordu. Kuşlar ürktü ve uçup gitti.

Theo güldü, ki bugünlerde bunun mümkün olduğunu bile

bilmiyordum. "O zaman karın nerede?" Mav merak etti, sesi alçaktı.

"Bilmiyorum! Kavgaya ettik ve o ." Adım atmaya başladım. "Onu

Vegas'ta mı bıraktın?" Silas gözlerini kocaman açarak sordu.

Ellerimi kalçalarımaya koydum. "Tabii ki hayır, seni pislik. Hışımaya odamızdan çıktı. Sadece çantasını aldı ve ben de sapık gibi ona mesaj attım. Birkaç saat sonra hiç cevap vermedi. Bradley'i aradım çünkü o her şeyle ilgileniyor. Sonunda, Missoula'ya ticari bir uçakla döndüğünü ve Salt Lake yolunu yaralamış olduğunu doğruladı." Uçuş kayıtlarına nasıl erişebildiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama istediğim bilgiyi aldım ve gerçekten umurumda değildi. "Sonunda jete geri aldım."

Bridget telefonundaydı, umarım Lindy'nin nerede olduğunu öğrenmek için ona mesaj atıyordu.

"Şimdiden kavgaya mı karıştın? Aferin, salak herif," diye ekledi

Silas. "Sen ne sikime buradasın?" Ben de karşı çıktım.

"Çünkü Theo bana olan biteni anlattı ve ben de kendi gözlerimle görmek zorunda kaldım." Yanında oturan Theo'ya döndü. Yumruk tokuşturdular.

"Haklısın, burası o reality şovların hepsinden daha iyi."

"Neden *evlisiniz*?" Mav sordu. "Um...

çünkü onu seviyorum."

"O da seni seviyor mu?" Bridget yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Ben... Ben sadece şaşırdım." Ayağa fırladı ve yanıma gelip bana sarıldı. "Senin adına sevindim."

Ben de ona sarılmadım çünkü ortada kutlanacak bir şey yoktu.

"Üzülme. Sarhoşken yaptığım bir hataydı."

"Onu seviyorsun ve bunun bir hata olduğunu mu düşünüyorsun?" Mav sordu.

Başımı salladım. "Hayır, ben değil. Lindy. Ben bir kaçamağım. Bay Doğru değilim." Bridget geri çekildi ve beni inceledi. "Sen şu anda Bay Doğru'sun."

Ona göz kırptım. "Ne?"

"Sadece geçici olarak buradasın, Dex."

"Neden herkes bana bunu söyleyip duruyor?" Bağırdım.

Mav Bridget'in elini tuttu ve onu sırtına, kucağına çekti. Biraz daha adımlamaya başladım.

"Evet, Hunter Valley'de yaşamıyorum. Beni bundan uzak tutan bir işim, bir kariyerim var. Seyahat ediyorum. Hem de çok."

"Silvermines senin karın sayılır, Dex," dedi Theo. "Bunu sen de biliyorsun."

"Lindy'yi karım olarak istiyorum!" Saçımı çekiştirdim. "İkisine birden sahip olamazsın," diye ekledi.

Döndüm, ters ters baktım. "Neden olmasın? Takımdaki oyuncuların en az yarısı evli. Birçoğunun da kız arkadaşı var. Onlar bu işi yürütüyor. Neden ben olmayayım?"

"Çünkü aslında istediğin kadına ihtiyacı olan her şeyi veremezsin," diye ekledi Silas. Daha önceki tüm şakalar gitmişti. Çok ciddiye.

"Ona her şeyi veririm," dedim, bir sandalyeye çöktüm, dirseklerimi dizlerime dayadım ve başımı tuttum.

Herkes bir dakika sessiz kaldı. "Yapamazsın. Kelimenin tam anlamıyla ve yasal olarak yapamazsınız. Silvermines ile olmaz. Belki birkaç yıl sonra emekli olursun. Belki. Şu anda ona verebileceğin tek şey Dex," dedi Bridget, sesi yumuşak ve temkinliydi, "Bay Doğru'yu bulabilmesi için boşanmak."

Lindy'ye istediği her şeyi verebilecek kadar param vardı. Ne isterse. Bir uçak. Küçük bir ada. Hak ettiği adam hariç.

LINDY

BİR HAFTA GEÇTİ ve ben Mallory'nin kanepesinden ayrılmadım. Bana yemek yaptı, sehpanın üzerine koydu ama ağlamam için bir omuz vermekten başka bir şey söylemedi. Duş aldığımı hatırlamıyorum. Bridget her gün uğradı, sonra gitti. Aspen de öyle. Ne Dex'ten ne de James kardeşlerden bahsetti.

Eve ne olduğu ya da güncellemeleri alamadığım umurumda değildi. İşe gitmedim, hasta olduğumu söyledim. Editörden gelen kitap için e-postalarımı kontrol etmedim. Telefonuma dokunmadım ya da televizyon izlemedim çünkü bu oturma odasının ötesinde hiçbir şeyle ilgilenmiyordum. Oturup Netflix'teki ve Mallory'nin sahip olduğu diğer yayın hizmetlerindeki filmlere baktım.

Bir listem bile yoktu.

Mallory her zamanki enerji telaşıyla ön kapıdan içeri girdi, Bridget ve Aspen de hemen arkasından.

"Tamam, zaman doldu," dedi Mallory, kanepede yanıma çökerek.

Aspen ön pencereye gitti ve panjurları açarak güneş ışığının içeri girmesine izin verdi.

Bridget kanepenin yanındaki sandalyeye yerleşti.

Daha önce görmediğim Scout yanıma zıpladı ve yüzümü yaladı.

Güldüm ve onu sevdim.

"Ne için zaman doldu?" Ben sordum. "Moping."

"Size kendi pisliğinizde yuvarlanmanız için yer verdik. Tanrım, kokuyorsun. Dökülme vakti geldi," dedi Bridget. "Kabul etmelisin ki Mallory sorguyu bu kadar uzun süre ertelemekte çok başarılı oldu."

Ağzımın kenarı kalktı. Etkileyiciydi. "Peki."

Mallory döndü, bacağına yukarı kaldırdı ve dizini bükerek bana baktı.

"Ne oldu?"

"Bilmiyor musun?"

Bridget, "Dexin anlattıklarını duyduk ama seninkileri duymadık," dedi.

Dex'i gördü. Gözyaşlarımın sanıyordum ama bir kez daha akmaya başladılar.

"Anlat bize Lind. Ne oldu?"

"Vegas'taki diğer pek çok insan gibi biz de sarhoş olduk ve evlendik. Eminim şimdiye kadar resimleri görmüşsünüzdür."

"Seni o yapmadı mı?" Bridget sordu.

"Evlenmek mi? Çok fazla alkol bunu yaptı. Hatırlamıyorum bile." "Bu hiç sana göre değil," dedi Mallory. "Bayıldım buna."

"Mal," diye azarladı Aspen.

"Belli ki onunla evli olmak istemiyorsun. O ne yanlış yaptı?" Bridget dürtükledi.

"OutdoorNow onu sponsor olarak istiyor ama viral olan o bar kavgasındaki kötü çocuk imajı nedeniyle tereddüt ettiler."

Mallory ofladı. Neden bahsettiğimi biliyordu.

"Sanırım geçen hafta pistte ektirdiğimiz ve Dex'in gönüllü koçluk yaptığı fotoğrafları gördüler. Her ikisi de onlar için daha iyi bir imaj. Nihayetinde menajeri düğün fotoğrafını gösterdikten sonra sözleşmeyi göndermeye karar verdiler. Yeni yüzleri için Vegas tarzı bir sonsuza dek mutluluk."

"Yani seninle reklam yapmak için mi evlendi?" Aspen inanamıyormuş gibi gözlerini kocaman açarak sordu.

Omuz silktim.

"Yoksa neden benimle evlensin ki?" Scout'u okşayarak sordum. "nk seni seviyor," dedi Mallory.

Sertçe yutkundum, başımı salladım.

"Bunu bir kez bile söylemedi. Ayrıca, o bir kaçamaktı ve... ve şimdi beni kullanan bir adamla evliyim. Başka biriyle evlenemem bile!"

"Eğer bu sadece bir kaamaksa, Lind, o zaman neden bu kadar üzgünsün?"

"nk kalbim karıştı!" Bağırdım. "Neden onunla yatmak için sizinle tartıştığımı sanıyorsunuz, çünkü bunun sadece seks olamayacağını biliyordum. Benim için değil. Sezon ncesi antrenmanlarına dönmek için gittiğini görmenin zor olacağını biliyordum."

"Ama seninle, değer verdiğin bir adamla yanlış nedenlerle evlendi," diye açıkladı Aspen benim için. Tanrı'ya şükür çünkü bunu söylemek canımı acıtmıştı.

"Dex'in gerçekten de o kadar... karanlık biri olduğunu mu düşünüyorsun?" Mallory yumuşak bir sesle sordu. "Yani-"

Kapı zili çaldı. Mallory cevap vermek için ayağa kalktı. "Belinda Beckett'ı arıyorum. Kendisi burada mı?"

Sesi tanıyamadım.

Ayağa kalktım, kapıya gittim. "Bu benim."

"Size tebliğ edildi." Adam bana büyük bir zarf uzattı, sonra da ortadan kayboldu.

Arkamı döndüm ve kızlar beni bir çemberin içine aldılar. n yüzünde Denver'da bir avukatlık bürosunun adresi yazıyordu.

Açıp birkaç parça kâğıt çıkardım. En üstte, büyük, kalın harflerle:
COLORADO EVLİLİĞİN FESHİ İÇİN DİLEKÇE.

Mallory eğilirken nefesi kesildi. "Bu hiç mantıklı değil."

Bridget bir kolunu belime doladı ve başını omzuma koydu. "Ona istediğini veriyor. Başka biri için bir şans."

DEX

"Denver şehir merkezinin hemen güneyindeki Washington Park'ın etrafındaki koşumuzu bitirdiğimizde Silas zor nefes alıyor ve tişörtünün kenarıyla yüzünü siliyordu.

Sakinleşmek için yanına gittim. "O zaman sanırım asla askere alınmayacaksın. Gerçi kaymayı bile bilmiyorsun. Belki annemde hâlâ küçüklüğümüzden kalma paten antrenörü vardır."

Omzuma vurdu çünkü neden bahsettiğimi biliyordu: Yürüteç gibi görünen boru çerçeve, küçük çocuklar tarafından paten kayarken tutunmak için kullanılırdı. Ben onu dört yaşındayken bırakmıştım. Silas on yaşına kadar kullandı ve sonra bıraktı.

"Her neyse. En azından kardeşimi kalp krizine sokarak kırık bir kalple uğraşmıyorum."

"Şerefsiz."

"Nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Bok gibi," diye cevap verdim. "İki hafta oldu. Hiçbir şey yok."

Hunter Valley'de üç gün boyunca oyalandım ve Lindy'den haber alamadım ya da nerede olduğunu bilmiyordum. Bridget ondan haber aldığını ve iyi olduğunu doğruladı. Yani, güvende.

Kız kardeşinin nerede olduğunu söyleyene kadar Bridget'i sarsmak istedim ama Mav beni fena benzetirdi ve bu bir şeyi değiştirmezdi. Lindy beni istemiyordu.

Ondan sonra pes ettim ve Colorado'ya döndüm. Her şey bitmişti.

Berbat etmiştim. Vegas'taki o gece, içki ve striptiz kulüpleriyle dolu çılgın Vegas gecemizi evlenerek tamamlamamız gerektiğini söyledi. *Tüm* o rezil aktiviteleri yaparak. Hemen kabul ettim çünkü Lindy'yi karım olarak istiyordum. Onu ilk gördüğüm andan beri istediğim şey buydu.

O lanet yüzük hep bende idi. Her ihtimale karşı yanımda bile taşıdım. Ne olur ne olmaz diye.

Bunu önerenin kendisi olduğunu bile hatırlamıyordu. Belki sığ ve boş bir düğüne katıldığım için aptallık etmişim ama bu bir düğündü. Yasal olarak evliydik. Arabaya servis yapan bir yerde ya da James Hotel'de milyon dolarlık bir törenle evlenmiş olmamız umurunda değildi.

Tek istediğim Lindy'nin Bayan Dexter James olmasıydı.

"İkiniz yanlış nedenlerle evlendiğiniz için onun incindiği hiç geldi mi?"

"Onunla evlendim çünkü onu seviyorum. yapmamın tek nedeni bu."

Dex James söz konusu olduğunda her zaman olduğu gibi nikâh haberi yayıldı. Orman yangını gibi. Scott telefonlar ve röportajlar alıyordu ve birkaç çılgın kadın dışında, yorumların hepsi olumluydu. Dex James piyasadan çekilmişti.

"Bunu ona söyledin mi?" diye sordu, bir tur daha atarken yanımda yürüyordu. Sezon dışı antrenmanlarımın hiçbirinde bana katılmazdı ama şimdi bariz bir şekilde beni kontrol ediyordu. Theo hastanedeki işine geri dönmüştü ve Hunter Valley'den beri onu görmemişti. Kışında bir şey vardı.

Maude onu aldatıyordu. Genelde sessiz ve somurtkandı ve dirseklerine kadar bağırarak ve beyinle doluydu, bu yüzden eninde sonunda bize söyleyecekti.

Çift genişlikte bebek arabası olan bir kadının yanımızdan geçmesine izin vermek için yana kaydık.

"Hayır."

"Tek bildiği OutdoorNow'un ilişkiniz nedeniyle size sponsorluk anlaşması yaptığı."

"Ajanlarımın söylediklerine kulak misafiri olmuş. Onu kovdum, şerefsiz herif. Her şeyi kendi etrafında döndürdü."

"Bunu OutdoorNow'a söyledin mi?"

Durdum ve yüzümü ona döndüm. "Chicago'daki toplantıda onlara açıkça söyledim."

"Yani algının ve varsayımın kazanmasına izin veriyorsunuz."

Bir elimi terli ensemde gezdirdim. "Bu da ne demek şimdi?"

Bisikletli bir adam vızıldayarak geçti ve uzaktan bir köpek havladı. Parkta yoğun bir gündü.

"Bu, OutdoorNow'un o bar kavgası yüzünden rol için senden şüphe ettiği anlamına geliyor. Medya para kazanmak için bu olayı büyüttü."

"Bana bilmediğim bir şey söyle." Yoldaki bir çakıl taşına tekme attım ve onu uçurdum.

"Sonra OutdoorNow sen ve Lindy hakkında varsayımlarda bulundu ve bu da onları diğer tarafa yönlendirdi."

"Doğru. Ama Lindy'nin anlaşmanın bir parçası olmadığını onlara anlattım." "Onları düğün konusunda da ikna ettin mi?"

"Hayır, çünkü bu onları hiç ilgilendirmez."

"Anlaşmayı geri çevirebilirdiniz. Eğer senin hakkında sadece varsayımlarda bulunuyorlarsa, o zaman neden bunu isteyesin ki?"

"Bir, çünkü insanların beni nasıl algıladıklarını düzeltmeye devam , asla başka bir şey yapamam. İki, çünkü on milyonlarca

dolar. Hepsini hayır kurumuma bağışlamalarını söyledim zaten. Lanet olası parayı istemiyorum. İmzalamasaydım, başka birini bulurlardı ve o zaman hayır kurumu tek kuruş alamazdı."

"Lindy senin hakkında varsayımlarda bulundu. Onu neden isteyesin ki?"

"Çünkü onu seviyorum!" diye bağırdım. Bir esinti yükseldi ve tenime yapışan terin kurummasına yardımcı oldu.

"Ve tek istediği sevgiye dayalı bir evlilikti, ki aslında olan da bu."

Bir elimi terli saçlarımda gezdirdim, o konuştuğça daha da sinirleniyordum. "Tanrım, hiç yardımcı olmuyorsun. Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Her gün her an kendimi kaybetmediğimi mi sanıyorsun? Onu seviyorum ve istediğim kadınla evliyim ama ona ihtiyacı olan şeyi veremiyorum. Ben, yanında olmak. Her sabah Hunter Valley'den antrenman sahasına gidip gelemem. Her gün onunla birlikte uyanamam. Evindeki ağaç gibi şeyleri çözemem. Sakatlanmadığım sürece birkaç yıl boyunca bu konuda hiçbir şey yapamam."

"Bundan bahsetme bile."

"Sadece söylüyorum," diye cevap verdim, Silvermines sözleşmemden kurtulmak için kendimi yaralamayacağımı bilmesini sağlayarak. "Ama avukatıma onu mutlu etmek için boşanma belgelerini göndermesini söylemek beni öldürmedi mi? Si, o lanet yüzük başından beri bende idi."

"Ne?" diye sordu, gözlerini kocaman açarak.

"Farrah'ın düğününden hemen sonra. Otelde onunla yüzleşmesi için Hunter Valley'den Bridget'i getirdiğimi hatırlıyor musun?"

Başını salladı. "Lindy ve Mallory benimle birlikteydi. Lindy'nin çalışması gerekiyordu." Aşk kitabı üzerine. "Mallory'ye Lindy'yle evleneceğimi söyledim."

"Benimle dalga geçiyorsun."

Başımı salladım. "Yüzük seçimine yardım etmek için benimle geldi. Her zaman biliyordum."

Başını salladı ve yürümeye başladı.

"Söyle ona. Lindy'ye bunu söyle."

"Neden? Ben sadece bir kaçamağım. Başından beri bunu açıkça belirtti ve ben hala kalıcı olamıyorum."

"O zaman neden bu kadar üzgündü?" diye sordu. "Madem sadece bir ya da iki kez seviştiniz, o zaman neden çıldırdı? Neden bütün hafta Mallory'lerde kalıp ağladı?"

Yüzümü buruşturdum. "Öyle mi yaptı?" Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum. Denver'a döndüğümde kimse bana bir şey söylemedi. Ya da daha önce.

Başını salladı. "Onun da sana karşı hisleri var. Hatta seni sevdiğini bile söyleyebilirim."

Sözleri bana umut verse de başımı salladım. Cehennem gibi acıtan bir umut.

"Hayır. Kızgındı çünkü ben sadece Bay Doğru'ydum ve onunla evli olmak Bay Doğru'yu yakalamasını engelliyor. Yasal olarak onu istediği tek şeyden alıkoyuyorum. Sarhoş olduğumuz için bile olsa, hiçbir erkek evli bir kadınla çıkmaz."

Tekrar durdu, elini omzuma koydu.

"Sen Bay Doğru'sun, seni aptal. Başından beri Bay Doğru'ydun. Ona bunu göster."

LINDY

Editörümün bana gönderdiği kitap düzeltmelerine bakarken gözlerim doldu. Düzeltmeler yaptığı son iki kitaptaki gibiydi, ne kadar ararsam arayayım hep orada olan yazım hatalarını ve dil bilgisi sorunlarını buluyordu. Ama kitabın sonunda öyle bir not vardı ki, bir türlü geçemiyordum.

Bu şimdiye kadarki en iğrenç kitap! Olay örgüsü iyi. Karakterler iyi ama eksik bir şeyler var. Ateşli ama duygudan yoksun. Bir şeyler eksik ve ne olduğunu bulamıyorum.

Ne demek istediğini çok iyi biliyordum. Yazdığım ve Lucy'nin sevdiği seks sahneleri külotumu ıslattı. Ama onlar sadece seksiydi. Okuyucuları kışkırtmak için kelime pornosu. Ama kahraman ve kadın kahraman birbirine . Söylediği gibi duygudan yoksundu. I

Ruh halimi bile suçlayamazdım çünkü Las Vegas'a gitmeden önce ona dosyayı göndermişim.

"Siktir!" Dirseklerimi masaya dayadım ve başımı ellerimin arasına aldım.

"Neden bilgisayarına küfrediyorsun?" Bridget aradı. "Defter tutmanın bu kadar sinir bozucu olduğuna inanamıyorum."

Çamaşır odasında havlu katlıyordu.

Mav'da kalmaya devam ederken her gün beni kontrol etmek için uğrardı. O söylemedi ama ben biliyordum. Havluları asla gönüllü olarak katlamazdı.

Ağacın onarımı yapıldı. Alçıpan değiştirildi. Boya tamamlandı. Yeni soba bile takılmıştı. Evin üzerine bir ağaç düştüğüne dair ne dışarıda ne de içeride hiçbir işaret yoktu.

Mesai saatleri dışında çalışmama alışkın olduğumu fark ettim. Claudia'nın bir köle şoförü olduğumu sanıyordum. Tıpkı Dex'in yaptığı gibi. Bir nefes aldım, bıraktım.

Onu düşünmek bile hâlâ acı veriyordu ama şimdiye kadar hayatta kalmışım. "Bridge, buraya gel."

Kafasını çamaşır odasından uzattı. "Sorun nedir?" "Hiçbir şey, sadece... buraya gel."

Katlanmış havluyu masanın üzerine koydu ve karşısındaki sandalyeye yerleşti.

Be

n. "Sana söylemem gereken bir şey var."

Yüzünde bir panik ifadesi belirdi.

"Üzgünüm, kötü bir şey değil. Ama... şey, büyük bir sır saklıyordum."

"Tamam," dedi yavaşça, gözlüklerini yukarı kaldırarak.

"Geceleri burada dizüstü bilgisayarımda çalıştığımı söylediğimi biliyorum."

Başımı ekrana doğru çeviriyorum. "Ama bu iş değil. Muhasebe işi değil."

"Tamam," dedi tekrar.

"Ben... Ben aşk kitapları yazıyorum."

İşte. Söyledim işte.

Söyleyeceği şey karşısında panikten kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi.

"Gerçekten mi?" Başımı salladım.

"Bu çok havalı! Okuyabilir miyim? Yayınlandın mı? Takma adın ne? Şu seksi erkek kapaklarından var mı? Korsanlar mı? Korsan romantizmine bayılırım."

Ona baktım ve birkaç kez göz kırptım. "Korsan romantizmini sever misin?"

Kadın hevesle başını salladı. "Demek istediğim, bir açık deniz korsanı tarafından yakalanan ve bir takvim modelinin vücuduna sahip bir kadından iyi bir ırza geçme örneği olabilir mi?"

Bir kakhaha patlattım. Ağlayana kadar güldüm ve güldüm.

"Oh, Lind, özür dilerim. Her ne söylediysem özür dilerim."

Yanıma geldi ve bana sarıldı.

"Aşk romanları okuduğunu hiç bilmiyordum," dedim gözlerimi silip burnumu çekerek. "Kim okumaz ki? Bekle. Ne kadar zamandır bunu yapıyorsun?"

"İki yıl."

"İki yıl mı?" dedi, sesi yükselmişti. "Belinda Joan Beckett, sana çok kızgıyım. Sana MIT'den ve *bunu* bir sır olarak sakladığın için Huffy bisikletine binmeye nasıl cüret edersin?"

"Profesörün seni baştan çıkardı Bridget ve notlarını çaldı. Karşılaştırılmaz bile."

"Bu çok büyük bir şey. Neden bana söylemedin?"

"Kimsenin benim bir sapık olduğumu düşünmesini istemiyorum. Kimseye söylemedim. Dex hariç."

"Biliyor mu?" Gözleri şaşkınlıkla irileşti. Başımı salladım.

"Çok sıcak olmalı."

"Ona bundan bahsettim ve sonra üzerinde çalıştığım hikayeyi okuyup okuyamayacağını sordu, ben de hayır dedim. Bir daha da sormadı."

"Dex'ten bahsetmişken..." dedi, bunu ona geçmek için kullandı. "Evrakları imzaladın mı?"

Bir hafta olmuştu ve avukatından gelen belgelere dokunmamıştım. Baktım, evet. İmzaladı, hayır. Başımı salladım. "Neden olmasın?"

"Çünkü... şey, ." "Çünkü onu seviyorsun."

İçimi çektim. "Evet. Ve eğer imzalarsam, her şey biter." Yere baktım, kendimi yeniden mutsuz hissettim. "Hokey oynamayı bırakamaz," dedi.

"Biliyorum. Bu yüzden işe yaramayacak."

Başını iki yana salladı. "Onu seviyor musun?" "Evet!" Tekrarladım.

"O zaman onunla birlikte ol."

"Nerede? Denver'da mı? Finlandiya'da mı? Vegas'ta mı?" "Denver, evet. Vegas, evet. Finlandiya, belki." "Benim işim burada."

"Muhasebe işin, ki onu sevmiyorsun bile. Az önce aşk romanı yazdığını itiraf ettin. Yaratıcı yazarlık için okula gittin. Hep yapmak istediğin şey buydu, değil mi?"

"Evet."

"O zaman ! Denver'a git. Dex'le birlikte ol ve romantizm yaz."

"Bu ev benim." Tavana baktım, bir kolumu havada salladım. "Yani? Hiçbir yere gitmiyor. Ya da satmayacaksın."

"Annemle babamın evini satmak mı?" Bu fikir çılgınca görünüyordu. Ve korkutucu.

Yumuşadı, bana tekrar sarıldı. "Annem ve babam senin bu evde kalmanı hiç beklemiyorlardı. Burası *onların* eviydi. Senin gidip kendi hayatını kurmanı istediler."

"Benim bir hayatım var," diye karşılık verdim hemen.

"Seviyorsun ama Hunter Valley'den olmayan birini seviyorsun. Evden uzaklaşabilirsin, Lindy!"

"Ama-"

"Dex Denver'dan ayrılamaz. Bunu sen de biliyorsun. Ama sonsuza kadar kaymayacak. Yani, belki beş yılı kaldı."

Bunu hiç düşünmemiştim. Kariyerinin bir zaman sınırı olduğunu hiç düşünmemiştim. İri ve güçlüydü ve o gösteri maçındaki oyunuyla emekli olmak zorunda kalacağını hayal bile edemezdin. Ayrıca gençti.

"Hunter Valley'de falan değil. O Bay Doğru. Bunu biliyorsun. Aspen ve ben sadece ona bir şans vermeni sağlamak için onu Bay Doğru yapalım dedik. Ama o hem Bay Doğru hem de Bay Doğru Şimdi olabilir. O *her şey*."

Sözleri bana kalp ağrısından başka bir şey hissettirdi. Heyecan uyandırdılar. Umut. Korku.

"Ben-"

Ayağa kalktı, tezgâha gitti, tost makinesini aldı ve on dört yaşındayken oraya yapıştırdığım listeyi ikimiz de görebilelim diye eğdi. "Bu listedeki her şey onda var. Ve daha fazlası."

Sonra döndü, fişi çekti ve tost makinesini getirdi.

"Bay Doğru taşınabilir, Lind. Hiçbir yerde tüm bunların yanı sıra buralı olması gerektiği yazmıyor." Cihazı bana doğru itti ve ben de şaşkınlıkla onu kaptım. "Duygusal destek tost makineni, Dex hakkında doğru olan her şeyin listesini al ve evden taşın."

LINDY

Gecenin bir yarısıydı ve ben yatak odamın tavanına bakıyordum. Ay parlaktı ve ışıltısı yepyeni pencereden geliyordu. Delik artık yoktu ve Bixby'nin ekibi onarım işinde o kadar iyi bir iş çıkarmıştı ki, burada bir ağaç olduğu bile anlaşılmıyordu.

Bir ay önce Dex hayatıma hiç girmemişti. Bir ağacın eve girmesi gibi girmişti. Ve sonra, aynı hızla, gitmişti. Evin aksine, ben hâlâ hasarlıyordum.

Dışarıdan bakınca, işe geri dönmüştüm. Yogaya döndüm. Cumartesi günü alışveriş. Pazartesi gecesi çimleri biçmek. Listelerim tekrar yerine oturmuştu.

Ben hariç hiçbir şey değişmedi.

Bir aşk romanı yazarı olmak istiyordum ve bunu başarmaya yeni başlamıştım. İki kitap. Ama bunu gizlice yapıyordum. Ne düşünürler diye hayalimi herkesten saklıyordum.

tekmeleyip . "Ahhhh!" diye
bağırdım.

Dex gülünç derecede ünlüydü ve her zaman spot ışıklarının altındaydı. Ne kadar çalışkan ve bir izci gibi davransa da, hayatı tüm dünyaya açık bir kitapmış gibi paylaşılıyordu. Yine de insanların ne düşündüğünü umursamıyordu.

Hayır, yaptı, ama sadece başkalarına zarar verdiğinde.

Barda koruduğu kadının kötü bir şekilde anılmasını istemiyordu. OutdoorNow ile sponsorluğu hayır kurumunu büyütmek için istedi, spot ışıklarını istediği için değil. Düğün fotoğrafımızı -her ne kadar kiralık bir arabanın arkasında çekilmiş bir selfie olsa da- paylaştı çünkü tüm dünyanın onun karısı olduğumu bilmesini istiyordu.

Oradaydı. Günümüzün en iyi hokey oyuncularından biri. Ya da, eğer spor siteleri doğruysa, bu neslin. Bununla gurur duyuyordu. Bunu yaşadı.

Bir de ben vardım. Ailemiz öldüğünde Bridget'i büyütmeyi ben üstlenmiştim. Bu evde onun için güvenli ve tutarlı bir hayat kurdum. Bunun olmasına izin veren bir iş buldum. Ne zaman yoldan çıktım? Brandon on yaşında bir çocuğu büyüten bir yetişkin hayatı istemediği için beni terk ettiğinde mi?

Bir gecede yirmi üç yaşında hayalperest bir gençten, çocuğu ve sıkıcı bir işi olan orta yaşlı bir kadın gibi davranmaya başladım. Artık gerçekten de sıkıcı bir işi olan orta yaşlı bir kadındım. Çocuk, olması gerektiği gibi hayatına devam etmişti.

Ben hiç yapmadım.

Neyi bekliyordum? Neden hayallerimi saklıyordum? Neden başkalarının ne düşündüğünden endişeleniyordum? Eğer dünyadan izin alana kadar bekleseydim, hayatımın geri kalanında listem ve duygusal destek tost makinemle -Tanrım, Bridget'in sözlerinden nefret ediyordum- burada olurdum.

Burası ailemin eviydi ve... Ve...

Gitme vakti gelmişti.

Hayallerimi yaşama zamanı.

Yataktan kalktım, aşağı indim ve mutfığa girdim. Işığı açtım ve dizüstü bilgisayarımın kapağını kaldırdım. Hikayemde canlandı ve

Editörün son yorumu.

Bir şeyler . Ben. Bütün ben.

Her türlü seksi sahneyi yazabilirdim ama Dex'le olan ilişkimde olduğu gibi, kalbimi tamamen teslim etmezsem romantizm düz düşerdi.

Ki vardı.

Dex'i seviyordum ve o da benim için doğru kişi olduğunu anlamam için çok uğraşmıştı. Kalbim karıştı ama asla ona vermedim.

Tıpkı karakterlerim gibi.

Kendimi tutuyordum. Dex her şeyini ortaya koydu ve onu mükemmel olmaktan alıkoyan tek şey Hunter Valley'de yaşamaması ve hokey sezonunun çoğunda seyahat etmesiydi.

Oraya koyduğum bir yastık banketiydi.

Sandalyeye çöktüm, bir dizimi büktüm ve ayağımı koltuğa koydum. İçinde boşanma evrakları olan zarfı aldım. Bir kenara attım.

Cep telefonumu kapıp Bridget'e mesaj attım, sabaha kadar eline geçmeyecek olsa da.

ME: Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama Mav jetini ödünç almama izin verir mi?

SONRA onu masaya bıraktım, dizüstü bilgisayarımı yaklaştırdım.

"Evden taşınma vakti geldi," dedim mutfığıma ve içinde yaşayan tüm hayaletlere. Sonra işe gittim.

DEX

"BAY JAMES, sizi görmek isteyen biri var." Ev telefonundan arayan lobideki kapıcıydı. Kardeşlerim dışında nadiren misafirim olurdu ve onlar da aranmadan içeri alınabilecekler listesindeydi.

Kendimi ziyaretçileri temizleyecek birine ihtiyaç duyacak kadar havalı biri olarak görmüyordum ama eski evime deli bir kadın girip yatağıma girdikten sonra fikrimi değiştirdim.

"Kim?" diye sordum. Öğleden sonraki antrenmanımı bir saat önce bitirmiş, duş almış ve akşam yemeği için ne yapacağımı düşünüyordum. Kimseyi görececek havada değildim. Bugünlerde ne zaman öyleydim?

"Senin karın olduğunu söylüyor."

Adrenalin damarlarımda sanki bir playoff müsabakasında pakın düşmesinden hemen önceymiş gibi pompalandı. Lindy buradaydı. *Buranın* nerede olduğunu bildiğini bile bilmiyordum. Bu da birinin ona söylemiş olması gerektiği anlamına geliyordu. Mav. Silas. Theo.

Adamın sesinin neden temkinli geldiğini tahmin edebiliyorum. Çoğu evli insan birlikte yaşardı.

"Lütfen onu yukarı gönderin," dedim sonunda.

Koridorda durdum ve asansör kapılarının açılmasını bekledim.

Öyle oldu. Kahretsin, onu ilk gördüğümde kapıyı çaldığımda bana cevap verdiği zamanki gibiydi.

Nefes kesici. Çok güzeldi. Mükemmel bir stile sahipti ama sade giyinmişti. Saçları gevşek bir at kuyruğuyla toplanmıştı, yumuşak tutamlar yüzünün etrafına düşüyordu. Makyajı inceydi ve dudakları parlak ve öpülebilirdi. Lanet olsun.

Üzerinde Steaming Hotties tişörtü ve bir kot pantolon vardı. Ayağındaki spor ayakkabılarla, gecelikleri ya da Vegas'ta otel odasından kaçtığı zamanlar dışında onu hiç görmediğim kadar rahat görünüyordu. Bugün kesinlikle sütyen giymişti. Koluna büyük bir çanta asmıştı ve çantanın altında bir tost makinesi vardı.

Gözleri benimkilerle buluştu ve zorlukla yutkundu. Dudaklarında bir gülümseme belirdi ama onu bastırdı. Sinirli olduğu her halinden belliydi.

Derimden çıkıyordum. Neden buradaydı? Ne istiyordu? Onu duvara yapıştırıp öpebilir miydim? Tost makinesinin nesi vardı?

"Orada daha fazla kalırsan lobiye geri dönmek zorunda kalacaksın," dedim.

Bu onu asansörden çıkardı.

"Hey, şekerim."

"Merhaba," dedi fısıltıyla.

Kolumu kaldırarak dairemde hoş karşılanacağını belirttim. Onu birçok kez evimde hayal etmiştim ama şimdi temkinliydim. Bu son bir veda mıydı? Son birkaç haftadır ne kadar çok umuda sarıldığımı fark ettim ve şimdi... şimdi...

Sikeyim.

Kapıyı kapattım. "Vay canına.

Harika bir yer."

"Teşekkürler. İçecek mi yoksa tost yapmak için ekmek mi?"

Gözlerini kırıştırdı. "Oh, um. Hayır. Ben..." Gözlerini kapattı. Nefes aldı, muhtemelen yoga dersinde falan olduğunu hayal ediyordu. Sonra çenesini kaldırdı, gözlerimin içine baktı ve "Senin için bir şeyim var. Bir süredir bunu istiyordun."

Fuuuuuuck. Yere baktım, elimi uzattım. "Doğru, boşanma kağıtları. İkimize de bir iyilik yapıp onları postaya verebilirdin. Seni tanımak güzeldi, Lindy."

LINDY

"NE?" Nefes nefese kaldım. Bana bakmayışını gördüm, bu sözlere verdiği sert tonu işledim. Daha kapısının önündeydim ve çoktan sıçıp batırmıştım. Tekrar. "Hayır. Dex, boşanma kağıtları değil."

Sonunda başını kaldırdı, gözleri kocaman ve şaşkındı. En kötüsünü bekliyordu.

"Al." Çantamdan dizüstü bilgisayarımı çıkarabilmek için tost makinesini ona doğru ittim.

"Tost makinesi mi?" diye sordu, sanki bir bombaymış gibi önünde tutarak. Bir kahkaha attım çünkü çok gergindim. Onu uzun zamandır görmemiştim ve çok iyi görünüyordu. Güzel kokuyordu. Saçları biraz daha uzundu ama Yorgun görünüyordu. Muhtemelen benim hissettiğim kadar yorgun.

"Hayır." Dizüstü bilgisayarını aldım ve havaya kaldırdım. "Bu. Bir yere koyabilir miyim?"

O başını salladı ve I takip etti onu aracılığıyla ve güzel çatı katı dairesi ve 'dan 'a mutfak. Devasa , modern ve şık mutfak.

Benimkinden tamamen farklıydı. Görünürde ne bir paket menü ne de bir magnet vardı. Kahve makinesi dışında hiçbir alet yoktu. Burada yemek yiyor muydu?

Ortakdaki adanın koydum, kapağını açtım ve işaret ettim. "İşte."

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Benim hikayem. Dedin ki-

" "Okumamı ister misin?"

Başımı salladım, dudağımı ısırdım.

Lucy ve editörüm dışında yazdıklarımı okuduğunu bildiğim ilk kişiydi. Bazı satışlarım olmuştu, yani okurlar ilk iki kitabı satın almışlardı ama takma isimle. Gerçekte kim olduğum hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

"Lind, nerede durduğumu biliyorum. Seni içeri almamın nedeni bir centilmen olmam, ama mazoşist değilim. Kitabını okuyup seni yoluna gönderemem. Yapamam... Bunu yapamam."

Gözlerim büyüdü, sonra solgunlaştım. Ona bunu yaptığım için içimden acı fişkırdı.

"Lütfen," diye

yalvardım. "Şimdi mi?"

"Oh, özür dilerim. Planlarınız olabilir ve ben içeri daldım ve-"

"Planım yok. Ama ben... siktir. Tamam."

Tost makinesini mermerin üzerine koydu, tabureyi çekti ve . Ve okumaya başladı.

DEX

Başka bir zaman romantik bir kitap okuduğumda Finlandiya'dan dönerken uçaktaydım. O zaman öldürecek saatlerim vardı ve gidecek hiçbir yerim yoktu. Şimdi, Lindy dairemdeydi ve kitabını okumamı istiyordu.

Ona birden fazla kez sordum ve her seferinde iki yaşındaki bir çocuğu azarlayan bir anneden daha hızlı bir şekilde hayır dedi. Denver'a geldi ve okumamı istedi.

Ben de yaptım. Bunu yaptığım için kesinlikle bir aptaldım. Bir aptal. Lindy'nin istediği her şey için bir enayi.

İlk bölüm akılda kalıcı mıydı neydi, beni hemen içine çekti. İlk başta mutfakta belirdi, sonra hikayeye yerleştim ve onu neredeyse görmezden geldim. İki saatimi aldı -kapağı kapattığımda mikrodalganın üzerindeki saati gördüm- ve ayağa kalktım. Gerindim. Kahretsin, ona hayatımdan iki saat daha vermiştim. Şimdi gidecekti ve her şey yeniden mahvolacaktı.

Bu işi bitirmek için Lindy'yi aramaya gittim.

Onu kanepemde buldum. Uyuyordu. Nefes verdim, içimden biraz öldüm. Kahretsin, çok güzeldi. Uyuyordu, küstah, aykırı ya da tatlı falan değildi. Mükemmeldi, en azından benim için.

Ve o buradaydı. Neden? Bunca zaman sonra neden okumamı istedi? Ondan hiçbir haber almamıştım ve şimdi Colorado'daydı.

Kalçasına oturdum, elimi kolunda gezdirdim. Kıpırdadı. Göz kırptı.

"Üzgünüm, uyuyakalmışım."

"Sorun değil," dedim ve ona yumuşak bir gülümseme verdim.

Elimde değildi. Oturmak için ayağa kalkarken bir gözünü ovuşturdu. "Ne düşünüyorsun?"

"Bayıldım." Ona sinsi bir gülümseme verdim. "Yatağın üzerine eğildiği ve ona kötü kız denildiği kısmı gerçekten seviyorum." O olayları çok iyi hatırlıyordum.

Tam da sevdiğim gibi kızardı. "Sen benim ilham perimdin."

Gözlerim büyüdü. "Beni araştırma için mi siktin şekerim?"

Gözleri büyüdü ve-

Gülmekten kendimi alamadım. "Sen !"

"Yazar arkadaşım senin benim ilham perim olduğunu söyledi ve evet."

Sözlerine sahip çıkarak çenesini yukarı kaldırdı.

"Bayıldım," diye cevap verdim. *Seni seviyorum*. "Yine de bitmedi.

Bitirdiğini söylediğini sanıyordum."

Başını , ". Ya da ben öyle sanıyordum. Üzerinde yeniden çalışılması gerekiyordu."

"Ne oluyor? Sonsuza dek mutlu mu yaşayacaklar?"

Dudaklarını yaladı ve önce kucağında sıktığı ellerine, sonra da bana baktı.

"Duruma göre değişir."

"Ne üzerine?"

Sanki kimsenin bizi duymasını istemiyormuşuz gibi seslerimiz kısılmıştı, ki binanın bu katında başka kimse olmadığı için bu çılgınca bir şeydi.

"Senin üzerinde." Mavi gözleri yavaşça benimkilere kaydı. "Ve bana." Ayağa kalktı ve sehpanın etrafından dolaştı. "Hemen döneceğim."

Başımı salladım ve mutfağa gidip elinde ekmek kızartma makinesiyle dönmesini izledim.

"On dört yaşındayken bir çıkma teklifi aldım. Bowling salonuna ve çocuğun ailesi bizi götürüyordu."

Güzel Lindy'nin o yaştaki halini hayal ettim. Ne kadar utangaç . Gergin.

"Bridget dört yaşındaydı, eğer bu size bir perspektif veriyorsa. Annemle erkekler ve onlardan ne istediğim hakkında konuşurduk."

Kaşlarım kalktı ve bunun ilginç bir konuşma olduğunu düşündüm. "Seks değil çünkü ben geç olgunlaşan biriydim ve bunun hakkında pek düşünmedim.

Sonra. Küçük çantama çilekli dudak parlaticımla birlikte prezervatif de koymuş değildi. Daha çok, erkekler artık benimle ilgilendiğine göre, onlardan ne beklediğime karar vermem gerektiği gibiydi. Bana bir erkekte aradığım hiçbir şeyden ödün gerektiğini, bir erkeğin benden istediğini düşündüğüm her şey olmak yerine ondan istediğim her şey olması gerektiğini söyledi. Sanki iyi olmaları gerekiyormuş gibi."

"Tamam," dedim, anladığımdan değil ama devam etmesini istedim. Ve tost makinesinin neden bu kadar önemli olduğunu. Ve neden iki saatimi onun kitabını okuyarak geçirdiğimi.

"Bir liste yaptık. On dört yaşında bir erkekte olması gerektiğini düşündüğüm şeyler." Bana tost makinesini uzattı ve kaşlarımı çattım.

Kafam tamamen karışmıştı. "Ters çevir."

Altına bantlanmış bir kağıt parçası vardı. Eskiymiş ve kenarları kırıkmıştı. Lavanta rengindeydi ve üzerinde el yazısıyla yazılmış bir liste vardı.

Lindy'ye baktım. "Liste bu mu? Neden tost makinesinin üzerinde?"

"Annem her zaman görebilmem ve hatırlayabilmem için buzdolabına asılmasını istedi. On dört yaşındaki her kız gibi bu fikir beni de utandırmıştı,

Özellikle de babam göreceği için. Ya da eve gelen herhangi biri. Erkekler ya da arkadaşlarım gibi. Herhangi biri."

Bu mantıklı.

"Bir genç kız öfkesiyle, buzdolabının hemen yanında duran ekmek kızartma makinesinin altına bantladım. İstedğim zaman bakabilirdim, ama başka kim bir ekmek kızartma makinesini alıp gözetleyebilirdi ki?"

Her şeyi hayal ederek gülümsedim.

"O zamandan beri orada. İlk bowling randevusundan sonraki diğer randevulara kadar. Ebeveynlerimin ölümleri ve yetişkinliğim boyunca. Bunca zaman."

Listeye bakıyorum.

NAZIK.

Akıllıca.

Kötü kokmuyor.

Ağzı kapalı çiğniyor.

Benimle konuşurken başka kızlara gitmez. Benden utanmıyor.

duracak.

Koruyucu.

Patates kızartmasında ketçap ve mayonez sever.

"PATATES KIZARTMASINDA KETÇAP VE MAYONEZ?" Ben sordum.

Gülümsedi ve gözlerini devirdi. "On dört yaşındaydım. Sonra on yedi yaşındayken daha fazlasını ekledim. Sonra üniversitede. Ve... sonra."

Mürekkebin rengiyle birlikte el yazısı da biraz değişti.

BAŞKA KIZLARI ÖPMEZ.

İzin ister.

Onu neden yere koyduğunu merak bile etmek istemedim.

FIKIRLERİMİ DESTEKLIYOR.

*Kötü şeyleri benimle halleder. Ne
olursa olsun beni sever.
Yakışıklı.
Esprili.*

Sonra kalemin rengi bir kez daha değişti.

BİR İŞİ VAR.

*Annesiyle yaşamıyor. Pislik
değil.
Çocukları sever. Kendi çocukları olsun
istiyor. Kendini adanmış.
Bana ihtiyacı var.*

"HER ZAMAN bu listeyi karşılayacak bir erkek
arıyordum." "Senin erkek listen," dedim.
Başını salladı.

"O dışı mı? Çıktığım randevuyu? Hatırla."

Kaşlarımı çattım ve hatta biraz hırladım. "Ah evet. Buğday konusunda çok
sinirli bir şekilde geri döndün."

"Bu listedeki her şeyi karşıladı."

Bu kesinlikle duymak istediğim şey değildi. "Oh."

Ellerini sıktı. "Ama onu istemedim. Ondan gerçekten hoşlanmadım bile."

Bunu duyunca kendimi daha iyi hissettim.

"Bu listedeki her şeyi karşılıyorsun, Dex. Ve hatta koymadığım birkaç şeyi de."

Kendimden memnun bir şekilde gülümsedim ama bunun bir önemi yoktu. Dairemde kaldığı süre içinde hiçbir şey değişmemişti, sadece onu daha çok arzuluyordum ve geri döndüğünde canımı çok acıtacaktı.

"Senin için, karşılığında listelenen her şey olmadığım ortaya çıktı."

"Öyle mi?" Hâlâ kafam karıştı.

"Bir bakıma hala annemle yaşıyorum. Ve babamla. Ve... aslında hiç büyümedim."

Ekmek kızartma makinesini sehpanın üzerine koydum ve elimi uzattım. Kabul edip emin değildim ama ona yakın olmam gerekiyordu. Eğer bu ona son dokunuşum olacaksa, öyle olsun.

Çok şey paylaşıyordu, daha önce bana gerçekten verdiğinden çok daha fazlasını. Ama neden?

Parmaklarını benimkilere geçirdiğinde, parmaklarının sıcaklığını hissettim ve bir şey beni rahatlattı. Tekrar kanepeye yerleştim ve onu kucağıma çektim. Bana sarıldı ve ellerimi kalçalarına koydum. Gözleri benimkilerle buluştu. Şikayet etmedi ya da geri çekilmedi.

"Sen ," diye karşı . "Bir ."

Başını iki yana salladı. "Ben kaldım. Evde. Onlar öldükten sonra bir şeyleri değiştirmekten ne kadar fark etmemiştim. Yani, listesi olan bir tost makinem var!"

Ona küçük bir gülümseme verdim. "Listene bayıldım. Ve tost makinesini. Bana ne anlatmaya çalışıyorsun?"

Cevabından korkuyordum. Çok korkuyordum.

"Kendime ait bir romanım olana kadar iyi bir aşk romanı yazarı olabileceğimi sanmıyorum."

"Yeni bir tost makinesi mi?"

"Bir romantizm," diye açıkladı. "Bizim hikâyemiz, Tanrım, mükemmel bir aşk hikâyesi ama henüz bitmedi."

"Öyle mi?" Zorlukla nefes alarak sordum. *Bitmedi. Bitmedi.*

Bitti.

"Ben... Ben sonsuza mutlu olmak istiyorum, Dex. Seninle."

Tanrım, duymak istediğim kelimeler. Kahretsin, kalbim onun için çılgınca, umutsuzca atıyordu.

"Değişen bir şey yok," diye hatırlattım. "Birkaç hafta içinde sezon öncesi antrenmanım var. Seyahat edeceğim. Hem de çok. Başından beri söylediğin gibi Hunter Valley'de olamam. Muhtemelen Haziran'a kadar da uzun süre kalamam."

"İşimden ayrıldım," dedi sözlerimi duymazdan gelerek. Kaşlarım havaya kalktı. "Ne?"

Dudaklarını yaladı, bakışlarımla buluştu. "Ve... evden taşınıyorum."

"Oh?"

Başını salladı. "Denver. Umarım kocamla birlikte."

LINDY

Sözlerim üzerine gözleri genişledi. "Ciddi misin?"

Tanrım, orada gördüğüm umut tıpkı benim hissettiğim gibiydi.

Başımı salladım. "Eğer beni kabul edersen. Boşanmak istemiyorum."

Eliyle enseme kavradı ve beni bir öpücük için kendine çekti. Tutkulu olmayan ama şiddetli bir öpücüktü, sanki ağzını bir daha benimkine değdirmeyi hiç beklemiyormuş gibiydi.

Alnını benimkine yasladı.

"Çok üzgünüm, şekerim. Her şey için." Şimdi bana yine şekerim dedi.

Tanrım, bana böyle demesine bayılıyordum.

"Sen yanlış bir şey yapmadın," dedim ona. Gerçek buydu. O her şeyi doğru yapmıştı ve ben inatçı davranmıştım, bunu bilmesem bile.

"Sana benim kadını olduğumu söyledim. Seni istediğimi. Hatta seninle evlendim. Ama seni sevdiğimi hiç söylemedim. Bu senin listende var ve o gün kapını açtığın andan itibaren bunu bilmeme rağmen söylemedim. Seni seviyorum, Lindy Beckett."

Nefesimi içime çektim ve gözlerini görebilmek için biraz geri çekildim. Gözyaşlarım sel oldu ve o bulanıklaştı.

"Ben de seni seviyorum." Ona söylediğim tek şey kaçmak, kaçmak, kaçmaktı. Gerçekten nasıl hissettiğimi bilmesine ihtiyacım vardı.

Beni tekrar öptü. Ve tekrar. Durduğumuzda, ben kanepede sırtüstü ve o üzerime abanmıştı.

"Yüzüğün mü? Mallory o gün Denver'da seçmeme yardım etti," dedi.

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Ne?"

"Kardeşlerime seninle evleneceğimi söyledim. Onlara sor. Mallory'ye sor." "Ben... Ben sana inanıyorum." İnandım, özellikle de yaptığı her şeye dönüp baktığımda.

Bana çıkma teklif etmiş, seksi ve aptalca davranmış, beni korumuş ve ağaç karmaşasında yanımda durmuştu. Bana yardım etti, sorunlarımı kendi sorunları yaptı. Liste uzayıp gidiyordu. Montana'ya tatile gitmemişti. Benim için oradaydı.

"Seni OutdoorNow anlaşmasından önce istemiştim. Pistteki fotoğraflarımız yayılmadan önce. Ya da yayınladığım düğün fotoğrafından önce. Benim olduğun için o kadar gurur duyuyordum ki seni paylaşmak ve göstermek istedim. Başkalarının her şeyi mahvetme şansı olmadan önce bir kez olsun gerçeği ortaya koydum. Sen bir reklam aracı ya da anlaşma yapmanın bir yolu değilsin."

"Yüzüğü mü taşıdın?" "Her ihtimale karşı."

Her ihtimale karşı. Tanrım, benden daha romantikti.

Gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı kaydı. "Biliyorum. Yüzük hakkında değil. Mallory tek kelime etmedi, ki bu çok saçma çünkü bazen onu susturamazsınız."

Sırıttı.

"Başından beri Dex Takımı'ndaydı," dedi bana.

"Dex Takımı mı?"

Başını salladı. "Dişçi yerine."

Gülmek zorunda kaldım. "Orada oturup sakız bakterileri hakkında konuşmasını dinledim ve tek düşünebildiğim ilk öpüşmemiz oldu."

"Benim yanıma taşınsan bile seyahat etmek zorundayım," diye uyardım. "Gitmiş olacağım. Hem de çok. Bu değişmedi."

Başımı salladım. "Biliyorum. Ama çok paran olduğunu duydum. Bana bir uçak bileti alıp bazen sana katılmamı sağlayabilirsin diye düşündüm. Ayrıca, şimdi yaşlı olmayabilirsin ama oraya varacaksın."

"Peki ya iş? Öylece bıraktın mı?"

Claudia'yı aradım ve ona söyledim. Güldü ve bunu beklediğini söyledi, özellikle de düğün fotoğrafını internette gördükten sonra. Ve eğer istifa etmeseydim beni kovacağını söyledi. "Hayallerimi daha fazla bir kenara bırakamam. Evi satacağım ve-"

"Hayır," dedi kararlı

bir şekilde. "Hayır mı?"

"Hayır, o evi satmayacaksın. Oraya yerleşeceğiz. Sezon dışı. Tatillerde. Emekli olduktan sonra. Çocuklarımızın da sen ve Bridget gibi orada büyümesini istiyorum."

Gözlerimi kırıştırmadan edemedim. "Gerçekten mi? Çocuklar mı? Bu gerçekten hızlı ilerlemiyor mu?" "Biz zaten evliyiz, şekerim. Bunu birlikte yapacağız. Senin hayalin ve benim."

Sertçe yutkundum ve gülümsemekten kendimi alamadım.

"Kahretsin, çok güzelsin." Eli saçlarımdan arasından geçti. Tost makinesi listesine *saygılı* olmayı da eklemeliydim.

"Hikâyeniz nasıl bitiyor?" diye merak etti.

"Birbirlerine ne kadar aşık olduklarını söylüyorlar." "Tamamdır."

"Seks. Her zaman seks."

"Bunu gerçekleştirebilirim. Peki ya bizim hikayemiz?"

"Sanırım bunu öğrenmek için elli yıl beklememiz gerekecek."

"Sen kesinlikle bir aşk yazarısın. Ben sadece ilham perisiyim, yani-"

Başka bir şey söylemedi, sadece ayağa kalktı, beni çekip omzuna attı, dairenin içinde taşıdı ve büyük bir yatağın üzerine bıraktı.

DEX

"BEKLE." Soyunup ona bir kovboyun sekiz inçlik bir aletle neler yapabileceğini göstermek üzereydim -eğer kitabının western, ip atlayan kahramanı için ilham kaynağıysam, o zaman öyle düşünebilirdim- o sırada en önemli şeyi hatırladım.

Lindy'yi yatakta bıraktım ve yan masaya gidip yüzüğünü aldım. Mallory ile aldığım. evlenmiştim. "Al, şekerim."

Doğrulup elini uzattı.

"Artık ayıgız, o yüzden söyleyeceklerimin gerçek olduğunu biliyorsun," dedim parmaklarımı parmaklarımın arasına alarak. "Seni seviyorum, Lindy Beckett. Karım olur musun? Ben senin sopa tutucum olmana izin verirken sen de benim kitap ilham perin olmama izin verir misin?"

"Yapacağım. Ama sopa tutucunun bir örtmece olup olmadığından emin değilim." Güldüm.

"Hokey sopası, sık, istediğin sopamı kullanabilirsin."

Parmakları hiç çıkarmadığım platin yüzüğümün üzerinde gezindi. "Seni seviyorum, Dex James. Senin karın olmak istiyorum. Gerçekten istiyorum. Hikâye fikirleri ve yakında bir bebek için seni becermek ve bir numaralı tavşanın olmak istiyorum."

Yüzüğü parmağına taktım, sonra onu yatağına geri ittim.

"Daha önce hiç bir karıyı becermedim," dedim, pantolonumu aşağı iterek, boxerımı da onlarla birlikte. Durakladı. "Bu biraz garip oldu. *Seni* daha önce hiç karım olarak sikmedim."

Gözleri sopama kayd.

"Ve karıcığım, çok fazla kıyafet giyiyorsun. Sadece yüzüğümü takmalısın."

Sürünerek yataktan kalktı ve ben de soyunmasına yardım ettim. Alyansı hariç.

"Siktir, kadın. Asla doyamayacağım."

Buna inanamıyordum. O anda hissettiğim mutluluğı anlayamıyordum bile. Ben ve Lindy. Yüzüklerimiz dışında çıplaktık.

Sıfırdan başlıyorduk. Bir tost makinesinin arkasındaki listeden.

Birbirimizi tamamladık ve hayatımın geri kalanını bunu ona kanıtlayarak geçirecektim.

EPILOG

THEO

Şiddetli rüzgâra karşı ceketimin yakasını boynumdan yukarı doğru ÇEKTİM. Bu soğuk hava berbattı. Mav otuz saniye içinde kapıya gelmezse camı kıracaktım.

Neyse ki, sadece on tane aldı.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu bana şaşkınlıkla bakarak. Beklenmedik bir yerde ortaya çıkmamıştım, hele de kar fırtınası sırasında kardeşimin evinde.

Güvenilir köpek yardımcısı Scout, günde yirmi saat uyumayı seven bir köpek için fazla coşkulu bir şekilde bacaklarımın etrafında dönüyordu.

Mav'ı geçip sıcak eve girdim, Scout da peşimden geldi. "Lanet olası hava."

Kapıyı kapattığında soğuk rüzgâr neyse .

Ellerimi birbirine sürttüm. "Uçak indiğinde neredeyse hiç kar yağmıyordu. Şimdi on beş santim olmalı."

Ayakkabılarımı çıkarırken "Montana," diye cevap verdi.

"Ekim ayındayız," diye karşı çıktım. Yaşadığım yer olan Denver'da Eylül ayının başlarında kar yağmıştı ama henüz hiç yağmamıştı. Hastaneden zar zor çıktığım için bunu bilemezdim. Neredeyse hiç uyumadığım bir dairem vardı.

"Burası Montana," diye tekrarladı.

Bir elimle saçlarımı sildim ve ıslak karı ahşap zemine fırçaladım.

"Theo!" Bridget mutfaktan köşeyi dönerken sesinde şaşkınlık vardı. "Senin pizzacı olduğunu sanıyordum."

Omuz silktilim. "Özür dilerim."

"Geleceğinizi bilmiyordum," diye ekledi.

Mav kollarını iri göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kara kaşlarını kaldırdı çünkü o da aynı şeyi merak ediyordu.

"Son dakika kararı." "Bira ister misin yoksa-" "Bira," dedim.

Bridget kalın, yün çoraplarını giydi ve ben de onu mutfağa kadar takip ettim.

Ben yetişmeden önce buzdolabından bir bira alıp uzatmıştı bile.

"Teşekkürler." Üstünü kapattım ve derin bir yudum aldım. Kahretsin, bu Güzel.

"Sakalını sevdim." Uzandı ve çeneme dokundu. "Senin için yeni bir görünüm."

İç çektim. Kar gibi, gün de ben burada dururken eriyip gitmişti. Mav içeri girdi, kalçasını tezgâha yasladı.

"Phoenix'te bir tıp konferansında olduğumu sanıyordum," dedi her zamanki gibi beni inceledikten sonra. Sanki siyah elbise pantolonum, düğmeli gömleğim ve kaşmir paltomdan tüm sorunlarımın ne olduğunu anlayabilirmiş gibi.

"Öyleydim. Hava çok daha iyiydi," diye homurdandım. Şişeyi yere bıraktım ve ceketimi silktilim.

"O zaman neden orada kalmadın? Bir mola vermek istiyorsan çöl harika olmalı," dedi Bridget, sesi lanet olası Tundra'da yaşamış birinin özlemiyle doluydu.

Mav başını eğdi ve ona baktı. "Arizona'ya gitmek ister misin, bebeğim?"

Ona gözlerimi devirmek istedim ama kendimi tuttum. Onun evindeydim ve tekrar soğuşa itilmek gibi bir niyetim yoktu. Yaz boyunca, bir hafta içinde Bridget'e aşık olduğunda erkeklik kartını ona vermişti. Bir hafta! Dex'in Bridget'in kız kardeşi Lindy'ye aşık olması biraz daha uzun sürdü.

Neyse ki başka Beckett kadını yoktu da taşaklarım güvendedi.

Ne zaman biraz çılgın, aşırı derecede abartılı bir kadın düşünsem, aklıma gelen Bridget ya da Lindy değildi. Bridget'in en iyi arkadaşı Mallory'ydi. Sabah kahvesinde peri tozu ve iğneleyici sözler içmesi gereken o küçük tükürük ateşi. En güzel tene, mükemmel kıvrımlara ve zaman dilimindeki en tatlı popoya sahip olan.

"Theo?"

Bridget'e gözlerimi kırptırdım ve düşüncelerimi sadece onu düşünürken bile sikimi kaldıran seksi, minyon kadından ayırdım.

"Kusura bakmayın. Uzun bir gündü." Mallory'nin neden olduğu son ereksiyonumu tezgahla engelleyerek yer değıştirdim.

"Doğru." Kelimeyi uzattı, endişeli gözlerle bana baktı. Kapı zili çaldı.

"Ben bakarım," dedi Bridget.

Mav sadece başını salladı ve kapıya yöneldi.

Gözlerini deviren ve iç çeken oydu. "Yabancılarla kapıyı açmamdan hoşlanmıyor."

Kaşlarımı çattım. Altı yaşında değildi ve burası Hunter

Vadisi'ydi. "Çok mu korumacısın?" diye sordum.

Güldü. "Çok."

"Neden ona siktirip gitmesini söylemiyorsun?"

"Çünkü hıyarlık yapmıyor. Bana göz kulak oluyor ve ben de buna bayılıyorum."

Çenesini eğdi ve kızardı. Ah, aşk.

Mav iki pizza kutusuyla döndü - Scout topuklarının üzerinde burnunu havaya kaldırmıştı - ve onları ortadaki adanın üzerine kaydırdı. En üsttekinin üzerine hızla eriyen kar taneleri serpilmişti.

Bridget tabakları almak için döndü.

"Konferansta değilsin, hastanede de değilsin. Ne var ne yok?" Mav üst kapağı çevirerek sordu. Buhar yükseldi, sebzeleri ve erimiş peyniri içime çektim. Kutuyu kenara itti ve diğerini açtı. Anladığım kadarıyla bu pizzanın içinde her şey vardı.

Mükemmel. Midem guruldadı. James Corp uçağında genellikle istediğimiz yemek bulunurken, uçuşum için onlara fazla haber vermemiştim. Öğle yemeğine kadar konferansı ekeceğimi bile bilmiyordum.

Mürettebatın uçuş planını -Phoenix'ten Hunter Valley'e- kaydetmek için yeterli zamanı vardı. Konserve fındıktan başka bir şey olmadan.

Bridget bana bir tabak uzattı ve ben de Mav'ın bana büyük bir dilim vermesi için tabağı uzattım.

Paltomu bırakıp bir tabureye oturdum ve pizzayı mideye indirirken bir yandan da kardeşimin ve kadınlarının mutfakta dolaşp kendilerine içecek ve peçete almalarını, sonra da yemeğe oturmalarını izledim.

İkinci dilime uzandım, onu da ilki kadar hızlı bir şekilde kaldırdım ve biramı bitirdim.

"Seninle ilgili sevdiğim tek şey, sadece havayı doldurmak için konuşmaman," dedi Mav. Bir dilimi bitirmişti ve diğerine uzanıyordu. Bridget'in tabağına baktı ve o da başını salladı. "Ama huysuz kıçın bir kar fırtınasında vermeden kapımızda belirmediğinde, paylaşman gerekir."

Ben daha ağzımı açamadan ekledi: "Lütfen o çılgın ayak doktoruyla evlenmeyeceğini söyle."

İrkildim. "Sikeyim hayır. Aldatanlardan hoşlanmam. Ya da bir kadavranın kişiliğine sahip kadınlardan."

"O zaman neden en başta sikini ona soktun?"

Ona ters ters baktım ve cevap vermedim. Maude'den uzaklaşmıştım - kolayca ve arkama bile bakmadan- ki onu dinlenme odasında başka bir doktorla sevişirken buldum.

Evet, öyle oldu.

Bridget bakışlarını önce Mav'a, sonra bana . "Sen iyi misin?" "İstifa ediyorum."

Bana boş boş baktılar.

"Sigara mı içiyorsun?" Mav sonunda sordu.

Yüzümü buruşturdum. "Siktir et o boku. Hayır.

Hastane." Şimdi hep birlikte göz kırpmıyorlardı.

"Hastaneden ayrılmışsın," dedi Bridget. "Um... tebrikler." Destek verdi ama sonu coşkudan çok bir soruydu.

Mav mutlu görünmüyordu. Şaşkın görünüyordu.

"Öylece bırakabilir misin? Senin bursun ya da ihtisasın falan yok mu?"

"İhtisasımı ve bursumu bitirdim, piç kurusu. Yaşlı olan tek kişi sen değilsin." Mav'dan sadece bir yaş küçüktüm.

"Yani artık kadavra kadınlarla yatmayan, işsiz, aşırı eğitilmiş bir travma cerrahısın," dedi Mav, kafasını toparlayarak.

Gözlerimi kapadım, elimi yüzümde gezdirdim. Bridget güldü.

"Tanrım. Böyle şeyleri yüksek sesle söyleme. Tutuklanırım ya da ehliyetimi falan kaybederim."

"Maude'a bir baksan aklanırsın," diye homurdandı Mav ve birasından bir yudum aldı. Onunla geçen ilkbaharda bir hayır işinde tanışmış ve ilk andan itibaren ondan hoşlanmamıştı. Silas ya da Dex de öyle.

"Yani... işsiz. İyi ki milyardersin," diye ekledi kuru bir sesle. Bridget güldü. "Gelip benimle çalışabilirsin."

Her zaman yedek öğretmen arıyorlar."

Hunter Valley lisesinde Fizik öğretmeni olarak uzun süredir vekil öğretmen olarak çalışıyordu. Mav'ın bana anlattığına göre, bu işi çok seviyormuş.

Bir vekil öğretmenin maaşının ne kadar olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama milyarlarca değildi. Görünüşe göre Bridget Mav'ın parasını umursamıyordu ya da hiçbir şey yapmadan oturamayacak kadar akıllıydı. Ya da her ikisi de. Bu yönden birbirimize benziyorduk. Kıçımın üstüne oturamazdım. Beynim bana bir şeyler anlatmaya başlayacak kadar sıkılırsam kendimi kaybederdim. *Gerçekten* duymak istemediğim şeyler.

İşi bırakıp küçük bir kasabada doktorluk yapmak gibi. Bunun yaptığım en aptalca ya da en akıllıca şey olduğundan emin değildim.

Zaman gösterecek.

Ama liseliler? Sikeyim hayır.

Ona bir bakış attım ve yüzümü işaret ettim. "Çocuklardan hoşlanan birine benziyor muyum?"

Dudaklarını büzdü, gözlüklerini yukarı kaldırdı. "Hayır."

Onlardan hoşlanmadım. Onlarla nasıl konuşacağımı bilmiyordum. Onlarla nasıl anlaşacağımı. Onları akıllı vatandaşlar haline getirme ya da mezun olmaları için gereken her şeyi yapma konusunda bana güvenilemezdi.

"Peki ne yapacaksın?" diye sordu. "Tıbbı bırakmayacaksın, değil mi?"

Yaklaşık on beş yıl boyunca okula gittim. Haftada seksen ya da daha fazla saat çalışıyordum. Bir dolap dolusu kıyafetim vardı ama tüm zamanımı önlükle geçiriyordum. Tıbbı bırakmamın imkanı yoktu. Ayrıca, aynı süre içinde sıfır hayatım olmuştu.

Sıfır. Kanıt, belki de bardağı taşıran son damla, Dr. Maude Fleisher ile çıkmış olmamdı. Podiatrist. Ayak fetişisti. Mav'e göre, kadavra kadar soğuk bir kadın.

Hayatımı sikeyim. Phoenix'te kendi kendime böyle söyledim, bir orta yaş aydınlanması yaşıyordum. Mav'aşırı yetenekli asistanı Bradley bir iş için aramıştı.

ilgilenebileceğimi düşündü. Neden ilgileneceğimi düşündüğünden emin değildim. Belki o da bir . Tarot okuyordu. Lisanslı psikologdu. Her neyse işte. Nedense bana lanet olası bir iş bulmuştu. Ve lüks bir otelin öğle yemeği büfesinin ortasında dururken iki kere düşünmeden kabul ettim.

"Hunter Valley'de bir doktor emekli oluyor ve küçük muayenehanesi için yerine birini arıyor. Gelecek hafta başlıyorum."

Theo'nun hikayesini alın, Man Cave!

BONUS İÇERİK

Tahmin edin ne oldu? Sizin için bazı bonus içeriklerim var! [E-posta listeme](#) kaydolun. Bazı kitaplarım için sadece abonelerime özel bonus içerikler olacak. Kaydolmak, bir sonraki kitabım çıkar çıkmaz haberdar olmanızı da sağlayacak (ve ücretsiz bir kitap kazanacaksınız... vay canına!)

Her zaman olduğu gibi... kitaplarımı ve bu çılgın yolculuğu sevdiğiniz için teşekkürler!

Vanessa

VAGON TRENİNE KATILIN!

Facebook'ta iseniz, lütfen kapalı grubum Wagon Train'e katılın!
Hediyeleri ve ateşli kovboyları kaçırmayın!

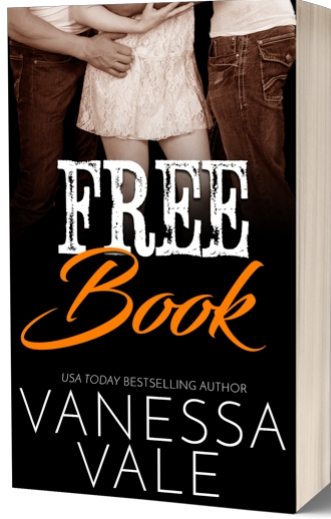
<https://www.facebook.com/groups/vanessavalewagontrain/>

BEDAVA KİTAP ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için posta listeme katılın.

<http://freeromanceread.com>

AYRICA VANESSA VALE TARAFINDAN

Kitaplarımın en güncel listesi için: vanessavalebooks.com

İnsan Avında

İnsan Avı

İnsan Şekeri

İnsan

Mağarası

Milyarlık

Mirasçılar

Yaralı Kusurlu

Kırık

Alfa Dağı

Kahra

man Asi

Savaşçı

Milyarder Çiftliği

Kuze

y

Güne

y

Doğu

Batı

Bekarlığa Veda Müzayedesini

Bana İpleri Öğret

Dizginleri Bana Verin

Eyere Geri Dönün

Wolf Ranch

Kaba

Vahşi

Yabani

Savage

Fierce

Acımasız

İki İşaret

Evcilleşmemiş

Baştan

Çıkarılmış

Arzu Edilmiş

Bir Kovboydan Daha

Fazlası Güçlü ve

İstikrarlı Sert ve Hazır

Vahşi Dağ Adamları

Dağ Karanlığı Dağ

Zevkleri Dağ Arzusu

Dağ Tehlikesi

A Sınıfı Biftek

Sığır Fileto T-

Bone

Tri-Tip
Porterhouse
Etek Biftek

Küçük Kasaba Romantizmi

Montana Ateş
Montana Buz
Montana Isı
Montana Vahşi
Montana
Maden

Steele Çiftliği

Mahmuzlu
Karışık
Kementli

Bridgewater County

Ride Me Dirty Claim
Me Hard
Beni Hızlı Götür
Beni Yakın Tut
Beni Senin Yap
Beni Çılgınca
Öp

Slate Springs'in Mail Order Gelini

Şehvetli Bir Kadın
Vahşi Bir Kadın
Kötü Bir Kadın

Bridgewater M nage

Onların Kaçak Gelini

Onların Ka ırılmı 

Gelini Onların Asi

Gelini Onların Esir

Gelini Onların Değerli

Gelini Onların Noel

Gelini Onların İsteksiz

Gelini Onların  alınmı 

Gelini Onların Arsız

Gelini Onların Asi

Gelini Onların Pervasız

Gelini

Bridgewater Gelinler Dünyası

Lenox  iftli i Kovboyları

Kovboylar ve öpücükler

Spurs & Satin

Dizginler ve Kurdeleler

Markalar &

Lassos & Dantel

Montana

Erkekleri

Kanun Adamı

Kovboy Kanun

Ka a ı

Standalones

Acımasız

Hepsi Benim ve Almak Benim

Gelin

Anlaşması

Sert Aşk

Twice As Delicious

Kanunla Flört Ökseotu

Evliliği

Erkek Şekeri - Bir Boyama Kitabı

VANESSA VALE HAKKINDA

USA Today'in en çok satanlar listesinde yer alan Vanessa Vale, sadece aşık olmakla kalmayan, aynı zamanda sert bir şekilde aşık olan kötü çocuklarla baştan bir romantizm yazıyor. Kitapları bir milyondan fazla satmıştır. Batı Amerika'da yaşıyor ve her zaman bir sonraki hikayesi için ilham buluyor. Sosyal medyada çocukları kadar yetenekli olmasa da, okuyucularla etkileşime girmeyi seviyor.

vanessavaleauthor.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.